Ἡ Νεολαία

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΕΤΟΣ 1ον ΦΥΛΛΟΝ 6

«Πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Πατρίδα, πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου, καὶ ἀπόφασιν νὰ εἶσθε ἁπλοῖ στρατιῶται χωρὶς ἰδιοτέλειαν». Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Νὰ μὴ σᾶς καταλάβῃ ποτὲ ἀπογοήτευσις ἀπὸ τὰς ἀτυχίας τοῦ βίου σας. Νὰ κυτάξετε νὰ ὑπερπηδήσετε ὅλας τὰς δυσκολίας τοῦ βίου μὲ θάρρος καὶ ἀπόφασιν». Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Ὅταν θὰ κάμετε τὸ σῶμα σας γερό, νὰ μὴ λησμονῆτε ὅτι καὶ ἡ ψυχή σας θὰ εἶνε ἐπίσης γερή. Διότι σῶμα γερό, χωρὶς ψυχὴ γερή, δὲν ἀξίζει τίποτε». Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Νὰ ἀγαπᾶτε τὴν ἀλήθειαν, νὰ λέγετε τὴν ἀλήθειαν ὅπως τὴν αἰσθάνεται ὁ καθένας καὶ ἡ κάθε μιά σας. Ψέμμα νὰ μὴ βγῇ ποτὲ ἀπὸ τὸ στόμα σας». Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τύποις: «ΠΥΡΣΟΥ» Α. Ε.

ΕΤΟΣ 1.
1938

ΤΕΥΧΟΣ 6ον
19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

ΑΘΗΝΑΙ | ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ καὶ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ Τῆς Διευθύνσεως Τύπου τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ε.Ο.Ν. | ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝ/ΤΟΣ Καραγεώργη 4

Ὅλα γιὰ τὴ Νεολαία

Φρονηματισθῆτε. Δημιουργήσετε τὸν ἑαυτό σας

Ζητοῦμε νὰ κάνουμε τὴ Νεολαία γερὴ στὰ σώματα καὶ γερὴ στὴ ψυχή, εὔθυμη καὶ ἐνθουσιώδη καὶ πρὸ παντὸς ἕνα σύνολο.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Ἡ Νεολαία εἶναι ἐκείνη εἰς τὴν ὁποίαν πρὸ παντὸς θὰ δώσωμεν τὴν ψυχήν μας ὅλην καὶ ὅλα μας τὰ μέσα διὰ νὰ σώσωμεν τὸ μέλλον τοῦ Ἔθνους.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Εἶναι μεγάλη ἡ χαρά, ποὺ δοκιμάζει ὅποιος ὁμιλεῖ στοὺς Νέους ἢ γράφει γι᾿ αὐτούς. Εἶναι καὶ καθῆκον ὅμως ὅλων ὅσοι ἔχουν ὑπεύθυνο θέσι στὴν κοινωνίαν, ἐκείνων ποὺ πνευματικῶς ἡγοῦνται τῆς Κοινωνίας, νὰ δίδουν ὅ,τι μποροῦν ἀπὸ τὶς γνώσεις καὶ τὴν πεῖραν των μὲ ἀνοικτὴ καρδιὰ καὶ μὲ τὰ δυὸ τὰ χέρια στὴ γενεὰ ποὺ μεγαλώνει καὶ ποὺ θὰ διαδεχθῆ τὴν σημερινή.

Κανεὶς δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ἀφίνῃ νὰ χάνεται καμμία εὐκαιρία. Πρῶτος ἔδωσε τὸ παράδειγμα ὁ Ἄρχων τοῦ Τόπου, ὁ Μεγάλος Ἀρχηγὸς Κυβερνήτης μας.

Αὐτὸς στάθηκε μπρὸς στὸ δρόμο καὶ βροντοφώνησε:

«ΣΗΚΩ ΕΠΑΝΩ, ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ.....» τὴν ξεσήκωσε ἀπ᾿ ἐκεῖ ποὺ ἦτο καὶ μὲ τὴν Ὀργάνωσι ποὺ τῆς δημιούργησε, τὴν φρονηματίζει καὶ τὴν διαπλάθει νὰ γίνῃ ἀνταξία τῶν παραδόσεων τοῦ Ἔθνους. Ἔδειξε ὅλη του τὴ στοργὴ καὶ τὶς ἐλπίδες ποὺ τρέφει γιὰ τὴ Νεολαία.

Πρέπει στὸ ἐγερτήριο αὐτὸ σάλπισμα ὅλη ἡ Ἑλλὰς νὰ βρεθῆ στὸ πόδι καὶ ὅλοι ἀπὸ τῶν ἀμέσως μετὰ τὸν Ἀρχηγὸν - Κυβερνήτην μας μέχρι τοῦ τελευταίου, νὰ τεθοῦμε στὴν ὑπηρεσίαν του καὶ νὰ προσφέρουμε ὅλοι τὴν πνευματικὴ ἠθικὴ καὶ ὑλική μας δύναμι γιὰ τὴν ἐκπλήρωσι τοῦ μεγάλου καὶ ἱεροῦ αὐτοῦ σκοποῦ.

Πρέπει μὲ μιὰ φωνὴ καὶ μὲ καθαρὴ καρδιὰ νὰ ποῦμε στὶς γενεὲς ποὺ ἔρχονται, στὰ Ἑλληνόπουλα:

«Σᾶς ἀγαπᾶμε γιὰ ὅλες τὶς δυνατότητες δράσεως καὶ δημιουργίας ποὔνε στὸ βάθος τῆς ψυχῆς σας.

Ἐρχόμασθε νὰ σᾶς βοηθήσουμε μὲ τὴν πεῖραν τῆς ζωῆς μας νὰ τὶς διαφυλάξετε ἄγρυπνα, νὰ τὶς πλουτίσετε, νὰ τὶς καλλιεργήσετε, νὰ ἀγρυπνᾶτε γι᾿ αὐτὲς κάθε ἡμέρα, κάθε ὥρα καὶ ποτὲ νὰ μὴ ἀναβάλλετε νὰ φροντίζετε νὰ γιγαντώσουν».

ΝΕΟΙ καὶ ΝΕΑΙ τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ,
Ἡ ΩΡΑ σας ἦλθε!

Τὸ προσκλητήριο τὸ ἐσάλπισεν ὁ Μεγάλος Ἀρχηγὸς - Κυβερνήτης μας. Καμμιὰ ἄλλη ὥρα δὲν θὰ εἶναι περισσότερον εὐνοϊκή. Εἴσθε στὴν ἐποχή, ποὺ τὸ μέλλον σας θὰ πάρῃ τὸν ὁριστικό του προσανατολισμό. Καὶ ἡ ἐποχὴ αὐτὴ περνάει πολὺ γρήγορα.

Τί τόνο καὶ ποιὰ συγκίνησι βγαλμένη βαθειὰ ἀπὸ τὴν καρδιά μας θὰ ἔπρεπε νὰ βάλουμε σ᾿ αὐτὲς τὶς λέξεις, γιὰ νὰ σᾶς πείσουμε; Πῶς θὰ σᾶς κάνουμε νὰ καταλάβετε πόσο βραχὺς εἶναι ὁ χρόνος καὶ πῶς περνάει γρήγορα, πόσο εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸν χρησιμοποιήσετε καλά, τώρα ποὺ μπορεῖτε νὰ πλάσετε τὸν ἑαυτόν σας ὅπως πρέπει; Πῶς νὰ σᾶς πείσουμε γιὰ τὴν ἀνεκτίμητη ἀξία ποὔχουν τὰ χρόνια τῆς Νεότητος, τὰ ὁποῖα ζῆτε τώρα καὶ τὰ ὁποῖα χρόνια, τὰ μεταχειρίζεσθε σὰν τὸ μικρὸ παιδάκι τοῦ παραμυθιοῦ, ποὺ παίζει μὲ ρουμπίνια, σμαράγδια, τοπάζια, διαμάντια καὶ μπριγιάντια καὶ δὲν φροντίζει νὰ τὰ μαζέψῃ σὰν τελειώνει τὸ παιχνίδι;

Γιὰ σκεφθῆτε. Δὲν εἶναι ἡ περίοδος αὐτὴ τῆς ζωῆς σας ἐκείνη ποὺ ποτέ, μὰ ποτέ, δὲν θὰ τὴν ξαναβρῆτε;

Δὲν εἶναι ἡ περίοδος, ποὺ ὁ σωματικὸς καὶ ἠθικός σας χαρακτὴρ σχηματίζεται, πλάθεται, παίρνει μορφὴ ὁριστικὴ καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν ἀπο-

θησαυρίζετε τὰ πολυτιμότερα ἀπὸ τὰ πνευματικά σας πλούτη;

Προσέξετε! Μὴν τὴν ἀφίνετε νὰ φύγῃ χωρὶς νὰ πάρετε ὅ,τι μπορεῖτε καλύτερο. Φροντίστε νὰ μὴ χάσετε σ' αὐτὰ τὴν ὑγείαν σας, φροντίστε σ' αὐτὴ τὴν περίοδο τῆς ζωῆς σας μὲ τὴ γυμναστικὴ καὶ τὸν ἀθλητισμὸ νὰ σχηματίσετε γερὰ σώματα. Εἶναι τὸ πρῶτο πρᾶγμα, ποὺ ζητεῖ καὶ θέλει ὁ Ἀρχηγός μας.

Χωρὶς καλὴ ὑγεία, οἱαδήποτε ἐπιτυχία καὶ ἂν ἔχετε στὴ ζωή σας, θὰ κινδυνεύσῃ, ὅποια κι' ἂν εἶναι.

Ἡ πνευματικὴ μόρφωσις καὶ ἀνάπτυξις θέλει καὶ αὐτὴ καλὴ ὑγεία. Τὸ πνεῦμα ὑπηρετεῖται ἀπὸ τὸ σῶμα.

Γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ἀποδώσῃ τὸ πνεῦμα ὅ,τι εἶναι δυνατὸν μεγαλύτερο καὶ ἀνώτερο, τοῦ χρειάζονται καλοὶ βοηθοί, καλοὶ ὑπηρέται.

Ἡ πρώτη σύστασις, ἡ πρώτη λέξις τοῦ Μεγάλου Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας, ὅλων τῶν μεγαλυτέρων ποὺ γνώρισαν τὴ ζωή, εἶναι:

ΝΕΟΙ καὶ ΝΕΑΙ, φροντίζετε γιὰ τὴν ὑγιεινὴν ἀνάπτυξιν τοῦ σώματός σας.

Ὁ Ἀρχηγὸς - Κυβερνήτης μας ἔθεσε στὴν ἐλεύθερη διάθεσί σας ὅλα τὰ Γυμναστήρια τοῦ Κράτους καὶ μὲ τὴν ὁδηγίαν γυμναστῶν σᾶς καλεῖ ἐκεῖ ὅπου σφυρηλατεῖται ἡ καλὴ ὑγεία καὶ ποὺ δημιουργοῦνται γερὰ παληκάρια.

Μετὰ αὐτὴ σᾶς προσθέτει καὶ ζητεῖ νὰ γίνετε γεροὶ στὴν ψυχή.

Μάθετε νὰ εἶσθε θεληματικοί. Μάθετε νὰ θέλετε. Βάλτε ἕνα σκοπὸ στὴ ζωή σας. Σήμερα στὰ παιδικά σας χρόνια χτίζετε λίγο - λίγο, χωρὶς νὰ τὸ νοιώθετε, τὸ χαρακτῆρα σας καὶ διαμορφώνετε τὸ σπίτι, μέσα στὸ ὁποῖον γιὰ πάντα θὰ κατοικήσετε.

Ἡ νεότης εἶναι ἡ ἐποχή, ποὺ τοποθετεῖ κάθε ἕνας, μία μία τὶς πέτρες τῶν θεμελίων τῆς κατοικίας, ποὺ μέσα θὰ περάσῃ ὅλη του τὴ ζωή. Πρέπει νὰ εἶναι γερὰ τὰ θεμέλια, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ βαστάξουν τὴν οἰκοδομή, ποὺ θὰ κτισθῆ ἀργότερα.

Ἂν εἶναι λαξευμένα καὶ συναρμολογημένα καλὰ τὰ ἀγκωνάρια, ἂν προσέξετε τώρα, θὰ ἔχετε ἀνεκτίμητη ὠφέλεια σ' ὅλη σας τὴ ζωή, ὅπως ἐπίσης θὰ ὑποφέρετε καὶ θὰ βασανίζεσθε σ' ὅλη σας τὴ ζωὴ ἀπὸ τὰ λάθη καὶ τὶς ἀμέλειες ποὺ θὰ κάνετε τώρα.

Πάρτε το ἀπόφασι, νὰ θεμελιώσετε τὴ ζωή σας ΣΕ ΚΑΛΕΣ ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ. Ἀργότερα θἆναι δύσκολο ἢ μᾶλλον ἀδύνατο νὰ μεταβληθῆτε, Ἀργότερα δὲν θὰ μπορῆτε παρὰ νὰ ὑποστῆτε τὴν τύχην, ποὺ τώρα ἑτοιμάζετε χωρὶς νὰ τὸ νοιώθετε γιὰ τὸν ἑαυτόν σας, καὶ θἆναι κρῖμα νὰ κλαῖτε στὸν τάφο, ποὺ μόνοι σας ἐσκάψατε, χωρὶς πλέον νὰ μπορῆτε νὰ σηκώσετε τὴν πλάκα ποὺ τὸν κλείνει...τὴν πλάκα ποὺ σᾶς κρύβει τὸ φῶς.... τῆς γνώσεως τῶν πραγμάτων, ποὺ πλημμυρίζει τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν κάνει εὐτυχῆ. Φροντίσετε νὰ ἀποταμιεύετε γνώσεις γιὰ ὅλα τὰ πράγματα, φροντίστε νὰ ἀναπτύσσετε τὸ πνεῦμα σας, τὸ μυαλό σας. Φροντίστε νὰ ἀκολουθῆτε τὰ καλὰ παραδείγματα τῶν μεγαλυτέρων σας.

Θὰ ἀποτελέσουν αὐτὲς οἱ γνώσεις, ἡ σημερινή σας μόρφωσις, ποὺ παίρνετε στὰ σχολεῖα, στὰ ἐργοστάσια, στὴν κοινωνία, τὸ ἀρχικὸ κεφάλαιο, τὸ ὁποῖον ἀργότερα θὰ αὐξήσετε καὶ θὰ ἀνανεώνετε ἀκατάπαυστα, ὅπως διατηρεῖ κανεὶς καὶ αὐξάνει τὴν περιουσία του.

Σκεφθῆτε ὅτι, ἂν τώρα δὲν συμμαζέψετε καὶ δὲν δημιουργήσετε ἕνα ἀρχικὸ κεφάλαιο καλῆς ὑγείας, χαρακτῆρος, γνώσεων καὶ μορφώσεως, πῶς θὰ εἶναι δυνατὸν ἀργότερα νὰ βγῆτε στὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς; Γίνεται ποτὲ ἐπιχείρησις χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀρχικὸ κεφάλαιο; Τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ κάνῃ κανείς, ὅση καλὴ θέλησι καὶ ὄρεξι ἂν ἔχῃ.

Ἡ ὥριμη ἡλικία, ἡ ἡλικία εἰς τὴν ὁποίαν βιάζεσθε νὰ μπῆτε, δὲν εἶναι παρὰ ὁ κληρονόμος ἐκείνου, τὸ ὁποῖον θὰ ἀποθησαυρίσετε τώρα στὴ νεότητά σας.

Αἱ ἐντυπώσεις, αἱ γνώσεις καὶ αἱ συνήθειαι τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἀφίνουν ἐπάνω στὴν ψυχήν σας, Νέοι καὶ Νέαι, ἀνεξάλειπτη σφραγίδα.

Ἴσως νὰ σκεφθῆτε μὲ τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν πεποίθησι ποὔχετε στὸν ἑαυτόν σας καὶ νὰ φωνάξετε ὅτι θὰ μένετε πάντοτε κύριοι τοῦ ἑαυτοῦ σας, κύριοι τῆς θελήσεως καὶ τῶν αἰσθήσεών σας... ὅτι τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ σᾶς παρασύρῃ... ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶναι ὅτι, ὅταν ἀργότερα φθάσετε στὴν ἡλικίαν ποὺ θὰ ἐγκαταλείψετε τὸ οἰκογενειακό σας πλαίσιο, μέσα στὸ ὁποῖον ζῆτε τώρα, καὶ τὰ σχολικά σας θρανία, καὶ θὰ ἀντιμετωπίσετε μόνοι σας τὴ ζωή, δὲν θὰ μπορέσετε νὰ ξεφύγετε ἀπὸ τὸ δίχτυ τῶν συνηθειῶν σας καὶ τοῦ τρόπου τοῦ σκέπτεσθαι καὶ ἐνεργεῖν, μὲ τὸν ὁποῖον ἔχετε ζήσει ἕως τότε. Ἡ ἀνατροφή, τῆς ὁποίας ἔχετε τύχει, σὰν ἀτμόσφαιρα θὰ σᾶς περιβάλλῃ πάντοτε.

Καὶ τὴν ἀνατροφὴν δημιουργεῖ τὸ περιβάλλον, αἱ συναναστροφαί.

Ἀπὸ αὐτὴ τὴ βάσι ξεκίνησε ὁ Μεγάλος Ἀρχηγὸς καὶ Κυβερνήτης μας. Γιὰ νὰ σᾶς δώσῃ τὴν ἀνατροφὴν ποὺ σᾶς πρέπει, δημιούργησε τὴν Ὀργάνωσίν σας, ποὺ στὸ περιβάλλον της θὰ βρῆτε ὅλες τὶς γερὲς ἀρχές, ποὺ θὰ σᾶς στηρίξουν σ' ὅλη σας τὴ ζωή.

Στὴν ἀτμόσφαιρα αὐτὴ τὴν καθαρή, μὲ ἀέρα ὑγιεινὸ καὶ ζωογόνο πλουτισμένη, θὰ ἀναπτυχθῆ τὸ σῶμα σας καὶ τὸ πνεῦμα σας.

Ὅπως ὁ ἥλιος δίδει τὰ διάφορα χρώματα στὰ φυτά, τὰ θερμαίνει καὶ τὰ ζωογονεῖ, ἔτσι καὶ ὁ Μεγάλος Ἀρχηγὸς - Κυβερνήτης μας, φωτίζει, ζωογονεῖ, θερμαίνει καὶ καθαρίζει μὲ τὴν ἄπειρη, γιὰ σᾶς Ἑλληνόπουλα, ἀγάπη του τὴν ἀτμόσφαιρα, μέσα στὴν ὁποίαν ζητεῖ νὰ ἀναπτυχθῆτε.

Γιὰ σᾶς ἐκαθάρισε τὴν ἀποπνικτικὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ παρελθόντος καὶ δημιούργησε τὸ ἐκλεκτὸν περιβάλλον, ὅπου θὰ ἁπλώσετε τὶς ρίζες τῆς Νεότητός σας γιὰ νὰ τραφῆτε μὲ ἰδέες καὶ αἰσθήματα ἀνώτερα, μεγάλα, ποὺ θὰ σᾶς γιγαντώσουν.

Στὴν ἀνατροφήν σας ὅμως χρειάζεται πειθαρχία. Προσέξετε. Στὴ ζωὴ χωρὶς πειθαρχία καὶ τάξι θὰ πέσετε σὲ βάραθρο, στὸ χάος. Αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ νοιώσετε βαθειά, ἂν θέλετε νὰ ζῆστε καλὰ στὴ ζωή σας, ἂν θέλετε νὰ μὴν πέσετε στοὺς βούρκους τῆς ἀκαταστασίας καὶ ὅπου κανεὶς δὲν θὰ μπορῇ νὰ σᾶς σηκώσῃ.

Προσέξετε, ἐξασφαλίστε τὴ μέλλουσα ζωή σας ἀπὸ ἀνώφελες μεταμέλειες.

Ὅλοι οἱ σοφοὶ τοῦ κόσμου ἔχουν διακηρύξει ὅτι: «Γιὰ κεῖνο ποὺ δὲν ἔμαθε κανεὶς ὅταν ἦτο νέος, μένει γιὰ πάντα λίγο πολὺ ξένος. Πόσοι, ἀλήθεια, δὲν μετενόησαν, κατόπιν ἑορτῆς ὅμως, γιὰ τὴν ἀμέλεια καὶ τὴν ἀδιαφορία ποῦδειξαν ὅταν ἦσαν Νέοι, στὰ γράμματα, στὶς τέχνες, στὶς ἐπιστῆμες, τότε ποὺ μὲ λίγη προσπάθεια μποροῦσαν νὰ μορφωθοῦν καὶ νὰ ἀναπτυχθοῦν;

Σκεφθῆτε ὅτι ἡ ἐποχὴ αὐτὴ τῆς Νεότητος φεύγει γρήγορα. Γρηγορώτερα ἀπὸ ὅ,τι σᾶς φαίνεται.

Στὸ χέρι σας εἶναι νὰ τὴν χρησιμοποιήσετε καλά.

Ἐξασφαλίζετε τὸ μέλλον σας, μὲ λίγη θέλησι καὶ λίγο κόπο, ποὺ θὰ καταβάλλετε τώρα.

Τώρα ἀποταμιεύετε. Ἀποταμιεύετε ὄχι μόνον γνώσεις, ἀλλὰ καὶ συνήθειες.

Γιὰ νὰ διατηρηθοῦν αὐτὰ ποὺ συγκεντρώνετε τώρα, γιὰ νὰ διατηρηθῇ ἡ σωματική, ἠθικὴ καὶ πνευματική σας ζωή, πρέπει καὶ νὰ τὴν ἀνανεώνετε.

Πόσοι ἐξαντλήθηκαν διότι δὲν ἤξευραν τὸ μυστικὸ τῆς ἀνανεώσεως, διότι δὲν εἶχαν συνηθίσει τὸν ἑαυτόν τους στὴν ἱκανότητα αὐτή, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν συλλέγει κανείς, ἀφομοιώνει καὶ μετατρέπει τὸ κάθε τι, στὴν ἱκανότητα νὰ ἐπωφελεῖται σὲ κάθε περίστασι, νὰ προσθέτῃ κάτι στὸν ἑαυτόν του, νὰ μιμηθῇ κάτι καλό, ποὺ θὰ δῇ στοὺς ἄλλους;

Ἡ ζωὴ δαπανᾶ ἀκατάπαυστα καὶ φθάνει στὸν θάνατον ἂν δὲν τὴν ἀνανεώνουμε, προσθέτοντες κάθε μέρα, κάθε ὥρα, κάθε λεπτὸ στὸν ἑαυτόν μας ὅ,τι μποροῦμε. Καὶ αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ συνηθίσετε ἀπὸ τώρα. Ὅπου καὶ ἂν ρίξετε τὰ μάτια σας, κάτι θὰ ἔχετε νὰ διδαχθῆτε, κάτι νὰ μάθετε ποὺ δὲν ξέρετε.

Πρέπει ὅμως νὰ προσέχετε. Νὰ μὴν εἶσθε ἐπιπόλαιοι. Ἕνα ἀπρόσεχτο πνεῦμα δὲν βλέπει τίποτε, ἐκεῖ ὅπου ἕνας παρατηρητικὸς καὶ προσεχτικὸς ἀνακαλύπτει θησαυρούς.

Ἀσύγκριτα χρόνια τῆς Νεότητος!

Γενῆτε ὁ καθένας σας ὄχι μιὰ ἐλαφρὰ πεταλοῦδα, ποὺ πετάει ἀπὸ ἄνθος σὲ ἄνθος, ἀλλὰ μιὰ μέλισσα ἐργατική.

Μάθετε νὰ διαβάζετε. Ὄχι ὅμως ἁπλῶς γιὰ τὸ σχολεῖο καὶ γιὰ βαθμούς.

Διαβάζετε γιὰ νὰ μαθαίνετε, νὰ συλλέγετε τὶς γνώσεις ποὺ θὰ σᾶς χρειασθοῦν στὴ ζωή. Νὰ συλλογίζεσθε καὶ νὰ σκέπτεσθε τὸ κάθε τι καὶ νὰ τακτοποιῆτε ὅ,τι μαθαίνετε.

Βέβαια, γιὰ νὰ συγκεντρώσετε τὸ ὑλικὸ τῶν γνώσεών σας, εἴτε στὸ σχολεῖο εἶσθε, εἴτε στὸ ἐργοστάσιον, εἴτε ὑπάλληλοι, ΘΑ ΕΡΓΑΣΘΗΤΕ. Ἡ ἐργασία ὅμως, εἰς τὴν ὁποίαν κατεδίκασε τὸν ἄνθρωπο τὸ προπατορικὸν ἁμάρτημα, θὰ εἶναι πάντοτε μία προσπάθεια, ποὺ θὰ κουράζῃ.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ τὴν θεωρῆτε ποτὲ γιὰ δουλεία. ΟΧΙ ! ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΡΓΑΖΕΣΘΕ ΜΕ ΧΑΡΑ ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΙ, γιατὶ ἡ ἐργασία εἶναι τὸ μέσον, ποὺ ἔχει ὁ καθένας στὰ χέρια του νὰ κερδίζῃ τὰ ὅσα χρειάζονται γιὰ τὴ ζωή, τὸ μέσον ποὺ θὰ τὸν ἀπολυτρώνῃ ἀπὸ κάθε ὑποχρέωσι, τὸ μέσον μὲ τὸ ὁποῖον θὰ ἀνυψωθῇ στὴν ζωήν, τὸ μέσον μὲ τὸ ὁποῖον θὰ μπορῇ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸν πλησίον του καὶ νὰ νοιώσῃ ἀπερίγραπτη χαρὰ στὰ βάθη τῆς ψυχῆς του.

Ὁ Ἀτομισμὸς ὑποχωρεῖ, κάνει τόπο στὸ Νέο Ἄστρο, στὸ μεγάλο ἰδανικὸ ποὺ ἔδωσε ὁ Ἀρχηγὸς - Κυβερνήτης μας ΣΤΟ ΣΥΝΟΛΟΝ, στὸν Κοινωνισμόν.

Ἡ ἐργασία, ὅποια καὶ ἂν εἶναι, ἐδίδαξεν ὁ Ἀρχηγὸς - Κυβερνήτης μας, τοῦ ἐργάτου ἢ τοῦ ἐπιστήμονος, μᾶς πλαισιώνει μέσα στὴν κοινωνία, μᾶς συνδέει τόσο μέσα στὸ χῶρο, ὅσο καὶ μέσα στὸ χρόνο, μὲ τὴν οἰκογένεια, τὴν Πατρίδα, τοὺς ὁμοίους μας, μὲ αὐτὸ τὸ Θεὸ ποὺ κυβερνᾶ τὰ πάντα μὲ τόση ἁρμονία.

Ἡ συνεργασία μας μὲ τοὺς ὁμοίους μας, μέσα στὴν Κοινωνίαν, εἶναι ὑποχρέωσις καὶ ὅσοι δὲν θέλουν νὰ τὴν προσφέρουν, μοιάζουν μὲ λιποτάκτας.

Καθένας διαλέγει τὸ ἐπάγγελμά του. Ὅλα εἶναι ἰσάξια. Ἡ ἐργασία τὰ ἐξυψώνει καὶ τὰ ἐξαγνίζει, οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι. Μὲ τὴν οἱαδήποτε ἐργασία του ὁ καθένας κινεῖ καὶ ἀπὸ ἕνα τροχό, ἄλλος μικρόν, ἄλλος μεγάλον, τῆς Μηχανῆς ποὺ λειτουργεῖ ἀκατάπαυστα γιὰ νὰ παράγῃ τὰ ἀγαθὰ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς.

Ἐπροχωρήσαμε ὅμως πολὺ καὶ ἴσως σᾶς κούρασα χωρὶς νὰ θέλω. Πῶς νὰ ἐκφράσω μὲ λίγες γραμμὲς τὰ αἰσθήματα, ποὺ πλημμυρίζουν τὴν ψυχήν μου, τὶς ἀνησυχίες καὶ τὶς ἐλπίδες μου ὅλες; Αὐτὸ τὸ σκοπὸ θὰ προσπαθήσουμε νὰ τὸν ἐξυπηρετήσουμε μὲ τὴν ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ, ποὺ τόσο τὸ ἀγαπήσατε, θὰ φροντίσουμε νὰ σᾶς ἀνοίξουμε τὸ δρόμο τὸ μεγάλο καὶ πλατὺ γιὰ τὶς μεγάλες δημιουργίες, γιὰ τὰ μεγάλα πράγματα.

Στὸν Οὐρανὸ τῆς Ἑλλάδος, ἐφάνηκε τὸ Ἄστρον, ποὺ μᾶς ὁδηγεῖ. Εἶναι ὁ Μεγάλος Κυβερνήτης - Ἀρχηγός μας Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ. Κανένα Ἑλληνόπουλο δὲν θὰ μείνῃ ἔξω ἀπὸ τὴν μεγάλη στρατιά, ποὺ σχημάτισε ἡ Ε. Ο. Ν. καὶ ποὺ βαδίζει τὸ δρόμο ποὺ μᾶς δείχνει ὁ Ἀρχηγός μας καὶ ποὺ ὁδηγεῖ στὸ ἰδεῶδες τῆς δημιουργίας τοῦ 3ου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

* Σ. *

++++++++++

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Ἀργὸς εἶναι ὄχι μόνον ὁ κάμνων τίποτε, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνος, ὅστις, ἐνῷ δύναται νὰ κάμῃ κάτι καλύτερον, δὲν τὸ κάμνει.

Σωκράτης

ΜΟΡΦΩΤΙΚΑ

Διατὶ πρέπει νὰ εἴμεθα ὑπερήφανοι καὶ εὐτυχεῖς διότι εἴμεθα Ἕλληνες.

Γιὰ νὰ ἀντιληφθῆ κανεὶς πόσο τιμητικὸ εἶναι νὰ ὀνομάζεται Ἕλλην πρέπει νὰ βρεθῆ στὸ ἐξωτερικὸ καὶ νὰ δῆ μὲ ποιὸ θαυμασμὸ ὑποδέχονται οἱ ξένοι τὴν δήλωση: Εἶμαι Ἕλλην.... Ὅλες οἱ συζητήσεις στὰ τραῖνα, στὰ βαπόρια, στὰ ξενοδοχεῖα, σταματοῦν γιὰ μιὰ στιγμὴ καὶ γίνεται ἄξαφνα γύρω στὸν ἄνθρωπο ποὺ πρόφερε τὸ μαγικὸ αὐτὸ ἐπίθετο, μιὰ σιωπὴ γιομάτη προσδοκία καὶ σεβασμό. Οἱ μορφωμένοι προσβλέπουν ἄφωνοι ἀπὸ συγκίνηση τὸν προερχόμενο ἀπὸ τὰ νεκρὰ βιβλία τῶν κλασικῶν τους σπουδῶν συνομιλητή τους, πού ζωντανεύει τὸ ἀλησμόνητο ἐκεῖνο παρελθὸν τῆς ἀνθρωπότητος, τὴν ἀρχαία Ἑλλάδα, οἱ ἀμόρφωτοι ποὺ κάτι ἔχουν ἀκούσει καὶ αὐτοί, τὸν κάτοικο τῆς Ἀκροπόλεως, τὸν συμπατριώτη τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, τοῦ Ὁμήρου, καὶ ὅλοι περιμένουν σὰν ἀνοίξει τὸ στόμα του νὰ πῆ κάτι ποὺ νὰ μὴ μοιάζη μὲ τὶς καθημερινές τους κουβέντες, κάτι θαυμαστὸ καὶ μεγάλο. Τόση ἔντονη ἦταν ἡ ἀκτινοβολία τοῦ ἄστρου ποὺ φώτισε ἀπὸ τὸν Παρθενῶνα τὰ σκοτάδια τῆς ἀνθρωπότητος, ὥστε ἐνῷ ἔσβυσε νὰ φωτιζόμαστε ἐμεῖς ἀκόμη. Καὶ ἔτσι γινόμαστε θέλοντας καὶ μὴ τὸ κυριώτερο πρόσωπο τοῦ ὁμίλου τῶν ξένων ποὺ σχηματίζεται τυχαῖα στὰ ταξείδια. Γιὰ τὰ αἰσθήματα αὐτὰ τῆς προσδοκίας καὶ τοῦ σεβασμοῦ ποὺ ἐμπνέει ἡ παρουσία μας πρέπει νὰ εἴμαστε ὑπερήφανοι ἀλλὰ καὶ πολὺ μετριόφρονες. Ὑπερήφανοι γιατὶ ὅπου καὶ ἂν βρεθοῦμε ἡ λέξις Ἕλλην μᾶς τοποθετεῖ σὰν τὸ τελειότερο ὑπόδειγμα τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων στὴν πιὸ περίβλεπτη θέση, καὶ μετριόφρονες γιατὶ ἡ δόξα αὐτὴ δὲν μᾶς ἀνήκει, δὲν τὴν δημιουργήσαμε ἐμεῖς, εἶναι κληρονομιὰ τῶν προγόνων καὶ κληρονομιὰ πολὺ βαρειὰ μάλιστα. Τόσο ποὺ πολλοὶ Νεοέλληνες πρότειναν νὰ μὴ τὴν ἀποδεχθοῦμε, νὰ διαρρήξωμε κάθε σύνδεσμο μὲ τὸ ἄφθαστο ἐκεῖνο παρελθὸν μας καὶ νὰ δημιουργήσωμε δικό μας πολιτισμὸ ποὺ νὰ μὴν ἔχει καμμιὰ σχέση μὲ τὸν ἀρχαῖο. Ἡ πρόταση αὐτὴ εἶναι βέβαια ὑπερβολική, ἀλλὰ περιέχει καὶ κάποια δόση σοφίας, διότι τὸ νὰ εἴμαστε πρόγονοι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων εἶναι σπουδαῖο ἀλλὰ καὶ ἐπιζήμιο. Σπουδαῖο γιατὶ ζοῦμε κάτω ἀπὸ τὸν ἴδιο ἥλιο ποὺ φώτισε τὰ ἔργα τους, διατηροῦμε τὸν φυλετικό τους τύπο στὰ χαρακτηριστικά μας (μιὰ πρόσφατη φωτογραφικὴ σύγκριση σὲ ἕνα τεῦχος τοῦ Ὑφυπουργείου Τύπου ἀποκάλυψε καταπληκτικὲς ὁμοιότητες Ἑλλήνων χωρικῶν μὲ ἀρχαῖα ἀγάλματα) καὶ δὲν ἀποκλείεται ἑπομένως νὰ διατηρῆται κάπου στὸ ἴδιο αὐτὸ περιβάλλον καὶ τὸ πνευματικὸ κύτταρο ποὺ ἔδωσε καὶ ποὺ μπορεῖ σὲ κατάλληλη στιγμὴ νὰ ξαναδώση στὴν ἀνθρωπότητα ἕναν ὑπέροχο πολιτισμό. Ἀλλὰ ἡ ἔνδοξη αὐτὴ καταγωγή μας μπορεῖ νὰ ἀποβῆ ἂν δὲν προσπαθήσωμε νὰ φανοῦμε ἀντάξιοί της, ὅπως ἡ κληρονομιὰ σὲ κάθε κληρονόμο ποὺ σταυρώνει τὰ χέρια του καὶ ἀδρανεῖ, ἀδιαφορῶντας γιὰ κάθε δική του δημιουργία, μοιραῖα. Αὐτὸ καὶ ἔγινε ἐδῶ καὶ λίγα χρόνια. Ἀδιαφορήσαμε ὁλωσδιόλου γιὰ τὰ γενικά μας ζητήματα καὶ ἐνδιαφερθήκαμε τόσο γιὰ τὰ ἀτομικά μας ὥστε ὁ κύκλος τοῦ σεβασμοῦ ποὺ προαναφέραμε γύρω ἀπὸ τὸν Ἕλληνα, νὰ μὴν εἶναι καθόλου πιὰ κολακευτικός. Ἡ εἰρωνεία γιὰ τὰ χάλια τῆς πατρίδας του τὸν ὑποδέχονταν στὸ ἐξωτερικό, δὲν ἀντιπροσώπευε πιὰ τὴν μεγάλη γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα χώρα τῆς Ἀρμονίας καὶ τοῦ Πνεύματος, ἀλλὰ μιὰ χώρα ἄναρχη ποὺ ἦταν ἀνάξια νὰ ζῆ καὶ νὰ ὑπάρχη ἀνάμεσα στὸν πολιτισμένο κόσμο. Εὐτυχῶς μὲ τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου ἡ θλιβερὴ αὐτὴ παρένθεση ἔκλεισε καὶ ξαναπήραμε στὴν διεθνῆ κοινωνία τὴν θέση μας. Τὴν θέση ὅμως αὐτὴ ἔχομεν καθῆκον νὰ τὴν δικαιολογήσωμεν οἱ σύγχρονοι Ἕλληνες. Τὴν μεγάλη αὐτὴ ἀποστολὴ τῆς ἀναδημιουργίας τῆς ἐνδόξου μας πατρίδος ποὺ προσέφερε στὴν ἀνθρωπότητα τὸ Πνεῦμα μὲ τὰς Ἀθήνας, τὸν Χριστιανισμὸ μὲ τὸ Βυζάντιον, τὸ παράδειγμα ἑνὸς ἀπαραμίλλου ἡρωϊσμοῦ μὲ τὸ 21, θὰ ἐκπληρώση κυρίως ἡ νέα γενεὰ τῶν Ἑλλήνων. Ἡ γενεὰ αὐτὴ ποὺ ἔχει τὴν εὐτυχία νὰ ζῆ σὲ ἕναν τόπο μὲ τὶς εὐνοϊκὲς συνθῆκες τοῦ περιβάλλοντος ποὺ ἔδωσαν στὸν κόσμο τόσα ἰδανικὰ καὶ ποὺ διατηρεῖ μέσα στὴν γενικὴ κούρασι τοῦ ὑπερλεπτυσμένου πολιτισμοῦ τῆς Εὐρώπης παρθένο καὶ πρωτόγονο ἔδαφος γιὰ ὅλες τὶς δημιουργίες. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς, διότι εἴμεθα Ἕλληνες. Ἡ κάθε προσπάθεια καὶ ἡ παραμικρότερη ἀκόμη σὲ ἕνα τέτοιο ἔδαφος, ἀποδίδει ἀμέσως τοὺς καρπούς της. Καὶ δὲν ὑπάρχει χαρὰ μεγαλύτερη γιὰ τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τοῦ νὰ βλέπη τὴν ἐπιβράβευση τῶν μόχθων του τόσο ἄμεση καὶ τόσο γόνιμη ὅπως στὴν Ἑλλάδα. Καὶ ἡ παραμικρότερη συμβολή μας στὸν πνευματικὸ καὶ τὸν ἀθλητικὸ στίβο ἔχει ἀνυπολόγιστη ἀξία γιατὶ ἀποτελεῖ ἕνα ἀκόμη βῆμα πρὸς τὸ ἄγνωστο ἰδανικὸ ποὺ μιὰ φυλὴ σὰν τὴ δική μας δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ προσφέρη κάποτε καὶ πάλι στὴν ἀνθρωπότητα. Ἔχει τόση ζωντάνια καὶ τόση φρεσκάδα, ἕνα τόσο πλούσιο ἀπὸ παραδόσεις καὶ τόσο παρθένο σὲ δυνάμεις ἔδαφος, ὥστε κανεὶς σπόρος νὰ μὴν πηγαίνει χαμένος ὅπως στὰ ἄλλα χιλιοσπαρμένα χώματα τοῦ κόσμου. Ἡ τέχνη, ἡ φιλολογία, ἡ ἐπιστήμη σὲ μᾶς εἶναι τόσο ἀνεκδήλωτες ἀκόμη «τόσο πίσω» κατὰ τὴν ἀντίληψη μερικῶν καὶ τόσο ἐμπρὸς κατὰ τὴν ἀποψή μας, ὥστε νὰ μποροῦμε νὰ ἐλπίζωμε τὴν ὥρα ποὺ ὅλοι στὴν Εὐρώπη ἀπελπίζονται καὶ ἀναζητοῦν ἐκκεντρικότητας, στὴν πιὸ πρωτότυπη καὶ στὴν πιὸ πλούσια συγκομιδή. Τὰ ἀνεκτίμητα αὐτὰ ἐδάφη ἁπλώνονται καὶ ἀνήκουν γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἑλληνικὴ Νεολαία ποὺ ξεκινάει γιὰ τὴν κατάκτησή τους ὀργανωμένη μὲ ἕναν ἀποφασισμένον Ἀρχηγό. Ἡ στιγμὴ αὐτὴ εἶναι μεγάλη καὶ ἱερὴ γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Γιὰ πρώτη φορὰ θὰ ἐπιχειρήσωμε νὰ δώσωμε τὴν ἀντάξια ἀπάντηση στὸν κύκλο τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀναμονῆς τῆς διεθνοῦς κοινωνίας καὶ νὰ ποῦμε μὲ δική μας ὑπερηφάνεια: Εἴμεθα Ἕλληνες!...

Υ.

ΚΑΝΕΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΙ

Ἐφ' ὅσον οἱ ἄνθρωποι ἔζων ὡς ἀγρόται ἡ ἀποταμίευσις ἐγίνετο εἰς ἀγροτικὰ εἴδη. Λ.χ. ἀποταμίευαν μέρος τοῦ σίτου διὰ νὰ ἔχουν διὰ σποράν. Εἰς τὰς πόλεις ὁ ἀστὸς δὲν εἰσπράττει εἴδη διὰ νὰ ἀποταμιεύσῃ, ἀλλὰ εἰσπράττει χρήματα. Τὰ χρήματα ταῦτα ἀποταμιεύει εἰς ἕνα ποσὸν τὸ ὁποῖον προσπαθεῖ νὰ τοῦ περισσεύσῃ ἐκ τῶν μηνιαίων ἢ καθημερινῶν εἰσπράξεών του. Ὅσον δὲ αὐξάνει τὸ ποσὸν τῆς ἀποταμιεύσεως τόσον αὐξάνει καὶ ἡ χαρὰ τοῦ ἀποταμιεύοντος ὅτι ἔχει μίαν περιουσίαν.

Ἐνῷ ὅλα τὰ ζῷα ἀδιαφοροῦν διὰ τὴν ὕπαρξιν περιουσίας μόνον ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἔμφυτον τὴν ἰδέαν τῆς ἀτομικῆς περιουσίας.

Ἄλλοτε οἱ ἀστοὶ ἔκαμνον ἀποταμίευσιν ἀγοράζοντες καὶ κτίζοντες μικρὰ σπιτάκια.

Σήμερον τοῦτο εἶναι ἀδύνατον ἕνεκα τῆς μεγάλης ἀξίας τῶν οἰκοπέδων ἐν Ἀθήναις καὶ τῶν μεγάλων ἀποστάσεων τῶν περιχώρων. Οὕτω δὲ οἱ πτωχοὶ καταφεύγουν εἰς τὰ Ταμιευτήρια.

Ἐξ ὅλων τῶν Ταμιευτηρίων τὰ καλλίτερα εἶναι τὰ ταχυδρομικά, διότι ὄπισθεν τούτων ἵσταται τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον σήμερον εἶναι οἰκονομικῶς πανίσχυρον. Ὁτιδήποτε οἰκονομικὴ κρίσις καὶ ἂν συμβῆ τὰ Ταχυδρομικὰ Ταμιευτήρια θὰ εἶναι ἀκλόνητα, διότι τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος θὰ εἶναι ὑπόχρεων νὰ πληρώνῃ τοὺς καταθέτας.

Σημασία ἔχει, ὄχι τὸ πόσον καιρὸν θὰ ζήσῃς, ἀλλὰ ἂν θὰ προφτάσῃς νὰ δικαιολογήσῃς τὴν ὕπαρξίν σου.

Λυποῦμαι ὅτι ἔχω μίαν μόνην ζωὴν νὰ δώσω εἰς τὴν πατρίδα μου.

Νάθαν Χὰλ

Πρέπει νἆναι κανεὶς νέος διὰ νὰ κάμῃ μεγάλα πράγματα.

Γκαῖτε

Ὁ Χριστόφορος Κολόμβος καὶ ἡ ἔκλειψις

Κατὰ τὸ ἔτος 1505 ὁ Χριστόφορος Κολόμβος ἔφθανε στὴν Ἰαμαϊκή. Βλέποντας τὸν ἀσύγκριτο πλοῦτο τοῦ θαυμασίου αὐτοῦ νησιοῦ εἶχε συλλάβει τὸ σχέδιο νὰ ἱδρύσῃ ἐκεῖ μιὰν ἐγκατάσταση, ἀλλὰ οἱ ἰθαγενεῖς εἶχαν ἀντιταχθῆ στὴν ἀποβίβασί του καὶ γιὰ νὰ καταστήσουν ἀδύνατη τὴν κατοχὴ εἶχαν ἀρνηθῆ νὰ τοῦ προμηθεύσουν τρόφιμα.

Ὁ Κολόμβος, τοῦ ὁποίου ἡ ὑπέροχος μεγαλοφυΐα δὲν ἀργοῦσε νὰ τοῦ ὑποδείξῃ μιὰ διέξοδο, χρησιμοποίησε τότε ἕνα διασκεδαστικὸ στρατήγημα.

Μιὰ ἔκλειψις σελήνης θὰ συνέβαινε· ἡ σελήνη θὰ γινότανε συνένοχός του.

Ἕνα πρωῒ ὁ Κολόμβος εἰδοποίησε τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ἰθαγενῶν ὅτι εἶχε νὰ τοὺς κάμῃ μιὰ σπουδαιότατη ἀνακοίνωσι καὶ ὅτι θὰ τοὺς περίμενε σ' ἕνα ὡρισμένο σημεῖο τοῦ νησιοῦ. Ὁ ἐπιτακτικὸς τόνος μὲ τὸν ὁποῖον ἐδόθη αὐτὴ ἡ διαταγή, ἔκανε τόση ἐντύπωσι στοὺς ἀγρίους ποὺ πῆγαν στὸ καθωρισμένο μέρος.

Ὁ Κολόμβος στὴν ἀρχὴ τοὺς προσάπτει τὴν σκληρότητά τους πρὸς τοὺς θαλασσοπόρους ποὺ δὲν ἤθελαν νὰ κάνουν κακὸ στοὺς ἀγρίους, ἀπ' ἐναντίας, καὶ πρόσθεσε μὲ ὕφος σταθερό:

— Γρήγορα θὰ τιμωρηθῆτε γιὰ τὴν ἀπανθρωπία σας, ὁ δυνατὸς Θεὸς ποὺ λατρεύω θὰ σᾶς πλήξῃ μὲ τὶς χειρότερες συμφορὲς καὶ γιὰ νὰ σᾶς ἀποδείξω πὼς αὐτὰ ποὺ σᾶς λέω εἶναι ἀληθινά, ἀπόψε κι' ὅλας θὰ δῆτε τὴν σελήνη νὰ κοκκινίζῃ, κατόπι νὰ σκοτεινιάζῃ καὶ νὰ μὴ θέλῃ νὰ σᾶς δώσῃ τὸ φῶς της. Ἄλλωστε αὐτὸ δὲν θὰ εἶναι παρὰ ἡ ἀρχὴ τῶν συμφορῶν σας ἂν δὲν θελήσετε νὰ ἐπωφεληθῆτε ἀπὸ τὴν προειδοποίησι ποὺ σᾶς δίνω.

Πράγματι ἔπειτα ἀπὸ μερικὲς ὧρες ἡ σελήνη ἄρχισε νὰ σκοτεινιάζῃ καὶ νὰ προκαλῇ στοὺς ἀγρίους πανικό, ὁ ὁποῖος γινότανε μεγαλύτερος ὅσο ἡ σκιὰ ἁπλωνότανε ἐπάνω στὴν σελήνη. Ὅταν μόνο μιὰ ἡμισέληνος φωτεινὴ ἀπέμεινε, ὁ Χριστόφορος Κολόμβος εἶπε στοὺς ἰθαγενεῖς ποὺ εἴχανε πέσει στὰ πόδια του μὲ τὴν ἔκφρασι τοῦ πιὸ ζωηροῦ φόβου.

— Ἂν συγκατατεθῆτε νὰ μᾶς δώσετε τρόφιμα ὁ θυμὸς τοῦ οὐρανοῦ θὰ καταπραϋνθῇ καὶ ὡς σημεῖο τῆς συγγνώμης του λίγο - λίγο ἡ σκιὰ ποὺ σᾶς κρύφτει τὴν σελήνη θὰ ἐξαφανισθῇ.

Τρομαγμένοι οἱ ἄγριοι ὡρκίσθησαν στὸν Κολόμβο καὶ στοὺς ἀνθρώπους του πὼς δὲν θὰ ἄφηναν νὰ τοὺς λείψῃ τίποτα καὶ πὼς θὰ τοὺς ὑποδεχόντουσαν σὰν φίλους.

Ἀκριβῶς ἐκείνη τὴν στιγμὴ ἡ ἔκλειψις ἄρχισε νὰ τελειώνῃ, ὅπως τὸ εἶχε ὑπολογίσει ὁ Κολόμβος, καὶ ἡ σελήνη ξαναφάνηκε μὲ ὅλο της τὸ κάλλος.

Οἱ ἄγριοι, πεπεισμένοι πὼς ὁ ξένος ποὺ ἐρχότανε στὸν τόπο τους μποροῦσε νὰ δώσῃ διαταγὲς στὴν φύσι, ὑποταχθήκανε χωρὶς διαμαρτυρίας καὶ φοβούμενοι μήπως ξανασημειωθῇ αὐτὸ τὸ φαινόμενο τὸ ὁποῖο φοβόντουσαν ἐπειδὴ δὲν ἐγνώριζαν τὴν αἰτία του, ἔδωκαν στοὺς καταχτητὲς ὅσα τοὺς ζήτησαν.

Ἔτσι ἦταν μοιραῖο νὰ κατακτηθῇ αὐτὸ τὸ θαυμάσιο διαμάντι ποὺ ὀνομάζεται Ἰαμαϊκή.

Η ΜΠΑΛΛΑ

Τώρα ποὺ ἀρχίζει ὁ χειμῶνας, γιὰ νὰ ζεστένεσθε θὰ σᾶς μάθουμε νὰ παίζετε τὴν μπάλλα.

Προμηθευθῆτε ἕνα κοντάρι μακρὺ καὶ στερεό. Πρέπει νὰ μπορῇ νὰ βαστάζῃ στὸ ἕνα του ἄκρο καὶ χωρὶς νὰ λυγίσῃ τὸ βάρος μιᾶς μπάλλας κλεισμένης μέσα στὸ δίχτυ της.

Ἀπὸ αὐτὰ ποὺ σᾶς εἶπα καταλάβατε κι' ὅλας ὅτι πρέπει νὰ δέσετε στὴν ἄκρη τοῦ κονταριοῦ μιὰ μπάλλα

κλεισμένη μέσα στὸ δίχτυ της. (Δῆτε τὸ σχέδιο). Τὸ δίχτυ μπορεῖ ν' ἀντικατασταθῇ ἀπὸ οἱονδήποτε ἀντικείμενο καμωμένο ἀπὸ ὕφασμα ἢ σπάγγο.

Τὸ παιχνίδι αὐτό, πρέπει νὰ σᾶς ἐξηγήσω, παίζεται ἀπὸ δύο ἢ τρεῖς παῖκτες.

Ὁ ἕνας, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ παιχνιδιοῦ, πέρνει τὸ κοντάρι, τὸ ὑψώνει λίγο καὶ σὰν νὰ ψάρευε μὲ τὴν μπάλλα τὸ κλίνει λίγο. Ἡ μπάλλα κατεβαίνει τότε στὴν γῆ.

Αὐτὴν τὴν στιγμὴ περιμένουν οἱ 2 ἢ οἱ 3 παῖχτες. Πηδοῦν καὶ προσπαθοῦν νὰ πιάσουν τὸ κοντάρι μὲ τὸ χέρι. (Σὲ κάθε ἐπιτυχία ὁ παίχτης ποὺ ἐπιτυχαίνει χάρις στὴν τύχη ἢ τὴν γρηγοράδα του, σημειώνει ἕναν πόντο).

Ἐκεῖνος ποὺ ὁδηγεῖ τὸ παιχνίδι ἀφοῦ ἔκανε τοὺς παῖχτες ἢ τὶς παίχτριες νὰ πηδήσουν, ξανασηκώνει τὸ κοντάρι. Πράγματι δὲν πρέπει νὰ τὶς διευκολύνῃ. Πρέπει νὰ τὶς προκαλεῖ καὶ κατόπι νὰ τὶς γελάῃ.

Ἀλλὰ παρ' ὅλη τὴν ἐπιτηδειότητά του ὁ παίχτης κατορθώνει νὰ ἐγγίσῃ τὴν μπάλλα.

Ἐκεῖνος ποὺ πρῶτος τὴν πιάνει 5 φορὲς κερδίζει.

Ἂν ὑπάρχουν πολλοὶ ὅμιλοι οἱ παῖχτες ποὺ κερδίζουν θὰ παίξουν μιὰ τελευταία παρτίδα γιὰ νὰ δοῦν ποιὸς θὰ ἔρθῃ πρῶτος.

«Πρέπει νὰ ἔχετε τὸ θάρρος νὰ ἀναγνωρίσετε τὴν ἀξίαν καὶ νὰ πειθαρχῆτε εἰς αὐτήν. Ἂν βρεθῆτε δέκα ἕως δέκα πέντε ἀπὸ σᾶς σὲ μία βάρκα σὲ θάλασσα τρικυμισμένη, φουρτουνιασμένη καὶ ἂν ἀκόμη εἶσθε μεγάλοι καὶ σπουδαῖοι καὶ ἕνας ἀπὸ σᾶς εἶναι ἁπλοῦς ναύτης, ποιὸν θὰ ἀκούσετε ἐκείνην τὴν στιγμὴν ποὺ ἡ βάρκα σας θὰ κινδυνεύῃ νὰ πνιγῇ καὶ σὲ ποιὸν θὰ πειθαρχήσετε; Εἰς τὸν ναύτην. Καὶ γιατί; Διότι θ' ἀναγνωρίσετε ὅτι ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἶναι ὁ ἱκανώτερος. Ἔτσι καὶ εἰς τὴν ζωήν σας ἂν αἱ περιστάσεις σᾶς ρίψουν εἰς μίαν ἀνάγκην, ὅσην ἀξίαν καὶ ἂν δίνετε στὸν ἑαυτόν σας, ἀναγνωρίζετε ὅτι ἕνας ἀπὸ σᾶς εἶναι ὁ καλύτερος νὰ σᾶς ὁδηγήσῃ καὶ ὡς ἐκ τούτου ὑποτάσσεσθε εἰς αὐτόν.»

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Ὁ Ἀγὼν μας κατὰ τοῦ Κομμουνισμοῦ

Διδάγματα καὶ συμπεράσματα

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Γ'. ΕΥΘΥΝΑΙ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ταῦτα δὲ πάντα εἰς στιγμὰς κατὰ τὰς ὁποίας Ἔθνη καὶ Κράτη γειτονικὰ ἢ καὶ ἀπομεμακρυσμένα, ὁλόκληρον τὴν προσοχὴν στρέφουν καὶ πολὺ δικαίως, διότι δὲν θέλουν νὰ χαθοῦν, πρὸς τὴν Νεολαίαν των, χάριν τῆς ὁποίας μεγίστας θυσίας ὑφίσταται καὶ ὁ Κρατικὸς των προϋπολογισμός, χάριν τῆς ὁποίας προθύμως ὑποχωροῦν εἰς θυσίας πᾶσαι αἱ τάξεις των καὶ ἐνώπιον τῆς ὁποίας γόνυ εὐλαβείας, στοργῆς πραγματικῆς, ἀγωνιώδους ἐνδιαφέροντος, κλίνουν πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ των. Καὶ γνωρίζει ἀκόμη ἡ Νεολαία τοῦ Ἔθνους μας, ὅτι, διὰ τὴν συγγραφὴν σελίδων ἁμίλλης εὐγενοῦς διὰ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς πραγματικοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ Ἐθνικοῦ, ἐνηρμονισμένου πρὸς ἕνα παγκόσμιον τοιοῦτον, εἶναι ὑποχρεωμένη ἐκ τοῦ καταθλιπτικοῦ βάρους τῆς Ἐθνικῆς της ἱστορίας νὰ παίξη, τοὐλάχιστον πρωτεύοντα ρόλον, διὰ τὸ καλὸν τοῦ Γένους, τῆς ἀνθρωπότητος ὁλοκλήρου. Ἀλλ' ἐνῷ, πάντα ταῦτα γνωρίζει, καὶ οὕτω πως διαγράφει τὴν ἀποστολήν της, ἡ Ἑλληνικὴ νεότης, χωρὶς πρὸς τοῦτο κανεὶς νὰ τὴν καθοδηγήσῃ, καὶ ἐνῷ μὲ τὴν χαρακτηρίζουσαν τὴν Φυλήν μας ὁλόκληρον λιτότητα, ἀγογγύστως προχωρεῖ εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ ψυχικήν της διάπλασιν καὶ διαμόρφωσιν, ἐν μέσῳ πανθομολογουμένων στερήσεων, εὑρίσκεται πάντοτε εἰς τὴν ὀδυνηρὰν ἀνάγκην νὰ ἀντιμετωπίζῃ τὴν μέχρις ἐγκληματικότητος ἐξικνουμένην πλήρη ἀδιαφορίαν τοῦ ἐντεταλμένου διὰ τὴν προαγωγήν της Κράτους...» καὶ περαιτέρω, ἐπεξηγοῦσα ἐν τῷ ὑπομνήματί της τοὺς λόγους τῆς ἀδιαφορίας αὐτῆς τοῦ Κομματικοῦ Κράτους ἐσημείωνε μετὰ παρρησίας... «Δὲν δυσκολευόμεθα καθόλου ὁμιλοῦντες τὴν γλῶσσαν τῆς ἀληθείας, ἀληθείας ἐχούσης πηγὰς τὰ ἀνιδιοτελῆ αἰσθήματά μας, τὰ συναισθήματα ἀγωνίας καὶ διαπορίας μας διὰ τὴν Ἐθνικὴν αὔριον, νὰ σημειώσωμεν, ὡς τὸν μέγιστον καὶ ἐπικινδυνωδέστερον τῶν ἐχθρῶν μας, τὸ χθεσινὸν καὶ τὸ σημερινὸν Ἑλληνικὸν Κράτος, τὰς Κρατικὰς Ἀρχάς μας, τὰς χθεσινὰς καὶ τὰς σημερινάς, αἵτινες μὲ τὸ ΝΑ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΣΑΙ ΑΠΡΟΣΑΡΜΟΣΤΟΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΗΜΕΡΙΝΗΝ ΣΤΥΓΝΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ, εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου ξέναι πρὸς τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας μας, ξέναι πρὸς τὴν εἰς τὰς τάξεις μας συντελουμένην ζύμωσιν καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἀνίσχυροι νὰ παρακολουθήσουν τὴν πραγματικὴν ἀγωνίαν μας, περισσότερον ἀνίσχυροι νὰ γνωρίσουν τὴν κρατοῦσαν ἐν ἡμῖν σύγχυσιν ἔστω, καὶ ἄρα ἀσυγκίνητοι νὰ παρακολουθοῦν τὰς ἑκάστοτε ἐκδηλώσεις μας, τὰς προερχομένας μὲν ἐξ ἀθροισμάτων ψυχικῶν ἐκφράσεων, ἀλλὰ διαδηλουμένας εἰς τὴν πρώτην διδομένην εὐκαιρίαν... Καί, ἀφοῦ, ἐθέσαμεν, ὡς πρῶτον ἐχθρόν μας, οἷον ἀνωτέρω ἐθέσαμεν, καὶ δι' οὓς λόγους ἐν συνόψει ἐσημειώσαμεν, εὐκόλως θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ὑποστηρίξωμεν ὅτι ὁ ἐχθρὸς οὗτος εἶναι καὶ ὁ πραγματικὸς πατὴρ ἄλλων παρουσιαζομένων εἰς τὰς τάξεις μας ἐχθρῶν, ἐναντίον τῶν ὁποίων ἐξ ἐνστίκτου φυλετικοῦ κατ' ἀρχὰς ἀντεδράσαμεν ἄνευ τῆς ὑποδείξεως οὐδενός, ἐξ ἐπιστημονικῶν πεποιθήσεων καὶ ἐθνικῆς ὑπερηφανείας ἀργότερον ἠγωνίσθημεν, τραπέντες τέλος πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς δημιουργίας, θὰ ἠθέλομεν νὰ ἐγράφομεν τῆς ἀναδημιουργίας τῆς τάξεώς μας, ἀποφασίσαντες νὰ ἀγνοήσωμεν ἐξ ὁλοκλήρου τὸ Κράτος, ἀφοῦ ἡ προσοχή μας θὰ ἔπρεπε νὰ παραμένῃ ἐντατικῶς ἐστραμμένη πρὸς τὸ Φῶς τοῦτο τῆς ἀληθείας, ποὺ προώρισται νὰ καταυγάσῃ, αὔριον, μεθαύριον, εἰς τὸ λίαν προσεχὲς μέλλον τὴν Ἑλλάδα μας ὁλόκληρον...» ... Θὰ ἠδυνάμην, μὲ τὴν παρεμβολὴν τῶν περικοπῶν τοῦ ὑπομνήματος τούτου τῆς ὁμάδος αὐτῆς τῶν Ἐθνικοφρόνων νέων μας, νὰ εἴπω τὸ μαθηματικὸν «ὅπερ ἔδει δεῖξαι». Διότι, ἀσφαλῶς, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἴσχυε διὰ τὴν Νεολαίαν μας, καὶ τὸ ὁποῖον ἡ ὁμὰς αὕτη κατήγγελλε μετὰ παρρησίας, ἴσχυεν ἀπολύτως καὶ διὰ τὰς ἄλλας κοινωνικὰς τάξεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλωστε καὶ ἤρχετο ἡ νεότης μας. Καὶ ἡ φωνὴ αὕτη τῆς Νεολαίας μας, ἦτο ἀσφαλῶς ἡ φωνὴ τοῦ Ἔθνους ὁλοκλήρου, ἐκδηλοῦσα τὴν θέλησίν του νὰ ζήσῃ καὶ νὰ προκόψῃ. Ἦτο ἡ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἀρχηγοῦ μας Ἰωάννου Μεταξᾶ ἐκδηλωθεῖσα τὴν νύκτα τῆς 4ης Αὐγούστου τοῦ 1936 θέλησις καὶ ἀπόφασις τοῦ Γένους νὰ ζήσῃ καὶ νὰ μεγαλουργήσῃ.

* * *

Ἐκ μιᾶς καὶ μόνον, λοιπόν, περιπτώσεως ποὺ τὰ ὄργανα τῶν ἀσφαλειῶν μας μᾶς φέρνουν εἰς φῶς, δυνάμεθα τόσα νὰ ἀντλήσωμεν διδάγματα καὶ τόσα νὰ συγκροτήσωμεν συμπεράσματα, ὥστε νὰ παρέλκῃ ἐντελῶς πλέον πᾶσα, διὰ τὴν ἐπισταμένην καὶ σοβαρὰν μελέτην αὐτῶν, σύστασις. Συγκεκριμένως ἐκ τῆς περιπτώσεως αὐτῆς τοῦ Ι. Π. διδασκόμεθα πάντες οἱ νέοι, ἐν συγκεφαλαιώσει:

α'.) Ὅτι, τὰ ὄργανα τῆς Γ'. Διεθνοῦς, εἶναι ἐσκορπισμένα παντοῦ, καὶ καλύπτονται ὑπὸ διαφόρους μορφὰς ἐργαζόμενα κατ' ἰδίους ἑκάστοτε τρόπους καὶ ἰδίας μεθόδους διὰ τὴν ἀπόκτησιν νέων θυμάτων.

β') Ὅτι, ὄχι μόνον ἔχομεν χρέος νὰ διαφυλάττωμεν τοὺς ἑαυτούς μας ἀπὸ τὰς παγίδας των, τὰς ὁποίας εἰς πᾶν βῆμα μας, καὶ μέχρι τῆς πλήρους ἐκκαθαρίσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ σώματος, πρέπει νὰ ὑποψιαζώμεθα ὡς ὑπαρχούσας, ἀλλὰ καὶ ἔργον μας πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀγρία καταπολέμησις τῶν ἐναπομειναςῶν μολυσματικῶν αὐτῶν ἑστιῶν.

γ') Ὅτι, ὁ Κομμουνισμός, ὡς βασικὰς καὶ θεμελιώδεις ἀρχάς του ἔχει, ἀπροκαλύπτως νὰ ὁμιλήσωμεν, τὴν Ἀπάτην· τὸ Ψεῦδος· τὴν Συκοφαντίαν, ἀναχθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ εἰς ὕψιστα ἐπιστημονικὰ ἐπίπεδα· τὴν διαφθοράν, ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν τῶν πλησίων μας. Τὴν κλοπήν· τὴν πλαστογραφίαν· τὴν λῃστείαν· τὸ ἔγκλημα· τὸν Φόνον· τοὺς Ἐκβιασμούς· τὸν Ἐκφυλισμόν: Αὐτὰ ὅλα μᾶς τὰ διδάσκουν ἡ περίπτωσις τοῦ Π. καὶ ὅσα ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς ἐσημείωσα ἐν ὀλίγοις, διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ Κομμουνιστικοῦ κινήματος ἐν γένει καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ του.

δ'.) Ὅτι, ἐν Ἑλλάδι, τὸ Κόμμα τοῦτο ἐφήρμοζε καὶ ἐφαρμόζει, κατόπιν ἐπισταμένων μελετῶν του, ἰδίαν τακτικὴν καὶ ἰδιαιτέρως μεθόδους, ἐναρμονιζομένας πρὸς τὴν ψυχοσύνθεσιν τοῦ λαοῦ μας. τὸ ζωηρὸν τοῦ χαρακτῆρός του, τὴν εὐφυΐαν του, τὰς κακὰς ροπάς του, τῶν ἱστορικῶν συνθηκῶν του, τὰ προτερήματα καὶ τὰ ἐλαττώματά του, καὶ ὅτι ὡς ἐκ τούτου, δὲν πρέπει νὰ ἀναζητῶμεν τὴν τακτικήν του εἰς τὴν τακτικὴν τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ ἡ Κομιντέρν εἰς ἄλλας χώρας, ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ ἐγκύπτωμεν μετὰ σοβαρότητος, μὴ φειδόμενοι κόπου καὶ χρόνου, εἰς τὴν μελέτην τῶν ἑαυτῶν μας, νὰ ἀνευρίσκωμεν μετ' εἰλικρινείας τὰ εὐάλωτα σημεῖα μας διὰ νὰ δυνάμεθα νὰ προστατεύωμεν αὐτὰ ἀπὸ τὴν Κομμουνιστικὴν ἀπάτην.

ε'.) Ὅτι εἷς τῶν κυριωτέρων συμπαραστατῶν τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, ὁ κυριώτερος, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ἐστάθη, τὸ ἐκπνεῦσαν ἤδη Κομματικὸν Κράτος. Μὲ τὴν ἀδιαφορίαν του τὴν ἐγκληματικήν, δι' ἣν καὶ μόνον ὁ Ἑλληνισμὸς τοῦ ὀφείλει Ἀνάθεμα αἰώνιον, μὲ τὴν βλακείαν, ἡ ὁποία τὸ ἐμάστιζε, μὲ τὴν ἐγκεφαλικὴν μαλάκυνσιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν χρονίως ἔπασχεν, μὲ τὰς κακίας του καὶ τὰς μικρότητάς του, ἐστάθη ὁ μοναδικὸς δημιουργὸς εἰς τὸ Ἑλληνικὸν σῶμα, πληγῶν δυσεπουλώτων, εὐπροσβλήτων, ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν σατανικῶς διεξαγομένην Κομμουνιστικὴν Προπαγάνδαν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ αὐτὴν ἀκόμη τὴν τῶν Χιλιαστῶν καὶ τῶν οἱωνδήποτε ἄλλων γελοίων ἢ σχεδὸν γελοίων προπαγανδῶν. Ὅτι, ἑπομένως χρέος ἔχομεν, μὲ οἵαν δύναμιν πολεμῶμεν τὸν Κομμουνισμόν, μὲ ἄλλην τόσην καὶ ἰσχυροτέραν νὰ πολεμῶμεν τὸ Κομματικὸν Κράτος. Καὶ

στ'.) Ὅτι, πρὸ τοιούτων καθηκόντων καὶ εὐθυνῶν, ἔχομεν ἀνάγκην, ἀπολύτως σοβαροῦ καὶ ἐξονυχιστικοῦ διαφωτισμοῦ, ἀπὸ πάσας τὰς πλευράς, τῆς τε κομμουνιστικῆς τακτικῆς καὶ μεθόδου, καὶ ἡμεῖς καὶ δι' ἡμῶν πάντες οἱ συναγωνισταὶ καὶ συναγωνίστριαί μας, καὶ δι'

S. BONSELS

Τοῦ Δάσους ἡ Νεράϊδα

6ον

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Παρέα λοιπὸν κι' οἱ δυὸ κατέβηκαν στὴν ἀκροποταμιὰ καὶ ἡ νεράϊδα ἄρχισε νὰ κάνῃ κούνια ἀφοῦ πήδησε κάτω σὲ ἕνα βοῦρλο.

—"Α! μοῦ τὴ σκάσατε, εἶπε ὁ Ντελῆς. 'Εσεῖς δὲν εἶστε νεράϊδα τῶν λουλουδιῶν, ἀλλὰ εἶστε ἄγγελος.

—"Α! ὄχι! τοῦ εἶπε τὸ ὡραῖο αὐτὸ πλάσμα. Λὲς πὼς εἶμαι ἄγγελος γιατὶ δὲν εἶδες ἀκόμα πῶς εἶναι οἱ ἄγγελοι. Αὐτοὶ λοιπὸν εἶναι μεγάλοι. Καὶ λάμπουνε τόσο ποὺ κανένας δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς κοιτάξῃ. Τὸ ἴδιο ὅπως δὲν μπορεῖ νὰ κοιτάξῃ κανένας τὸν ἥλιο τὸ μεσημέρι.

—Νὰ μὲ συμπαθᾶτε δηλαδὴ γιατὶ νόμισα πὼς εἴσαστε κανένα μικρὸ ἀγγελουδάκι, εἶπε ὁ Ντελῆς καὶ κούνησε λίγο τὸ μουσούδι του.

Τότε πῆραν τὴ Νεράϊδα τὰ γέλοια.

—Κύττα, κύττα! Καλὲ πῶς κουνάει ἔτσι τὴ μύτη του. Χά! χά! χά! 'Ασφαλῶς αὐτὸ δὲν μποροῦν πολλοὶ νὰ τὸ κάνουν. 'Ο Ντελῆς περήφανος ἐπειδὴ ἡ Νεράϊδα ἔδειξε ἐνδιαφέρον, εἶπε.

—'Εκεῖνο ποὺ δὲν μπορῶ νὰ δῶ μὲ τὰ μάτια μου τὸ μαθαίνω μὲ τὴ μύτη μου. Θὰ προτιμοῦσα βέβαια νἄχω κι' ἐγὼ φτεροῦγες, μὰ γιὰ πές μου σὲ παρακαλῶ ποῦ νὰ τὶς βάλω; Καθὼς βλέπεις ὅμως δὲν μοῦ πολυχρειάζονται. Στὸν κόσμο ἔρχεται ὁ καθένας ὅπως τὸν κάνει ἡ φύση καὶ πρέπει νὰ ξέρῃς πὼς δὲν ὑπάρχουν μήτε ὡραῖα, μήτε ἄσχημα πράγματα. Τὰ μόνα ποὺ ὑπάρχουνε εἶναι τὰ δυνατὰ καὶ τὰ ἀδύνατα.

—"Α! ὄχι δά! δὲν συμφωνῶ, εἶπε ἡ Νεράϊδα. 'Υπάρχει καὶ ἡ καλωσύνη! 'Εμένα νὰ ρωτήσῃς ποὺ εἶδα τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἄκουσα τὸ ἀηδόνι καὶ εἶδα τὰ λουλούδια νὰ ποτίζωνται μαγεμένα μὲ δροσιά.

—Θὰ δῆτε πὼς θ' ἀλλάξετε γνώμη ἂν κάτσετε λίγο μαζί μας.

—Μὰ δὲν θὰ μείνω ἐδῶ γιὰ πάντα, γιατὶ θὰ πηγαίνω καὶ στὰ σπίτια τῶν ἀνθρώπων.

—Μπὰ σὲ καλό σου, κορίτσι μου! Θὰ πᾶς στοὺς ἀνθρώπους; εἶπε ξαφνιασμένος ὁ σκαντζόχοιρος. 'Εγὼ θὰ τὸν σκεπτόμουνα πολὺ αὐτὸν τὸν περίπατο.

—Τί τὰ θές, νοιώθω πὼς κάτι μὲ τραβάει μαζί τους, εἶπε ἡ Νεράϊδα καθὼς ἅπλωνε τὰ φτερά της, καὶ εἶναι ἀδύνατο νὰ κάμω διαφορετικά.

'Ο Ντελῆς τότε τὴν παρατηροῦσε ὡς ποὺ κρύφτηκε μέσα στὸ δάσος καὶ δὲν φαινότανε πιά.

ΜΙΑ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ

'Ο Ντελῆς τὴν ἄλλη μέρα κουβαριασμένος στὶς φτέρες μέσα ἄκουε τ' ἀηδόνι νὰ κελαϊδῇ ἀνάμεσα στὰ φύλλα τῆς φλαμουριᾶς. Δὲν μποροῦσε ἀκόμη νὰ ἀποφασίσῃ νὰ ἀφίσῃ τὸ μέρος ποὺ εἶχε γνωρίσει τὴ Νεράϊδα τῶν λουλουδιῶν. 'Αλλὰ καὶ τὸ μέρος τοῦ ἄρεσε. Βέβαια ἐπειδὴ θὰ κατάτρωγε τὰ μικρὰ ζῶα τοῦ μέρους ἐκείνου, ἀσφαλῶς θὰ τὸν κατάτρεχαν καὶ θὰ τὸν μισοῦσαν καὶ τότε ἀναγκαστικὰ θἄφευγε. Τί ἀνάγκη ἄλλως τε εἶχε! 'Ο Ντελῆς ἦταν πρώτης τάξεως πεζοπόρος.

"Υστερα ὅμως σκέφθηκε πὼς στὴν ἀνάγκη, θὰ γινότανε καὶ χορτοφάγος.

—Φτάνει νὰ βρίσκομαι στὸ μέρος ποὺ ζεῖ καὶ ἡ μικρὴ νεράϊδα. Μὰ καὶ στὸ κάτω κάτω, ἂν δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ αὐτό, γιατὶ τὸ ξέρω πὼς θὰ μοῦ εἶναι δύσκολο νὰ τρέφωμαι μὲ χορτάρια μονάχα, τότε ἔχω κι' ἄλλη λύση. Θὰ κάμω τὸ καλύβι μου ἐδῶ καὶ ἀλλοῦ θὰ πηγαίνω γιὰ κυνήγι. Αὐτὸ εἶναι!

Κι' ὁ Ντελῆς μὲ τὴ λύση αὐτή, ἐνθουσιάστηκε.

"Αξαφνα ἀκούστηκε ἕνας θόρυβος πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του καὶ ὁ Ντελῆς ἔρριξε τὴ ματιά του νὰ δῇ τί γίνεται ἀνάμεσα στὰ φύλλα τῆς φτέρης.

Εἶδε λοιπὸν μιὰ βερβερίτσα ποὺ καθὼς γλυστροῦσε ἀπὸ κλῶνο σὲ κλῶνο, εἶχε φτάσει στὸ ἔδαφος λίγο πιὸ πέρα ἀπὸ κεῖ ποὺ κρυβότανε ὁ σκαντζόχοιρος.

—Μωρέ, πάνω στὴν ὥρα ἦρθε νὰ τῆς ζητήσω τὴ συμβουλή της, σκέφτηκε ὁ Ντελῆς. Καὶ μὲ μιᾶς τῆς παρουσιάστηκε. 'Η κακόμοιρη ἡ βερβερίτσα, ἔτσι ποὺ τὸν εἶδε, ξαφνιάστηκε καὶ τρομαγμένη τινάχτηκε κατὰ πίσω.

(Συνέχεια στὸ ἑπόμενο)

αὐτῶν πᾶσα ἡ 'Ελληνικὴ Κοινὴ Γνώμη καὶ τῆς ἄλλης καθ' ἕξιν καὶ κακὴν παράδοσιν τακτικῆς τῶν ὀστράκων τῆς κομματικῆς κρατικῆς ἐποχῆς, καὶ ὅτι δὲν ἔχομεν δικαίωμα νὰ ὀλιγωρῶμεν οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων μας αὐτῶν, ὅπως δὲν δικαιούμεθα νὰ καταλαμβανώμεθα ἄμοιροι οὐδενὸς τῶν ὡς ἄνω ζητημάτων. 'Αντιμετωπίζει τις τὸν ἐχθρὸν εἰς μίαν μάχην, ἕνα ἀγῶνα ἀσφαλῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς, ὅταν, γνωρίζων τὰς δυνάμεις του καὶ τὴν τακτικήν του ἀπολύτως καὶ ἐπακριβῶς, δίδει τὴν μάχην μετὰ θάρρους, ἀποφασιστικότητος καὶ πίστεως.

Καὶ ὅταν ἐκεῖνοι, μὲ τοὺς ὁποίους πρόκειται νὰ δώσωμεν τὴν μάχην, εἶναι ἀντίπαλοι, οἷοι οἱ νοσταλγοὶ ἑνὸς κατηραμένου καὶ ἀτίμου παρελθόντος, καὶ οἷοι οἱ κήρυκες τοῦ ψεύδους, οἱ διδάσκαλοι τῆς ἀπάτης, τῆς ἀνηθικότητος, τῆς κλοπῆς καὶ τῆς πλαστογραφίας ὡς εἶναι οἱ «σύντροφοι» τοῦ διαλυθέντος Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, εἶναι φανερὸν ὅτι οἱ ἀντίπαλοί μας στεροῦνται τῆς βάσεως καὶ τοῦ σοβαρωτέρου ὅπλου διὰ τὴν μάχην. Στεροῦνται ἠθικῆς ὑποστάσεως, πίστεως, ψυχῆς, σθένους. Εἶναι ὅμως προικισμένοι μὲ τὸ ὅπλον τῆς συκοφαντίας. Εἰς αὐτό, ἡμεῖς, θὰ ἀντιτάξωμεν τὸν ἐνθουσιασμόν μας, τὸν φλογερόν, τὴν ὁρμήν μας τὴν ἀκατάβλητον, τὸ σύστημά μας τὸ πειθαρχημένον καὶ ἱεραρχημένον, τὴν πίστιν μας τὴν ἀκλόνητον ἐπὶ τὴν ἀσφαλῆ μεγαλειώδη 'Εθνικὴν αὔριον. Θὰ ἀντιτάξωμεν ὅλας αὐτὰς τὰς ψυχικὰς καὶ διανοητικάς μας δυνάμεις, τὰς ὁποίας μᾶς ἔδωσε τὸ πνεῦμα τῆς 4ης Αὐγούστου, ὁ 'Αρχηγός μας 'Ιωάννης Μεταξᾶς... Κ.

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Πρὶν ἀπ' τὴ γέννησή Σου ἀκόμη θρῦλος
θρῦλος κι' ἀντρειωμένος καβαλλάρης, μα-
(χητής,
τοῦ Λαοῦ Σου ὁ διαλεχτὸς καὶ φίλος
καὶ τοῦ Στρατοῦ Σου ὁδηγητὴς καὶ Νι-
(κητής.

Στεφανωμένος ἀπὸ τὴ Νίκη καὶ τὴ Δόξα,
ὑψώθηκες σὰν Ἥρωας καὶ σὰ φῶς,
καὶ τῆς σκληρῆς Σου Μοίρας δέχτηκες τὰ
(τόξα
μὲ περηφάνεια, σὰν Ὀλύμπιος Θεός !....

Μᾶς ἔλειψες !... Πέρασαν χρόνια κι' ἄλλα
καὶ Σὲ ξανάδα σὲ μιὰ πένθιμη γιορτή·
πρώτη φορὰ δὲν ἤσουνα καβάλλα,
πρώτη φορὰ δὲν Σ' εἶδα ὁδηγητή....

Τῆς Ἑλλάδος Βασιλιᾶς, Στρατιώτης καὶ
(στῦλος
Ἀχιλλέας καὶ στὸν ἀφρὸ καὶ στὴ στεριά,
σὰ θρῦλος ἦρθες στὴ ζωὴ κι' ἀπόμεινες σὰ
(θρῦλος
στὴ φαντασία, στὴν Ἱστορία καὶ στὴν
(καρδιά!...

ΗΡΑΚΛΗΣ Θ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΔΑΦΝΗ

Μὴ μὲ ζηλεύετε ! Κανεὶς τὴ δάφνη μὴ ζηλεύῃ !
Μ' αἷμα καὶ δάκρυ πύρινο τὴ ρίζα μου ποτίζουν.
Καλότυχος ὅποιος ποτὲ τὴ δάφνη δὲ γυρεύει,
καὶ μόνο τὰ τριαντάφυλλα τὸ στῆθος του στολίζουν!
Κοινὸ στεφάνι μ' ἔχουνε ἡ δόξα καὶ ὁ πόνος,
καὶ τὰ θλιμέν' ἀπόπαιδα τῆς μοίρας μ' ἔχουν μόνο.
Κάθε μου φύλλο ἄδοξος τὸ φαρμακεύει πόνος·
γιὰ τοῦτο μόνο ποιητὰς στὸν κόσμον στεφανώνω.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΠΑΡΑΣΧΟΣ

Ο ΣΚΑΦΤΙΑΣ

Βαρυὰ κοιμᾶται ὁ γέροντας, αὐτὸς ποὺ κάθε μέρα
ἐκίνae σ' ἄκοπη δουλειά,
προτοῦ λαλήσουν τὰ πουλιὰ
στὸν ἥσυχον ἀέρα.

Βαρυὰ κοιμᾶται σήμερα, κ' ἡ δίκοπη του μνήσκει
ριμένη ἀκόμα στὴν αὐλή,
ὅπου, σαστίζοντας, ἀργὴ
τ' ἀβέβαιο φῶς τὴ βρίσκει.

Τοῦ κάκου ἀποχαιρέτησαν τῆς χαραυγῆς τὸ χρῶμα
ὅλες τοῦ κήπου του οἱ φωλιές·
μὴν ὀνειρεύεται ; Γιὰ ἰδές !
Γελάει τ' ἀχνό του στόμα.

Δὲ θὰ ξυπνήσῃ· ἀλίμονον ! γιὰ τὸ φτωχὸ ἀσπρομάλλη,
πώσκαψε κάμπους καὶ βουνά,
δυὸ πῆχες τόπο μοναχὰ
τώρα θὰ σκάψουν ἄλλοι.

Θαρρεῖς ὁπού, ἀναπαύοντας τὴ σκεβρωμένη ράχη,
λαλήματ' ἄλλα καρτερεῖ,
νὰ χαιρετήσουν μιὰν αὐγὴ
ποὺ φῶς αἰώνια θάχῃ.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΑΡΚΟΡΑΣ

ΤΟ ΧΩΡΙΟ

Ἐκεῖ στ' ἀπόσκια τοῦ βουνοῦ,
στὰ δροσερὰ χορτάρια
Ποὺ μουρμουρίζουν τὰ νερὰ
καὶ χύνονται καθάρια,
Ἐκεῖ στ' ἀπόσκια τοῦ βουνοῦ
ποὺ φλυαρεῖ τ' ἀγέρι
Καὶ χαιρετᾷ τὰ λούλουδα
καὶ παίζει μὲ τὴ φτέρη,
Καὶ τὰ πουλάκια κελαϊδοῦν
στὰ δέντρα ταῖρι - ταῖρι,
Ἁπλώνετ' ὥμορφο χωριὸ
μὲ λεῦκες στολισμένο,
Καὶ μέσ' στὸν ἥλιο λούζεται
λευκὸ κ' εὐτυχισμένο.
Τὰ κάτασπρα σπιτάκια του
μικρὰ καὶ μετρημένα
Ὡσὰν φωλὲς μικρῶν πουλιῶν
στὰ δένδρα εἶναι κρυμμένα.
Ἔχει κι' ἀμπέλια νὰ χαρῇ
καὶ στάχυα νὰ θερίσῃ,
Ἔχει καὶ πρόσχαρη ἐκκλησιὰ
κοντὰ στὴν κρύα βρύση.
Κι' ἔρχεται κάθε χωριανὸς
ἐκεῖ νὰ προσκυνήσῃ.
Φιλοῦν τὸ χέρι τοῦ παπᾶ
καὶ τὸν καλημερίζουν
Καὶ στὴ δουλειά των ὕστερα
μὲ προκοπὴ γυρίζουν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΑΡΓΑΛΕΙΟΥ

Ἡ Ζερβοπούλα ἡ ὥμορφη κ' ἡ ἀρχοντοθυγατέρα
στὸν ἀργαλειό της ὕφαινε κι' ἀνάρηα τραγουδοῦσε:
— διασίδι, καλοδιάσιδο, γνεμένο στὸ νυχτέρι,
διασίδι, μ' ὄντας σ' ἔγνεθα, τὸν συχνοωνειρευόμουν,
διασίδι, ὄντας σ' διάζομουν, ἦρθεν ἀπὸ τὰ ξένα,
διασίδι ὄντας σ' ἐτύλιγα, 'ς τὴν ἐκκλησιὰ τὸν εἶδα
διασίδι, ὄντας σ' ἐκόλναγα μοὖστειλε ἀρραβῶνας.

Πέτα, ἀργαλειέ μου, βρόντησε, πέτα χρυσῆ σαΐτα
τρίξ'τε, καϋμένα χτένια μου, βαστᾶτε τὸν ἀχό μου
νὰ βγοῦν τὰ ὑφάδια γλήγορα, νὰ ράψω τὰ προικιά μου
γιατὶ ὁ καλός μου βιάζεται, βιάζεται νὰ μὲ πάρῃ.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ

ΙΕΡΟ

Τὰ ἅγια τῶν ἁγίων λειτουργῆστε,
λειτουργηθῆτε ὅσοι ἐσεῖς πιστοὶ
μεσ' στὴν ψυχή σας πίστη αἰώνια κλεῖστε
καὶ δεηθῆτε καὶ γιὰ τὸ ληστή.

Χριστιανοὶ στὴ σκέψη καὶ στὸ σχῆμα
Ἰδανιστὲς στὴν πίστη τοῦ Ὑψηλοῦ,
λυτρῶστε τὴ ζωή σας ἀπ' τὸ κρῖμα
κι' αὔριο θάστε ἀπ' τὴ Γῆ, γι' ἄλλοῦ.

(Ἀπὸ τὴ «Θυσία») ΡΩΜΟΣ ΦΙΛΥΡΑΣ

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΘΡΥΛΛΟΥΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΑΣ ΜΑΣ

Ὁ θάνατος τοῦ Γίγαντα

ΘΑΝΟΥ ΔΟΓΑΝΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Καὶ εἴμαστε τώρα μιάμιση ὥρα βορειοανατολικὰ τοῦ Τζεντίς, στὸ Ντουσετζὶκ - ντάγ. Βαστοῦμε ἐκεῖ τὸ διάσελλο, ποὺ ἀνάμεσα περνάει ὁ δημόσιος δρόμος ποὺ πάει γιὰ τὴν Κιουτάχια. Ἐδῶ τὸ σύνταγμά μας ἔχει μονάχα τὸ ἕνα τάγμα. Τὰ ἄλλα δύο εἶναι ἀλλοῦ, μακρυά. Ἀπὸ τὸ τάγμα αὐτὸ οἱ δύο λόχοι βαστοῦνε τὴν πρώτη γραμμή, κι' ὁ ἄλλος μαζὶ μὲ τὴν πολυβολαρχία εἶναι μιὰ ἐφεδρεία στὰ χέρια τοῦ συνταγματάρχη μας γιὰ ὥρα ἀνάγκης.

Ὁ λόχος ὁ δικός μας κρατᾷ ἀριστερὰ ἀπὸ τὸ δημόσιο δρόμο. Κομματιασμένος σὲ φυλάκια, ποὺ βαστοῦν τὶς κακοτράχαλες χαράδρες καὶ τὰ περάσματα, ἁπλώνεται σὲ μιὰ ζώνη δυὸ χιλιομέτρων. Ἡ μεγαλύτερη δύναμή του βρίσκεται στὸ κέντρο, σ' ἕνα περιχαρακωμένο λοφάκι, ποὺ χωρίζεται καὶ κόβεται ἀπὸ τὴν ἄλλη γραμμὴ ἀπὸ μιὰ βαθειὰ καὶ δυσκολοπέραστη ρεματιά. Τὸ τμῆμα ἐδῶ ἦταν ἀπομονωμένο καὶ γιὰ τοῦτο εἴχαμε ἀνοίξει χαράκωμα ἀπ' ὀλόγυρα.

Ἀπὸ τὸν Αὔγουστο, ποὺ πήραμε τὸ Οὐσὰκ καὶ τοὺς κυνηγήσαμε πέρα μακρυὰ κι' ἀπὸ τοῦτα τὰ βουνά, οἱ Τοῦρκοι δὲν εἶχαν φανῆ. Πέρασε ὁ Αὔγουστος ἥσυχος καὶ μπῆκε ὁ Σεπτέμβρης μὲ τὰ φθινοπωρινὰ ρίγη ἀνάμεσα σ' ἐκεῖνα τ' ἀτελείωτα δάση τῶν πεύκων. Ἔπρεπε νὰ κάνουμε καλύβες γιὰ τὸν χειμῶνα. Μέρες τώρα πλανώνταν μιὰ ἀόριστη φήμη. Τὸ σύνταγμά μας θἄπερνε τάχα μιὰ πολὺ σπουδαία ἀποστολή, παραδίνοντας τὸν τομέα του σ' ἄλλο σύνταγμα. Μὰ ποῦ θὰ πηγαίναμε τάχα; Κάποιοι εἶπαν πὼς θὰ πηγαίναμε νὰ ξεχειμάσουμε στὴν Πόλη, γιὰ νὰ ἐπιτεθοῦμε τὴν ἐρχομένη ἄνοιξη ἀπὸ τὸ πλευρὸ τῶν Κεμαλικῶν. Στὴν Πόλη!...

Τὸ μυαλό μας φούντωνε σὲ μιὰ τέτοια σκέψη καὶ ἡ φτωχή μας καρδιὰ φτεροκοποῦσε, σπάραζε. Ἱστορίες, θρῦλοι, παραμύθια, παραδόσεις ἱερὲς αἰώνων κι' αἰώνων, ποὺ ζέσταιναν στὶς βαρυχειμωνιὲς τῆς σκλαβιᾶς τὴν καρδιὰ μιᾶς πολύπαθης Φυλῆς, ὄνειρα θεῖα, ποὺ γλύκαιναν τὸν ὕπνο της καὶ τὴν κερνοῦσαν ἀπ' τὸ κρασὶ τῆς Ἀντοχῆς, ὅλα, ὅλα ξυπνοῦσαν τώρα καὶ ζωντάνευαν μέσα μας καὶ μᾶς ἄναβαν τὸ αἷμα. Τὰ μάτια μας βούρκωναν καὶ οἱ λογισμοί μας — γοργόφτερα περιστέρια λευκὰ — πετοῦσαν γράφοντας κύκλους γύρω ἀπὸ τὸ σταχτιὸ θόλο τῆς θρυλικῆς Ἐκκλησιᾶς, ποὺ αἰῶνες καρτεροῦσε ν' ἀντιβουίση ἡ συνέχεια τῆς λειτουργιᾶς, ποὺ κόπηκε στὴ μέση μιὰ φορὰ κι' ἕνα καιρό...

Τί νὰ τὶς κάνουμε λοιπὸν τὶς καλύβες, ἀφοῦ θὰ ξεχειμάζαμε στὴν Πόλη; Ἄ! ὄχι, οἱ καλύβες θὰ γίνουνταν γιὰ νὰ μπῆ τὸ ἄλλο σύνταγμα, ποὺ θὰ μᾶς ἀντικαθιστοῦσε, ὅταν θὰ φεύγαμε. Ἔπρεπε πρῶτα - πρῶτα νὰ ἑτοιμάσουμε ὅλη τὴν ξυλεία. Ἔτσι μὲ τὰ πρῶτα φθινοπωρινὰ ρίγη τὸ βουνὸ τὸ Ντουσετζὶκ - ντάγ πῆρε μιὰν ἄλλη ζωή: Χτύποι τσεκουριῶν καὶ τραγούδια ἀντηχοῦσαν ἀπὸ τὸ πρωῒ ὡς τὸ βράδυ. Ἐπάνω ἀπ' ὅλα ὑψώνονταν κυρίαρχη ἡ φωνὴ καὶ τὸ τραγοῦδι τοῦ Μήτρο - Μπούκα. Μιὰ φωνὴ λαγαρὴ σὰν τὰ νερὰ τῶν βουνῶν καὶ δυνατὴ σὰν πνοὴ μέσα ἀπὸ ρωγμὴ βράχου:

Ἔγια μόλα, ἕγια λέσα, φύσηξε βορριᾶ
Γιὰ νὰ πάρουμε τὴν Πόλη, τὴν Ἁγιὰ Σοφιά.
Ἔγια μόλα γιά
Ἔγια μόλα γιά...

Οἱ Τοῦρκοι μικροπωλητές, ποὺ ἀνέβαιναν ἀπὸ τὸ Τζεντὶς στὸν καταυλισμό μας καὶ τἄκουγαν, μούγκριζαν βουβᾶ ἀπὸ τὸ κακό τους.

Οἱ μέρες περνοῦνε. Τὰ βράδυα πιὰ εἶναι πειὸ ψυχρά. Τὰ σύρματα τοῦ τηλεγράφου, ποὺ βαστᾷ γραμμὴ πλάγι στὸ δημόσιο δρόμο, τὰ βλέπουμε κάθε πρωῒ καταφορτωμένα ἀπὸ τὰ χελιδόνια. Πᾶνε γιὰ μακρυνὲς χῶρες, ποὺ χαίρουνται τὸν ἥλιο ὁλοχρονίς. Τὰ φύλλα στὶς ἀγριοκερασιὲς ὅλο καὶ χλωμαίνουν κι' ἀρχίζουν ποῦ καὶ ποῦ νὰ σταλάζουν ἕνα - δυό. Μπῆκε ὁ Ὀχτώβρης, οἱ καλύβες κοντεύουν νὰ τελειώσουν, μὰ ἡ διαταγὴ νὰ φύγουμε γιὰ τὴν Πόλη, ποὺ τόσο λαχταρούσαμε, δὲν ἦρθε ἀκόμα. Ἡ πρώτη χαρὰ ἄρχισε νὰ παγώνη λίγο - λίγο, ὅταν βγῆκε ἄλλη διάδοση νὰ τὴν ξαναφουντώση γιὰ μερικὸ καιρὸ ἀκόμα. Θὰ φύγουμε μετὰ τὶς ἐκλογές. Ἐκλογὲς ἔχουμε τὴν πρώτη τοῦ Νοέμβρη. Μερικὲς βδομάδες μένουν, θὰ περάσουν κι' αὐτές.

Στὶς δέκα τοῦ Ὀχτώβρη τὸ βράδυ. Ἀντικεμαλικοὶ Τοῦρκοι ἀπὸ ἕνα χωριὸ ἐκεῖ κοντὰ στὶς γραμμές μας, τὸ Γιανουσλάρ, μᾶς εἰδοποίησαν πὼς τὴν ἄλλη μέρα, μὲ τὰ χαράματα, οἱ Κεμαλικοὶ θὰ μᾶς ἔκαναν ἐπίθεση. Εἶχαν μαζευτῆ μιὰ ὥρα πέρα ἀπὸ τὶς γραμμές μας, πίσω ἀπὸ κάτι βουναλάκια, κ' ἑτοιμάζονταν. Ἔτσι ἀπὸ βραδὺς ταχτοποιηθήκαμε καὶ περιμέναμε τὴν ἐπίθεση. Τὴν ἄλλη μέρα, πρωῒ - πρωΐ, εἶχε πέσει ὁλόγυρα βαρειὰ καταχνιά, συνηθισμένη τέτοια ἐποχὴ κατὰ κεῖνα τὰ μέρη τῆς Μικρασίας. Δὲν μποροῦσες νὰ ἰδῆς πέρα ἀπὸ δέκα - δώδεκα βήματα, καὶ τὸ ποῦσι ὅλο καὶ βάραινε ἀπάνου στὶς πλαγιὲς καὶ κατακάθονταν στὰ βαθειὰ φαράγγια κ' ἔπνιγε καὶ χώνευε μέσα του βουνά, δάση κι' ἀνθρώπους. Θὰ ἦταν ἡ ὥρα ἐφτά, ὅταν στὸν δεξιὸ μας λόχο ἀκούστηκαν πυροβολισμοί. Ἀραιοὶ στὴν ἀρχὴ καὶ ὕστερα πιὸ πυκνοί· σὲ λίγο καὶ χειροβομβίδες ἀπ' ἀνάμεσα καὶ κανονίδι. Μετὰ μισὴ ὥρα ἡ μάχη εἶχε ἀνάψει στὰ καλά. Ἕνα τεράστιο καζάνι θαρροῦσες ποὺ κόχλαζε. Στὸ λόχο μας ἡσυχία ἀκόμα. Μονάχα μπροστὰ ἀπὸ τὸ μεσιανὸ φυλάκιο, ὅπου ἦταν καὶ ἡ μεγαλείτερη δύναμη τοῦ λόχου, ἀκούονταν ποῦ καὶ ποῦ μέσα στὴν καταχνιὰ φωνὲς καὶ χλιμιντρίσματα ἀλόγων. Οἱ Τοῦρκοι, σκεπασμένοι σὲ κεῖνο τὸ βαρὺ τὸ ποῦσι, εἶχαν κατορθώσει νὰ πλησιάσουν πολὺ στὶς γραμμές μας, μὲ τὸ σκοπὸ νὰ πέσουν κατὰ πάνω μας καὶ νὰ μᾶς ἁρπάξουν ἔτσι αἰφνιδιαστικά. Οἱ ἀλαλαγμοὶ ὅλο κι' ἀνέβαιναν μέσα ἀπὸ τὴν καταχνιά. Ἡ σκέψη τοῦ τί νὰ κρύβεται τάχα μέσα σ' ἐκεῖνο τὸ ποῦσι, ὁ κίνδυνος ποὺ δὲν τὸν βλέπεις, μὰ μόνο τὴν κρυερὴ πνοή του νοιώθεις νὰ σὲ τυλίγη καὶ ποὺ γι' αὐτὸ ἡ φαντασία τὸν μεγαλώνει, ὁ τρόμος τοῦ ἀγνώστου τέλος, ἄρχισε νὰ τρυπώνη σιγὰ - σιγὰ καὶ ὕπουλα στὶς ψυχὲς τῶν στρατιωτῶν. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς στρατιῶτες ζητοῦσαν νὰ πυροβολήσουν στὰ τυφλὰ μέσα στὴν καταχνιά. Ἤθελαν μ' αὐτὸ νὰ δώσουν κάποια διέξοδο στὴν ἀγωνία ποὺ τοὺς ἐτύλιγε. Μὰ ὁ λοχαγός, ποὺ εἶχε τὸ σχέδιό του, τοὺς ἀπαγόρεψε ρητὰ τοὺς πυροβολισμούς. Οἱ ἀλαλαγμοὶ ὅλο καὶ πλήθαιναν καὶ πλησίαζαν καὶ σὲ κάποια στιγμὴ φοβερὰ κρύα σφυρίγματα περνοῦσαν ἀπάνου ἀπὸ τὸ κεφάλι μας σκίζοντας τὸν ἀέρα. Ὁ βομβαρδισμὸς ἦταν πολὺ ξαφνικός, μὰ οἱ ὀβίδες ἔσκαζαν σ' ἀρκετὴ ἀπόσταση πίσω μας, γυρεύοντας, ποιός ξέρει, νὰ κυκλώσουν τὸ μεσιανὸ φυλάκιο, ποὺ ἦταν πολὺ προχωρημένο ἀπὸ τὴν ἄλλη γραμμὴ καὶ μονωμένο. Τὰ βλήματα ὅμως, φτεροκοπώντας, ἔπεφταν πολὺ κοντά, σὰ βαρειὰ πουλιὰ χτυπημένα ἀπὸ κυνηγό. Οἱ ἀλαλαγμοὶ ὅλο καὶ πλησίαζαν. Μὲ τὴ διαταγὴ τοῦ λοχαγοῦ, οἱ χειροβομβιστὲς καὶ οἱ τρομπλονιστὲς ἑτοιμάστηκαν. Αἴαντας Τελαμώνιος, ὕψωσε τότε τὸ ἀνάστημά του ἀπάνου ἀπὸ τὸ χαράκωμα ὁ Μήτρο - Μπούκας.

Τὸ μάτι του ἔχει στυλωθῆ μπροστὰ φοβερά. Τὰ ἄτακτα μαλλιά του μοιάζουν χαίτη λιονταριοῦ, ὅταν τινάζεται ἀγριεμένο ἀπὸ τὸ δρυμό του. Τὰ ρουθούνια του ἀνοιγοκλείνουν καὶ ξεφυσοῦν, θαρρεῖς κι' ἐκεῖθε ἀποξεθυμαίνει τὸ μαῦρο καζάνι ποὺ βράζει μέσα σ' ἐκεῖνα τὰ στήθεια. Ἔχει πετάξει κάτου τὸ χιτώνιο κι' ἀναδείχνεται ἔτσι σ' ὅλο της τὸ σφιχτὸ δέσιμο ἡ κορμοστασιά του. Δυὸ κάσσες χειροβομβίδες ἔχει κάτου ἀπὸ τὰ σκέλια του. Μὲ δεύτερη διαταγὴ τοῦ λοχαγοῦ, ὁ λογγήσιος γίγαντας ἄρχισε. Ἄρχισαν καὶ οἱ ἄλλοι χειροβομβιστές, καθὼς καὶ οἱ τρομπλονιστὲς καὶ τὰ δυὸ ὁπλοπολυβόλα, σκοπευμένα ἀπὸ τὴν προηγούμενη μέρα σὲ κάτι βραμαλάκια ἐκεῖ μπροστά.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενο)

Ὁ Ἀρχηγὸς θέλει γερὰ σώματα καὶ γερὲς ψυχές

Ὅταν περνᾶτε στὶς παρελάσεις περήφανα, ὅταν τρέχετε καὶ παίζετε καὶ γυμνάζεσθε γιὰ νὰ κάνετε σώματα ὡραῖα, νὰ γίνῃ ἡ Φυλή μας ὅπως πρέπει νὰ εἶναι καὶ ὅπως τὴν ὀνειρεύτηκε καὶ θέλει νὰ τὴν κάνῃ ὁ Ἀρχηγὸς γιὰ νὰ ξαναπάρῃ ἀνάμεσα στοὺς Λαοὺς τὴ θέσι ποὺ τῆς ἀξίζει καὶ ποὺ κόντεψε νὰ τὴ χάσῃ, δὲν σκέπτεσθε ὅτι ὅσο εὔκολο εἶναι αὐτὸ γιὰ σᾶς, τόσο δύσκολο εἶναι γιὰ κάτι ἄλλα παιδιὰ ποὺ δὲν εἶχαν τὴν εὐτυχία νὰ γεννηθοῦν ὅπως σεῖς ἀπὸ γονεῖς γεροὺς καὶ ὑγιεῖς ἢ ποὺ γιὰ ἄλλους λόγους δὲν μπόρεσαν νὰ ἀναπτυχθοῦν ψυχικὰ ἢ σωματικὰ ὅπως ἐσεῖς.

Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ παιδιὰ τὰ σκέφθηκε ὁ Ἀρχηγὸς καὶ τὸ Νέον Κράτος κι' ἔτσι δὲν χρειάζεται νὰ τὰ σκέπτεσθε περισσότερο σεῖς ἄλλοιῶς, παρὰ μὲ τὴν ὑπερηφάνεια τοῦ μέλους τῆς Νεολαίας ποὺ ἀπὸ τὰ πρῶτα του καθήκοντα εἶναι νὰ προστατεύῃ τοὺς ἀδυνάτους καὶ ἐκείνους ποὺ ἔχουν τὴν ἀνάγκη μιᾶς δυνατῆς καὶ πραγματικῆς προστασίας. Αὐτὰ σᾶς τὰ λέω μονάχα γιὰ νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω συνάμα ὅτι ἂν καμμιὰ φορὰ σᾶς τύχῃ νὰ ἀντιληφθῆτε κανέναν ποὺ ξεχνάει τὸ καθῆκον τῆς φιλανθρωπίας, νὰ τοῦ τὸ ὑπενθυμίσετε καὶ σεῖς ἔτσι ποὺ νὰ μὴν τὸ ξαναξεχάσῃ ἄλλη φορά.

Τὰ ἀνάπηρα παιδιὰ εἶναι δύο εἰδῶν. Τὰ ψυχικῶς ἀνάπηρα (ἠλίθια, ἢ καθυστερημένα παιδιὰ ὅπως τὰ λέει ἡ Ἐπιστήμη)— καὶ σ'αὐτὰ ὑπάγονται καὶ τὰ παιδιὰ μὲ κακὸ χαρακτῆρα ποὺ δυνατὸν νὰ μὴ γεννήθηκαν ἔτσι, ἀλλὰ γιὰ ἄλλους λόγους νὰ ἔγιναν, γιατὶ ἔχασαν τοὺς γονεῖς τους καὶ ἔμειναν ἀπροστάτευτα καὶ πῆραν κακὸ δρόμο— καὶ τὰ σωματικῶς ἀνάπηρα εἰς τὰ ὁποῖα ὑπάγονται τὰ τυφλὰ παιδάκια, τὰ κωφάλαλα καὶ ἐκεῖνα ποὺ εἴτε γεννήθηκαν μὲ μέλη ἐλλιπῆ εἴτε ἔγιναν ἀνάπηρα λόγῳ ἀτυχημάτων ἢ ἀσθενειῶν.

Γιὰ ὅλα αὐτὰ τὰ παιδάκια ἐφρόντισε ὁ Ἀρχηγὸς μόλις πῆρε τὴν ἀρχὴ καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ φροντίζῃ καὶ Αὐτὸς καὶ ὅλοι οἱ ἄξιοι συνεργάτες του. Καὶ πρέπει νὰ φροντίσετε καὶ σεῖς γιατὶ τὸ Κράτος μας ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ σώματα γερὰ καὶ ψυχὲς γερές. Καὶ θὰ φροντίσωμε ὅλοι μαζὶ μὲ τὸν Ἀρχηγὸ ὥστε καὶ ἡ δική μας γενεὰ νὰ διορθωθῇ καὶ νὰ ἀποδώσωμε ὅσους μποροῦμε πιὸ πολλοὺς ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἀναπήρους ὑγιεῖς στὴν Κοινωνία μας καὶ στὸ Νέον Κράτος καὶ νὰ φροντίσωμε ἀκόμα καλλίτερα πέρνοντας ἀπὸ τώρα τὰ μέτρα μας ὥστε ἡ ἄλλη γενεὰ ποὺ θὰ ἔλθῃ ὕστερα ἀπὸ μᾶς νὰ μὴν ἔχῃ πιὰ κα θόλου ἀναπήρους ἀλλὰ μονάχα ἀκέραια σώματα κε ἀκέραια πνεύματα.

Ἡ ὑγιεία εἶναι τὸ μεγαλύτερο ἀγαθὸ τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὸ τὸ λέμε ὅλοι καὶ τὸ ξέρουμε ὅλοι, μὰ λίγοι ἀπὸ μᾶς τὸ κατάλαβαν πραγματικά. Τὸ κατάλαβαν μονάχα οἱ γιατροὶ λόγῳ τοῦ ἐπαγγέλματός των καὶ ἐκεῖνοι ἀπὸ σᾶς ποὺ ἢ ἔχουν τὴν ἀτυχία νὰ ἔχουν κανέναν ἄρρωστο στὸ σπίτι ἢ ἔτυχε καμμιὰ φορὰ νὰ ἀρρωστήσουν οἱ ἴδιοι βαρειά. Ὅλοι οἱ ἄλλοι τὸ λένε μηχανικὰ καὶ τοὺς εὔχομαι νὰ τὸ λένε πάντα μηχανικά. Οἱ πρόγονοί μας εἶχαν κάτι ὡραίους στίχους γιὰ τὴν Ὑγιεία. Ἀξίζει νὰ σᾶς τοὺς πῶ: «Λιπαρόμματε, πραΰγελως Ὑγιεία, σέθεν χωρὶς οὔτις εὐδαίμων ἔφη». Ὑγιεία ποὺ χαμογελᾷς γλυκὰ μὲ τὰ λαμπερά σου μάτια, χωρὶς ἐσένα κανεὶς δὲν εἶναι εὐτυχισμένος.

Μέσα σ' αὐτὰ τὰ ἀνάπηρα παιδάκια ξέρετε πόσα σᾶς ζηλεύουν καὶ θάθελαν κι' αὐτὰ νὰ τρέξουν μαζί σας, νὰ παίξουν, νὰ γυμνασθοῦν; Πρέπει νὰ τὰ βοηθήσωμε, νὰ τοὺς δώσωμε τὰ μέσα, νὰ τονώσωμε τὴ θέλησί τους ποὺ ζητάει μόνη της νὰ κάνῃ θαύματα καὶ καμμιὰ φορὰ τὸ κατορθώνει. Ἐγὼ γνώρισα ἕναν κωφάλαλο ποὺ ἐπειδὴ ἤθελε ἔμαθε νὰ μιλάει ὄχι μόνο τὴ γλῶσσα μας μὰ ἀκόμη καὶ δυὸ ξένες γλῶσσες καὶ συγχρόνως ἦταν καὶ ἄριστος ἀθλητής. Αὐτὴ τὴ θέλησι πρέπει νὰ τοὺς τονώσωμε γιὰ νὰ ξαναβροῦν τὴν αὐτοπεποίθησί τους, νὰ μὴ νομίζουν τὸν ἑαυτό τους μισὸ ἄνθρωπο, νὰ γίνουν ὑπερήφανοι καὶ ἀντὶ νὰ ζητιανεύουν, ὅπως κάνουν πολλοί, νὰ κερδίζουν τίμια τὸ ψωμί τους. Πόσοι ἀνάπηροι ἀπὸ τὰ χέρια ἔμαθαν νὰ ἐργάζωνται μὲ τὰ πόδια; Ὑπάρχουν ἄνθρωποι χωρὶς χέρια ζωγράφοι, ἄλλοι ποὺ παίζουν πιάνο μὲ τὰ πόδια. Ἕνας ξυλογλύπτης στὴν Ἀγγλία δὲν ἔχει ἐκ γενετῆς οὔτε χέρια οὔτε πόδια καὶ ἐργάζεται μὲ τὰ δόντια. Ὁ πρωταθλητὴς τοῦ κολυμβήματος στὴν Οὐγγαρία δὲν ἔχει διόλου πόδια. Ὅλα αὐτὰ τὰ θαύματα τὰ κάνει ἡ θέλησις.

Ἡ ὑγιεία ἐκτὸς τοῦ ὅτι σὲ μιὰ Φυλὴ περήφανη πρέπει νὰ εἶναι κάτι τὸ αὐτονόητο, εἶναι καὶ κάτι γιὰ τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ εἶναι ὁ καθένας ἀπὸ σᾶς περήφανος.

Θέλετε τώρα νὰ μάθετε τί ἔκανε τὸ Νέον Κράτος γιὰ τὰ ἀνάπηρα παιδιὰ μέσα σὲ δυὸ χρόνια; Ἀκοῦστε. Στὴν Ἀθῆνα καὶ στὸν Πειραιᾶ μονάχα ἐκτὸς ἐκείνων ποὺ ἔγιναν στὶς ἄλλες πόλεις καὶ ἐπαρχίες ἀπὸ Νοσοκομεῖα καὶ ἄλλα ἱδρύματα, α) Τὸ καινούργιο Νοσοκομεῖο τῶν Παίδων. β) Τὸ ἵδρυμα προστασίας κωφαλάλων στοὺς Ἀμπελοκήπους. γ) Τὸ ἀναμορφωτικὸν ἵδρυμα τοῦ Πειραιῶς γιὰ τὰ παιδιὰ ποὺ χωρὶς νὰ θέλουν πῆραν κακὸ δρόμο. δ) Τὸ τμῆμα ἠλιθίων παιδιῶν στὸ Δημόσιο Ψυχιατρεῖο Ἀθηνῶν ὅπου τὰ παιδιὰ αὐτὰ χάρις σὲ μιὰ μικρὴ μόρφωσι μαθαίνουν εὔκολες τέχνες καὶ δὲν εἶναι πιὰ μονάχα βάρος στὴν Κοινωνία. ε) Τὸ σχολεῖο καθυστερημένων παιδιῶν στὴν Καισαριανὴ ὅπου μαθαίνουν γράμματα τὰ παιδιὰ ποὺ δὲν μποροῦν νὰ παρακολουθήσουν ἄλλα σχολεῖα, μὲ εἰδικὸ σύστημα καὶ εἰδικοὺς διδασκάλους. Ἄλλοιῶς τὰ παιδιὰ αὐτὰ θὰ ἔμεναν ἀγράμματα καὶ βάρος ἐπίσης στὴν οἰκογένειά τους καὶ στὴν Κοινωνία. Ἐπειδὴ δὲ τὸ σχολεῖο αὐτὸ εἶναι πρὸς τὸ παρὸν μονάχα γιὰ ἐξωτερικοὺς μαθητάς, θὰ ἱδρυθῇ γρήγορα ἄλλο μεγαλείτερο, ὅπου τὰ παιδιὰ θὰ εἶναι ἐσωτερικὰ γιὰ νὰ παρακολουθοῦνται καλλίτερα.

Ὁ Ἀρχηγός, καθὼς βλέπετε καὶ καθὼς γνωρίζετε ὅλοι σας, φροντίζει ἄγρυπνα γιὰ τὴ δική μας γενεά. Ὅπως εἴδατε σήμερα δὲν φροντίζει μόνον γιὰ ἐκείνους ποὺ εἶναι ὑγιεῖς, ἀλλὰ καὶ γιὰ ἐκείνους ποὺ μποροῦν νὰ γίνουν ὑγιεῖς. Καὶ φροντίζει καὶ γιὰ τὴν ἄλλη γενεὰ καὶ γιὰ τὶς ἄλλες ἀκόμη. Γι' αὐτὲς θὰ φροντίσετε καὶ σεῖς γιὰ νὰ γίνετε ἄξιοι συνεργάτες του. Τὸ πῶς θὰ τὸ ποῦμε σὲ ἑπόμενα ἄρθρα.

Ἰατρὸς ΤΣΙΜΙΝΑΚΗΣ

«Πειθαρχία δὲν θὰ πῇ ὅτι ἐπειδὴ ἐγὼ νομίζω τὸν ἑαυτόν μου καλύτερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἄρα θὰ τοὺς ἐπιβληθῶ. Πειθαρχία εἶναι ὅταν ὅλοι σας ἀναγνωρίζετε ὅτι ὅταν ἕνας ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ σᾶς ὁδηγήσῃ καλύτερα, τότε θὰ πνίξετε μέσα σας κάθε ἄλλο αἴσθημα καὶ θὰ ὑποταχθῆτε εἰς αὐτόν. Αὐτὸ εἶναι ἡ πειθαρχία καὶ πρέπει νὰ τὸ καταλάβετε ὅλοι σας. Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν πειθαρχίαν θὰ ἀσκηθῆτε μέσα εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τῆς Νεολαίας καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ δρόμος ποὺ σᾶς καλοῦμεν νὰ ἀκολουθήσετε.»

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Ἂν θὰ ὑπάρξουν μερικοὶ παλαιοὶ καθυστερημένοι, ποὺ δὲν θέλουν νὰ ἴδοῦν τὴν ἀλήθειαν, ποὺ θέλουν νὰ γκρινιάζουν διαρκῶς μὲ τὸν ἑαυτόν τους καὶ μὲ τὸ σύνολον, ἂν θὰ ὑπάρξουν καὶ μερικοὶ ποὺ δὲν μποροῦν νὰ εὕρουν ἄλλον σκοπὸν γιὰ τὴν ζωή τους, παρὰ νὰ κάθωνται μὲ τὶς αἰώνιες ἐπικρίσεις τους, νὰ μαγαρίζουν τὸ ἔργον τῶν ἄλλων, χωρὶς αὐτοὶ νὰ κάμουν τίποτε, ἄς τοὺς ἀφήσετε πίσω καὶ ἐνῷ ἡ μεγάλη φάλαγξ τοῦ Ἔθνους θὰ ἀνεβαίνῃ στὰ ὕψη, αὐτοὶ θὰ μείνουν εἰς τὰ βάθη, ἕως ὅτου νὰ ἔλθῃ τὸ κῦμα καὶ νὰ τοὺς σαρώσῃ ὡς ἄχρηστα καὶ ἐπιβλαβῆ ἀπορρίμματα.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Ο ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΣ ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ ΚΑΙ Ο ΜΟΥΤΣΟΣ

Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ—καὶ εἶναι πολὺς καιρὸς ἀπὸ τότε—εἶχα ξαναγυρίσει γιὰ λίγες μέρες στὸ λιμάνι τῆς Βενετίας μὲ τὸ ὡραῖο ἱστιοφόρο ποὺ κυβερνοῦσα. Ἀφοῦ ξεφόρτωσα τὸ στάρι ποὺ εἶχα φέρει ἀπὸ τὴν Κριμαία ἐπωφελήθηκα ἀπὸ τὴν μικρὴ μου διαμονὴ στὴν πόλι γιὰ νὰ πάω νὰ ἐπισκεφθῶ κάτι καλοὺς φίλους ποὺ εἶχα ἐκεῖ καὶ οἱ ὁποῖοι μὲ κράτησαν νὰ δειπνήσουμε μαζύ. Εἶχα φέρει μαζύ μου καὶ ἕνα ἀγοράκι 13 χρονῶν ποὺ τὸ λέγανε Ἀνδρέα, τὸν γυιὸ ἑνὸς ἀπὸ τοὺς καλυτέρους μου ναύτας, ποὺ πέθανε δυστυχῶς στὴν θάλασσα. Τὸν εἶχα περισυλλέξει καὶ ἐγὼ ἤμουν ὅλη του ἡ οἰκογένεια ὅπως τὸ πλοῖο μου ἦταν τὸ μόνο του σπίτι.

Στοὺς φίλους μου ὁ μικρός μου μοῦτσος ηὗρε ἕνα σύντροφο της ἡλικίας του, τον γυιό τους τὸ Μιχαλάκη ποὺ ἐσπούδαζε στὸ Λύκειο καὶ ποὺ ἐκεῖνο τὸν καιρὸ εἶχε διακοπας.

Στὰ ἐπιδόρπια, κατὰ διαταγὴ τοῦ πατέρα, ὁ Μιχαλάκης ἄφησε το τραπέζι καὶ πῆρε μαζύ του τὸν Ἀνδρέα γιὰ νὰ παίζουν μαζύ σ' ἕνα πλαϊνὸ δωμάτιο.

Πρῶτα ἀπ' ὅλα ἐχρειάσθηκε νὰ πῶ στοὺς παληοὺς μου φίλους μερικὲς λέξεις γιὰ τὰ πρόσφατα ταξείδια μου. Κατόπι τους ρώτησα για τὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖο τοὺς ἐνδιέφερε περισσότερο γιὰ τὸν γυιό τους.

—«Κι' ὁ Μιχαλάκης σας» τοὺς εἶπα. Εἶσθε εὐχαριστημένοι μαζύ του;»

—Δεν μπορούμε νὰ εἴμαστε πειὸ πολὺ «ἀπὸ ἀπόψεως ἐργασίας» μου ἀπήντησε ὁ πατέρας του. Στὸ τέλος κάθε σχολικοῦ ἔτους μας φέρνει ρουνὰ ὁλόκληρα ἀπ' βραβεῖα καὶ ἀπὸ καλοὺς βαθμοὺς...ἀλλά...

Ἄ! ὑπάρχει ἕνα ἀλλά; ὡς πρὸς τὸν χαρακτῆρα ἴσως....

—Ἀ κ ρ ι β ῶ ς. Εἶναι ὑπερήφανος σὰν παγῶνι. Πολὺ μορφωμένος γιὰ τὴν ἡλικία του δείχνει μὲ ὑπεροψία καὶ περιφρονησι γιὰ κάθε παιδὶ ποὺ εἶναι ὀλιγώτερο προοδευμένο καὶ ὑπερηφανεύεται για την εὐφυΐα του καὶ γιὰ τη μόρφωση του σε βαθμὸ ποὺ θεωρεῖ ἀνόητο κάθε συμμαθητή του.

Ἐκείνη τὴν στιγμὴ ἄνοιξε ἡ πόρτα καὶ μπῆκε ὁ Μιχαλάκης γελώντας πολὺ δυνατά, ἀκολουθούμενος σὲ κάποια ἀπόστασι ἀπὸ τὸν μετριόφρονα μικρό μου Ἀνδρέα.

«Ἄ, πατέρα ξέρεις» φώναξε «εἶναι ἀλήθεια πολὺ ζῷο ὁ μοῦτσος.

—«Σε παρακαλῶ» φώναξε ὁ πατέρας κι' ἔρριξε ἄγρια βλέμματα. Μα ὁ Μιχαλάκης δὲν συγκρατήθηκε. Συνέχισε:

—Φαντάσου ποὺ μόνον γραφὴ καὶ ἀνάγνωσι ξέρει. Ποὺ ἀγνοεῖ ναυτικὸς αὐτὸς τὰ ἐπιστημονικὰ ὀνόματα ποὺ δίνουν στὰ διάφορα νέφη! Καὶ μόνο αὐτό; Ἐπειδὴ τοῦ εἶπα πὼς εἶχα τὸ πρῶτο βραβεῖο στὴν μετάφρασι τοῦ λατινικοῦ κειμένου καὶ στα ἀρχαῖα Ἑλληνικὰ καὶ πὼς ἤξερα στὰ πέντε μου δάχτυλα τὴν ζωολογία μου καὶ ὁλόκληρη τὴν μεσαιωνικὴ ἱστορία φαντάσου ποὺ καλά, καλὰ δὲν κατάλαβε γιὰ ποιὸ πρᾶγμα μιλοῦσα. Εἶναι ντροπή, δὲν εἶναι ἔτσι καὶ ἀξίζει νὰ τὸν μεταχειρισθῶ σὰν ἕνα ἀμαθῆ ὅπως εἶναι.

Ὁ πατέρας του τὸν μάλωσε πολὺ γιὰ τὰ λόγια του αὐτὰ καὶ τὸν ἔστειλε πάλι νὰ παίξῃ μαζὺ μὲ τὸν Ἀνδρέα.

Ὅταν τὰ παιδιὰ ξανάφυγαν καὶ μείναμε πάλι μόνοι εἶπα στὸν φίλο μου:

—Ἔχεις δίκηο, νὰ μιὰ μεγάλη ὑπεροψία, ποὺ θὰ κάνῃ πολὺ κακὸ στὸν γυιό σας στὸ μέλλον. Θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ προσπάθεια νὰ διορθωθῇ.

—Καὶ βέβαια θὰ τὸ ἤθελα, μοῦ εἶπε μὲ λύπη ὁ πατέρας· ἀλλὰ πῶς νὰ κάμω;

—Θέλετε νὰ δοκιμάσω ἐγώ;

—Σύμφωνοι.

—Σύμφωνοι.

—Φεύγω ἀπόψε· ἐμπιστευθῆτε σὲ μένα τὸν γυιό σας γιὰ τρεῖς ἢ τέσσερες μέρες.

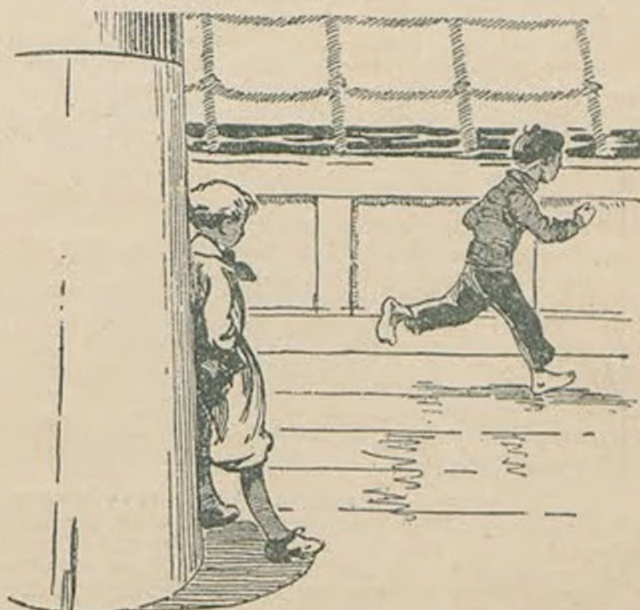
—Κάνε ὅπως ξέρεις πλοίαρχέ μου, σᾶς εὐχαριστῶ ἐκ τῶν προτέρων.

Κάλεσα τὸ Μιχαλάκη καὶ μὲ πολὺ προθυμία καὶ εὐχαρίστησι δέχτηκε νἄρθῃ μαζὺ καὶ μάλιστα ζήτησε νὰ τοῦ δώσω, δουλειὰ στὸ πλοῖο.

Τὴν ἑπομένη ὁ Μιχαλάκης, ὁ μοῦτσος μου κι' ἐγὼ φθάναμε στὸ λιμάνι καὶ ἐπιβιβασθήκαμε ἀμέσως στὸ ἱστιοφόρο μου.

Σύμφωνα μὲ τὶς διαταγές μου τὸ πλοῖο μου χωρὶς φόρτωμα ἐμπορευμάτων ἦταν ἕτοιμο ν' ἀνοιχθῇ στὴν θάλασσα. Δὲν εἶχα λοιπὸν παρὰ νὰ περιμένω τὴν ὥρα ποὺ γίνεται ἡ παλίρροια γιὰ νὰ ἔβγω ἀπὸ τὸν λιμένα κι' ἀπὸ κεῖ γιὰ νὰ τραβήξω πρὸς τὸ πλησιέστερο λιμάνι ὅπου ὁ ἐφοπλιστής μου μὲ εἶχε καλέσει. Συγκέντρωσα τοὺς δέκα πέντε ἀνθρώπους ποὺ ἀποτελοῦσαν τὸ πλήρωμα καὶ τοὺς παρουσίασα τὸν νεαρὸ Μιχαλάκη.

—«Φίλοι μου», τοὺς εἶπα, «νὰ ἕνας ἀνθρωπάκος ποὺ

ἔρχεται νὰ δοκιμάσῃ μαζύ μας τὴν ζωὴ τοῦ ναυτικοῦ. Θὰ ὑπηρετήσῃ ὡς μοῦτσος κατὰ τὸ ταξεῖδι. Νὰ εἶσθε ἐπιεικεῖς γιὰ τὴν παχυλή του ἀμάθεια»...

Ὁ Μιχαλάκης κοκκίνησε σ' αὐτὴν τὴν λέξι ἀπὸ τὸ θυμό του καὶ μοῦ ἔρριξε βλέμματα γεμάτα λύσσα.

—«Ἀλήθεια»...πρόσθεσα ἐνῷ γελοῦσα «ξέχασα νὰ σᾶς πῶ, πὼς ὁ νέος μας μοῦτσος εἶναι ἕνας πραγματικὸς σοφὸς καὶ πὼς ὑπολογίζει, ἅμα φθάσουμε στὸ λιμάνι νὰ προαχθῇ στὸν βαθμὸ πλοιάρχου πλοίων ποὺ κάνουν ταξείδια στὰ μακρυνά.

Οἱ ναῦτες μου σκάσανε στὰ γέλια.

—Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπανέλαβε «διορίζω τὸν μικρὸ Ἀνδρέα δάσκαλό του γιὰ τὴν τέχνη τοῦ ναύτη».

—«Πῶς» φώναξε ὁ Μιχαλάκης ταπεινωμένος «ὁ Ἀνδρέας δάσκαλός μου αὐτὸς ποὺ δὲν ξέρει νὰ γράψῃ τὸ ὄνομά του;»

—Ἴσως νὰ εἶναι ὀλιγώτερο ἀμαθὴς ἀπὸ ὅσο φαντάζεσαι νεαρέ μου ὑποψήφιε πλοίαρχε, ἀπήντησε καὶ ξαναμπῆκα στὴν καμπίνα μου.

Ὁ Ἀνδρέας πῆρε τότε τὸν Μιχαλάκη νὰ τοῦ δείξῃ τὸ πλοῖο, τοῦ ὁποίου τοῦ ἔμαθε πῶς λέγονται τὰ διάφορα μέρη. Κατόπιν ἦλθε ἡ σειρὰ τῶν ὑψηλῶν καταρτιῶν καὶ τῶν κυριωτέρων σχοινιῶν, τῶν ὁποίων τοῦ ἐδίδαξε τὴν χρῆσι. Ὁ Μιχαλάκης αἰσθανότανε τὸν ἑαυτόν του μέσα σ' ἕνα ἄγνωστο κόσμο. Εἶχε χάσει τὰ νερά του καὶ καταλάβαινε ὅτι μέσα στοὺς ναῦτες καὶ τὸν Ἀνδρέα δὲν θὰ μποροῦσε νὰ διακριθῇ ὅπως διακρινότανε μέσα στοὺς συντρόφους του στὸ σχολεῖο.

Μ' αὐτὸ δὲν ἦταν τίποτα ὅταν συγκριθῇ μὲ τὸ τί ἔγινε ὅταν τὸ πλοῖο βγῆκε ἀπὸ τὸ λιμάνι γιὰ νὰ ἀνοιχθῇ στὸ πέλαγος. Ἡ διαταγές μου, οἱ χειρισμοὶ τῶν πανιῶν καὶ τοῦ πηδαλίου, ἀπὸ τοὺς ὁποίους τίποτα δὲν μποροῦσε νὰ ἐννοήσῃ ὁ Μιχαλάκης ἂν καὶ ὁ Ἀνδρέας τοῦ τὶς ἐξηγοῦσε γρήγορα, αὐτὸς ὁ μοῦτσος ποὺ ὁ Μιχαλάκης χθὲς ἀκόμη περιφρονοῦσε καὶ ποὺ ἔβλεπε σήμερα νὰ ὁρμᾷ

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΤΙΜΟΤΕΡΗ Η ΣΠΟΡΑ ΤΟΥ ΣΙΤΟΥ ΚΑΤΑ ΓΡΑΜΜΑΣ

Εἰς ὅλους εἶναι γνωστόν, ὅτι γιὰ νὰ μπορέσῃ ν' ἀναπτυχθῇ ἕνα φυτὸν ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ τροφὲς τὶς ὁποῖες πέρνει ἄλλες μὲν ἀπὸ τὸ ἔδαφος διὰ τῶν ριζῶν του, ἄλλες δὲ ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιραν διὰ τῶν φύλλων του. Ἀλλὰ γιὰ νὰ ὑπάρξῃ ζωὴ δὲν εἶναι μόνον αἱ τροφὲς αὐτές, ἀπαραιτήτως πρέπει νὰ ὑπάρξῃ ἡ ἀνάλογος ὑγρασία, ὁ ἀέρας καὶ ἄφθονον ἡλιακὸν φῶς. Ὅταν λοιπὸν σπείρωμε τὰ σιτηρά μας κατὰ γραμμὰς ποὺ ἀπέχουν περίπου 20 πόντους ἡ μία ἀπὸ τὴν ἄλλη, τότε ἐπιτυγχάνομε τὰ φυτά μας ν' ἀερίζωνται καὶ νὰ ἡλιάζωνται πολὺ καλύτερα παρὰ ὅταν τὰ σπείρωμε στὰ πεταχτά.

Ὅπως ὅμως εἴπαμε χρειάζονται τὰ φυτά μας καὶ σχετικὴν ὑγρασίαν. Αὐτὴ μποροῦμε νὰ τὴν δώσωμε μὲ τὰ σκαλίσματα ποὺ θὰ τοὺς κάνωμε (1—2) κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον. Δὲν πρέπει δὲ νὰ ξεχνοῦμε, ὅτι δύο σκαλίσματα ἰσοδυναμοῦν μὲ ἕνα πότισμα. Μὲ τὰ σκαλίσματα ἐπὶ πλέον τῆς ὑγρασίας ποὺ θὰ συγκρατήσωμεν εἰς τὸ ἔδαφος, θ' ἀφαιρέσωμε καὶ τὰ ἄγρια χόρτα (ζιζάνια) ποὺ ζοῦν εἰς βάρος τῆς καλλιεργείας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἐπιτυγχάνομε τὸ ἀδέλφωμα τῶν σιτηρῶν καὶ συνεπῶς καὶ ἡ ἀπόδοσις κατὰ στρέμμα εἶναι πολὺ μεγαλυτέρα τῆς εἰς τὰ πεταχτὰ ἀποδόσεως. Γι' αὐτὸ ἐκεῖ ὅπου ἐφηρμόσθη ἡ κατὰ γραμμὰς σκαλιστικὴ καλλιέργεια τοῦ σίτου ἐπέτυχεν ἀποδόσεις ἀπὸ 350—500 ὀκ. κατὰ στρέμμα (Ἁλμυρός, Τύρναβος, Αἰκατερίνη καὶ ἀλλαχοῦ). Διὰ τὴν ἀνωτέρω ἐργασίαν διαθέτομεν σπαρτικὰς μηχανὰς καὶ τιθέμεθα εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς ἐπιθυμοῦντος τὴν ὑπόδειξιν.

Ἐπίσης σημαντικῶς δυνάμεθα νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν αὔξησιν τῆς ἀποδόσεως τῶν σιτηρῶν κατὰ στρέμμα διὰ τῆς ΛΙΠΑΝΣΕΩΣ.

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀποτελεσμάτων τῶν πειραματικῶν καὶ ἀποδεικτικῶν ἀγρῶν, τοὺς ὁποίους παρηκολουθήσαμεν μετὰ μεγίστου ἐνδιαφέροντος, ἤχθημεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι διὰ τὴν περιφέρειά μας τὰ καταλληλότερα λιπάσματα εἶναι τὰ ΑΖΩΤΟΦΩΣΦΟΡΟΥΧΑ καὶ πρὸ παντὸς τὰ ἔχοντα ἓν μέρος ἀζώτου καὶ δύο μέρη φωσφόρου, ὅπως εἶναι τὸ 6—12—0 καὶ τὸ 10,5—20+0 ἕνα σακκὶ τῶν 50 κιλῶν εἰς 2 στρέμματα.

Τὰ ἀνωτέρω λιπάσματα πρέπει νὰ ρίξωμε εἰς τὸ προτελευταῖον ὄργωμα τῆς σπορᾶς ἢ καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς σπορᾶς.

Ἐὰν ὅμως κατὰ τὴν ἄνοιξιν (Φεβρουάριον) ἴδοῦμε ὅτι τὰ σιτηρά μας εἶναι κιτρινισμένα καὶ καχεκτικά, τότε ἀπαραιτήτως πρέπει νὰ τὰ ἐνισχύσωμε μὲ 10—12 κιλὰ κατὰ στρέμμα μὲ ΝΙΤΡΙΚΗΝ ΑΣΒΕΣΤΟΝ, ποὺ εἶναι λίπασμα ποὺ τὸ σκορποῦμε στὴν ἐπιφάνεια καὶ εἶναι τόσον εὐδιάλυτο ποὺ μόνο μὲ τὴν πρωϊνὴ δροσιὰ διαλύεται καὶ χρησιμοποιεῖται ἀπὸ τὰ φυτά.

Ὁ Κοινοτικὸς Γεωπόνος Βελεστίνου
ΔΗΜ. ΛΟΥΚΑΣ

Αἱ ἀνωτέρω ὁδηγίαι διὰ τὴν γραμμικὴν σπορὰν τοῦ σιταριοῦ ἐκοινοποιήθησαν δι' ἐγκυκλίου παρὰ τῆς Ὑποδιοικήσεως Ε. Ο. Ν. Βελεστίνου, ἡ ὁποία καὶ διέταξεν ὅλους τοὺς σχηματισμούς της ἵνα ἕκαστος προβῇ εἰς τὴν καλλιέργειαν δύο τοὐλάχιστον στρεμμάτων σίτου βάσει τῶν ἀνωτέρω ὁδηγιῶν καὶ νὰ ἀναφέρουν ἐν καιρῷ τὰ ἀποτελέσματα.

Τοιαῦται πρωτοβουλίαι ἐμπίπτουν ἀκριβῶς εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Ἀρχηγοῦ ἐπιθυμοῦντος ἵνα ἡ Ε. Ο. Ν. καταστῇ πρωτοπόρος καὶ εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς γεωργικῆς μας προόδου.

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΑ

ΠΩΣ ΝΑ ΔΙΟΡΘΩΝΗΣ ΤΟΝ ΜΟΥΣΤΟΝ ΣΟΥ

Ὅταν πάλιν ἔχεις ἀδύνατον μοῦστον—κάτω τῶν 12μισυ βαθμῶν— διὰ τὰ θερμὰ μέρη καὶ κάτω τῶν 11 βαθμῶν διὰ τὰ ψυχρά, τότε διὰ νὰ τὸν ἐνδυναμώσης κάμε ὡς ἑξῆς: 1ον) Πρόσθεσε ζάχαριν 1μισυ ὀκᾶν περίπου διὰ τὰς 100 ὀκάδας μούστου διὰ ν' αὐξήσῃς τοὺς βαθμοὺς κατὰ 1 βαθμόν. Τὴν ζάχαριν λυώνεις προηγουμένως μὲ ὀλίγον ζεστὸν μοῦστον, ἢ 2ον) Κατασκεύασε πετιμέζι, τὸ ὁποῖον ἐπίσης ὅταν προστεθῇ φέρῃ καλὰ ἀποτελέσματα, ἢ 3ον φούσκωσε μὲ ὀλίγον μοῦστον ξηρὰν σταφίδα εἰς τὴν ἀναλογίαν τῶν 3 ὀκ. εἰς 100 ὀκ. μούστου διὰ νὰ αὐξήσῃς κατὰ 1 βαθμὸν τὸν μοῦστον.

στὰ κατάρτια σὲ ὕψη ποὺ μόνο νὰ τὰ σκεφθῇς σ' ἔρχεται ζάλη.

Τοῦ τὰ ἐξηγοῦσα ὅλα αὐτὰ μ' ἕναν τέτοιο σοφό... Ὅλα αὐτὰ τὸν ἔκαναν νὰ μένῃ ἀκίνητος στὴ μέση τοῦ πλοίου σαστισμένος, γεμᾶτος ντροπὴ ἐπειδὴ αἰσθανότανε ὅτι ἦταν ἄχρηστος... καὶ περισσότερο ἀπ' ὅλα διότι ἦτο ἀναγκασμένος νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ὁ Ἀνδρέας ἤξευρε τόσα πράγματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα αὐτὸς οὔτε ἰδέα δὲν εἶχε.

Ἡ ἐκπλήξεις του δὲν εἴχανε ἀκόμη τελειώσει. Αὐτὸ τὸ ὀπισθοδρομικὸ παιδί, στὸ ὁποῖο κι' αὐτὴ ἀκόμα ἡ λέξις «φυσική» ἦταν ἄγνωστη, ἤξερε νὰ διαβάζῃ στὸν οὐρανὸ σὰν νὰ διάβαζε βιβλίο γιὰ νὰ πῇ τί καιρὸ θὰ ἔκανε τὴν ἴδια μέρα καὶ ἀπὸ ποῦ θὰ φυσοῦσε τὴν ἐπομένη ὁ ἄνεμος. Κατόπι ἐμπρός του μὲ τὴν βοήθεια ἐργαλείων ποὺ εἴχανε παράδοξο σχῆμα, μικρῶν βιβλίων ποὺ ἤτανε γεμάτα ἀπὸ ἀριθμοὺς καὶ ὑπολογισμούς, οἱ ὁποῖοι φαινότανε φανταστικοὶ στὸν σοφὸ τὸν Μιχαλάκη καθώριζε τὴν ἀκριβῆ θέσι τοῦ πλοίου μέσα στὴν θάλασσα σὲ μιὰ στιγμὴ ποὺ ἡ παραλία εἶχε πειὰ χαθῇ ἀπὸ τὸν ὁρίζοντα.

Ἀπ' ὅλα αὐτὰ οὔτε γρῦ δὲν ἤξερε αὐτὸς ποὺ στὰ μαθηματικὰ εἶχε πάρει τὸ δεύτερο βραβεῖο στὸ Λύκειο. Αὐτὸς ποὺ χθὲς ἀκόμα ἦταν τόσο ὑπερήφανος ποὺ μποροῦσε νὰ ὀνομάσει μὲ τὸ ἐπιστημονικό τους ὄνομα τὰ 4 εἴδη τῶν συννέφων... Ὁ μικρὸς Ἀνδρέας, τὸν ὁποῖον θεωροῦσε τόσο ἀνόητο ἤξερε περισσότερα ἀπὸ αὐτόν; Ἐπειδὴ δὲν ἤθελε ἀκόμη νὰ ταπεινωθῇ καὶ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀλήθεια τοῦ ἐρχότανε ὅταν ἄκουσε τοὺς ναῦτες ποὺ περνούσανε ἀπὸ κοντά του νὰ τοῦ λέγανε σὰν νὰ τὸν λυπούντανε:

—«Καλὸ εἶναι αὐτὸ τὸ παιδάκι. Κρῖμα εἶναι ποὺ δὲν τοῦ μάθανε τίποτα! Αὐτὸ τὸ ἠλίθιο ὕφος ἡ ἀμάθεια τοῦ τὸ δίνει. Ἐν τούτοις θ' ἀνοίξῃ τὰ μάτια του ἂν ἀκούῃ τὸν μικρὸ τὸν Ἀνδρέα, ποὺ εἶναι ἄξιος καὶ ποὺ μιὰ μέρα θὰ γίνῃ πρώτης τάξεως ναυτικός, γιατί ὁ πλοίαρχος τὸν ἔμαθε νὰ ὁδηγῇ τὸ πλοῖο.

Κι' ἔτσι ὅταν τὸ μεσημέρι ἔβαλε μαζύ μου τὸ πόδι του στὴν στεριά, εἶχε γίνει μετριόφρων καὶ βολικός.

—«Ἐ λοιπόν!» τοῦ εἶπα ὅταν ἀνεβήκαμε στὴν ἀμαξοστοιχία ποὺ θὰ μᾶς ξανάφερνε στὸ σπῆτι, «τί σκέπτεται ὁ μικρὸς σοφός μου φίλος γιὰ τὸ πρῶτο θαλασσινὸ του ταξιδάκι;

—Σκέπτουμαι πλοίαρχέ μου, πὼς εἶχα πολὺ ἄδικο προχθὲς νὰ περιγελῶ ἐκεῖνο ποὺ ὀνόμαζα παχυλὴ ἀμάθεια τοῦ Ἀνδρέα. Εἶδα καὶ καλὰ μάλιστα ὅτι στὸ πλοῖο σας εἶναι ἕνας πολὺ μορφωμένος δάσκαλος καὶ ἐγὼ ἕνας ἀξιολύπητος μαθητάκος. Στὸ μέλλον θὰ προσέχω· δὲν θὰ θεωρῶ τόσο εὔκολα ἀμαθῆ τὸν κάθε ἄνθρωπο, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ἄγνωστα ὅσα ἐγὼ ἔχω μάθει.. Θὰ σκέπτωμαι ὅτι καὶ αὐτὸς ὅπως ὁ Ἀνδρέας μπορεῖ νὰ ξέρῃ πολὺ περισσότερα πράγματα ποὺ σὲ μένα εἶναι ἄγνωστα καὶ πὼς αὐτὸς μπορεῖ νὰ εἶναι ὀλιγώτερο μεγαλόψυχος ἀπὸ τὸν Ἀνδρέα, ὁ ὁποῖος δὲν μὲ κοροΐδεψε ἂν καὶ τοῦ ἔδωκα τὴν ἀφορμή· Ὁ μοῦτσος σας ἀξίζει πειὸ πολὺ ἀπὸ μένα.

—Ἔτσι μάλιστα, νὰ μιὰ σκέψις γεμάτη εἰλικρίνεια καὶ ταπεινοφροσύνη, Μιχαλάκη μου· οἱ γονεῖς σου θὰ εἶναι εὐτυχισμένοι ὅταν θὰ τοὺς τὸ πῶ. Μὰ ὁ Ἀνδρέας δὲν εἶναι κατώτερος ἀπὸ σένα σήμερα. Σὰν κι' ἐσένα ἐργατικὸς καὶ μὲ καλὴ καρδιὰ ἔχει περισσότερη μετριοφροσύνη, ὅπως καὶ σύ... στὸ μέλλον. Νὰ θυμᾶσαι καλὰ τὸ μάθημα ποὺ ἔλαβες γιὰ νὰ μὴ δοκιμάσῃς πειὰ τὸν πειρασμὸ νὰ ὑποπέσῃς σ' αὐτὸ τὸ ἄσχημο ἁμάρτημα ποὺ λέγεται ὑπεροψία καὶ ὑπερηφάνεια καὶ ποὺ στὴν ζωὴ κάνει τὴν δυστυχία ἐκείνων ποὺ δὲν ἔχουν ἀπὸ παιδιὰ τὸ θάρρος νὰ διορθωθοῦν.

Ἡ ἐξέλιξις τοῦ τηλεγράφου

Ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεώς του ᾐσθάνθη τὴν ἀνάγκην τῆς συνεννοήσεως κατ' ἀρχὰς μὲν ἐκ τοῦ πλησίον ἀργότερον δὲ ἐκ μεγαλυτέρων ἀποστάσεων.

Ἐὰν ἀνατρέξῃ τις τὴν ἱστορίαν τῶν διαφόρων λαῶν θὰ ἴδῃ ὅτι οὗτοι μετῆλθον διάφορα μέσα ὅπως κατορθώσωσι τὴν πραγματοποίησιν τῆς συνεννοήσεως ἰδίως ἐν ὥρᾳ πολέμου πρὸς μεταβίβασιν διαταγῶν καὶ πληροφοριῶν.

Οἱ Ἕλληνες δὲν ὑστέρησαν ἐφευρετικοῦ πνεύματος. Ὡς πατὴρ τοῦ ὀπτικοῦ τηλεγράφου φέρεται ὁ υἱὸς τοῦ Ναυπλίου Παλαμήδης, ὅστις ἐφεῦρε σύστημα συνεννοήσεως ἐκ μεγάλης ἀποστάσεως.

Ὁ Θησεὺς ἐπιστρέφων νικητὴς ἐκ Κρήτης μετὰ τὸν φόνον τοῦ Μινωταύρου ὑπὸ τούτου λησμονεῖ ν' ἀντικαταστήσῃ τὰ μέλανα ἱστία διὰ λευκῶν, δὲν δίδει οὕτω τὸ προσυμφωνηθὲν σῆμα τῆς νίκης, ἀλλὰ τὸ τῆς ἥττης καὶ ἡ ἀπροσεξία του αὐτὴ ἦτο αἰτία τοῦ ἀδίκου χαμοῦ τοῦ πατρός του Αἰγέως, ριφθέντος εἰς τὸ ἐκ τούτου ὁμώνυμον πέλαγος.

Ὁ Ἀγαμέμνων ἐν διαστήματι 24 ὡρῶν κατορθώνει καὶ διαβιβάζει ἀπὸ τὴν Τροίαν τὴν εἴδησιν τῆς νίκης εἰς τὴν ἐν Μυκήναις σύζυγόν του Κλυταιμνήστραν.

Ὁ Μ. Ἀλέξανδρος λαμβάνει προτάσεις παρά τινος Σιδωνίου ὅπως τῷ ἀποκαταστήσῃ σύστημα ὀπτικοῦ τηλεγράφου ἵνα δύναται οὗτος ἐντὸς 5 ἡμερῶν νὰ λαμβάνῃ εἰδήσεις ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῶν Ἰνδιῶν μέχρι Μακεδονίας.

Ἐκλαβὼν ὅμως τὸν Σιδώνιον ὡς παράφρονα ἀπορρίπτει τὰς προτάσεις του, σκεφθεὶς ὅμως ὡριμώτερον ἀνεζήτησε ματαίως τὸν ἐξαφανισθέντα ἐφευρέτην.

Τὰς ἐφευρέσεις ὅμως τῶν Ἑλλήνων ἐκαρπώθησαν διάφοροι ξένοι λαοὶ τελειοποιήσαντες κατὰ καιροὺς ταύτας.

Κατὰ τὸν 14ον αἰῶνα ὁ Τουρκοτάταρος Ταμερλᾶνος ἐχρησιμοποίει σημαίας πρὸς ἀναγγελίαν τῶν ὅρων του πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτοῦ πολιορκουμένους. Οὕτω εἶχον πλέον καταστῆ γνωστὰ τὰ σήματά του, ὡς π. χ. σημαία λευκὴ ὑπενόει εἰρήνην (ἀνακωχὴν πολέμου), κυανῆ πρόσκλησιν πρὸς παράδοσιν, ἐρυθρὰ ἔφοδον.

Ἀλλὰ καὶ ὁ θαλασσοπόρος Μαγγελᾶνος τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1530 παρετήρει εἰς κάθε ἄφιξίν του εἰς τὰ διάφορα μέρη ν' ἀνάβουν πυρὰς ὅπως λαμβάνουν γνῶσιν οἱ ἄλλοι ἄγριοι περὶ τῆς ἀφίξεως ξένων.

Ἡ ἐφεύρεσις τοῦ πυροβόλου κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα καὶ ἡ τοῦ τηλεσκοπίου κατὰ τὸν ἑπόμενον σπουδαίως συνέβαλον εἰς τὴν τηλεπικοινωνίαν.

Ἂς μὴ νομισθῇ ὅμως ὅτι καὶ οἱ Ἕλληνες δὲν παρηκολούθουν τὴν ἐξέλιξιν τοῦ τηλεγράφου.

Ὁ Νικοτσάρας εἶχε βίγλες εἰς Σκίαθον καὶ Σκόπελον.

Ἀπὸ τοὺς σταθμοὺς αὐτοὺς εἰδοποιοῦντο οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων διὰ τὸν κίνδυνον τῶν πειρατῶν ὡς καὶ τῶν ἐπιδρομέων.

Οὕτω μὲ πρώτην δοθεῖσαν εὐκαιρίαν ἤτοι κατὰ τοὺς ἀπελευθερωτικοὺς ἀγῶνας οἱ ἁρματωλοὶ καὶ κλέφτες καὶ οἱ ναυτικοὶ τῆς ἐποχῆς ἐφήρμοσαν τὰς μεθόδους τοῦ συγχρόνου τηλεγράφου.

Συνεδύαζον οὗτοι τὸν ὀπτικὸν τηλέγραφον μετὰ τοῦ ἠχητικοῦ τοιούτου διὰ τὴν ἐκ μεγάλης ἀποστάσεως συνεννόησιν.

Τὸν πυροβολισμὸν ἀπεκάλουν (καβούλι) ἐξ οὗ καὶ ἡ προσυμφωνία «κάνε μας δυὸ καβούλια» ἤτοι ρίψε μας δύο πυροβολισμούς. Ἐχρησιμοποίουν τὴν πυρίτιδα πρὸς παραγωγὴν μεγάλων φλογῶν στιγμιαίων ἢ καπνοῦ. Ἀλλὰ καὶ οἱ Τοῦρκοι μετήρχοντο τὰ ἴδια μέσα κατὰ τὴν ἐπανάστασιν.

Τὸ δοθὲν σῆμα ὑποχωρήσεως τῶν Τούρκων εἰς τὸ Βαλτέτσι ἦτο καπνός, τὸν ὁποῖον ἀντελήφθη ἀμέσως ὁ Κολοκοτρώνης.

Ὁ Γέρος τοῦ Μωριᾶ εἶχε διοργανώσει ἄριστον ὀπτικὸν τηλεγραφικὸν δίκτυον, κατορθώσας ν' ἀναγγείλῃ τὴν ἰδίαν νύκτα εἰς ἅπασαν τὴν Πελοπόννησον τὴν πτῶσιν τοῦ Ναυπλίου (μιμούμενος ἴσως τὸν Ἀγαμέμνονα).

Ἀλλὰ ἐκεῖ ποὺ ἦτο λίαν ἐν χρήσει ὁ ὀπτικὸς τηλέγραφος ἦτο τὸ Πολεμικὸν Ναυτικόν. Εἰς τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων εἰς Ὕδραν καὶ Σπέτσας ὑπάρχουσι τὰ ἐρείπια τῶν οἰκημάτων τοῦ ὀπτικοῦ τηλεγράφου.

Τέλος ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς πρώτης Κυβερνήσεως εἰς Κόρινθον τῇ 17 Μαρτίου 1822 ὁ Μινιστέρος τοῦ πολέμου διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 623 ἐγγράφου του ζητεῖ ἀπὸ τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα τὴν ἔγκρισιν συστάσεως Ἐπισήμου Τηλεγράφου.

Ἀλλὰ καὶ πρὸ πεντηκονταετίας περίπου ἐχρησιμοποιήθη ὁ ὀπτικὸς τηλέγραφος διὰ τὴν συνεννόησιν Κρήτης — Ἀθηνῶν κατὰ τὴν κατοχὴν τῆς Κρήτης ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων.

Οὕτω ἐγκατέστησαν ὀπτικὸν τηλέγραφον εἰς Κρήτην —Ἀντικύθηρα — Κύθηρα καὶ ἐκ τῶν Κυθήρων διὰ τοῦ Ἠλεκτρικοῦ Τηλεγράφου εἰς Ἀθήνας. Διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ μετεβιβάζοντο τηλεγραφήματα ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Κρήτην.

Καὶ σήμερον ἀκόμη εἶναι λίαν διαδεδομένος ὁ ὀπτικὸς τηλέγραφος εἰς τὸ Ναυτικὸν ἐν γένει, Στρατὸν καὶ Ἀεροπλοΐαν.

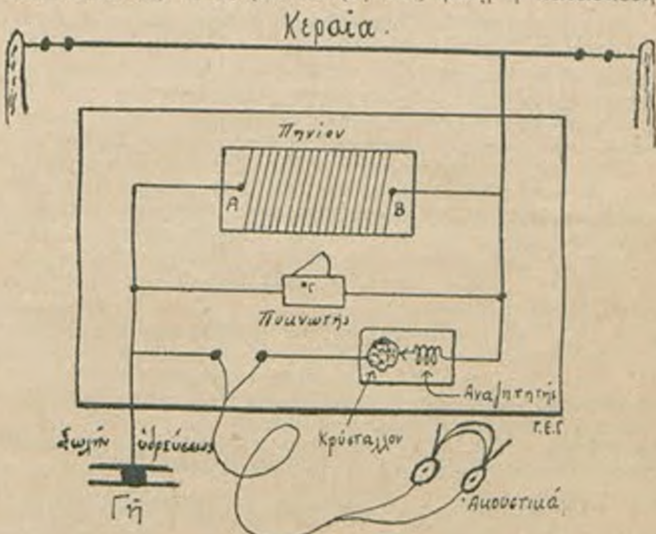
ΤΑΣΣΟΣ ΜΑΛΑΤΕΣΤΑΣ
Εἰσηγητὴς Τ.Τ.Τ.

ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

Τὸ ραδιοφωνάκι, τοῦ ὁποίου σᾶς περιέγραψα τὴν κατασκευὴν εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος, ὅπως σᾶς ἀνέφερα τότε εἶναι ἡ ἁπλουστέρα συσκευὴ γιὰ νὰ ἀκοῦτε ἕνα τοπικὸν ραδιοφωνικὸν σταθμόν.

Ἀλλὰ ἐκτὸς αὐτοῦ εἶναι καὶ ἁπλῆ εἰς τὸν χειρισμόν. Δηλαδὴ ἐκτὸς ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ συρματάκι ποὺ ἀκουμβᾶ ἐπὶ τοῦ κρυστάλλου καὶ ποὺ τὸ ὠνομάσαμε ἀναζητητὴ δὲν ἔχει κανένα ἄλλο ρυθμιστή, ὅπως τὰ μεγάλα ραδιόφωνα.

Ἐπροτίμησα δὲ νὰ σᾶς τὸ ἁπλουστεύσω κατ' ἀρχὴν τόσο ὥστε ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ μὴ σᾶς φανῇ ἡ κατασκευὴ

του πολύπλοκος, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅπως μὴ σᾶς ἐπιβαρύνω πολὺ καὶ οἰκονομικῶς μὲ τὴν ἀγορὰν ἐξαρτημάτων.

Σήμερα θὰ σᾶς περιγράψω τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον θὰ βελτιώσετε τὴν ἀπόδοσιν τοῦ δέκτου αὐτοῦ μὲ τὴν προσθήκην ἑνὸς ἐξαρτήματος μόνον.

Τὸ ἐξάρτημα τοῦτο λέγεται πυκνωτὴς μεταβλητῆς χωρητικότητος καὶ εἶναι 400 μμφ. Μὲ αὐτὴν τὴν ὀνομασία θὰ τὸν ζητήσετε ἀπὸ τὰ καταστήματα ραδιοφωνικῶν εἰδῶν. Τὰ μμφ σημαίνει μιλιμικροφαράδ.

Ὁ πυκνωτὴς αὐτὸς ἔχει δύο τμήματα μεμονωμένα τὸ ἕνα ἀπὸ τὸ ἄλλο. Τὸ ἕνα εἶναι σταθερὸν καὶ τὸ ἕτερον κινητόν. Καὶ τὰ δύο τμήματα ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἕνα ὡρισμένον ἀριθμὸν φύλλων ἐξ ἀλουμινίου. Διὰ περιστροφῆς δὲ τοῦ κινητοῦ τμήματος τὰ φύλλα αὐτὰ εἰσέρχονται εἰς τὰ φύλλα τοῦ σταθεροῦ τμήματος χωρὶς νὰ ἀκουμβοῦν ἐπ' αὐτῶν. Ἀναλόγως δὲ τῆς περιστροφῆς μεταβάλλεται καὶ ἡ χωρητικότης τοῦ πυκνωτοῦ, δι' αὐτὸ καὶ λέγεται μεταβλητῆς χωρητικότητος.

Διὰ νὰ συνδέσωμεν τὸν πυκνωτὴν ἐπὶ τοῦ δέκτου

ΗΘΟΓΡΑΦΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΜΑΡΑΣΜΟΣ

Ἦταν σ' ἕνα λιμάνι τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου ἀπάνω στὴ ρουμελιώτικη ἀκτή, σὲ μιὰ σκάλα, ὅπου ἀνάρια καθρεφτίζονται στὸ γιαλὸ σὲ μιὰ γραμμὴ τὰ σπίτια, κι' ἀγναντεύεις ἄντικρυ τὸ Μωριά, ποὺ στεφανώνουν ψηλὰ οἱ κορφὲς τῆς Ζίριας· θέλεις πές, πῶς ἦταν ἡ Βοτρινίτσα, θέλεις ἡ Ἰτιά.

Καμμιὰ ἑκατοστὴ ὀργυιὲς ἀνοιχτὰ ἦταν ἀραγμένη μία μπρατσέρα ὄμορφη, καινούργιο καραβάκι, ποὺ ὅτι λὲς κι' εἶχε ξεγλυστρήσει ἀπὸ τὰ σκαριὰ τοῦ Γαλαξειδιοῦ.

Ἦταν ἕτοιμο νὰ πριμάρη.

Ἄξαφνα βλέπω νὰ λύνουν τὴ φελούκα του ἀπὸ τὴν πρύμη καὶ νὰ τὴν στέλνουν ἔξω. Ἕνας μονάχα ναύτης ἦταν στὸ πρυμνιὸ κουπὶ μοναχό, στριφογυρίζοντάς το σὰν ἕλικα βαποριοῦ, καὶ στὴν κουπαστὴ μπροστὰ ὀλόρθο ἕνα μαῦρο καραβόσκυλο, ποὺ οὔρλιαζε λυπητερά.

Ἀκοστάρει ἡ βάρκα στὴν ἀμμουδιά, μπρὸς στὰ μαγαζιὰ τοῦ γιαλοῦ, καθαυτὸ μάλιστα μπροστὰ σὲ μιὰ σκιάδα, ποὺ εἶχαν στημένα μὲ πάλους ἀπάνω στὴ θάλασσα γιὰ νὰ παίρνουν ἐκεῖ μὲ τὸ μπάτη τὸν ἀργιλέ τους οἱ θεριακλῆδες.

Κι' ἐκεῖ ποὺ ἀκοστάρησε, βλέπω τὸ ναύτη ν' ἁρπάζη τὸ μαῦρο τὸ σκυλί, ἔτσι σὰν τραγὶ ἀπὸ τὸ σβέρκο καὶ ἀπὸ τὴ ράχη καὶ νὰ τὸ πετάη μὲ δύναμη στὴν ξηρά. Κι' ὅτι τὸ πέταξε λάμνοντας μὲ δυνατὲς κουπιές, ἀνοίχτηκε ἀμέσως καὶ τράβαγε μὲ βία κατὰ τὴ μπρατσέρα

Μὰ τὸ σκυλὶ ἐρρίχτηκε στὴ θάλασσα, κυνηγώντας τὴ βάρκα, οὐρλιάζοντας λυπητερά· ἔλαμνε ὁ ναύτης μὲ τὸ μονάχο κουπί, μὰ τὸ σκυλὶ ἀπελπισμένο ἐκτύπαε, ὅσο μποροῦσε μὲ τὰ ποδάρια τὸ νερὸ καὶ τὄφτασε τὸ φελούκι.

Τότε ὁ ναύτης μὲ ἄγριο θυμὸ σηκώνει τὸ κουπὶ καὶ τὸ χτυπᾷ τὸ ἄμοιρο στὸ κεφάλι.

Τότε οὔρλιασε τὸ ἔρμο πιὸ θλιβερά, θέλεις ἀπὸ πόνο, θέλεις ἀπὸ καϋμό. Δὲν ἐνύρεψε ν' ἀκολουθήση πιὰ τὴ βάρκα, ἀλλὰ χαχλάκιζε μὲ τὰ ποδάρια τὰ νερὰ χωρὶς σκοπό, χωρὶς νόημα, μόνο μόνο ὅσο νὰ μὴ βουλιάξη.

Εἶδα τότε τὴ φελούκα νὰ ἀκοστάρη τὴ μπρατσέρα· ὁ ναύτης τὴν ἔδεσε στὴ πρύμη καὶ ἐσαλτάρησε ἀπάνω. Καὶ ἡ μπρατσέρα ὅλο καὶ σαλπάρει. Φυσοῦσε καλούτσικο μαϊστράλι καὶ στὴ στιγμὴ ἐπῆραν τὰ πανιά· κι' ἐχύθηκε σὰ χέλι ἀπάνω στὰ νερὰ ἡ μπρατσέρα ἀφίνοντας ἀπὸ τὴν πρύμη χοχλάτο αὐλάκι, καὶ τραβώντας γοργὰ κατὰ τὸ Αἴγιο.

Τὸ σκυλὶ ὅλο καὶ οὔρλιαζε χτυπώντας μὲ ἀπελπισία τὴ θάλασσα καὶ τραβώντας κατὰ τὸ πέλαγος. Ἀλλὰ ἐμάκραινε ὁλοένα γοργὰ ἡ μπρατσέρα καὶ στὸ τέλος ἀπελπίστηκε. Ἐγύρισε τὸ κεφάλι κατὰ τὴ στεριὰ καὶ μὲ κόπο πολὺ καὶ ἀγωνία ἔφτασε νὰ βγῆ καὶ νὰ πέση σὰν ψόφιο ἀπάνω στὶς τοῦφες ἀπὸ τὰ φύκια, ὅπου εἶχε σωριάσει ὁ μπάτης, ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴ σκιάδα, εἶδος ἐξέδρας, ποὺ σᾶς εἶπα, ποὖχε στήσει μὲ παλούκια ἀπάνω στὸ νερὸ ὁ καφετζῆς ἀκουμπώντας την στὸ μουράγιο.

Τὰ παιδιὰ τοῦ ἔκαναν μαρτύρια, γιατὶ δὲν εἶχε ἀφέντη· ἦταν, ἔλεναν, σκυλὶ τοῦ δρόμου· βροχὴ ἔπεφταν ἀπάνω του οἱ πέτρες· τὸ κούτσαναν κιόλα γιὰ τὰ καλά. Ἀλλ' αὐτό, πρᾶγμα παράξενο, δὲν ἐννοοῦσε νὰ φύγη. Ἐκεῖ κάτω ἀπὸ τὶς σανίδες τῆς σκιάδας, πάντα ἐκεῖ. Τί ξέρεις; τοῦ ἐφαίνονταν ἴσως, πῶς ἦταν ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴν κουπαστὴ τῆς μπρατσέρας του, τοῦ σπιτιοῦ του. Καὶ ὅμως τοῦ ἔκαναν τόσα τὰ παιδιά, ὅπου κι' ἐγὼ ἀπορῶ, πῶς δὲν τὸ εἶχαν τελειωμένο.

Μιὰ μέρα, ἀφοῦ τὸ χάϊδεψα πολύ, τοῦ ἔδεσα τὸ λαιμὸ μὲ ἕνα μαντῆλι καὶ ἐζήτησα νὰ τὸ πάρω μαζί μου στὸ σπίτι, ποὺ εἶχα στὸ γιαλὸ κοντά. Μὲ ἀκολούθησε χωρὶς ἀντίσταση κουνώντας τὴν οὐρά του. Ἅμα ἔφθασε στὸ σπίτι, τὸ ἔλυσα καὶ τὸ ἐχάϊδεψα πολύ. Μὲ τήραγε μὲ τὰ τίμια μάτια τοῦ σκυλιοῦ, ὅλο εὐγνωμοσύνη καὶ συμπάθεια, μάτια, ποὺ ἂν καὶ ζῶο, ἐζωγραφίζονταν ἀπάνω τους ὅλος ὁ βαθὺς καϋμός του, ποὺ τοῦ σπάραζε τὴν ψυχὴ καὶ γλύφοντάς μου τὰ χέρια ἔφυγε ἀργὰ - ἀργά. Σὲ λίγο ἐγύρισε τὸ κεφάλι καὶ κουνώντας τὴν οὐρὰ μὲ ἐκοίταξε πάλι μὲ τὰ πονεμένα μάτια του καὶ ἐτράβηξε. Τὸ ἔνοιωσα τὸ δυστυχισμένο. Δὲν ἤθελε νὰ τὸ παρεξηγήσω. Ἄλαλο ἦταν τὸ στόμα του, ἀλλὰ ἐκείνη ἡ θλιβερὴ ματιά του μοῦ ἐφάνηκε πῶς μοῦ ἔλεγε: Μὴ μὲ πάρης γιὰ ἀχάριστο· ἀλλὰ θέλω, ἐκεῖ ἀπὸ κάτω, ποὺ μοιάζει τόσο τὸ καράβι μου, νὰ ξεψυχήσω ἐκεῖ, ἀγνατεύοντας τὸ πέλαγος καὶ ρουφώντας τὴν ἁρμύρα, ποὺ φέρνει ὁ μπάτης».

Καὶ ὅμως τοῦ αὔξαινε τὰ μαρτύριά του αὐτὸς ὁ μπάτης! Ἐκεῖ ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ μουράγιο ποὖχε κρυφτῆ, ὅταν ἤτανε ρίχη, μὲ τραβηγμένα τὰ νερὰ ἄφηνε δύο σπιθαμὲς τόπο, ἡ θάλασσα ἔφθανε τὸν τοῖχο τοῦ μουράγιου καὶ τὸ ἐσκέπαζε ὀρθό, ὡς τὴν κοιλιά.

Ἀλλὰ ἐκεῖνο δὲν τὸ ἐκουνοῦσε ἀπὸ κεῖ κάτω. Μονάχα ὅταν ἄκουε τὴν ἁλυσίδα τοῦ ἀνκουρέτου κανενὸς καϊκιοῦ ποὺ ἄραζε, ἐσηκώνουνταν, ἔβγαινε ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴν σκοτεινὴ τρύπα του καὶ ἀγνάντευε τὴ θάλασσα μυρίζοντας τὸν ἀέρα· καὶ ὅταν ἀκοστάριζε στὸ γιαλὸ κανένα βαρκὶ καϊκιοῦ ἐσούρνουνταν ὡς ἐκεῖ, κουνώντας τὴν οὐρά του στοὺς ναῦτες. Ἀλλὰ τὸ ἔδιωχναν μὲ πετριές, γιατὶ εἶχε ὅλα τὰ σημάδια τῆς λύσσας τὸ παλιόσκυλο· τὰ γουβιασμένα μάτια του ἐγυάλιζαν, χώρια ποὺ εἶχε πάντα τὴν οὐρά του ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὰ σκέλια.

Δὲν τὸ θυμήθηκα πιὰ τὸ σκυλὶ καὶ ψάρευα, ὅσο ποὺ βγῆκεν ὁ ἥλιος. Ὅταν στὸ τέλος ἐπήραμε ἀπάνω καὶ τὰ παραγάδια, ἐτραβήξαμε κατὰ τὸ γιαλό.

Ἐκεῖ στὴν ἀμμουδιά, ἄκρη ἄκρη, ἦταν ξαπλωμένο τὸ σκυλί, σὰν καθιστό, ὅπως ζωγραφίζουν τὶς Σφίγγες, μὲ τὰ πόδια ἐμπρός, μὲ τὸ λαιμὸ τεντωμένο, ἀγνατεύοντας τὸ πέλαγος.

Ἀλλὰ ἦταν νεκρό. Σβυσμένα, γουρλωμένα, τὰ ὀρθάνοιχτα μάτια του, ξυλιασμένο τὸ κορμί του.

Τότε τὸ μικρὸ ναυτόπουλο ποὺ μοῦ κρατοῦσε τὰ κουπιά:

— Μπά, εἶπεν, ὁ κουτσάφτης. Τὸ κακόμοιρο τὸ σκυλί. Τὸ εἶπαν καὶ τὄκαμαν οἱ ἄπονοι.

Πολὺ βαθιὰ συμπάθεια γιὰ τὸ ναυτόπουλο μὲ ἔκαμαν νὰ αἰσθανθῶ τὰ πονετικά του λόγια γιὰ τὸ δυστυχισμένο ζῶο.

— Τὸ γνωρίζεις, παιδί μου, αὐτὸ τὸ σκυλί;

— Ἄμ δὲν τὸ γνωρίζω; Εἶναι ὁ κουτσάφτης· ἀπὸ πατριώτικο καράβι, ἀπ' τὴ μπρατσέρα τοῦ Νικολοῦ τοῦ Σταμπᾶ. Εἶχαν πεῖ, πῶς θὰ τὸ διώξουν καὶ τὄδιωξαν.

— Καὶ γιατὶ τὄδιωξαν, παιδί μου;

— Νά, δὲν ἦταν διόλου κακό. Ὅσα κι' ἂν τοὖκαναν, καὶ ξύλο καὶ δέσιμο σφιχτὸ γιὰ ν' ἀγριέψη, αὐτὸ τίποτα. Ἕνα καραβόσκυλο, ξέρεις, κύριε, πρέπει νὰ εἶναι ἄγριο, κακό, νὰ γαυγίζη δυνατὰ καὶ νὰ δείχνη πάντα τὰ δόντια. Αὐτὸ ἦταν γεννημένο ἥμερο καὶ καλό· ὅσοι κι' ἂν ἐζύγωναν στὸ καράβι, τοὺς κουνοῦσε τὴν οὐρά του. Δὲν ἐλόγιαζε κανέναν γιὰ κλέφτη, δὲν ἔβαζε μὲ τὸ νοῦ του κακὸν ἄνθρωπο.

ΕΜΜ. ΛΥΚΟΥΔΗΣ

δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ συνδέσωμεν μὲ σύρμα τὸ ἓν τμῆμα αὐτοῦ μὲ τὴν μίαν ἄκρην Α τοῦ πηνίου. Τὴν δὲ ἄλλην ἄκρην Β τοῦ πηνίου μὲ τὸ ἕτερον τμῆμα τοῦ πυκνωτοῦ. Τὸ σχῆμα θὰ σᾶς βοηθήση ἀρκετά.

Περιστρέφοντες τὸ μεταβλητὸν τμῆμα τοῦ πυκνωτοῦ θὰ προσέχετε νὰ σταθῆτε ἐκεῖ ποὺ θ' ἀκούσετε τὸν ἦχον ἰσχυρότερα εἰς τὸ ἀκουστικό.

Τὸν πυκνωτὴν θὰ περιστρέφετε κρατῶντες αὐτὸν ἀπὸ τὴν ξύλινη λαβὴ αὐτοῦ, ἡ ὁποία εἶναι στερεωμένη ἐπὶ τοῦ ἄξονος τῆς περιστροφῆς τοῦ κινητοῦ τμήματος αὐτοῦ.

Ἄρχισα μὲ τὴν περιγραφὴν τοῦ ἁπλουστέρου ραδιοφώνου, τὸ ὁποῖον ὅλοι σας μπορεῖτε νὰ κατασκευάσετε ἐλπίζων ὅτι θὰ προεκάλεσα ζωηρῶς τὸ ἐνδιαφέρον σας διὰ τὴν ἐρασιτεχνικὴν ραδιοφωνίαν, ἡ ὁποία εἶναι μία ἀπὸ τὶς ὡραιότερες ἐνασχολήσεις.

Σ η μ.—Εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον λόγῳ τυπογραφικοῦ λάθους ἀναγράφεται 10 μ σ ύ ρ μ α δ ι α μ έ τ ρ ο υ 0,4 ἀντὶ «διαμέτρου 0,4 χστ.» δηλαδὴ 0,4 τοῦ χιλιοστοῦ.

Γ. Ε. Γ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἦταν ὅμως βέβαιος πὼς οἱ κανονιὲς τοῦ «Ξιφία» εἶχαν ἀκουσθῆ, ἀφοῦ ὁ ἄνεμος φυσοῦσε ἀπὸ τὴ θάλασσα, κι' ἐπερίμενε πὼς θὰ φανῆ κανένα πλοῖο μπροστὰ στὸν ὅρμο, ἀπὸ ὥρα σὲ ὥρα.

Τοποθετήθηκαν λοιπὸν στὰ κατάρτια σκοποί, μὰ ὡς τὸ βράδυ, κανένα πανὶ δὲν εἶχε φανῆ ἀκόμη. Ἡ θάλασσα ἦταν ἔρημη στὰ βορεινά, ἔρημη ἐπίσης καὶ στὸ μέρος ἐκεῖνο ποὺ τὸ περιώριζε ἡ καμπύλη τοῦ ὅρμου. Ὅσο γιὰ νὰ βγάλουν ἔξω ἄγημα καὶ νὰ τὸ στείλουν πρὸς ἀναγνώρισι, ὁ φρόνιμος κυβερνήτης δὲν τὸ ἐννοοῦσε μὲ κανένα τρόπο, γιατὶ φοβόταν μὴν ἐκτεθῆ σὲ κανένα κακὸ συναπάντημα. Ἄλλως τε οἱ περιστάσεις δὲν τὸ ἀπαιτοῦσαν ἀναγκαστικά. Μόλις τελείωναν οἱ ἐπισκευὲς τοῦ «Ξιφία», ὅταν πιὰ ἡ κορβέττα θὰ μποροῦσε ν' ἀφήση τὸ ἀραξοβόλι της, δὲν θὰ εἶχε παρὰ νὰ κάμη τὸ γῦρο τῆς χώρας ἐκείνης, ποὺ εἶχαν ἐξακριβώσει μάλιστα καὶ τὴ γεωγραφική της θέσι — 19ο30' πλάτος καὶ 114ο5' μῆκος ἀνατολικὰ τοῦ μεσημβρινοῦ τῆς νήσου Φέρου, ποὺ ἀνήκει στὰς Καναρίους νήσους τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ.

Πέρασαν τρεῖς ἡμέρες χωρὶς νὰ παρουσιασθῆ τίποτα καινούργιο. Μόνο μιὰ μεγάλη τρικυμία σηκώθηκε, ὁ «Ξιφίας» ὅμως, ἀσφαλισμένος στὸν ὅρμο του, δὲν ἔπαθε τὸ παραμικρό.

Στὶς 13 τοῦ Ὀκτώβρη, ἀκούσθηκαν πάλι κανονιές, ἀπὸ τὸ ἴδιο μέρος ποὺ εἶχαν ἀκουσθῆ κι' οἱ πρῶτες. Κάθε κανονιὰ χωρίζουνταν ἀπὸ τὴν ἄλλη μὲ διάλειμμα δύο λεπτῶν. Κι' ὁ «Ξιφίας» ἀποκρίθηκε μ' ἄλλες ἑπτὰ κανονιές, μὲ τὸ ἴδιο χρονικὸ διάστημα χωρισμένες.

Ἐπειδὴ οἱ κρότοι ποὺ ἄκουσαν ἦταν οἱ ἴδιοι, δηλαδὴ οὔτε πιὸ δυνατοί, οὔτε πιὸ ἀδύνατοι ἀπὸ τὴν ἄλλη φορά, ὁ κυβερνήτης ἐσυμπέρανε, ὅτι τὸ πλοῖο ποὺ κανονοβολοῦσε, οὔτε εἶχεν ἀπομακρυνθῆ, οὔτε εἶχε πλησιάσει: ἔμενε στὴν ἴδια θέσι.

Τὴν ἡμέρα ἐκείνη, κατὰ τὶς τέσσερες τἀπόγεμα, ὁ ὑποπλοίαρχος Λίττλστων, περπατῶντας στὴ γέφυρα, μὲ τὰ κιάλια στὰ μάτια, εἶδε μιὰ μικρὴ βάρκα. Εἶχε μέσα δυὸ ἀνθρώπους κι' ἔπλεε ἀνάμεσα στοὺς βράχους ποὺ ἦταν μπροστὰ στἀκρωτήρι. Οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, ὁλόμαυροι, δὲν μποροῦσε παρὰ νὰ ἦταν ἰθαγενεῖς, Μαλαῖοι ἢ Αὐστραλοί. Ἡ παρουσία τους ἔδειχνε πὼς τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς ἀκτῆς ἦταν κατοικημένο. Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ πάρουν τὰ μέτρα τους, μὴ τοὺς γινόταν καμμιὰ ἐπίθεσι, — πρᾶγμα ὄχι ἀσυνήθιστο στὰ μέρη ἐκεῖνα τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ.

Ὡς τόσο ἡ βαρκούλα ἐπλησίαζε, — ἕνα εἶδος καγιάκ. Τὴν ἄφησαν νὰ πλησιάση. Ἀλλὰ ὅταν δὲν ἀπεῖχε παρὰ καμμιὰ διακοσαριὰ μέτρα ἀπὸ τὴν κορβέττα, οἱ δυὸ ἰθαγενεῖς ἀκούστηκαν νὰ φωνάζουν σὲ μιὰ γλῶσσα ὅλως διόλου ἀκατάληπτη.

Ὁ ὑποπλοίαρχος Λίττλστων κι' οἱ ἀξιωματικοὶ του ἐκούνησαν τὰ μαντήλια τους καὶ σήκωσαν τὰ χέρια, γιὰ νὰ δείξουν πὼς δὲν εἶχαν ὅπλα. Τὸ καγιὰκ ὅμως δὲν ἔδειξε διάθεσι νὰ πλησιάση περισσότερο. Καὶ σὲ λίγο γύρισε πίσω καί, σπροχνώμενο ἀπὸ μιὰ δυνατὴ κωπηλασία, χάθηκε πίσω ἀπὸ τὸ ἀκρωτήρι.

Ὅταν ἐβράδυασε, ὁ ὑποπλοίαρχος Λίττλστων ἔκαμε συμβούλιο μὲ τοὺς ἀξιωματικούς του. Ἔπρεπε νὰ στείλουν τὴ μεγάλη βάρκα νὰ ἐξερευνήση τὴ μεσημβρινὴ ἀκτή. Τὶς κανονιὲς ποὺ ἀκούσθηκαν τὸ πρωΐ, δὲν τὶς εἶχαν ρίξει βέβαια οἱ ἄγριοι ποὺ εἶδαν στὸ καγιάκ. Κάποιο πλοῖο θὰ βρισκόταν στὰ δυτικὰ τοῦ νησιοῦ, — γι' αὐτὸ δὲν χωροῦσε πιὰ ἀμφιβολία, — κι' ἴσως τὸ πλοῖο αὐτὸ ἦταν σὲ κίνδυνο καὶ ζητοῦσε βοήθεια. Ὅλα αὐτὰ ἔπρεπε νὰ ξεκαθαρισθοῦν.

Ἀποφασίσθηκε λοιπὸν ἡ ἀναγνώρισι ἐκείνου τοῦ μέρους γιὰ τὴν ἐπαύριο. Ἡ μεγάλη βάρκα θὰ ριχνόταν στὴ θάλασσα στὶς ἐννιὰ τὸ πρωΐ. Ἀλλὰ τὴν τελευταία στιγμὴ ὁ ὑποπλοίαρχος Λίττλστων ἐσταμάτησε τὴν ἐργασία. Εἶχε φανῆ στὸ ἀκρωτήρι, ὄχι πιὰ τὸ καγιάκ, οὔτε καμμιὰ πιρόγα ἀπὸ ἐκεῖνες ποὺ μεταχειρίζουνται οἱ ἰθαγενεῖς· ἀλλὰ ἕνα κομψὸ καϊκάκι εὐρωπαϊκῆς κατασκευῆς, καμμιὰ δεκαπενταριὰ τόννων σκάφος. Καὶ μόλις ἐπλησίασε τὸν «Ξιφία», ὕψωσε μιὰ σημαία ἄσπρη καὶ κόκκινη.

Πόση ἔκπληξι ἐδοκίμασαν ὁ ὑποπλοίαρχος, οἱ ἀξιωματικοὶ κι' οἱ ναῦτες τῆς κορβέττας, ὅταν εἶδαν μιὰ μικρὴ βάρκα νὰ κατεβαίνη ἀπὸ τὸ καϊκάκι καί, μὲ ἄσπρη σημαία στὴν πρύμνη, — φιλικὸ σημάδι, — νὰ πλέη πρὸς τὸν «Ξιφία»!

Δυὸ ἄνδρες ἀνέβηκαν στὸ πολεμικὸ καὶ παρουσιάσθηκαν.

Ἦταν Ἑλβετοί, ὁ Ἰωάννης Ζερμὰττ κι' ὁ πρωτότοκος γυιός του Φρίτς, ναυαγοὶ τοῦ «Λάντλορδ», ἑνὸς πλοίου ποὺ εἶχε νἀκουσθῆ καμμιὰ δεκαριὰ χρόνια.

Οἱ Ἄγγλοι ἔκαμαν ἐγκάρδιες περιποιήσεις στὸν πατέρα καὶ στὸν γυιό του. Ἔπειτα, αὐτοὶ οἱ δυὸ προσκάλεσαν τὸν κυβερνήτη τῆς κορβέττας στὸ καΐκι κι' ὁ ὑποπλοίαρχος Λίττλστων δέχθηκε τὴν πρόσκλησι μὲ προθυμία.

Ἐκεῖ ἐγνώρισε ὅλη τὴν οἰκογένεια, ποὺ ὁ κ. Ζερμὰττ τοῦ τὴν παρουσίασε μὲ πολὺ δικαιολογημένο καμάρι. Γιατὶ πραγματικῶς ἦταν μιὰ οἰκογένεια θαυμαστή, ποὺ χαιρόσουν νὰ τὴν βλέπῃς. Πατέρας, μητέρα, παιδιά, ὅλοι ἦταν καλοκαμωμένοι κι' οἱ μορφές τους φανέρωναν ὑγεία, ἐξυπνάδα, θέλησι, καλωσύνη. Ἔπειτα παρουσίασαν στὸν ὑποπλοίαρχο καὶ τὴν Τζέννυ.

— Μὰ ποιὰ εἶναι αὐτὴ ἡ χώρα, ποὺ τὴν κατοικεῖτε δώδεκα τώρα χρόνια, κύριε Ζερμάττ; ρώτησε αὐτός.

— Τὴν ὠνομάσαμε «Νέα Ἑλβετία», ἀποκρίθηκε ὁ κ. Ζερμάττ, ὄνομα ποὺ ἐλπίζω νὰ τὸ διατηρήση.

— Εἶναι νησί; ρώτησε ὁ Φρίτς.

— Ναί... νησὶ τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ, ποὺ δὲν τὸ ἔχουν σημειωμένο οἱ χάρτες.

— Δὲν τὸ ξέραμε πὼς εἶναι νησί, εἶπε ὁ Ἐρνέστος· γιατὶ ἀπὸ φόβο μὴν κάμουμε κανένα κακὸ συναπάντημα, δὲν ἀφήσαμε ποτὲ αὐτὸ τὸ μέρος τῆς ἀκτῆς.

— Εἴχατε δίκιο, γιατὶ εἴδαμε ἀγρίους... ἀποκρίθηκε ὁ ὑποπλοίαρχος.

— Ἀγρίους;... ἔκαμε ὁ Φρίτς μὲ ἀπορία.

— Βεβαιότατα!... Χθές, μέσα σὲ μιὰ πιρόγα, ἢ μᾶλλον σ' ἕνα καγιάκ...

— Ὤ! οἱ ἄγριοι αὐτοὶ δὲν ἦταν παρὰ ὁ ἀδελφός μου κι' ἐγώ, ἀποκρίθηκε ὁ Τζὰκ γελῶντας. Μαυρίσαμε τὰ μοῦτρα μας καὶ τὰ χέρια μας, γιὰ νὰ μᾶς πάρετε γιὰ ἰθαγενεῖς...

— Καὶ γιατὶ αὐτὸ τὸ μασκάρεμα;

— Γιατὶ δὲν ξέραμε μὲ ποιους εἴχαμε νὰ κάμουμε, κύριε πλοίαρχε. Κι' ἂν τὸ πλοῖο σας ἦταν κανένα πειρατικό;...

— Τί λέτε! φώναξε ὁ ὑποπλοίαρχος Λίττλστων. Εἶναι πλοῖο τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Γ'...

— Προσθέτω, εἶπεν ὁ κ. Ζερμάττ, ὅτι δὲν τὸ κάναμε ἀμέσως, γιατὶ ὁ Φρίτς κι' ὁ Τζὰκ εἶχαν παρατηρήσει ὅτι τὸ πλοῖο σας ἐπισκευάζονταν. Ἤμαστε λοιπὸν βέβαιοι πὼς θὰ τὸ βρίσκαμε στὸν ὅρμο καὶ σήμερα.

Καὶ τώρα φαντασθῆτε τὴ χαρὰ τῆς Τζέννυ, ὅταν ὁ ὑποπλοίαρχος Λίττλστων τῆς εἶπε, ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ συνταγματάρχη Μόντροζ δὲν τοῦ ἦταν ἄγνωστο. Πρὶν ἀναχώρηση μάλιστα ὁ «Ξιφίας» γιὰ τὶς θάλασσες τῶν Ἰνδιῶν, οἱ ἐφημερίδες εἶχαν ἀναγγείλει τὴν ἄφιξι τοῦ συνταγματάρχη στὸ Πόρτσμουθ καὶ κατόπιν στὸ Λονδῖνο. Ἀπὸ τότε ὅμως, ἐπειδὴ εἶχε βγῆ φήμη πὼς οἱ ἐπιβάτες καὶ τὸ πλήρωμα τῆς «Δορκάδος» εἶχαν χαθῆ, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ὑποναύκληρο (δεύτερο λοστρόμο) καὶ τρεῖς ναῦτες ποὺ βγῆκαν στὸ Σίδνεϋ, ὁ δυστυχισμένος πατέρας ἔκλαιγε τὴν κόρη του, νομίζοντας πὼς εἶχε πνιγῆ στὸ ναυάγιο. Ὤ, τί μεγάλη χαρὰ ποὺ θὰ δοκίμαζε τώρα, μαθαίνοντας πὼς ἡ ἀγαπητή του Τζέννυ εἶχε σωθῆ!...

(Συνέχεια στὸ ἑπόμενο)

Πῶς θὰ ἔχετε ἰσχυρὰ θέλησι

Θέλησις εἶναι ἡ δύναμις ἡ ἐσωτερική, ποὺ δίδει τὴν θερμότητα στὴν ἀνθρώπινη μηχανὴ καὶ χρησιμεύει ὡς κινητήρας γιὰ τὴν ἀνθρώπινη δρᾶσι.

Θέλω θὰ πῇ δύναμαι.

Ὁ πρῶτος ὅρος τῆς θελήσεως εἶναι ἡ ὑγεία.

Ὅσον περισσότερη ἀντοχὴ ἔχομεν καὶ εὐκινησία στὸ σῶμα, τόσο γρηγορώτερα μεταβιβάζουμε τὴν ἰδέα ὥστε νὰ γίνῃ πρᾶξις. Μὴ κοιμᾶσθε πολύ. Νὰ σηκώνεσθε ἐνωρίς. Μὴ πίνετε πολύ. Μὴ τρώγετε πολύ. Κάνετε συχνὰ ντούς. Νὰ κινῆσθε πολύ.

Ἀποφεύγετε τὰ ἐλαττώματα ποὺ παραλύουν τὴν θέλησιν καὶ ἐκνευρίζουν τὸ πνεῦμα, τὰ ὁποῖα ἐὰν δὲν ἐκριζωθοῦν ἐγκαίρως κάνουν ἐκείνους ποὺ τὰ ἔχουν ἠλιθίους.

Σῶμα γερὸ λοιπὸν προϋποθέτει ἡ δυνατὴ θέλησις. Ἐν τούτοις καὶ τὸ δυνατὸν καὶ πρόθυμον πνεῦμα δημιουργεῖ ἰσχυρὰν θέλησιν. Βλέπομεν πολλάκις νὰ ἐκτελοῦνται θαύματα δράσεως ἀπὸ ἀσθενικοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ὅμως εἶχον δυνατὸν πνεῦμα. Παράδειγμα ὁ Πασκάλ, ὁ Λεονάρδος, ὁ Δάρβιν, ὁ Σπένσερ.

Ἕνας σοφός, ὁ Φόρστερ, λέει:

«Ὑπάρχουν πολλῶν εἰδῶν δυνάμεις. Ὁ ἕνας ἔχει ἰσχυροὺς μυῶνας, ἀλλὰ πνεῦμα ἀσθενικό. Ὁ ἄλλος μπορεῖ νὰ ἔχῃ πνεῦμα ἰσχυρόν, ἀλλὰ ὀλίγην δύναμιν θελήσεως. Ἐκεῖνος ποὺ νικᾷ μὲ τὴ σωματικὴ μονάχα δύναμι εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποστῇ φοβερὰς ἥττας ἅμα θελήσῃ νὰ δοκιμάσῃ καὶ τὴ δύναμι τοῦ πνεύματός του.

Ἕνας μαθητὴς μπορεῖ νἄχῃ ἀσθενικὸ σῶμα, ἀλλὰ γενναία καὶ ἀποφασιστικὴ ψυχή, αὐτὸς σιγὰ - σιγὰ ἀποκτᾷ μεγάλην ἐπιρροὴν σὲ ὅλο τὸ σχολεῖον.

Γιὰ νὰ κατορθώσῃ κανεὶς θαύματα θελήσεως ἀρκεῖ ἁπλῶς νὰ ἐπιθυμῇ τὸ «κρεῖττον».

— Ποιὸ ὅμως εἶναι αὐτὸ τὸ κρεῖττον ποὺ πρέπει κανεὶς νὰ ποθῇ, ὥστε νὰ κάνῃ ἕνα εἶδος ἐνέσεων εἰς τὴν θέλησίν του;

— Αὐτὸ μᾶς τὸ δίδει:

1ον) Ἡ συναίσθησις τοῦ καθήκοντος. Τὸ καθῆκον εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ ἀνθρωπίνου βίου. Ἡ συναίσθησις τοῦ καθήκοντος ποὺ σᾶς μετέδωσαν οἱ διδάσκαλοι καὶ οἱ γονεῖς σας εἶναι ἀρκετὴ γιὰ νὰ σᾶς δώσῃ θαυμαστὴ δύναμι. Τέτοια ποὺ νὰ σᾶς φύγῃ ἡ ἀδράνεια καὶ ἡ ὀκνηρία. Ὁ Δάντης λέει ὅτι ὁ ὀκνηρὸς «οὐδέποτε ἔζησε».

2ον. Ἡ φιλοτιμία. Εἶναι μεγάλος μοχλὸς καὶ αὐτὴ ὅταν μάλιστα περικλείει μαζὶ μὲ τὴν ἅμιλλαν καὶ τὸ εὐγενὲς πεῖσμα τὸ ὁποῖον προέρχεται ἀπὸ ὑπόσχεσιν ποὺ ἐδώκαμεν ἐνώπιον τρίτων καὶ ἀπὸ ὑποχρεώσεις ποὺ ἀνελάβαμεν.

Ἀλλὰ εἶναι μεγάλη δύναμις τὸ νὰ δεσπόζῃ κανένας τοῦ ἑαυτοῦ του, γιατὶ μ' αὐτὸ ἡ θέλησις γίνεται ἰσχυρὰ καὶ περισσότερον ἐλευθέρα.

Προσοχὴ μεγάλη χρειάζεται νὰ μὴ μετατρέπεται ἡ ἅμιλλα σὲ φθόνον, ἀλλὰ νὰ μᾶς παρακινῇ μόνον διὰ τὴν νίκην.

3ον) Ἡ ὑποβολή. Καὶ αὐτὴ μπορεῖ νὰ ἀνυψώσῃ καὶ νὰ ἰσχυροποιήσῃ τὴν θέλησιν. Ἡ δύναμίς της ἡ ἠθικὴ εἶναι ἀναμφισβήτητος. Σκέπτομαι νὰ κάμω κάτι ποὺ βρίσκω πὼς εἶναι χρήσιμον καὶ ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ. Θὰ πῶ λοιπόν: «Θέλω νὰ τὸ κάμω», ὕστερα: «Θὰ προσπαθήσω νὰ τὸ κάμω», κατόπιν: «Θὰ τὸ κάμω» καὶ ἔπειτα: «Θὰ τὸ κάμω καλά». Ὕστερα ἀπ' αὐτὰ ἂς ἀρχίσω τὸ ἔργον καὶ γνωρίζω ὅτι «ἡ ἀρχὴ εἶναι τὸ ἥμισυ τοῦ παντός». Ἂς σκέπτομαι ἐντελῶς ὅτι ἔφθασα σχεδὸν εἰς τὸ τέρμα. Καὶ ἂν παρουσιασθῇ ἐνώπιόν μου ἐμπόδιον ἂς προσπαθήσω νὰ τὸ ὑπερβῶ. Πολλοὶ ἐργάζονται καὶ προσπαθοῦν μονάχα χάριν τῆς ἰδέας τῆς δράσεως, χωρὶς σκοπὸν καὶ δίχως ὠφέλειαν καὶ πολλὲς φορὲς ἐπὶ ζημίᾳ των. Διότι ἡ δρᾶσις μᾶς παρέχει περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο τὴν συναίσθησιν τῆς ὑπάρξεώς μας καὶ τῆς δυνάμεώς μας.

Πηγὴ πάσης ἁμαρτίας εἶνε ἡ ἀργία· οὐδὲν ἀργίας χειρότερον.

Χρυσόστομος

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η ΤΙΜΩΡΙΑ ΤΩΝ ΑΣΕΒΩΝ

Ἡ ἠθικὲς ἀρετὲς τῶν προγόνων μας πρέπει νὰ μᾶς κάμουν νὰ αἰσθανώμεθα ὑπερηφάνεια ὅταν σκεπτώμεθα πὼς εἴμαστε ἀπόγονοί τους. Μιὰ ἀπὸ αὐτὲς ἦταν καὶ ἡ μεγάλη τους εὐσέβεια καὶ ἡ πίστη τους πὼς καμμία κακὴ πρᾶξη δὲν μένει ἀτιμώρητη, οὔτε σ' αὐτὸν ἀκόμη τὸν κόσμο καὶ πὼς ἡ καλὲς πράξεις εὑρίσκουν πάντοτε ἀμοιβή. Ἀπόδειξη ἡ δύο μικρὲς ἱστορίες ποὺ θὰ διηγηθῶ.

Κάποιος ματαιόδοξος εἶχε παρακαλέσει τὸν ποιητὴ Σιμωνίδη νὰ τοῦ γράψῃ μερικοὺς στίχους γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ τοὺς διαβάσῃ στοὺς φίλους του καὶ τοῦ ὑποσχέθηκε γι' αὐτὸ — ἐπειδὴ ὁ ποιητὴς ἦταν φτωχὸς — μιὰ καλὴ ἀμοιβή. Τὴν ὡρισμένη ὥρα πῆγε ὁ ποιητὴς στὸ σπίτι ἐκείνου ποὺ εἶχε παραγγείλει τοὺς στίχους καὶ τοὺς διάβασε· οἱ στίχοι ἦταν γεμάτοι ἐπαίνους καὶ ἐγκώμια γιὰ τοὺς θεοὺς ποὺ λάτρευαν οἱ πρόγονοί μας. Ὅταν ὁ ματαιόδοξος ἐκεῖνος ἄνθρωπος τοὺς ἄκουσε, ἔγινε ἔξω φρενῶν καὶ εἶπε στὸν ποιητή: «Ὅλο τοὺς θεοὺς ἐπαινεῖς, καϋμένε καὶ γιὰ τὲς δικές μου ἀρετὲς δὲν λὲς τίποτα. Πήγαινε λοιπὸν στοὺς θεοὺς γιὰ νὰ πληρωθῇς ἀπὸ αὐτούς». Δὲν εἶχε ἀκόμη τελειώσει αὐτὰ τὰ λόγια καὶ νὰ ἕνας ὑπηρέτης μπαίνει στὸ δωμάτιο καὶ λέγει πὼς κάποιος ζητεῖ τὸν ποιητὴ στὴν ἐξώθυρα. Ὁ ποιητὴς ἀφήνει λοιπὸν τὸν συνομιλητή του καὶ πάει νὰ δῇ ποιὸς τὸν ἐζήτησε. Ἀλλὰ ὅταν βγῆκε στὸ δρόμο, δὲν εἶδε κανένα καὶ ὁ ὑπηρέτης ἔτριβε τὰ μάτια του καὶ δὲν μποροῦσε νὰ καταλάβῃ πῶς ὁ ξένος ποὺ ἦταν ἐκεῖ πρὶν ἀπὸ ἕνα λεπτό, εἶχε ἐξαφανισθῆ, χωρὶς ν' ἀφήσῃ κανένα ἴχνος. Πρὶν ὅμως ξαναμπῇ στὸ σπίτι ὁ ποιητὴς ἔγινε ἕνας φοβερὸς σεισμός, ὁ ὁποῖος μετέβαλε τὸ σπίτι σὲ ἐρείπια, κάτω ἀπὸ τὰ ὁποῖα πλακώθηκε καὶ πέθανε ἐκεῖνος ποὺ εἶνε περιφρονήσει τοὺς θεούς, ἐνῶ ὁ ποιητὴς ἐσώθη ἐπειδὴ ἔτυχε νὰ μὴν εἶναι ἐκείνη τὴ στιγμὴ μέσα στὸ σπίτι. Ἔτσι ὁ ποιητὴς ἔλαβε καὶ ἀμέσως μάλιστα τὴν ἀμοιβή του.

ΟΙ ΠΕΛΑΡΓΟΙ ΚΑΙ Ο ΙΒΥΚΟΣ

Ὁ παλαιὸς ποιητής, ὁ Ἴβυκος, ἀπέθανε δολοφονηθεὶς ἀπὸ μιὰ σπεῖρα κακοποιῶν. Κανεὶς ἄλλος φυσικὰ δὲν ἦτανε παρὼν κατὰ τὴν στιγμὴ τοῦ ἐγκλήματος καὶ μονάχα ἕνα σμῆνος πελαργῶν ἔτυχε νὰ πετάξῃ τὴν στιγμὴ ἐκείνη ἀπὸ αὐτὸ τὸ μέρος. Αὐτὸ ἔκαμε μεγάλη ἐντύπωση σὲ ἕναν ἀπὸ τοὺς κακοποιούς, γιατὶ ποτὲ πρὶν δὲν εἶχε δῇ αὐτὸς πουλιὰ αὐτοῦ τοῦ εἴδους. Ὁ ποιητής, μὴ βλέποντας κανένα γύρω του τὴν στιγμὴ τοῦ θανάτου του γιὰ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν μαρτυρία του, στράφηκε πρὸς τὰ πουλιὰ ποὺ περνοῦσαν καὶ τὰ παρεκάλεσε νὰ καταγγείλουν τὴν δολοφονία του. Πέρασαν πολλὰ χρόνια ἀπὸ τότε καὶ οἱ κακοποιοὶ ἐνόμισαν πὼς εἶχε ξεχαστεῖ τὸ ἔγκλημά των. Ἀμέριμνοι ἐσυνέχισαν τὴν ζωὴν των, ἐδημιούργησαν καλὰς ἐργασίας, αἱ ὁποῖαι τοὺς ἀπέφερον σοβαρὰ κέρδη τόσα, ὥστε νὰ ζοῦν μίαν πλουσίαν ζωὴν μὲ ὅλας των τὰς ἀνέσεις. Καὶ φυσικὰ ἡ κοινωνία, ἡ ὁποία ἀγνοοῦσε τὸ ἔγκλημά των, τοὺς ἐθεώρει ὡς ἀξίους αὐτῆς καὶ τοὺς ὑπελήπτετο. Αὐτὸ συνέβαινε, γιατὶ ἡ ἀρχὲς δὲν κατώρθωσαν ν' ἀνακαλύψουν ποιὸς εἶχε σκοτώσει τὸν Ἴβυκο. Μιὰ μέρα παρακολουθοῦσαν τοὺς ἀγῶνες στὴν Ὀλυμπία. Ἔξαφνα πέρασε ἐπάνω ἀπὸ τὸ στάδιο ἕνα σμῆνος ἀπὸ πελαργούς. Τότε ἕνας ἀπὸ τοὺς δολοφόνους, ἐκεῖνος στὸν ὁποῖο εἶχαν κάμει ἐντύπωση τὰ πουλιά, στράφηκε πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τοὺς εἶπε μὴ μπορῶντας νὰ κρατηθῇ: «Σύντροφοι, νὰ οἱ μάρτυρες τοῦ Ἰβύκου». Αὐτὸ ἔφθασε νὰ τοὺς ὑποπτευθοῦν γιὰ τὸ ἔγκλημα καὶ νὰ τοὺς ὑποβάλουν σὲ ἀνάκριση. Ἔτσι τοὺς ἐπέβαλαν τὴν ποινὴ ποὺ τοὺς ἔπρεπε.

—Ποτὲ ἡ κακὲς πράξεις δὲν μένουν ἀτιμώρητες· κάποτε θὰ βρεθῇ κάποιος νὰ τὲς μαρτυρήσῃ κι' ἂν δὲν ὑπάρχει κανένας ἄλλος, ἐκεῖνος ποὺ τὲς ἔκανε θὰ προδώσῃ ὁ ἴδιος τὸν ἑαυτόν του.

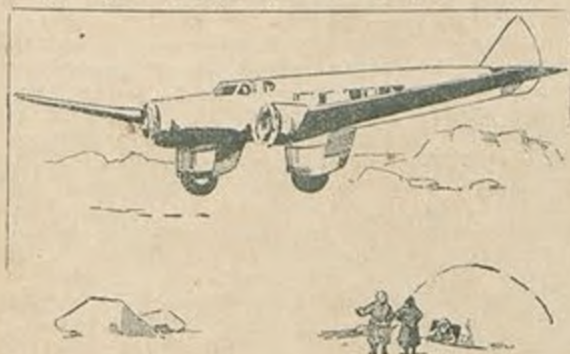
ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ

Ἂν ἔξαφνα γινόσαστε, ἀγαπητὲ φίλε, μεγάλος μὲ μιᾶς καὶ εἴχατε ἀνάγκη νὰ πᾶτε ὅσω τὸ δυνατὸν πειὸ γρήγορα ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος στὸ ἄλλο τί θὰ κάνατε; Χωρὶς δισταγμὸ θὰ παίρνατε τὸ ἀεροπλάνο. Δὲν εἶναι ἔτσι; Μὲ τὸ ἀεροπλάνο ταξειδεύουν σήμερα οἱ πολιτικοί, οἱ ἐπιχειρηματίες, ὅλοι ὅσοι θεωροῦν τὸν χρόνο πειὸ πολύτιμο ἀπὸ τὸ χρῆμα. Μὲ τὸ ἀεροπλάνο ταξείδευσε τρεῖς φορὲς ὁ Τσάμπερλαιν γιὰ νὰ συναντήσῃ τὸ Χίτλερ καὶ νὰ συνεννοηθοῦν νὰ μὴ γίνῃ πόλεμος.

Πράγματι ἐκεῖνο ποὺ στὶς πολιτισμένες χῶρες καθιστᾷ τόσο ἀνεκτίμητο τὸ ἀεροπλάνο εἶναι ἡ ἀσύγκριτη ταχύτης του. Ἀλλὰ αὐτὴ δὲν εἶναι παρὰ ἕνα ἀπὸ τὰ πλεονεκτήματα τοῦ ἀεροπλάνου. Τὸ ἀεροπλάνο ἀποτελεῖ σὲ ὡρισμένες χῶρες τὸ μοναδικὸ μέσο συγκοινωνίας;

Στὴν βόρειο Ἀσία, στὴν Γροιλανδία, ἐκεῖ ὅπου τὸ χιόνι καὶ ὁ πάγος σκεπάζουνε τὴν γῆ σχεδὸν ὅλο τὸ χρόνο, ποὺ οὔτε δρόμοι μποροῦν ν' ἀνοιχθοῦν, οὔτε σιδηρόδρομοι νὰ κατασκευασθοῦν, εἶναι εὔκολο νὰ πετάξῃ κανεὶς ἀπάνω ἀπὸ τὶς παγωμένες αὐτὲς ἐκτάσεις καὶ νὰ δημιουργήσῃ συγκοινωνία. Αὐτὸ ἐξηγεῖ πῶς οἱ Ἐσκιμῶοι λ.χ. ποὺ οὔτε κἂν ξέρουν τὴν ὕπαρξι τῶν αὐτοκινήτων ἢ τῶν σιδηροδρόμων, ἔχουν ἐξοικειωθῆ μὲ τὰ ἀεροπλάνα.

Τί θαυμασία ἐφεύρεσι αὐτὸ τὸ χαλύβδινο πουλὶ ποὺ προχωρεῖ ὡς στὶς ἐρήμους ἀπὸ πάγο ἢ ἀπὸ ἄμμο, φέρνει περίθαλψι στοὺς ἀρρώστους, σώζει κάποτε ἀπὸ τὴν πεῖνα ὁλόκληρη ἀποικία ἢ ἀποστολή. Γιατὶ βλέπετε τὸ ἀεροπλάνο δὲν μεταφέρει μόνο ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ τὰ ἐμπορεύματα τὰ πειὸ διαφορετικά. Στὸν Βόρειο Καναδᾶ καὶ στὴν Ἀλάσκα οἱ δρόμοι εἶναι σπανιώτατοι, ἡ κατοικίες εἶναι πολὺ μακρυὰ ἡ μιὰ ἀπὸ τὴν ἄλλη καὶ τὸ ἀεροπλάνο, φυσικῷ τῷ λόγῳ ἀντικαθιστᾷ τὴν ἁμαξοστοιχία μὲ τὰ ἐμπορεύματα καὶ συντελεῖ στὸν ἐπισιτισμὸ τῶν πειὸ μακρυνῶν χωρῶν· κατόπι ξαναπετᾷ μὲ φορτίο ἀπὸ γουναρικά.

Καὶ ὅταν ἀνακαλύφθηκαν στὴν Νέα Γουϊνέα μεταλλεῖα χρυσοῦ μόνον χάρις στὸ ἀεροπλάνο ἡ ἐκμετάλλευσις μπόρεσε ν' ἀρχίσῃ ἀμέσως. Σὲ λίγες ὧρες αὐτὰ μετέφεραν ἀπὸ τὴν παραλία ὅπου τὰ εἶχαν ἀποβιβάσει τρακτὲρ καὶ μηχανές. Μουλάρια φορτωμένα μὲ τὸ ἴδιο ἐμπόρευμα ποιὸς ξέρει πόσους μῆνες θὰ βάδιζαν γιὰ νὰ φθάσουν στὸνπροορισμό τους. Σκεφθῆτε ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ διαβοῦν μιὰ σειρὰ βουνῶν ὕψους 3.000 μέτρων καὶ πλέον.

Μιὰ ἀνάλογη περίπτωσι σημειώθηκε στὸν Καναδᾶ. Ἡ ἀεροναυτικὴ ἑταιρία Wings μετέφερε γιὰ τὴν ἐκμετάλλευσι μεταλλείων ἀργύρου τίποτα ὀλιγώτερο ἀπὸ μιὰ ὁλόκληρη ἐγκατάστασι ἐργοστασίου. Ὑπῆρχαν μηχανὲς ποὺ εἶχαν βάρος μεγαλείτερο ἀπὸ ἑπτὰ χιλιάδες ὀκάδες. Φυσικὰ ἀναγκάσθηκαν νὰ τὶς ἀποσυνθέσουν καὶ κατόπιν νὰ τὶς ἀνασυνθέσουν σὰν νὰ ἐπρόκειτο γιὰ παιχνίδι.

Κάποτε, μάλιστα, τὸ φόρτωμα ἑνὸς ἀεροπλάνου ἔχει καὶ τὰ κωμικά του. Αὐτὲς τὶς μέρες στὸ ἀεροδρόμιο τῆς Λίμας στὸ Περοῦ συνέβη τὸ ἑξῆς περίεργο:

Τέσσερα τετράποδα καλοτυλιγμένα μεταφερθήκανε, μὲ χίλιες δυὸ προφυλάξεις, ἕνα - ἕνα στὸ ἀεροπλάνο, ἀπὸ τὸ ὁποῖο εἶχαν βγάλει τὰ καθίσματα ποὺ χρησιμεύουν γιὰ τοὺς συνηθισμένους ἐπιβάτες καὶ τὸ ὁποῖον εἶχαν μετατρέψει γιὰ τὴν περίπτωσι σὲ σταῦλο μὲ τοίχους σκεπασμένους μὲ ὕφασμα καὶ ποὺ εἶχαν ὅ,τι χρειάζεται γιὰ νὰ τρῶνε τὰ ζῶα.

Γιατὶ αὐτὰ τὰ μοσχάρια — γιατὶ μοσχάρια ἦτανε καλοθρεμμένα, βουρτσαρισμένα καὶ περιποιημένα — τὰ τέσσερα ζῶα ἐφόρτωναν στὸ ἀεροπλάνο.

Αὐτὰ τὰ ἐκλεκτὰ ζῶα, ἰδιαιτέρως πολύτιμα, πουλήθηκαν σὲ κάποιο τσιφλικᾶ τῆς Ἀμερικῆς. Μὲ τὸ ἀεροπλάνο, βέβαια, μόνο πεντακόσια χιλιόμετρα θὰ εἴχανε νὰ διαβοῦν καὶ σὲ 4 ὧρες θὰ ἦτανε στὴν Ἀμερική. Σὲ πολιτισμένες χῶρες ὅπως ἡ ἰδική μας, τὴν ὁποίαν αὐλακώνει τὸ σιδηροδρομικὸ δίκτυο, δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ λόγος ν' ἀνατεθῆ στὸ ἀεροπλάνο ἡ μεταφορὰ τῶν ἐμπορευμάτων. Μόνο τὶς μεταφορὲς ποὺ ἀπαιτοῦν μεγάλη ταχύτητα ἐκτελεῖ ὅπως τὴν ἀποστολὴ λουλουδιῶν, καρπῶν, πουλερικῶν, ἢ καὶ ψαριῶν. Ἄλλα πράγματα, ποὺ δὲν πιάνουν, εἶναι ἀλήθεια, πολὺ τόπο στέλνουνται διὰ τοῦ ἀέρος γιὰ νὰ γλυτώσουν οἱ ἀποστολεῖς ἀπὸ τὰ ἀσφάλιστρα κατὰ τῆς κλοπῆς ἢ τῆς ἁρπαγῆς. Πρόκειται κυρίως γιὰ τὸν χρυσό, τοὺς πολυτίμους λίθους, τοὺς πίνακες ποὺ ἔχουν μεγάλη ἀξία, τὶς κινηματογραφικὲς ταινίες καὶ τὰ φάρμακα.

Ὡς ἐδῶ εἴδατε τὰ ἀεροπλάνα νὰ ἐκτελοῦν ἐργασίες χρήσιμες, βέβαια, μὰ ποὺ τίποτα τὸ ἐξαιρετικὸ δὲν παρουσιάζουν. Ἐν τούτοις αὐτὰ τὰ καταπληκτικὰ πουλιὰ ξέρουν νὰ πραγματοποιοῦν ἀληθινὰ θαύματα. Μήπως δὲν ἀντικαθιστοῦν τὸν σπορέα; Ἐφημερίδες τῆς Ἀμερικῆς γράφουν ὅτι στὰ 1935 ἀεροπόροι ἔσπειραν 138.000 ἑκταρίων ἔκτασιν. Δὲν εἶναι ἀδύνατο. Σὲ μιὰ ὥρα μέσα ἕνα ἀεροπλάνο μπορεῖ νὰ σπείρῃ σιτάρι σὲ 20 ἑκτάρια, γιὰ τὴν ὁποία ἕνα τρακτὲρ τελευταίου ὑποδείγματος ἀπαιτεῖ τοὐλάχιστον 10 ὧρες.

Ἀλλὰ δὲν περιορίζονται στὸ νὰ ρίχνουν μὲ ἀεροπλάνα τὴν σπορὰ τοῦ σίτου, τοῦ χόρτου ἢ τοῦ πεύκου.... ὄχι. Τὰ βάζουν ἐπίσης νὰ σπείρουν σπόρους ρυζιοῦ, τὸ ὁποῖο ἀπεδείχθη ὅτι εἶναι ἀκόμη πειὸ ἱκανοποιητικό. Οἱ ἀεροπόροι κάνουν αὐτὴν τὴν δουλειὰ ἰδίως στὴν Καλιφορνία καὶ νὰ πῶς ἐνεργοῦν. Πετῶντας χαμηλὰ ἐπάνω ἀπὸ τὴν γῆ ρίχνουν τοὺς σπόρους στὰ αὐλάκια ποὺ τοὺς δείχνουν οἱ φύλακες ποὺ εἶναι τοποθετημένοι στοὺς ἀγροὺς ἀπὸ ρύζι πάντα σὲ μιὰ ἀπόστασι 100 ἢ 200 μέτρων.

Μὲ τὴ μέθοδο αὐτὴ γίνεται καὶ σημαντικὴ οἰκονομία ἐργασίας. Σκεφθῆτε πῶς ἐνῷ οἱ ἀγροὶ τοῦ ρυζιοῦ πρέπει νὰ εἶναι ξηροὶ ὅταν γίνεται χρῆσις κάθε ἄλλου εἴδους σπορᾶς, μποροῦν τώρα νὰ μείνουν σκεπασμένοι ἀπὸ νερὸ καὶ νὰ σπέρνωνται ρύζι.

Νὰ σπείρουν σιτάρι, ρύζι μὲ ἀεροπλάνο, αὐτὸ φαντάζουμαι δὲν τὸ περιμένατε. Ἀλλὰ βρέθηκε κι' ἄλλο ἀκόμη. Φαντασθῆτε πῶς ἔφθασαν στὸ σημεῖο νὰ σπείρουν ψάρια, τὰ ὁποῖα σὰν αὐτοὺς ποὺ χειρίζονται ἐπιδέξια τὸ ἀλεξίπτωτο, πέφτουν ἀκριβῶς μέσα στὶς λίμνες τοῦ Καναδᾶ. Ὅσο ἀπίστευτο κι' ἂν φαίνεται εἶναι ἐν τούτοις ἡ καθαρὴ ἀλήθεια.

Ἐπειδὴ διάφορες ἐπιδημίες εἶχαν διαδοθῆ στὰ νερὰ τοῦ Καναδᾶ τὰ ψάρια ἔξαφνα γενήκανε σπάνια. Γιὰ νὰ θεραπευθῆ αὐτὸ τὸ κακὸ γεμίζουν πάλι τὶς λίμνες μὲ κατοίκους, κι' ἐπειδὴ αὐτὲς ἡ λίμνες εἶναι σκορπισμένες σὲ περιφέρειες ποὺ δὲν εἶναι εὔκολα προσιτὲς πετᾷ ἀπὸ πάνω τους τὸ ἀεροπλάνο κι' ἀφήνει νὰ πέφτουν μικροὶ κάδοι ποὺ εἶναι εἰδικὰ παρασκευασμένοι.

Χάρις στὸ ἀλεξίπτωτο οἱ κάδοι αὐτοὶ κατορθώνουν νὰ κατέβουν σιγὰ - σιγὰ καὶ ὅταν φθάσουν στὸ νερὸ ἀνοίγουν μόνοι των.

Τὸ πείραμα αὐτὸ ποὺ εἶναι πολὺ τολμηρὸ ἐπέτυχε θαυμάσια.

Ἀπὸ τὰ ψάρια ἂς περάσωμε στὰ δηλητήρια. Κι' αὐτὰ πέφτουν σὰν βροχὴ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ὄχι γιὰ νὰ μᾶς δηλητηριάσουν, ἀλλὰ γιὰ νὰ καταστρέψουν φορεῖς ἀσθενειῶν ὅπως τὰ κουνούπια, τὶς σαῦρες, τὰ ἔντομα ποὺ εἶναι βλαβερὰ γιὰ τὰ δάση καὶ γιατὶς φυτεῖες τοῦ βάμβακος.

Ὅπως σᾶς εἶπα τὸ ἀεροπλάνο χρησιμεύει γιὰ ὅλα.

Μικρὲς διδακτικὲς ἱστορίες

ΤΟ ΤΣΟΥΒΑΛΙ

Ἕνας πατέρας πολὺ πλούσιος πάνδρεψε τὸν γυιό του καὶ τοῦ ἔδωκε ὅλη του τὴν περιουσία· ἐπειδὴ δὲν εἶχε πιὰ καθόλου χρήματα ὁ γυιός του δέχθηκε νὰ τὸν πάρη στὸ σπίτι του ὅπου ὁ γέρος ἀντὶ τῆς τόσης ἀγάπης ποὺ τοῦ εἶχε δείξει, μόνο περιφρόνησι καὶ κακομεταχείρισι βρῆκε.

Μιὰ μέρα ὅμως ἡ γυναῖκα τοῦ γυιοῦ του ἀξίωσε νὰ φύγη ὁ πατέρας ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ ὁ γυιὸς γιὰ νὰ μὴν τὴν κακοκαρδίση εἶπε στὸν πατέρα του πὼς ἀρκετὸ καιρὸ τὸν εἶχε φιλοξενήσει καὶ πὼς καιρὸς ἦταν νὰ πάη καὶ ἀλλοῦ· μὲ λύπη καὶ μὲ τρόμο ἄκουσε ὁ γέρος αὐτὰ τὰ λόγια, κι' ἐπειδὴ δὲν εἶχε ποῦ νὰ πάη παρακάλεσε τὸν γυιό του νὰ τοῦ δώση ἕνα σκέπασμα γιὰ νὰ προφυλαχθῆ τοὐλάχιστον ἀπὸ τὸ κρύο. — «Καλά», εἶπε ὁ γυιὸς καὶ φωνάζοντας τὸ παιδί του: «πήγαινε στὴν ἀποθήκη» τοῦ εἶπε «πάρε ἕνα τσουβάλι καὶ δῶσε το στὸν παπποῦ σου γιὰ νὰ φύγη».

Τὸ παιδὶ κατέβηκε στὴν ἀποθήκη, πῆρε τὸ τσουβάλι, ἀνέβηκε πάλι καὶ τὴν στιγμὴ ποὺ ὁ παπποῦς του ἑτοιμαζότανε νὰ πάρη στὸν ὦμο του τὸ πρωτότυπο αὐτὸ σκέπασμα, πῆρε ἕνα ψαλίδι καὶ ἔκοψε τὸ τσουβάλι σὲ δυὸ μέρη· κράτησε τὸ ἕνα κι' ἔδωκε τὸ ἄλλο στὸν παππούλη του. — «Ἀλλοίμονο, εἶπε ὁ γέρος δὲν φθάνει ποὺ ὁ γυιός μου μὲ ἔφερε σ' αὐτὴν τὴν κατάστασι· νὰ ποὺ κι' ἀπ' αὐτὸ τὸ σκέπασμα, ποὺ εἶναι ἡ τελευταία περιουσία μου, μοῦ πέρνει τὸ μισὸ ὁ ἐγγονός μου». — «Δὲν ντρέπεσαι, εἶπε στὸ παιδάκι ὁ πατέρας του, νὰ φέρεσαι μ' αὐτὸν τὸν τρόπο στὸν παππούλη σου! Ἀλήθεια σὲ τί ἐποχὴ φθάσαμε! Τὰ παιδιὰ τώρα εἶναι ὅλα ἄκαρδα καὶ σκληρά». — «Μὴ βιάζεσαι, εἶπε τότε ὁ μικρὸς στὸν πατέρα του, μόνο τὸν παππούλη θέλεις νὰ σκεφθῶ καὶ γιὰ σένα νὰ μὴ μὲ μέλλει καθόλου! Τὸ κομμάτι αὐτὸ τὸ κράτησα γιὰ νὰ σοῦ τὸ δώσω σὰν ἔλθη ὁ καιρὸς νὰ σὲ διώξω καὶ γὼ καὶ σένα ἀπὸ τὸ σπίτι ὅταν θὰ γεράσῃς».

Ὁ πατέρας του κατάλαβε τὸ μάθημα· κράτησε τὸν γέρο στὸ σπίτι, ἄλλαξε διαγωγὴ κι' ἀπὸ τότε ὁ γέρος ζοῦσε ἥσυχος καὶ εὐτυχισμένος.

Η ΠΡΟΝΟΙΑ

Δυὸ ἄνθρωποι ἤτανε γείτονες κι' ὁ καθένας ἀπὸ αὐτοὺς εἶχε γυναῖκα καὶ πολλὰ μικρὰ παιδιὰ καὶ μόνο τὴν δουλειά του γιὰ νὰ ζήση.

Καὶ ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους ἀνησυχοῦσε μέσα του λέγοντας: «Ἂν πεθάνω ἢ ἂν πέσω ἄρρωστος τί θ' ἀπογίνουν ἡ γυναῖκα μου καὶ τὰ παιδιά μου;».

Αὐτὴ ἡ σκέψι δὲν τὸν ἄφηνε ἥσυχο καθόλου καὶ τοῦ κατέτρωγε τὴν καρδιά, ὅπως τὸ σκουλῆκι κατατρώγει τὸν καρπὸ ὅπου εἶναι κρυμμένο.

Ἀλλὰ ἂν καὶ ἡ ἴδια σκέψι εἶχε ἔλθει καὶ στὸν ἄλλο πατέρα δὲν τὴν ἄφησε αὐτὸς νὰ τὸν κυριεύσῃ· «γιατί», ἔλεγε «ὁ Θεὸς ποὺ γνωρίζει ὅλα τὰ πλάσματά του καὶ ποὺ ἄγρυπνα τὰ φυλάγει, θὰ φυλάξη κι' ἐμένα καὶ τὴν γυναῖκα μου καὶ τὰ παιδιά μου».

Κι' ἔτσι αὐτὸς ζοῦσε ἥσυχα ἐνῷ ὁ πρῶτος οὔτε μιᾶς στιγμῆς ἀνάπαυσι ἢ εὐχαρίστησι δὲν χαιρότανε μέσα του.

Μιὰ μέρα ποὺ δούλευε στοὺς ἀγροὺς λυπημένος καὶ στεναχωρημένος ἀπὸ τὸν φόβο του, εἶδε μερικὰ πουλιὰ νὰ μπαίνουν μέσα σ' ἕνα θάμνο, νὰ βγαίνουν ἀπὸ κεῖ καὶ κατόπι σὲ λίγο νὰ ξαναπηγαίνουν.

Καὶ πλησιάζοντας εἶδε δυὸ φωλιὲς τὴν μιὰ κοντὰ στὴν ἄλλη καὶ στὴν κάθε μιὰ πολλὰ μικρὰ ποὺ μόλις εἴχανε βγῆ ἀπὸ τὸ αὐγὸ καὶ ποὺ ἀκόμα φτερὰ δὲν εἶχαν.

Κι' ὅταν ξαναγύρισε στὴν ἐργασία του, ποῦ καὶ ποῦ σήκωνε τὰ μάτια καὶ κύτταζε αὐτὰ τὰ πουλιὰ ποὺ πηγαινοερχόντανε καὶ φέρνανε τροφὴ στὰ παιδιά τους.

Μὰ νὰ ποὺ τὴν στιγμὴ ποὺ μιὰ μητέρα γυρνοῦσε μὲ ὅ,τι εἶχε μαζέψει ἕνας ἀετὸς τὴν ἅρπαξε, τὴν σήκωσε καὶ ἡ φτωχὴ μητέρα ἐνῷ σπαρταροῦσε μάταια κάτω ἀπὸ τὰ νύχια του ἔβγαζε φωνὲς διαπεραστικές.

Σ' αὐτὸ τὸ θέαμα ὁ ἄνθρωπος ποὺ δούλευε αἰσθάνθηκε τὴν ψυχή του πιὸ τρομαγμένη ἀπὸ πρὶν «γιατὶ σκεφτότανε· ὁ θάνατος τῆς μητέρας εἶναι ὁ θάνατος τῶν παιδιῶν. Καὶ τὰ δικά μου μόνον ἐμένα ἔχουν. Τί θ' ἀπογίνουν ἂν τοὺς λείψω;».

Καὶ ὅλη τὴν ἡμέρα ἦταν γεμᾶτος στεναχώρια καὶ λύπη καὶ τὴν νύχτα δὲν ἔκλεισε μάτι.

Τὴν ἑπομένη ὅταν ξαναγύρισε στὰ χωράφια εἶπε μέσα του: «Θέλω νὰ δῶ τὰ μικρὰ τῆς φτωχῆς ἐκείνης μητέρας· χωρὶς ἄλλο πολλὰ ἀπὸ αὐτὰ θὰ ἔχουν πεθάνει». Καὶ διευθύνθηκε πρὸς τὸ θάμνο.

Κι' ὅταν κύτταξε εἶδε πὼς τὰ μικρὰ ἦταν καλά· κανένα δὲν ἔμοιαζε ὅτι εἶχε ὑποφέρει.

Κι' ἐπειδὴ αὐτὸ τοῦ ἔκανε ἐντύπωσι κρύφθηκε γιὰ νὰ παρατηρήση τί θὰ γινότανε.

Καὶ μερικὰ λεφτὰ πιὸ ὕστερα ἄκουσε μιὰ μικρὴ κραυγὴ καὶ εἶδε τὴν δεύτερη μητέρα νὰ φέρνη βιαστικὰ τὴν τροφὴ ποὺ εἶχε μαζέψει καὶ νὰ τὴν μοιράζη σὲ ὅλα τὰ μικρὰ χωρὶς διάκρισι· καὶ ὑπῆρχε τροφὴ γιὰ ὅλα καὶ τὰ ὀρφανὰ δὲν ἔμειναν μόνα στὴν φτώχεια τους.

Κι' ὁ πατέρας ποὺ δὲν εἶχε πιστέψει στὴν Πρόνοια, διηγήθηκε τὸ βράδυ στὸν ἄλλο πατέρα τὸ τί εἶχε δῆ.

Κι' αὐτὸς τοῦ εἶπε: «Γιατὶ ν' ἀνησυχοῦμε; Ποτὲ ὁ Θεὸς δὲν ἐγκαταλείπει τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ ἀγάπη του ἔχει μυστικὰ ποὺ μᾶς εἶναι ἄγνωστα. Μὲ πίστη, ἐλπίδα καὶ ἀγάπη ἂς συνεχίσουμε εἰρηνικὰ τὸν δρόμο μας».

«Ἂν πεθάνω πρὶν ἀπὸ σένα θὰ εἶσαι ὁ πατέρας τῶν παιδιῶν μου· κι' ἂν πεθάνῃς πρὶν ἀπὸ μένα θὰ εἶμαι ὁ πατέρας τῶν δικῶν σου».

»Κι' ἂν πεθάνουμε κι' οἱ δυὸ πρὶν νὰ εἶναι σὲ ἡλικία νὰ φροντίσουν τὸ ἴδια γιὰ τὶς ἀνάγκες τους, γιὰ πατέρα θὰ ἔχουν τὸν Πατέρα ποὺ εἶναι στὸν οὐρανό».

ΣΟΦΙΑ

Δυὸ γείτονες φιλονεικοῦσαν γιὰ ἕναν ἀγρὸ ποὺ ἦταν ἀνάμεσα στὰ κτήματά τους καὶ ποὺ εἶχαν ἀποφασίσει νὰ τὸν μοιρασθοῦνε μισὸ καὶ μισό· ἀλλὰ πάντα ὁ ἕνας ἔλεγε στὸν ἄλλο πὼς ἤθελε νὰ πάρη περισσότερο ἀπὸ τὸ μισὸ κι' ἔτσι δὲν μποροῦσαν νὰ τὸν διαιρέσουν σὲ δυὸ ἴσα μερίδια.

Ἡ διαφορά τους λοιπὸν δὲν εἶχε τελειωμὸ ὥσπου μιὰ μέρα ἀποφασίσανε ν' ἀποταθοῦν σ' ἕνα κοινό τους φίλο γιὰ νὰ μοιράση τὸν ἀγρό.

— «Ἐγὼ δὲν θ' ἀνακατωθῶ καθόλου σ' αὐτὴν τὴν ὑπόθεση», εἶπε αὐτός, «σεῖς μόνοι σας νὰ λύσετε τὴν διαφορά σας· ἂς διαιρέση ὁ πρῶτος τὸν ἀγρὸ σὲ δυὸ μέρη κι' ὁ δεύτερος ἂς ἐκλέξη πρῶτος τὸ μερίδιό του».

Παλαίει κατὰ τῶν πυρκαϊῶν ποὺ καῖνε τὰ δάση, προστατεύει τὶς καλλιέργειες ἀπὸ τὴν παγωνιά, ρίχνοντας βόμβες ἀπὸ καπνὸ ποὺ ἀναπτύσσουν μιὰ πραγματικὴ ὁμίχλη ἀδιαπέραστη ἀπὸ τὸ κρύο. Καὶ τελευταῖα ἀκόμη δὲν εἶναι ἕνα ἀεροπλάνο ποὺ ἀνακάλυψε τὰ ἐρείπια μεγάλων ξενοδοχείων; Πράγματι χάρις στὶς φωτογραφίες ποὺ ἕνας ἀεροπόρος πῆρε σὲ μιὰ ἔρημο τῆς Ἀραβίας, ἀνακαλύφθηκαν μεγάλα ξενοδοχεῖα καλοδιατηρημένα ποὺ χρονολογοῦνται ἀπὸ τὸν Βαβυλωνιακὸ πολιτισμό.

Σὲ τί ἀκόμη θὰ χρησιμεύση τὸ ἀεροπλάνο ἡ φαντασία μας δὲν μπορεῖ νὰ συλλάβη. Ὁ αἰῶνας ποὺ ἔρχεται εἶναι ποὺ θὰ μᾶς δείξη θαύματα.

«Φέρτε τὴ χαρὰ καὶ τὴ ζωή, τὴν αἰσιοδοξία καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν μέσα εἰς τὰ σπίτια σας ὡς ἄτομα. Δὲν εἶναι μικρὸν πρᾶγμα αὐτό, μέσα εἰς τοὺς γονεῖς σας καὶ τοὺς μεγαλυτέρους ἀδελφούς σας νὰ φέρετε τὴ χαρὰ καὶ τὴν ἐλπίδα. Καὶ ὡς σύνολον ἂς περνᾶτε εἰς τοὺς δρόμους τῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν χωριῶν της, μὲ τὸ μέτωπον ὑψηλά, μὲ τὸ σῶμα εὐθυτενές, μὲ τὴν χαρὰ εἰς τὰ πρόσωπα καὶ μὲ στρατιωτικὸ ρυθμό, γιὰ νὰ δείχνετε εἰς τὸ Ἔθνος ποία εἶναι ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ.» **Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ**

Ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς

Καὶ ἂν ἀπετύχατε στὰς ἐξετάσεις γιὰ ἀνώτερες σπουδές, αὐτὸ θὰ σᾶς στενοχωρήσῃ. Δὲν εἶναι ὅμως καταστροφή. Ἡ ἀποτυχημένη ὑποψηφία ἂς σκουπίσῃ πρῶτα τὰ μάτια της κι' ἂς πουδράρῃ τὴν μύτη της. Δάκρυα καὶ κόκκινη μύτη ποτὲ δὲν ἐξουδετέρωσαν τὴν ἀποτυχία. Ἀπ' ἐναντίας κάθε τι ποὺ ἀσχημίζει ἀποθαρρύνει.

Στὰ δεκαέξη χρόνια, ὅπως καὶ στὰ πενῆντα, πρέπει νὰ ξέρῃ κανεὶς ν' ἀντιμετωπίζῃ μὲ θάρρος τὴν ἀποτυχία καὶ νὰ τὴν σκέπτεται μόνο γιὰ τὸ μάθημα ποὺ μπορεῖ νὰ πάρῃ ἀπ' αὐτή. Προσέχετε ὅμως νὰ μὴ ἐπικαλεῖσθε εὔκολες δικαιολογίες, νὰ κρίνετε αὐστηρὰ τὸν ἑαυτό σας. Νὰ μὴ λέτε ὅτι ἡ κακοτυχία σᾶς καταδιώκει πάντα. Σοβαρὰ προετοιμασία. Ψυχραιμία, αὐτοπεποίθησι χωρὶς ὑπεροψία, αὐτὰ εἶναι τὰ πραγματικὰ στοιχεῖα τῆς τύχης καὶ ἡ καλύτερη σύστασι τόσο γιὰ τὶς ἐξετάσεις ὅσο καὶ γιὰ τὴν ζωή.

Μένει βέβαια κάποιο περιθώριο γιὰ τὶς περιστάσεις. Ἡ τύχη εἶναι ἰδιότροπη καὶ στὸ τέλος χαμογελάει σὲ κεῖνον ποὺ ξέρει νὰ φανῇ ἄξιός της.

Ἀναφέρουμε πιὸ κάτω μερικὰ στάδια ποὺ σχετικῶς δὲν εἶναι κεκορεσμένα καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι προσιτὰ καὶ σὲ κεῖνες ποὺ δὲν ἔχουν δίπλωμα γιὰ τὰ ἐπαγγέλματα αὐτά. Θὰ ποῦμε γιὰ ὅσες ἔχουν ἀπολυτήριο σχολείων Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΙΣ

Μιὰ ἀναγνώστρια μᾶς ἐκμυστηρεύεται τὴν ἀνησυχία της γιὰ τὴν κόρη της τὴν Ἄννα, τὴν ὁποίαν συνεχεῖς ἀξιοθρήνητοι βαθμοὶ στὰ μαθηματικὰ τὴν ἔκαμαν ν' ἀποτύχῃ πολλὲς φορὲς στὶς ἐξετάσεις γιὰ τὸ δίπλωμα τοῦ γυμνασίου. Ἀντιθέτως ὁ καθηγητὴς τῶν γαλλικῶν ἐξαίρει τὴν λεπτή της μόρφωσι καὶ τὴν κρίσι της προκειμένου περὶ φιλολογίας. Ἔχει θαυμασία μνήμη, θυμᾶται ὡραίους στίχους καὶ πολλὰ πεζά' ἡ φίλες της τὴν συμβουλεύονται πολὺ συχνὰ γιὰ τὴν ἐκλογὴ τῶν ἀναγνώσεών τους, γιατὶ μὲ πάθος διαβάζει τοὺς κλασσικοὺς καὶ τοὺς συγχρόνους, ποίησι, ἱστορία, μυθιστορήματα. «Ἀλλά, λέει ἡ μητέρα της, τὴν ὁποίαν δικαίως ἀνησυχεῖ τὸ μέλλον, πρὸς ποιὸ ἐπάγγελμα νὰ τὴν διευθύνω; Δὲν μπορεῖ νὰ περάσῃ τὴ ζωή της μέσα στὰ βιβλία;».

Γιατὶ ὄχι; Τὸ ἐπάγγελμα τῆς ὑπαλλήλου βιβλιοπωλείου θὰ τῆς ἔδινε τὴν δυνατότητα νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰ γοῦστα της καὶ νὰ χρησιμοποιῇ συγχρόνως τὶς γνώσεις της. Ἕνα βιβλιοπωλεῖο εἶναι ἕνα μικρὸ πνευματικὸ κέντρο, ὅπου ὁ πελάτης ἀγαπᾷ νὰ εὕρῃ μιὰ συμβουλὴ γεμάτη τὰκτ γιὰ τὸ βιβλίο ποὺ θέλει ν' ἀγοράσῃ, μιὰ γνώμη ὀρθὴ γιὰ ἕνα συγγραφέα, μιὰ ἀτμόσφαιρα καλλιεργημένη καὶ διανοητική. Ἡ Ἄννα θὰ εἶναι εὐτυχισμένη ἐκεῖ μέσα.

ΠΩΛΗΤΡΙΑ ΑΡΩΜΑΤΩΝ

Μᾶς γράφετε, κυρία.... «Ἡ κόρη μου ἡ Ἄρτεμις ἔχει μιὰ λεπτὴ ὑγεία, ἡ ὁποία τὴν ἔκανε νὰ καθυστερήσῃ στὶς σπουδές της. Εἶναι ἔξυπνη, εὐσυνείδητη, γεμάτη προσήνεια. Θὰ ἤθελα γι' αὐτὴν μιὰ ἥσυχη ζωὴ στὴν ἐπαρχία. Θὰ διέθετε κι' ἕνα μικρὸ κεφάλαιο».

Τί θὰ λέγατε, Ἄρτεμι, γιὰ ἕνα μαγαζάκι ὅπου θὰ πουλᾶτε γυναικεῖα εἴδη στὴν ἡλιόλουστη πλατεῖα μιᾶς μικρῆς πόλεως ἢ σὲ μιὰ ὄμορφη κωμόπολι; Ἂν καὶ εἶσθε νέα οἱ πελάτες θὰ σᾶς ἔχουν ἐμπιστοσύνη γιατὶ ἔχετε τὸ μυστικὸ τῶν σωτηρίων συμβουλῶν, αἱ ὁποῖαι πολλὰ δεινὰ ἀνακουφίζουν. Τοὺς ἀκοῦτε μὲ ὑπομονὴ' τοὺς δίνετε συμβουλὲς μὲ καλωσύνη καὶ κῦρος. Μιὰ προθήκη ἀρωμάτων καὶ εἰδῶν ὑγιεινῆς, ἴσως καὶ μιὰ φωτογραφικὴ προθήκη, αὐξάνουν τὰ εἰσοδήματά σας. Κι' ἡ ζωὴ κυλάει ἥσυχη, εἰρηνική, κι' ἐκ τούτου πολὺ ἐνδιαφέρουσα.

ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ

Νὰ εἶναι «ὁ λευκὸς ἄγγελος» μὲ κάλυμμα ἀπὸ μπατίστα, τοῦ ὁποίου τὸ χαμόγελο καταπραΰνει τοὺς πόνους, κατεβάζει τοὺς πυρετούς, εἶναι ἕνα ὄνειρο ποὺ μπορεῖ νὰ συγκινήσῃ τὶς εὐαίσθητες καρδιές. Ἡ ἄσκησι εἶναι σκληρή, ἡ ἐξάσκησι τοῦ ἐπαγγέλματος κουραστικὴ κάποτε, πολὺ κουραστική. Χρειάζεται καλὴ ὑγεία τόσο σωματικὴ ὅσο καὶ ψυχικὴ γιὰ νὰ ὑποστῇ κανεὶς χωρὶς λιποψυχία τὴν πολύωρη ὀρθοστασία, τὶς ἀγρυπνίες, τὶς ἀπαιτήσεις τῶν ἀρρώστων κι' ἀκόμη περισσότερο τὴν καταθλιπτικὴ ἀτμόσφαιρα, ποὺ σκορπίζουν σώματα καὶ ψυχὲς σὲ ἀπόγνωσι.

Νὰ περιποιηθῇ νὰ θεραπεύσῃ, νὰ βοηθήσῃ κανεὶς κάποιον νὰ ξαναζήσῃ, νὰ ἀνακουφίσῃ κάποιον ἑτοιμοθάνατον, ὅλα αὐτὰ εἶναι εὐγενεῖς ἀποστολές, ἀλλὰ ἀπαιτοῦν νεῦρα γερά, πολὺ αὐτοκυριαρχία καὶ μεγάλη ἀφοσίωσι.

Ἡ νοσοκόμος ποὺ ἔχει κρατικὸ δίπλωμα καὶ ποὺ εἶναι ἀπεσπασμένη σ' ἕνα νοσοκομεῖο Δημοσίας Περιθάλψεως, εἶναι δημόσιος ὑπάλληλος καὶ ἀπολαμβάνει τὰ ὑλικὰ πλεονεκτήματα καὶ τὴν μονιμότητα ποὺ ἀπονέμει αὐτὸς ὁ τίτλος — χωρὶς νὰ γίνῃ λόγος γιὰ τὶς μεγάλες ἠθικὲς ἱκανοποιήσεις καὶ τὴν γεμάτη ἀπὸ συμπάθεια ἐκτίμησι ποὺ ἀπολαμβάνει χάρις εἰς τὸ ἐπάγγελμά της, τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζει ἡ αὐτοθυσία.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ - ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΟΣ

Γιὰ τὸν ἐπιπόλαιο παρατηρητὴ ἡ γραμματεὺς εἶναι μιὰ κομψὴ νέα, φκιασιδωμένη καὶ χτενισμένη στὴν ἐντέλεια, ποὺ πηγαίνει ἀπὸ γραφεῖο σὲ γραφεῖο, περπατῶντας σὲ πολὺ ὑψηλὰ τακούνια. Οἱ πιὸ αἰσιόδοξοι φθάνουν στὸ σημεῖο νὰ ὑποθέσουν πῶς ἔχει μερικὲς γνώσεις στενοδακτυλογραφίας. Ἡ πραγματικότης εἶναι πολὺ μακρυὰ ἀπὸ αὐτὸ τὸ παραμύθι, τὸ ὁποῖον δικαιολογεῖ ἡ κατάχρησι τοῦ τίτλου.

Μνήμη γρήγορη καὶ πιστή, τάξις, μέθοδος στὴν ἐργασία, πρωτοβουλία, ἀπόλυτος ἐχεμύθεια' νὰ τὰ ἀπαραίτητα προσόντα γιὰ ὅσες δοκιμάζουν τὸν πειρασμὸ νὰ γίνουν γραμματεῖς - δακτυλογράφοι. Χρειάζονται ἐπίσης μιὰ καλὴ γενικὴ μόρφωσι, ἄσκησι στὴν στενογραφία, στὴν γραφομηχανὴ καὶ στὴν κατάταξι ἐγγράφων.

Ὑπάρχουν εἰδικοὶ κλάδοι, ὅπως ἡ γραμματεὺς γιὰ γιατρό, γιὰ δικηγόρο ποὺ ἀπαιτοῦν ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὰ τεχνικὴ κατάρτισι ποὺ εἰδικὲς σχολὲς παρέχουν. Ἡ νέα ποὺ αὐτὲς ἡ μελέτες, ἡ ὁποῖες ἄλλωστε παρουσιάζουν πολὺ ἐνδιαφέρον, δὲν τρομάζουν, θὰ μπορέσῃ νὰ ἐξασφαλίσῃ μιὰ θέσι σοβαρὴ καὶ ἐνδιαφέρουσα. Συνιστοῦμε πολὺ αὐτὴν τὴν εἰδίκευσι.

ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΚΕΠΤΕΤΑΙ ΚΑΙ ΝΑ ΕΝΕΡΓΗ Ο ΝΕΟΣ

— Ὁ Νέος πρέπει πάντοτε: Νὰ εἶναι ἕτοιμος πρὸς δρᾶσιν, νὰ εἶναι μαχητικὸς καὶ νὰ μὴ ὑποχωρῇ ποτέ.

— Νὰ βοηθῇ τοὺς πτωχοὺς καὶ νὰ προστατεύῃ τοὺς ἀδυνάτους.

— Νὰ μὴ πειράζῃ οὔτε νὰ προσβάλλῃ ποτὲ κανένα.

— Νὰ εἶναι ἕτοιμος νὰ πολεμήσῃ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ.

— Νὰ διακρίνεται πάντοτε διὰ τὴν εἰλικρίνειαν καὶ τὴν τιμιότητά του.

— Νὰ μὴ παραβαίνῃ ποτὲ τὸν λόγον του, οὔτε νὰ λέγῃ ψέμματα.

— Νὰ ὑπερασπίζῃ τὴν τιμὴν τῆς Πατρίδος μὲ θυσίαν τῆς ζωῆς του.

— Νὰ προτιμᾷ νὰ ἀποθάνῃ τιμίως παρὰ νὰ ζῇ ἀτίμως.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΓΙΑ ΡΕΤΟΥΣΑΡΙΣΜΑ

Γνωστὸ εἶναι πόσο ἔχουν κορεσθῆ τὰ ἐπαγγέλματα ποὺ στὴν πράξη χρησιμοποιοῦν τὴν τέχνη τῆς ἰχνογραφίας˙ σχεδιάστρια συρμῶν λ. χ. ἢ διαφημίσεων. Ἐν τούτοις νὰ μὴν ἀπομακρύνετε ἀπὸ τὴν ἰχνογραφία τὴν κόρη σας, ἡ ὁποία χειρίζεται τὸ μολύβι μὲ τέχνη καὶ λεπτότητα. Ἔπειτα ἀπὸ μιὰ ἄσκησι, εἴτε σὲ κάποιον ποὺ ἀσκεῖ αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμα εἴτε σὲ ἕνα εἰδικὸ σχολεῖο θὰ μπορῇ νὰ κερδίσῃ τὴν ζωήν της μὲ ρετουσαρίσματα φωτογραφικά˙ πρόκειται γιὰ ἐπάγγελμα ποὺ δὲν εἶναι ἀκόμη γνωστὸ καὶ ποὺ εἶναι γιὰ τὶς γυναῖκες καὶ τόσο πολλὴ ἐπιμέλεια καὶ ὑπομονὴ ἀπαιτεῖ.

Ἡ χρησιμοποίησι ποὺ κάθε μέρα γίνεται μεγαλύτερη τῆς φωτογραφίας στὴν διαφήμισι ἀνοίγει ἐνδιαφέροντας δρόμους πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσι.

ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ

Τὸ πιστοποιητικὸ γιὰ καθηγητὴς τῆς γυμναστικῆς περιλαμβάνει πολλοὺς βαθμούς˙ στὸν πρῶτο μπορεῖ νὰ φθάσῃ κανεὶς χωρὶς πανεπιστημιακὸ δίπλωμα. Εἶναι κατάλληλος γιὰ τὶς ὑγιεῖς καὶ γερὲς ἀθλήτριες, ἀλλὰ χρειάζεται νὰ ἔχουν κῦρος, σαφήνεια στὴν ἔκφρασι, ἐπιθυμία νὰ μορφώσουν καὶ νὰ διδάξουν, προσόντα χωρὶς τὰ ὁποῖα δὲν ὑπάρχει ἀληθινὸς καθηγητής.

Τὸ δίπλωμα αὐτό, τὸ ὁποῖον ἀποκτᾷ κανεὶς κατόπιν ἀπὸ ἐξετάσεις, ὁδηγεῖ στὴν ἐπίσημη καθηγεσία ἂν συνοδεύεται ἀπὸ τὸ σοιχειῶδες ἢ ἀνώτερο πιστοποιητικὸ ἢ ἀπὸ ἀπολυτήριον γυμνασίου.

Ἀλλὰ ὡρισμένα ἐκπαιδευτήρια ἀρκοῦνται σὲ καθηγητὰς ποὺ εἶναι ἐφωδιασμένοι μὲ δίπλωμα πρώτου βαθμοῦ.

ΒΟΗΘΟΣ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΥ

Νὰ μιὰ νεαρὰ ἐπιστήμων, μὲ πνεῦμα περίεργο καὶ θετικὸ τὴν ὁποίαν θὰ τραβοῦσαν ἡ ἐργαστηριακὲς μελέτες. Ἔχει ἄλλωστε ὡς προσόντα τάξι, προσοχή, ὑπομονὴ καὶ τὴν ἀπόλυτη εὐσυνειδησία ποὺ ἀπαιτεῖ αὐτὴ ἡ ἐργασία. Ἔχει μεγαλοφυΐα; Ἐπιδίδεται τότε στὶς μεθυστικὲς χαρὲς τῆς προσωπικῆς ἐρεύνης, στὸ αὐστηρὸ πάθος τῆς καθαρῆς ἐπιστήμης. Ἂν ὄχι, ἑτοιμάζεται γιὰ πιὸ μετριόφρονες ἀσχολίες, ἀλλ' ἡ ὁποῖες παρουσιάζουν ἐνδιαφέρον ὅπως τοῦ βοηθοῦ μικροβιολόγου, ποὺ θὰ τῆς ἐπιτρέψῃ τὴν εἴσοδο στὰ ἐργαστήρια ἀναλύσεων τῶν νοσοκομείων, τῶν μεγάλων φαρμακείων κτλ. Οὔτε γιὰ μεγάλη περιουσία, οὔτε γιὰ δόξα πρόκειται, ἀλλὰ γιὰ μιὰ ἔντιμη καὶ ἀσφαλῆ κατάστασι μέσα σ' ἕνα περιβάλλον σύμφωνο πρὸς τὶς κλίσεις μας.

ΒΟΗΘΟΣ ΧΗΜΙΚΟΥ-ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΥ

Ἡ προπαρασκευὴ γι' αὐτὸν τὸν τίτλο εἶναι σχεδὸν ἡ ἰδία, ἀλλὰ μὲ ὀλιγώτερη ειδίκευσι. Μιὰ βοηθὸς χημικοῦ μπορεῖ νὰ γίνῃ ἐπίσης βοηθὸς φαρμακοποιοῦ, νὰ ἔχῃ δηλαδὴ θέσι εὐχάριστη καὶ καλοπληρωμένη.

Γενικὴ συμβουλή: Ἔχετε νὰ διαλέξετε ἐπίσης καὶ τόσα ἄλλα ἐπαγγέλματα. Κάθε δρόμος θὰ σᾶς ὁδηγήσῃ στὴν εὐτυχία ἐφ' ὅσον τὸν ἀκολουθήσετε μὲ σταθερότητα, μὲ εὐσυνειδησία καὶ μὲ καλὴ διάθεσι.

Παράταξις φαλαγγιτῶν ἐν Φλωρίνῃ

Ὁμὰς τῆς Ε. Ο. Ν. Ἄνω Μητρούση Σερρῶν

Ὁ Ὑπουργὸς - Γεν. Διοικητὴς Θράκης μετὰ τῆς ἀκολουθίας του εἰσερχόμενος εἰς τὸ Στάδιον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῶν Πανθρακικῶν ἀγώνων.

Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπάνισσαι Λαγκαδᾶ μετὰ τὴν παρέλασιν τῆς 26ης Ὀκτωβρίου

Ὁμὰς Φαλαγγιτῶν Κομοτινῆς μετὰ τῆς σημαίας των

Η Ε.Ο.Ν Λαρίσης παρελαύνουσα κατὰ τὴν τελετὴν τῶν Ἀποκαλυπτηρίων

ΤΗΣ "ΝΕΟΛΑΙΑΣ,,

Διανομὴ συσσιτίου Φαλαγγιτῶν εἰς τὸ Στρατόπεδον «Ι. Μεταξᾶ» στὸ Ζούμπερι.

Ἀπὸ τὰ ἐγκαίνια τοῦ 16ου Ὑποτομέως Ἀθηνῶν. Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος λαμβάνων πληροφορίας ἀπὸ Φαλαγγίτην

Οἱ Ἀξιωματικοὶ μετὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ε. Ο. Ν. Ἡρακλείου Κρήτης, κατὰ τὴν τελετὴν τῶν ἀποκαλυπτηρίων

Ὁμὰς τῆς Δ. Α. Σ. ἐντὸς τοῦ καταλύματός της εἰς τὸ Στρατόπεδον «Ι. Μεταξᾶ» στὸ Ζούμπερι

Ὁ πρῶτος ὑποτομεὺς Διοικήσεως Πειραιῶς τῆς Ε. Ο. Ν. ἔμπροσθεν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου

HECTOR MALOT

«Χωρὶς Οἰκογένεια»

ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟ ΑΠ' ΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

6ον

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Κι' ἀκόμα καθὼς ἐπερνοῦσα ἀπ' ἔξω εἶχα ἀκούσει φωνὲς καὶ τραγούδια τόσο δυνατά, ὥστε ἄκουα τὰ τζάμια νὰ τρίζουν. Καὶ συχνὰ ρωτοῦσα τὸν ἑαυτό μου, τί νὰ γινότανε ἄραγε πίσω ἀπὸ κεῖνα τὰ κόκκινα περντεδάκια!

Καὶ νὰ λοιπόν, τώρα θὰ τὸ μάθαινα.

Ὁ Μπαρμπερῆς ἐκάθισε μαζὶ μὲ τὸν καφετζῆ, κοντὰ σ' ἕνα τραπεζάκι, κι' ἐγὼ πάλι βρῆκα ἕνα σκαμνάκι ἄδειανὸ κοντὰ στὴ σόμπα καὶ κάθισα χαζεύοντας στὰ γύρω. Στὴν ἄλλη ἄκρη καθότανε ἕνας γέρος μὲ ἄσπρη γενειάδα καὶ μιὰ περίεργη φορεσιὰ τέτοια, ποὺ ποτέ μου δὲν εἶχα δῆ ὅμοια.

Ἐφοροῦσε ἕνα καπέλλο σταχτὶ μυτερὸ ἀπὸ καστόρι μὲ πράσινα καὶ κόκκινα φτερά, καὶ τὰ μακρυὰ μαλλιά του ἔπεφταν στοὺς ὤμους του. Ἕνα κολόβιο ἀπὸ προβιὰ μὲ τὰ μαλλιὰ ἀπὸ μέσα ἔζωνε τὸ κορμί του. Ἡ προβιὰ αὐτὴ δὲν εἶχε μανίκια παρὰ δυὸ τρύπες ἐπάνω στοὺς ὤμους ἀπ' ὅπου βγαίναν τὰ χέρια ντυμένα μὲ βελοῦδο ποὖχε χρῶμα ξεθωριασμένο γαλάζιο. Στὰ πόδια ἐφοροῦσε ἕνα ζευγάρι μάλλινες γκέτες ψηλὲς ὡς τὰ γόνατα, δεμένες μὲ κορδόνια κόκκινα ποὺ τυλιγότανε πολλὲς φορὲς γύρω στὶς γάμπες του.

Ἐκαθότανε σ' ἕνα κάθισμα καὶ εἶχε ἀκουμπισμένο τὸ πηγούνι του στὸ δεξί του χέρι.

Τέτοια ἤρεμη στάση δὲν εἶχα δῆ ποτέ μου σὲ ἄνθρωπο.

Ἔμοιαζε σὰν ἕνας Ἅγιος ἀπὸ κείνους ποὺ ἔβλεπα ζωγραφισμένους στὴν ἐκκλησία.

Κάτω ἀπὸ τὸ κάθισμά του ἦσαν κουλουριασμένα τρία σκυλλιά, ποὺ ζεσταινότανε κοντά του. Τὸ ἕνα ἦτανε ἄσπρο καὶ μαλλιαρό, τὸ ἄλλο μαῦρο σγουρὸ καὶ μιὰ σταχτιὰ σκύλλα μὲ ἔξυπνα καὶ ἥσυχα μάτια. Τὸ ἄσπρο εἶχε στὸ κεφάλι του ἕνα παληὸ χωροφυλακίστικο κασκέτο ποὺ ἦταν δεμένο στὸ πηγούνι του μὲ ἕνα λουράκι ἀπὸ πετσί.

Τὴν ὥρα ποὺ ἐγὼ ἐκύτταζα περίεργος τὸ γέρο, ὁ Μπαρμπερῆς κι' ὁ καφετζῆς συνομιλοῦσαν σιγά. Ἄκουα ὅμως πὼς λέγανε γιὰ μένα.

Ὁ Μπαρμπερῆς τοῦ ἐξηγοῦσε πὼς ἤθελε νὰ μὲ παρουσιάση στὸ Δήμαρχο καὶ τὸν παρακαλοῦσε νὰ πῆ στὴν Ἐπιτροπὴ τοῦ Ὀρφανοτροφείου νὰ τοῦ βγάλη μισθὸ γιὰ νὰ μπορέση νὰ μὲ κρατήση.

Ὥστε αὐτὸ εἶχε καταφέρει ἡ μάννα Μπαρμπερίνα. Κατάλαβα δηλαδὴ πώς, ἂν τὸ Κατάστημα τοῦ πλήρωνε τὰ ἔξοδά μου, ὁ Μπαρμπερῆς θἄχε βέβαια συμφέρον καὶ ἔτσι δὲν θὰ ὑπῆρχε πιὰ κανένας φόβος.

Ὁ γέρος ἀπὸ τὴ γωνιὰ χωρὶς νὰ δείχνη πὼς προσέχει, ἄκουγε τὴ συνομιλία. Καὶ ἄξαφνα μ' ἔδειξε μὲ τὸ χέρι του καὶ ρώτησε τὸ Μπαρμπερῆ μὲ ξένη προφορά:

— Δὲν μοῦ λές, αὐτὸ εἶναι τὸ παιδὶ ποὺ σὲ στενοχωρεῖ;

— Μάλιστα, αὐτὸ εἶναι.

— Καὶ ἔχεις τὴν ἰδέα πὼς ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ὀρφανοτροφείου θὰ σοῦ βγάλη μισθὸ γιὰ νὰ τὸ τρέφης;

— Καὶ γιατὶ ὄχι παρακαλῶ; Μοῦ φαίνεται πὼς εἶναι δίκηο γιατὶ δὲν ἔχει γονεῖς καὶ τὄχω στὴν καμπούρα μου. Βέβαια κάποιος πρέπει νὰ πληρώση γι' αὐτό.

— Δὲν ἔχω ἀντίρρηση. Δὲ μοῦ λὲς ὅμως, νομίζεις πὼς πάντα ὅ,τι εἶναι δίκηο γίνεται;

— Ἆ, ὅσο γι' αὐτό...

— Λοιπὸν ἐγὼ σοῦ λέω πὼς δὲν θὰ σοῦ δώσουν ποτὲ τὸ μισθὸ ποὺ θὰ γυρέψης.

— Ἔ, τότες ἂς τὸ πάρουν στὸ Κατάστημα. Δὲν ὑπάρχει νόμος νὰ μὲ ὑποχρεώνη νὰ τὄχω στὸ σπίτι μου, ἅμα δὲ θέλω.

—Μιὰ φορὰ ὅμως δέχτηκες νὰ τὸ πάρης· κι' ἔχεις τὴν ὑποχρέωση νὰ τὸ κρατήσης.

— Ἆ ἔτσι ; Κι' ἐγὼ λοιπὸν σοῦ λέω πὼς δὲ θὰ τὸ κρατήσω. Καὶ στὸ δρόμο ἂν εἶναι νὰ τὸ πετάξω, θὰ τὸ ξεφορτωθῶ !

Ὁ γέρος, ἀφοῦ σκέφθηκε λίγο, εἶπε:

— Ἔ, ἴσως ὑπάρχει ἄλλος τρόπος νὰ τὸ ξεφορτωθῆς ἀμέσως, καὶ μάλιστα νὰ ὠφεληθῆς καὶ σὺ κάτι τι.

— Ἂν μοῦ δείξης αὐτὸ τὸν τρόπο, γέρο, σὲ κερνῶ μὲ τὴν καρδιά μου μιὰ μποτίλια, εἶπε ὁ Μπαρμπερῆς.

— Διάταξε τὴ μποτίλια κι' ἡ δουλειά σου εἶναι καμωμένη!

— Ἀλήθεια;

— Ἀφοῦ σοῦ τὸ λέω.

Κι' ὁ γέρος, ἀφίνοντας τὴν καρέκλα του, πῆγε καὶ κάθησε ἀντίκρυ στὸ Μπαρμπερῆ. Περίεργο πρᾶγμα: Τὴ στιγμὴ ποὺ σηκώθηκε, ἀνασηκώθηκε κ' ἡ προβειά του μ' ἕνα κίνημα ἀνεξήγητο. Λὲς κι' εἶχε κανένα σκυλάκι στὸ δεξί του μπράτσο.

Τί θἄλεγε; τί θὰ γίνουνταν τώρα;

Τὰ μάτια μου τὸν ἀκολουθοῦσαν μὲ ἀγωνία.

— Ἐσὺ λοιπὸν θέλεις, εἶπε νὰ μὴν τρώη πιὰ τὸ ψωμί σου αὐτὸ τὸ παιδί· ἤ, ἂν ἐξακολουθήσης νὰ τὸ τρέφης, νὰ σὲ πληρώνουν· δὲν εἶν' ἔτσι;

— Ναί, βέβαια· γιατί, βλέπεις, ἐγώ...

— Περιττό· ἡ αἰτία δὲν μ' ἐνδιαφέρει καὶ δὲν ἔχω ἀνάγκη νὰ τὴ μάθω· φτάνει ποὺ ξέρω, πὼς δὲν θέλεις πιὰ τὸ παιδί. Ἔ, ἀφοῦ εἶν' ἔτσι, δός μου το μένα. Τὸ παίρνω.

— Νὰ στὸ δώσω;...

— Μὰ ναί· δὲν θέλεις νὰ τὸ ξεφορτωθῆς;

(Συνέχεια στὸ ἑπόμενο)

300.000 μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς τοὺς στίβους

Ἡ πνοὴ τοῦ ἀρχηγοῦ εἰς τὸν Ἀθλητισμὸν

Ἡ «Ε.Ο.Ν.» ἀναλαμβάνει ὑπέροχον ἀγῶνα διὰ τὴν δόξαν τοῦ ἐθνικοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς.

Τὸ μεγαλύτερον ἀθλητικὸν γεγονὸς τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, ἀλλὰ καὶ τὸ μεγαλύτερον τοῦ ἀθλητικοῦ ἔτους 1938 καὶ ὅλων τῶν ἐτῶν τῆς μεταπολεμικῆς ἀθλητικῆς περιόδου, ὑπῆρξε διὰ τοὺς Ἕλληνας φιλάθλους ἡ ἐξαγγελθεῖσα μεγαλειώδης ἀθλητικὴ ἐξόρμησις τῆς «Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας». Τὴν ἐνέπνευσεν ὁ Μεγάλος μας Ἀρχηγός, ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης κ. Ἰωάννης Μεταξᾶς, τὴν ἀνήγγειλε δι' ἐμπνευσμένων διαταγῶν του ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας κ. Ἀλέξανδρος Κανελλόπουλος, τὴν προετοιμάζουν μεγαλειώδη ὅσον τὴν ἐνεπνεύσθη καὶ τὴν θέλει ὁ Ἀρχηγός, οἱ εἰδικώτεροι εἰς τὰ ἀθλητικὰ ζητήματα τοῦ τόπου. Σὲ λίγο ἕνας ἐπιβλητικὸς στρατὸς 300.000 νέων καὶ νεανίδων θὰ πλημμυρίσῃ τοὺς ἀγωνιστικοὺς χώρους ποὺ ὑπάρχουν καὶ ἄλλους χώρους ποὺ θὰ δημιουργηθοῦν μὲ τὴν σκαπάνην τῆς Ὀργανώσεως καὶ ἀπὸ τὸ τίμιο χέρι τοῦ φαλαγγίτη, διὰ προσωπικῆς ἐργασίας ὅλων τῶν μελῶν τῆς Ὀργανώσεως. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ θὰ ξαναζήσουν τὰ ἅγια χρόνια τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ — τὰ χρόνια τῶν Ὀλυμπιάδων τοῦ 1896 καὶ 1906—ὅτε τὰ Ἑλληνόπουλα μόνα τους ἔσκαβαν τοὺς στίβους, στοὺς ὁποίους ἀργότερα ἐπεδίδοντο σὲ ὡραίους ἀγῶνας ἀθλητικούς.

Θὰ ξαναζήσῃ μιὰ ἀπὸ τὶς ὡραιότερες παραδόσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ, ἀλλὰ ταὐτοχρόνως θὰ λυθοῦν καὶ τὰ δύο μέγιστα προβλήματά του. Τὸ πρόβλημα τῆς καθόδου εἰς τοὺς στίβους μεγάλης μερίδος τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας καὶ τὸ πρόβλημα τῶν ἀγωνιστικῶν χώρων. Ἀπὸ τῆς ἐπομένης τοῦ παγκοσμίου πολέμου, ὅσοι εἰργάσθησαν διὰ τὸ καλὸν τοῦ ἀθλητισμοῦ τῆς πατρίδος προσεπάθησαν νὰ λύσουν τὰ δύο αὐτὰ προβλήματα. Τοῦ πρώτου ἡ λύσις προσέκρουεν εἰς τὸ τεράστιον ἐμπόδιον τοῦ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ νεολαία ἦτο ἀδιοργάνωτος, διαλελυμένη, χωρὶς ἰδανικὰ καὶ χωρὶς πίστιν εἰς ὡραίους ἀγῶνας. Τὸ δεύτερον πρόβλημα προσέκρουεν εἰς οἰκονομικὴν ἀδυναμίαν τοῦ Κράτους, δεδομένου ὅτι τὰ πάντα ἔπρεπε νὰ γίνουν ἀπὸ αὐτό, ἀφοῦ οἱ ἀθλούμενοι—τὰς περιόδους ἀκόμη τῆς μεγάλης ἀναπτύξεως τοῦ ἀθλητισμοῦ—δὲν ἔφθανον εἰ μὴ τὸν ἀριθμὸν ἐλαχίστων χιλιάδων.

Καὶ τὰ δύο αὐτὰ προβλήματα, λύονται τώρα αὐτομάτως. Τὸ πρῶτον, διότι ἡ «Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας» ἐπιστρατεύει ὅλα τὰ μέλη της εἰς ἀθλητικὴν ἐκγύμνασιν, τὸ δεύτερον διότι ἡ Ὀργάνωσις θὰ διαρρυθμίσῃ—παντοῦ ὅπου δὲν ὑπάρχουν—πρόχειρα φυσικά, ἀλλὰ τέλεια διὰ προπόνησιν γυμναστήρια.

Ὅσοι λοιπὸν ἠγάπησαν τὸν ἀθλητισμόν, ὅσοι ἠγωνίσθησαν διὰ τὴν πρόοδόν του, διὰ τὴν ἀνάπτυξίν του καὶ τὴν διάδοσίν του εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας πανηγυρίζουν διὰ τὴν ἐξόρμησιν τῆς «Ε.Ο.Ν.» καὶ εὐγνωμονοῦν τὸν ἐμπνευστήν της Ἐθνικὸν Κυβερνήτην καὶ τοὺς ἀναλαβόντας τὸ τεράστιον ἔργον, κοντὰ στοὺς ὁποίους θ' ἀγωνισθοῦν μὲ ὅλας των τὰς δυνάμεις, ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη.

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΔΙΑΤΑΓΑΙ

Πρὶν ἐξηγήσωμεν ὡρισμένα σημεῖα τῆς ἐξορμήσεως τῆς «Ε.Ο.Ν.» ὑπὲρ τοῦ ἀθλητισμοῦ, θὰ παραθέσωμεν τὰς τρεῖς ἐμπνευσμένας σχετικὰς διαταγὰς τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ὀργανώσεως κ. Α. Κανελλοπούλου. Καὶ ἐν συνεχείᾳ θὰ δώσωμεν τὰς ἐνδιαφερούσας λεπτομερείας τῶν κυριωτέρων σημείων τῆς ἐξορμήσεως.

Ἡ πρώτη διαταγὴ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. Α. Κανελλοπούλου, ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Εἷς τῶν μεγάλων σκοπῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.» εἶναι καὶ ἡ διάδοσις τοῦ ἀθλητισμοῦ μεταξὺ τῶν ἐντεταγμένων εἰς τὰς τάξεις της νέων καὶ νεανίδων. Διὰ τοῦ ἀθλητισμοῦ οἱ φαλαγγῖται καὶ αἱ φαλαγγίτισσαι θὰ ἀποκτήσουν τὰ ἰσχυρὰ σώματα, τὶς ἀτσαλένιες ψυχές, τὸ ὑψηλὸν φρόνημα καὶ τὸ ὑγιέστατο μυαλὸ ποὺ χρειάζονται οἱ νέοι Ἑλληνόπαιδες, ὅσοι θ' ἀπαρτίσουν τὴν νέαν γενεὰν τοῦ μεγάλου Ἐθνικοῦ Κράτους τῆς Ἑλλάδος. Διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν καλοῦνται νὰ ἐργασθοῦν ἀπὸ σήμερον μὲ ὅλας των τὰς δυνάμεις ἅπαντες οἱ φέροντες τὴν τιμημένην τοῦ Ἕλληνος φαλαγγίτου στολήν, δημιουργοῦντες τὴν μεγάλην στρατιὰν τῶν ἀθλουμένων καὶ τῶν ἐργαζομένων διὰ τὸν ἀθλητισμόν, ἐκ τῆς ὁποίας θ' ἀναδειχθῇ ἕνας νέος ἐθνικὸς Ἑλληνικὸς ἀθλητισμός, μία νέα ἀθλητικὴ δύναμις μὲ πρωταθλητὰς παγκοσμίου κύρους καὶ Ὀλυμπιονίκας ἀκόμη.

»Εἶναι ἄλλως τε καὶ μεγάλη ἐπιθυμία τοῦ Ἀρχηγοῦ κ. Ι. ΜΕΤΑΞΑ νὰ ἴδῃ τὸ συντομώτερον εἰς τοὺς στίβους τοῦ ἀθλητισμοῦ τοὺς φαλαγγίτας καὶ τὶς φαλαγγίτισσές του, ὁλόκληρον τὴν Ἑλληνικὴν νεότητα, ἀσκουμένην εἰς τὸν ἀθλητισμόν. Οὕτω ἄλλως τε θὰ λυθῇ τὸ ἀπὸ τὰ πρῶτα μεταπολεμικὰ ἔτη ἄλυτον πρόβλημα τῆς δημιουργίας ἀθλητικῆς δυνάμεως ἀξίας τῆς ἀθλητικῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος, ἀφοῦ διὰ τῆς ἐπιδόσεως τῶν μελῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.» εἰς τὸν ἀθλητισμὸν θὰ ἔχωμεν εἰς τοὺς ἀθλητικοὺς στίβους τριακοσίας χιλιάδας νέων. Διὰ τῆς ἐπιδόσεως τῶν μελῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.» εἰς τὸν ἀθλητισμὸν θὰ ἀναδεικνύωνται οἱ πρωταθληταὶ μεταξὺ μυριάδων νέων ἱκανωτάτων ἀθλητῶν καὶ οὐχὶ μεταξὺ ἑκατοντάδων, ὡς ἀτυχῶς συμβαίνει μέχρι σήμερον.

»Ἐπὶ τούτοις ἐντελλόμεθα ὅπως ἅμα τῇ λήψει τῆς παρούσης ἕκαστον τμῆμα τῆς «Ε.Ο.Ν.», ἑκάστη μονάς, συγκροτήσῃ ἀθλητικὴν ὁμάδα ἐγγράφουσα ὑποχρεωτικῶς εἰς αὐτὴν ἅπαντας τοὺς φαλαγγίτας καὶ τοὺς σκαπανεῖς, ἁπάσας τὰς φαλαγγίτισσας καὶ τὰς σκαπάνισσας, πλὴν ὅσων διὰ λόγους ὑγείας θ' ἀπαγορεύεται ἡ ἐπίδοσις εἰς τὸν ἀθλητισμόν. Αἱ μεγάλαι αὐταὶ ὁμάδες δέον ἀργότερον, ἀφοῦ ὅλα τὰ μέλη των ἀσκηθοῦν ἐλαφρῶς εἰς κλασσικά τινα ἀγωνίσματα ὡς θὰ σταλῶσιν ὑμῖν εἰδικαὶ ὁδηγίαι, θὰ χωρισθῶσιν εἰς διαφόρους ἀθλητικὰς ὁμάδας, ἀθλητικοῦ στίβου, ἀθλοπαιδιῶν, ποδοσφαίρου κλπ.

»Αἱ ὁμάδες αὐταὶ δέον νὰ ἔχουν συγκροτηθῇ τὸ ἀργότερον μέχρι τῆς 10ης Δεκεμβρίου καὶ τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν των νὰ ἐγγραφοῦν εἰς εἰδικὸν ἀθλητολόγιον. Ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου θὰ προκηρυχθῶσιν οἱ πρῶτοι μεγάλοι ἀγῶνες τῆς «Ε.Ο.Ν.» εἰς ὅλα αὐτῆς τὰ τμήματα. Οἱ ἀγῶνες θὰ τελεσθῶσιν ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου, τῶν νικητῶν μετακληθησομένων δι' ἀγῶνας, οἵτινες θὰ γίνουν εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον τὸν Μάϊον. Εἰς τοὺς πρώτους ἀγῶνας τῶν κατὰ τόπους τμημάτων δέον νὰ μετάσχουν διὰ νὰ θεωρηθοῦν ἐπιτυχεῖς εἰ δυνατὸν καὶ αἱ 300.000 τῶν μελῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.»

Ταὐτοχρόνως μὲ τὴν ὡς ἄνω διαταγὴν τῆς κινητοποιήσεως τῶν μελῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.» εἰς τοὺς ἀθλητικοὺς στίβους, ἐκοινοποιήθη καὶ ἡ κατωτέρω, δευτέρα κατὰ σειρὰν διαταγὴ τῆς ἀθλητικῆς ἐξορμήσεως:

«Κατόπιν τῆς παρουσιάσεως ἐνώπιον τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου καὶ Ἀρχηγοῦ μας κ. Ι. ΜΕΤΑΞΑ τῶν προέδρων τῶν διαφόρων ἀθλητικῶν ἀρχῶν καὶ τῆς ἐκ μέρους των διαθέσεως τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν των ἀθλητικῶν χώρων διὰ τὴν ἐκγύμνασιν τῶν μελῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.», ἐντελλόμεθα ὅπως οἱ κατὰ τόπους διοικηταὶ μονάδων ἔλθουν εἰς συνεννόησιν μετὰ τῶν προέδρων τῶν ἀθλητικῶν σωματείων ἅτινα διαθέτουσι χώρους, διὰ τὸν διακανονισμὸν τοῦ τρόπου χρησιμοποιήσεως τούτων διὰ τὴν προπόνησιν τῶν μελῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.»

»Βάσει τῆς διαταγῆς τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ μας θὰ ζητηθῇ ἀπὸ τὰ σωματεῖα τὰ διαθέτοντα χώρους ὅπως

ὁρίσουν ὥρας καθ' ἃς θὰ δύνανται νὰ ἐπιδίδωνται εἰς τὸν ἀθλητισμὸν τὰ μέλη τῆς «Ε.Ο.Ν.» τοῦ τόπου.

»Σχετικῶς δέον νὰ γίνουν ἐνέργειαι εὐθὺς ἅμα τῇ λήψει τῆς παρούσης καὶ νὰ ἀναφερθῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν τούτων ἀμέσως εἰς τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν τῆς Ε. Ο. Ν.

»Δέον νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν των οἱ βαθμοφόροι, εἰς τοὺς ὁποίους θὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐποπτεία τῶν προπονήσεων τῶν μελῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.» ὅτι οἱ προπονούμενοι πρέπει νὰ φέρωνται κοσμίως εἰς τοὺς ἀγωνιστικοὺς χώρους, νὰ πειθαρχοῦν εἰς τοὺς ἀνωτέρους των, νὰ σέβωνται τὴν περιουσίαν τῶν γυμναστηρίων, ἡ ὁποία θὰ εἶναι πλέον καὶ ἰδική των, νὰ εἶναι καλοὶ καὶ εὐγενικοὶ ἀπέναντι τῶν ἄλλων ἀθλητῶν, οἵτινες συντόμως θὰ γίνουν συναγωνισταί των εἰς τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα».

Ἡ τρίτη διαταγή, ἀναφερομένη εἰς τὴν δημιουργίαν ἀθλητικῶν χώρων, ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Διὰ τῶν μέχρι τοῦδε διαταγῶν περὶ τῆς ἀθλητικῆς ἐξορμήσεως τῆς «Ε.Ο.Ν.» κατεφάνη ποία σημασία δίδεται εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτήν, οἱ καρποὶ τῆς ὁποίας θὰ εἶναι τιμητικώτατοι εἰς τὴν ὀργάνωσίν μας καὶ πολύτιμοι εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔθνος.

»Εἰς τὴν ἐξόρμησιν αὐτὴν οἱ φαλαγγῖται δέον νὰ προσφέρουν ὅλας των τὰς δυνάμεις διὰ τὴν ἐπιτυχίαν της, νὰ ἐργασθῶσιν ἐντατικῶς καὶ μὲ τὸν ἐνθουσιασμὸν ποὺ ἐχαρακτήριζε τὰς προσπαθείας των εἰς ἄλλους ἀγῶνας μέχρι σήμερον.

»Ὡς γνωστὸν οἱ φαλαγγῖται προσφέρουν πάντοτε προσωπικὴν ἐργασίαν διὰ τὴν δημιουργίαν ἔργων κοινωφελῶν. Κατὰ τὴν περίοδον μέχρι τῆς ἀνοίξεως θὰ προσφέρουν ἅπαντες προσωπικὴν ἐργασίαν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀθλητικῆς μας ἐξορμήσεως. Θὰ ἐργασθοῦν οἱ φαλαγγῖται ὅπου ὑπάρχουν ἀγωνιστικοὶ χῶροι, κατόπιν συνεννοήσεως τῶν διοικητῶν τῶν μονάδων μετὰ τῶν διοικούντων τοὺς συλλόγους, διὰ τὴν κατασκευὴν ἔργων εἰς τοὺς ἐν λόγῳ χώρους. Ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἀγωνιστικοὶ χῶροι δέον νὰ δημιουργήσουν τοιούτους τὰ κατὰ τόπους τμήματα τῆς «Ε.Ο.Ν.».

»Πρὸς τοῦτο ἐντελλόμεθα, ὅπως οἱ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν τμημάτων ἅμα τῇ λήψει τῆς παρούσης ἐξεύρουν χώρους καταλλήλους διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν φαλαγγιτῶν εἰς τὸν ἀθλητισμόν, οἵτινες ὅμως νὰ ἀνήκουν εἴτε εἰς δημοτικὰς ἀρχάς, εἴτε εἰς τὸ Δημόσιον. Τῶν χώρων τούτων νὰ ὑποβάλουν τὸ συντομώτερον σχεδιαγράμματα ἵνα βάσει τούτων ἀποσταλῶσιν ἐκ τοῦ κέντρου πρόχειρα σχέδια διαρρυθμίσεώς των εἰς προσωρινὰ γυμναστήρια, τὰ ὁποῖα ὅμως θὰ εἶναι καταλληλότατα διὰ τὴν κανονικὴν ἐξάσκησιν τῶν ἀθλητῶν».

ΠΩΣ ΘΑ ΓΙΝΗ Η ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὅπως δείχνουν αἱ ἀνωτέρω διαταγαὶ ἡ ἐπίδοσις τῶν μελῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.» εἰς τὸν ἀθλητισμόν, θὰ εἶναι ὑποχρεωτική. Μόνον τὰ μέλη ἐκεῖνα τῆς ὀργανώσεώς μας, διὰ τὰ ὁποῖα θὰ συντρέχουν λόγοι ὑγείας, δὲν θὰ ἐπιδοθοῦν εἰς τὸν ἀθλητισμόν.

Ἀφοῦ λοιπὸν ἐξετασθοῦν ἀπὸ τοὺς ἰατροὺς τῶν τμημάτων φαλαγγῖται καὶ φαλαγγίτισσαι, σκαπανεῖς καὶ σκαπάνισσαι θὰ ἐγγραφοῦν εἰς εἰδικὰ ἀθλητολόγια. Σχετικῶς θ' ἀναφερθοῦν οἱ σχηματισμοὶ εἰς τὴν Γενικὴν Γραμματείαν, μέχρι 10ης Δεκεμβρίου. Ἐντεῦθεν θὰ σταλῶσι τότε αἱ ὁδηγίαι αἱ σχετικαὶ μὲ τὴν συγκρότησιν τῶν ὁμάδων κάθε σχηματισμοῦ, μὲ τὴν προπόνησίν των, μὲ τὴν προπαρασκευὴν τῶν ἀγώνων ποὺ θὰ γίνουν κατὰ σχηματισμοὺς ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου, μὲ τὴν τέλεσιν τῶν ἀγώνων, τὸ πρόγραμμά των κλπ.

Διὰ διαταγῶν θὰ καθορισθοῦν καὶ αἱ τελευταῖαι λεπτομέρειαι τῶν πρώτων μεγάλων ἀγώνων τῆς «Ε.Ο.Ν.». Πῶς θὰ χωρισθοῦν εἰς κατηγορίας οἱ ἀθληταί, ποῖοι θὰ προκρίνωνται διὰ τοὺς τελικοὺς ἀγῶνας τοῦ Σταδίου, εἰς ποῖα ἀγωνίσματα θὰ γίνουν ἀγῶνες, ἀκόμη δέ, πῶς θὰ τελεῖται κάθε ἀγώνισμα καὶ πῶς θὰ προετοιμασθοῦν διὰ κάθε ἀγώνισμα χωριστὰ οἱ νέοι ἀθληταὶ τῆς «Ε.Ο.Ν.»

Ὅπως καὶ ἀνωτέρω ἀναφέρομεν, εἰς 300.000 ὑπολογίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς ὀργανώσεως ποὺ θὰ μετάσχουν τῶν ἀγώνων. Ἐκ τούτων εἰς τὰς Ἀθήνας θὰ μετακληθοῦν οἱ 3.000 καλύτεροι. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἀγώνων των εἰς τὸ Στάδιον θὰ διοργανωθοῦν εὐρυτάτης σημασίας ἑορταὶ ἀθλητικαί, διαρκείας μιᾶς ἑβδομάδος. Τὸ πρόγραμμα τῶν ἑορτῶν τούτων θὰ εἶναι πρωτοφανὲς εἰς τὰ ἀθλητικὰ χρονικὰ τοῦ τόπου.

ΟΙ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΙ ΧΩΡΟΙ

Διὰ τοὺς χώρους ὅπου θὰ προπονοῦνται αἱ μυριάδες τῶν ἀθλητῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.», ἐλήφθη κάθε μέτρον. Οἱ Σύλλογοι προσέφεραν εἰς τὴν «Ε.Ο.Ν.» διὰ τὰ μέλη της τοὺς ἀγωνιστικούς των χώρους. Γνωρίζομεν ὅμως, ὅτι τέτοιοι χῶροι δὲν ὑπάρχουν παντοῦ. Ὅτι εἰς τὰ περισσότερα μέρη τῆς χώρας δὲν ὑπάρχουν ἴχνη κἂν γυμναστηρίων. Ἡ «Ε.Ο.Ν.» ἐφρόντισε καὶ δι' αὐτό. Θὰ κάμῃ ἡ ἰδία πρόχειρα γυμναστήρια. Ἔστω κι' ἀλώνια θὰ μεταβληθοῦν σὲ τόπους ἀθλήσεως. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἐξορμήσεώς μας δὲν θὰ παίξῃ σημαντικὸν ρόλον ἡ ποιότης τοῦ ἀγωνιστικοῦ χώρου. Ἡ «Ε.Ο.Ν.» ἁπλῶς θέλει νὰ κάνῃ τὰ μέλη της ν' ἀγαπήσουν τὸν ἀθλητισμόν. Αὐτὸ θὰ τὸ ἐπιτύχῃ. Ἀποτέλεσμα ἄμεσον δὲν θὰ εἶναι ἡ ἀνάδειξις ὑπεραθλητῶν. Κανεὶς δὲν ὑπόσχεται τοῦτο, οὔτε τὸ περιμένει, διότι δὲν εἶναι φυσικόν. Οὔτε ἔπειτα ἀπὸ δύο - τρία χρόνια θὰ χαροῦμε τοὺς καρποὺς τῆς ἐξορμήσεως. Μετὰ τέσσαρα ὅμως, πέντε τὸ πολὺ χρόνια ὁ ἐθνικὸς ἀθλητισμὸς θ' ἀρχίσῃ νὰ δρέπῃ τοὺς καρποὺς τῆς σημερινῆς μας προσπαθείας. Καὶ θὰ εἶναι οἱ καρποὶ νέοι πρωταθληταί, νέα ἀθλητικὰ ταλέντα, νέα ἀστέρια τοῦ ἀθλητισμοῦ, ἄσσοι καὶ αὐτοὶ τοῦ παγκοσμίου ἀθλητισμοῦ. Θὰ εἶναι οἱ πρῶτοι ἀθληταὶ μεταξὺ ἑκατοντάδων χιλιάδων ἀθλητῶν. Ἑπομένως ἀνώτεροι πολλῶν σημερινῶν πρωταθλητῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι οἱ πρῶτοι μεταξὺ χιλίων, δύο τὸ πολὺ χιλιάδων ἀθλητῶν.

ΑΛΛΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ

Ἀλλὰ θὰ σταματήσῃ ἕως ἐδῶ ἡ «Ε.Ο.Ν.» τὴν προσπάθειάν της πρὸς δημιουργίαν πανισχύρου Ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ. Ὁμολογουμένως ὄχι. Ὁ Ἀρχηγός, ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης θέλει τὴν νεολαίαν του πρωτοπόρον εἰς κάθε ἀθλητικὴν ἐκδήλωσιν ποὺ δύναται νὰ γίνῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς «Ε.Ο.Ν.» κ. Α. Κανελλόπουλος, ὁ ὁποῖος κατέχει ὅσον ἐλάχιστοι τὰ ζητήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ, θὰ ἐργασθῇ διὰ σειρᾶς προσπαθειῶν διὰ τὸ καλὸν τοῦ ἐν γένει Ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ. Ὅπως μποροῦμε νὰ ξεύρουμε, ἐξαιρετικὰ ἀποτελεσματικὰ μέτρα ὑπὲρ τοῦ ἀθλητισμοῦ μας μελετᾷ ἡ «Ε.Ο.Ν.» διὰ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας της.

Ἵδρυσιν ποδηλατοδρομίου, ἐπὶ παραδείγματι, ποὺ δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἵδρυσιν «σπιτιοῦ τοῦ Ἀθλητοῦ» εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου θὰ συγκεντρώνωνται τὰς ὥρας τῆς σχολῆς των οἱ ἀθληταὶ τῆς «Ε.Ο.Ν.», ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀθλητισμοῦ τῶν Σωματείων τὰ μέλη. Θὰ εἶναι πραγματικὸ σπίτι τῶν ἀθλητῶν. Τὸ ἵδρυμα αὐτὸ τῆς «Ε.Ο.Ν.» ὅπου οἱ ἀθληταὶ θὰ εὑρίσκουν βιβλία καὶ περιοδικὰ εἰς ἕνα τέλειον ἀναγνωστήριον, διάφορα παιγνίδια δωματίου — πὶγκ-πόγκ, μπιλιάρδο, σκάκι, τάβλι, ντόμινο — εἰς ὡραίας αἰθούσας, μουσικὴν εἰς ὡραίας ἐπίσης αἰθούσας κλπ. Ἐκεῖ εἰς τὸ «σπίτι» τους, ὅλοι οἱ ἀθληταὶ τῆς πρωτευούσης, ὄχι δὲ μόνον τῆς «Ε.Ο.Ν.» καίτοι δι' αὐτοὺς θὰ γίνῃ τὸ «σπίτι τοῦ ἀθλητοῦ» θὰ μποροῦν νὰ συγκεντρώνωνται καθημερινῶς διὰ νὰ περάσουν λίγες εὐχάριστες ὧρες. Καὶ δὲν θὰ σταματήσῃ ἐδῶ ἡ δρᾶσις τῆς «Ε.Ο.Ν.» ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ μας ἀθλητισμοῦ. Ἐμπνεομένη πάντοτε ἀπὸ τὴν θέλησιν τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου νὰ δῇ τὸν ἀθλητισμὸν διαδεδομένον εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῆς νεολαίας, θὰ προσφέρῃ ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών της καὶ ἄλλας ὑπηρεσίας εἰς τὸν Ἑλληνικὸν ἀθλητισμόν. Παλαιοὺς πρωταθλητάς, ἀφοσιώσαντας τὴν ζωήν των εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀθλητισμοῦ, ὅταν ἀποστρατεύωνται θὰ τοὺς χρησιμοποιῇ ὡς προπονητὰς τῶν ἀθλητῶν φαλαγγιτῶν ἰσχυρῶν τμημάτων της τῶν ἐπαρχιῶν. Οἱ Ἀμερικανοὶ ποὺ ἔχουν προοδεύσει τόσον πολὺ εἰς τὸν ἀθλητισμόν, μέγα μέρος τῆς προόδου των ὀφείλουν εἰς τὸ γεγονὸς τοῦτο: ὅτι διὰ τὴν προπόνησιν νέων ἀθλητῶν, χρησιμοποιοῦν ὡς προπονητὰς παλαιοὺς ἀθλητάς. Τὸ ἴδιο θὰ ἐφαρμόσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ «Ε.Ο.Ν.». Σὲ ἕνα - δυὸ χρόνια οἱ φαλαγγῖται τῶν ἐπαρχιῶν θὰ καθοδηγοῦνται ἀπὸ ἐμπείρους πρωταθλητάς.

Ἐν τῷ μεταξὺ θὰ καθοδηγοῦνται δι' εἰδικῶν μαθημάτων ἐκ τοῦ κέντρου. Τὰ μαθήματα αὐτὰ θὰ μεταδίδωνται διὰ τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ Ἀθηνῶν, ἑκάστην

Κυριακήν. Ἐκ παραλλήλου θὰ ἀποστέλλωνται, διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον καὶ δακτυλογραφημένα εἰς τοὺς κατὰ τόπους σχηματισμούς.

Καὶ πάλιν δὲν θὰ σταματήσῃ ἕως ἐδῶ ἡ μεγάλη ὑπὲρ τοῦ ἀθλητισμοῦ ἐξόρμησις τῆς «Ε.Ο.Ν.».

Τὰ μέλη τῆς ὀργανώσεως καὶ ὁ φίλαθλος κόσμος, ἐλπίζομεν πολὺ συντόμως ν' ἀκούσουν, ὅτι ἡ «Ε.Ο.Ν.» περὶ τὴν ὁποίαν δικαιωματικῶς καὶ φυσιολογικῶς θὰ συγκεντρωθῇ ὁλόκληρος ὁ ἀθλητικὸς κόσμος τοῦ τόπου, θὰ λάβουν καὶ ἄλλα μέτρα, ποὺ ἕως τώρα ἀποτελοῦσαν ὄνειρα ἀπραγματοποίητα.

Πάντως ὑπερτέρα ὅλων τῶν προσπαθειῶν θὰ παραμείνῃ αὐτή, τῆς ἀθλητικῆς κινητοποιήσεως τριακοσίων χιλιάδων νέων εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Χωριστὰ ἀπὸ τὴν ἀνωτέρω μεγάλην ἐξόρμησιν τῆς «Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας» θὰ τελοῦνται τακτικὰ ἀγῶνες ἀπὸ τὰς διαφόρους Διοικήσεις. Τὸ παράδειγμα ἤδη ἔδωσεν ἡ Διοίκησις Ἀθηνῶν μὲ τοὺς μεγάλους ἀγῶνας τῆς ποδηλασίας καὶ τὸν μεγάλον ἀγῶνα βάδην, τὸν ὁποῖον προεκήρυξεν ἤδη διὰ τὴν δευτέραν Κυριακὴν τοῦ Δεκεμβρίου, τὴν 11ην τοῦ μηνός, μεταξὺ φαλαγγιτῶν τῶν διαφόρων σχηματισμῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.» περιφερείας Ἀθηνῶν. Διὰ τὸν μεγάλον αὐτὸν ἀγῶνα βάδην γράφομεν λεπτομερῶς εἰς ἄλλας σελίδας.

Μετὰ τὴν τέλεσιν καὶ τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ θὰ προκηρύξῃ ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τῆς «Ε. Ο. Ν.» περιφερείας Ἀθηνῶν, ἄλλους ἀγῶνας· κάθε μῆνα θὰ τελεῖται καὶ ἕνας μεγάλος ἀγών.

Ἤδη μελετᾶται ἡ διοργάνωσις ποδοσφαιρικοῦ τουρνουᾶ εἰς τὰς Ἀθήνας μεταξὺ ὀκτὼ ἰσχυρῶν ὁμάδων τῆς «Ε.Ο.Ν.», ἐκ τῶν ὁποίων αἱ 6 θὰ μετακληθῶσιν ἐξ ἐπαρχιῶν καὶ αἱ δύο θ' ἀντιπροσωπεύουν τὰ τμήματα τῆς «Ε.Ο.Ν.» Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Καὶ διὰ νὰ τελειώνωμεν: Ἡ «Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας» θὰ κάμῃ τὸν πᾶν, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν Δυνάμεών της, διὰ νὰ δημιουργήσῃ πραγματικὸν Ἐθνικὸν Ἑλληνικὸν ἀθλητισμόν, δεδομένου ὅτι εἰς τῶν σκοπόν της εἶναι αὐτός, ὅτι αὐτὴ εἶναι ἐντεταγμένη νὰ ἀποτελέσῃ τὸ ἐπίκεντρον κάθε ἀθλητικῆς κινήσεως τοῦ τόπου.

Εἰς τὸν ἀγῶνα της δὲ αὐτόν, δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ ἐπιτύχῃ, διότι θὰ ρίψῃ ὅλας της τὰς δυνάμεις. Τὰς 300.000 νέων, αἱ ὁποῖαι ἀργότερον θὰ διπλασιασθοῦν.

Ὁ τύπος διὰ τὴν ἀθλητικὴν ἐξόρμησιν τῆς Ε. Ο. Ν.

ΑΓΩΝΕΣ ΒΑΔΗΝ

Μετὰ τὴν μεγάλην ἐπιτυχίαν τῶν ποδηλατικῶν ἀγώνων τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἡ «Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας» Ἀθηνῶν διοργανώνει μεγάλον ἀγῶνα βάδην, μεταξὺ ἀθλητῶν μελῶν τῆς ὀργανώσεως. Ὑπολογίζεται ὅτι οἱ ἀγωνισταὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος αὐτοῦ ἀγῶνος, ὁ ὁποῖος θὰ γίνῃ εἰς κεντρικὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως, θὰ φθάσουν καὶ θὰ ὑπερβοῦν τοὺς χιλίους. Ἡ Διεύθυνσις Ψυχαγωγίας τῆς Διοικήσεως Ἀθηνῶν ἔλαβεν ἐντολὴν διοργανώσεως τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἀγῶνος.

«ΒΡΑΔΥΝΗ»

ΝΕΟΛΑΙΑ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Ἡ ἀπόφασις ὅπως μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας εἰσαχθῇ ἡ ἀθλητικὴ προπόνησις, ἀποτελεῖ, ἀληθῶς, ἀρίστην ἰδέαν, ἡ ὁποία θὰ πρέπει νὰ ἐνισχυθῇ ἐκ μέρους ὅλων τῶν ἁρμοδίων. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ ἀθλητισμοῦ εἰς τὰς τάξεις τῆς Ε. Ο. Ν. θὰ δημιουργήσῃ καλλίτερον πάσης ἄλλης προπαγάνδας τὴν συναίσθησιν μεταξὺ τῶν νέων κάποιου χρέους των πρὸς τὴν Κοινωνίαν καὶ τὸ Ἔθνος: τοῦ χρέους των νὰ συντελέσουν διὰ τῆς ἰδικῆς των προσηλώσεως εἰς μίαν κατ' ἐξοχὴν ἑλληνικὴν παράδοσιν, ποὺ εἶναι ὁ ἀθλητισμός, εἰς τὴν αὔξησιν τῆς φυσικῆς ἀποδοτικότητος τοῦ λαοῦ μας καὶ εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ μέσου φυλετικοῦ μας τύπου. Διότι εἰς αὐτὸ ἀποβλέπει κυρίως ἡ σωματικὴ ἀγωγή: εἰς τὴν διατήρησιν καὶ τὴν ἐπαύξησιν τῆς ὑγείας τοῦ λαοῦ καὶ εἰς τὴν δημιουργίαν σωματικῶς καὶ ἠθικῶς ὁλοκλήρων ἀνθρώπων.

«ΕΘΝΙΚΗ»

ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΝ

Εἰς ἐκ τῶν κυριωτέρων σκοπῶν τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας, ἡ δημιουργία ἰσχυρῶν σωμάτων καὶ χαρακτήρων διὰ τῆς προαγωγῆς τοῦ ἀθλητισμοῦ ἤρχισε πραγματοποιούμενος. Διὰ τῆς χθεσινῆς διαταγῆς τῆς διοικήσεως τῆς ὀργανώσεως καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς συστηματικῆς ἐργασίας τῶν φαλαγγιτῶν καθ' ἅπασαν τὴν χώραν καὶ δίδονται ὁδηγίαι διὰ τὴν συγκρότησιν τῶν ἀθλητικῶν ὁμάδων. Ἡ ὡραία αὐτὴ προσπάθεια τυγχάνει τῆς γενικῆς ἐπιδοκιμασίας καὶ πρέπει νὰ ἐνισχυθῇ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἁρμοδίους παράγοντας.

«ΤΥΠΟΣ»

Η ΕΘΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΚΑΙ Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας ἀπεφάσισε νὰ εἰσαγάγῃ ὑποχρεωτικῶς τὴν ἀθλητικὴν προπόνησιν μεταξὺ τῶν μελῶν της. Τὸ πρᾶγμα εἶναι αὐτονόητον. Πῶς θὰ ἠμποροῦσεν, ἀληθῶς, να νοηθῇ ἐθνικὴ νεολαία, ἡ ὁποία δὲν θὰ ἐγέμιζε μὲ τὴν παρουσίαν καὶ μὲ τὴν ἄσκησίν της τὰ γυμναστήρια; Ἡ ληφθεῖσα ἀπόφασις εἶναι σύμφωνος μὲ τὴν παράδοσιν καὶ μὲ τὴν λογικὴν τῶν πραγμάτων. Θέλομεν συγχρόνως νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι θὰ δώσῃ ὤθησιν διὰ τὴν γενικωτέραν ἀνάπτυξιν τῆς φυσικῆς ἀγωγῆς εἰς τὸν τόπον.

«ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ»

Ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας θὰ ἐπιχειρήσῃ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τὴν πρώτην ἀθλητικήν της ἐξόρμησιν. Ὑπολογίζεται ὅτι εἰς τοὺς ἀρχικοὺς τοπικοὺς ἀγῶνας, ποὺ θὰ λάβουν χώραν τὸν προσεχῆ μῆνα θὰ μετάσχουν περὶ τοὺς 300.000 νέων. Ἐκ τούτων δὲ θὰ ξεκαθαρισθοῦν περὶ τὰς 3.000, οἱ ὁποῖοι θὰ μετάσχουν τῶν τελικῶν ἀγώνων ποὺ θὰ διεξαχθοῦν τὴν ἄνοιξιν εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον. Τὰ μέλη τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας ὑπεδέχθησαν μὲ πολὺν ἐνθουσιασμὸν τὸ ἄγγελμα τοῦτο ὅπως καὶ τὰς σχετικὰς διαταγὰς τῆς διοικήσεώς των, μὲ τὰς ὁποίας διατάσσονται νὰ προσφέρουν τὴν προσωπικὴν ἐργασίαν των διὰ τὴν δημιουργίαν ἀθλητικῶν χώρων εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου χωριοῦ. Ἡ ὤθησις τῆς νεολαίας πρὸς τὸν ἀθλητισμόν, περιλαμβανομένη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς ὀργανώσεως, χαροποιεῖ ἰδιαιτέρως τὴν ἑλληνικὴν κοινὴν γνώμην, ἥτις δὲν ὑποτιμᾷ τὸν ρόλον ποὺ παίζει ὁ ἀθλητισμὸς εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς τῶν νέων.

«ΕΛΕΥΘ. ΒΗΜΑ»

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΝΕΟΛΑΙΑ

Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας ὅπως εἰσαγάγῃ τὴν ἀθλητικὴν προπόνησιν μεταξὺ τῶν μελῶν της διὰ συμπήξεως ἀθλητικῶν ὁμάδων, ἀποτελεῖ μίαν πρώτης τάξεως ἰδέαν, ἀπὸ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ὁποίας θὰ προκύψουν ἀναμφισβητήτως ἄριστα ἀποτελέσματα. Αἱ ὁμάδες αὗται, κατὰ τὰς ἁρμοδίας ἀνακοινώσεις, θὰ εἶναι ἕτοιμοι μέχρι τῆς 10ης Δεκεμβρίου, ὥστε ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς μηνὸς νὰ προκηρυχθοῦν οἱ πρῶτοι μεγάλοι ἀγῶνες τῆς νεολαίας, οἱ νικηταὶ τῶν ὁποίων θὰ λάβουν μέρος εἰς ἄλλους μεγάλους ἀγῶνας, οἱ ὁποῖοι θὰ γίνουν εἰς τὸ στάδιον τὴν προσεχῆ ἄνοιξιν. Εἰς τοὺς πρώτους ἀγῶνας τῶν κατὰ τόπους τμημάτων ὑπολογίζεται ὅτι θὰ συμμετάσχουν περὶ τὰς 300.000 ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ε.Ο.Ν. Εἶναι εὐνόητον ὅτι μὲ τὴν νέαν αὐτὴν κατεύθυνσίν της ἡ ἐθνικὴ ὀργάνωσις τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας προσφέρει μίαν ἀκόμη ὑπηρεσίαν εἰς τὸν τόπον, διότι ἡ ἀθλητικὴ προπόνησις λαμβάνει οὕτω τεραστίαν ἔκτασιν, ἐκείνην ἀκριβῶς ποὺ χρειάζεται νὰ ἔχῃ εἰς ἕνα τόπον ποὺ θέλει νὰ ἔχῃ ἄνδρας ὑγιεῖς, γερούς, αὐτοὺς ποὺ θὰ δώσουν τὴν στιβαρὰν καὶ ἀκμαίαν γενεὰν τοῦ τρίτου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

«ΑΘΗΝ. ΝΕΑ»

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΝΕΑ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Τὴν Κυριακὴν ποὺ πέρασεν ἐτελέσθησαν κανονικώτατα καὶ χωρὶς καμμίαν ἔκπληξιν οἱ ἀγῶνες τοπικῶν ποδοσφαιρικῶν πρωταθλημάτων. Βάσει τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀγώνων τούτων, εἰς τὰς Ἀθήνας προηγεῖται ἡ ὁμὰς τοῦ Παναθηναϊκοῦ, εἰς τὸν Πειραιᾶ τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην τοῦ Ἄρεως.

— Τὴν Κυριακὴν ποὺ μᾶς ἔρχεται τελεῖται ὁ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ὁμοσπονδίας Ποδηλασίας προκηρυχθεὶς ἀγὼν Πανελληνίου πρωταθλήματος ἀντοχῆς. Εἰςτοὺς ἀγῶνας τούτους θὰ μετάσχουν ποδηλάται καὶ τῆς Βορείου Ἑλλάδος.

— Ἡ Σ.Κ.Ο.Ε. ἐξέδωκεν ἐνθουσιώδη προκήρυξιν ὑπὲρ τῆς ἀθλητικῆς ἐξορμήσεως τῆς «Ε.Ο.Ν.» συνιστῶσα εἰς τὰ ὑπ' αὐτὴν σωματεῖα ὅπως παρέχουν κάθε εὐκολίαν εἰς τὴν ἐπίδοσιν τῶν μελῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.» εἰς τὰ ἀθλήματα σκοποβολῆς.

— Λέγεται ὅτι ἡ Ποδοσφαιρικὴ Ὁμοσπονδία τῆς Ἑλλάδος διαπραγματεύεται τὴν μετάκλησιν ἰσχυρᾶς οὐγγρικῆς ποδοσφαιρικῆς ὁμάδος διὰ σειρὰν τεσσάρων ἀγώνων της εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἡ Ἐθνικὴ Ρουμανίας, πάντως, θὰ ἔλθη ὁπωσδήποτε.

— Συνεχίζονται τὴν Κυριακὴν 20ὴν Νοεμβρίου οἱ πυγμαχικοὶ ἀγῶνες διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῶν πρωτοπυγμάχων τῆς Ἑλλάδος εἰς ὅλας τὰς κατηγορίας.

— Εἰς τὸν ἀγῶνα δρόμου «Γύρου τῶν Ἀθηνῶν», τὸν ὁποῖον διοργανώνει ἡ ἐφημερὶς «Ἀκρόπολις», ἐπετράπη ἡ συμμετοχὴ καὶ φαλαγγιτῶν δρομέων. Εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτὸν θὰ μετάσχουν ἄνω τῶν 300 δρομέων.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἀθλοθέτης ἀγώνων.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς «Ε.Ο.Ν.» κ. Α. Κανελλόπουλος ἠθλοθέτησε βαρύτιμον ἔπαθλον διὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ «Γύρου τῶν Ἀθηνῶν», ὁ ὁποῖος θὰ διεξαχθῆ μεταξὺ δρομέων ἀπὸ ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ ἔπαθλον τοῦτο θ' ἀπονεμηθῆ εἰς τὸν πρῶτον ἐκ τῶν ἐπαρχιωτῶν δρομέων.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΑΓΩΝ ΒΑΔΗΝ ΑΠΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Οἱ ὅροι προκηρύξεώς του

Μετὰ τὴν τεραστίαν ἐπιτυχίαν τῶν πρώτων ἀγώνων τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ἀθηνῶν, τῶν ποδηλατικῶν τῆς προπαρελθούσης Κυριακῆς, προεκηρύχθησαν διὰ τὴν 11ην Δεκεμβρίου μεγάλοι ἀγῶνες βάδην, ἀπὸ Πειραιῶς εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἡ ὅλη ἀπόστασις τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ εἶναι 13.500 μέτρα.

Ἀγῶνες βάδην ἔγιναν καὶ ἄλλοτε εἰς τὴν Ἑλλάδα, προπολεμικῶς δὲ ἦσαν συνηθέστατοι εἰς τὰ προγράμματα ἀγώνων ἀθλητισμοῦ. Τῆς σημασίας ὅμως τοῦ ἀγῶνος τῆς «Ε.Ο.Ν.» δὲν ἔγινε ποτὲ ἀγὼν βάδην εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἔχει δὲ σημασίαν διότι τελεῖται ἐπὶ δημοσίας ὁδοῦ καὶ μὲ συμμετοχὴν ἑκατοντάδων μελῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.».

Τὸ ἄθλημα τοῦτο εἰς τὰ μεγάλα Κράτη εἶναι πολὺ διαδεδομένον καὶ μπορεῖ κανεὶς νὰ πῆ ὑποχρεωτικὸ καὶ εἰς τὰ σχολεῖα ἀκόμη, διότι ἀποτελεῖ καὶ μίαν πρώτης τάξεως στρατιωτικὴν ἄσκησιν.

Ἡ προκήρυξις τῶν ἀγώνων περιλαμβάνει ὅλας τὰς λεπτομερείας συμμετοχῆς εἰς αὐτοὺς καὶ κανονισμοῦ τελέσεώς του. Τὰς λεπτομερείας αὐτὰς δημοσιεύομεν κατωτέρω ὡς ἔχουν εἰς τὴν προκήρυξιν.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Διοίκησις Περιφερείας Πρωτευούσης προκηρύσσει διὰ τὴν Κυριακὴν 11 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. καὶ ὥραν 10 π. μ. ἀγῶνα βάδην ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας. Οἱ ἀγῶνες οὗτοι θὰ τελοῦνται κατ' ἔτος καὶ λαμβάνουσι τὸν τίτλον «Πεζοπορικοὶ Ἀγῶνες Πειραιῶς - Ἀθηνῶν».

Συμμετοχῆς εἰς τὸν ἀγῶνα δικαιοῦνται αἱ Ὑποδιοικήσεις 1) Ἀθηνῶν, 2) Πειραιῶς, 3) Νότου καὶ 4) Βορρᾶ.

Ἡ διαδρομὴ τοῦ πεζοπορικοῦ ἀγῶνος Πειραιῶς - Ἀθηνῶν, ἀποστάσεως 13 χλμ. 500, καθορίζεται ὡς κάτωθι:

Βασιλίσσης Σοφίας — Λιμὴν Ζέας — Ἀκτὴ Τ. Μουτσοπούλου — Ἀκτὴ Ναυάρχου Κουντουριώτη — Λ. Φαλήρου — Σχιστὴ Ὁδὸς — Λ. Φαλήρου — Ὁδὸς Τζαβέλλα — Ἰδιωτικὴ ὁδὸς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας — Ὁδὸς Γιαννοπούλου — Ὁδὸς Ζερβοῦ — Λ. Ἀθαν. Διάκου (Παραλία) — Ἀκτὴ Ποσειδῶνος — Λ. Ποσειδῶνος — Λ. Συγγροῦ — Λ. Αμαλίας — Λ. Βασιλίσσης Σοφίας — Ὁδὸς Ἡρώδου Ἀττικοῦ — Παναθην. Στάδιον (τέρμα).

Νικηταὶ τοῦ ἀγῶνος ἔσονται οἱ ἑξῆς:

1) Νικήτρια Ὑποδιοίκησις.
2) Νικητὴς Ὑποτομεὺς ἑκάστης Ὑποδιοικήσεως.
3) Δέκα πρῶτοι κατὰ σειρὰν ἀφίξεως.
4) Ὅσοι θὰ διανύσουν τὴν ἀπόστασιν εἰς χρόνον μέχρι 3 ὡρῶν.

Τὰ ἔπαθλα καὶ βραβεῖα θέλουσιν ἀπονεμηθῆ ὡς κάτωθι:

1) Εἰς τὴν νικήτριαν Ὑποδιοίκησιν Κύπελλον.
2) Εἰς τὸν νικητὴν Ὑποτομέα ἑκάστης Ὑποδ)σεως, ὅστις θὰ φέρη εἰς τὸ τέρμα τοῦ περισσοτέρους ἀθλητάς, «Δίπλωμα Ἁμίλλης».
3) Εἰς τὸν πρῶτον νικητὴν χρυσοῦν μετάλλιον.
4) Εἰς τὸν δεύτερον νικητὴν ἀργυροῦν μετάλλιον.
5) Εἰς τὸν τρίτον νικητὴν χαλκοῦν μετάλλιον.
6) Εἰς τοὺς 7 ἑπομένους μικρότερα χαλκᾶ μετάλλια.
7) Εἰς ὅσους θὰ διανύσωσι τὴν ἀπόστασιν μέχρι 3 ὡρῶν δίπλωμα τιμῆς.

Βαθμολογία :

Ἡ νικήτρια Ὑποδιοίκησις θὰ ἀναδειχθῆ ἐκ τῆς συγκεντρώσεως τῶν περισσοτέρων ὡς κατωτέρω βαθμῶν, τοὺς ὁποίους ἤθελεν ἐπιτύχη μεταξὺ τῶν πρώτων πεντήκοντα ἀφιχθησομένων ἀθλητῶν της.

1ος	νικητὴς βαθμὸς	20
2ος	» »	20
3ος	» »	15
4 - 10ος	» »	8
11 - 20	» »	5
21 - 40	» »	3
41 - 50	» »	1

Ὅροι συμμετοχῆς :

1) Μετέχουσι τοῦ ἀγῶνος φαλαγγῖται, ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ, ἡλικίας 17 ἐτῶν μέχρις 25 συμπεριλαμβανομένου.

2) Τὴν δήλωσιν συμμετοχῆς των δέον νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸν ὑπεύθυνον ψυχαγωγίας τοῦ οἰκείου Ὑποτομέως των, τὸ ἀργότερον μέχρι τῆς 2 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ.

Ἡ ὁριστικὴ συμμετοχὴ τῶν ὑποψηφίων ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἰατρικῆς γνωματεύσεως τῶν ἐν καιρῷ ὁρισθησομένων ἰατρῶν, κατόπιν ἐξετάσεώς των παρὰ τούτων.

3) Ὥρα ἐκκινήσεως ἐκ τῆς Πλατείας πρὸ τοῦ Δημαρχιακοῦ Μεγάρου Πειραιῶς ὁρίζεται ἡ 10 π. μ. ἀκριβῶς, συνεπῶς οἱ μετέχοντες δέον νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὸν τόπον ἐκκινήσεως μίαν ὥραν τοὐλάχιστον ἐνωρίτερον, ἤτοι τὴν 9ην π. μ., ἄλλως θὰ ἀποκλείωνται τοῦ ἀγῶνος ἄνευ ἄλλης διαδικασίας.

4) Οἱ ἀγωνισθησόμενοι θὰ προσέλθωσιν εἰς τὸν τόπον ἐκκινήσεως ἐν στολῇ: κοντὴ κυανῆ περισκελὶς καὶ λευκὴ ἀθλητικὴ φανέλλα, φέρουσα ἐπὶ τοῦ στήθους τὰ ἀρχικὰ τῆς ὀργανώσεως (Ε.Ο.Ν.) καὶ ἐπὶ τῆς ράχεως τὸν ἀριθμόν των. Τὰ ὡς ἄνω διακριτικὰ θέλουσι παραλάβει οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐκ τῶν γραφείων Δ)σεως Ψυχαγωγίας (ὁδὸς Κριεζώτου 12) τὴν 9 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ.

5) Οἱ μετέχοντες τοῦ ἀγῶνος δέον, ἐπὶ ποινῇ ἀποκλεισμοῦ, νὰ συμμορφωθῶσιν αὐστηρῶς πρὸς τοὺς κάτωθι περιορισμούς:

α) Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως τὸ τρέχειν, β) ἀπαγορεύεται ἡ καθ' οἱονδήποτε τρόπον παρεμπόδισις συναγωνιστοῦ εἰς τὴν ἀπρόσκοπτον συνέχισιν τῆς διαδρομῆς του, γ) ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἀγωνιστὴν νὰ χρησιμοποιήση ἢ νὰ βοηθηθῆ καθ' οἱονδήποτε τρόπον καὶ παρ' οἱασδήποτε φύσεως ξένης κινητηρίου δυνάμεως, δ) ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἀγωνιστὴν νὰ παρεκκλίνη καθ' οἱονδήποτε τρόπον τῆς καθορισθείσης ἐπισήμου διαδρομῆς.

'Εκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω: 1) 'Αθλητικὸν τμῆμα τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τὸ Στάδιον Φλωρίνης. 2) 'Ομάδες ἐφίππων καὶ ποδηλατιστῶν Φλωρίνης. 3) Φαλαγγῖται τοῦ 2ου τάγματος Φάλαγγος Μπέλλες. 4) 'Η Α' γυμναστικὴ ὁμὰς Πειραιῶς εἰς τὸ Στρατόπεδον Ι. Μεταξᾶ. 5) Φαλαγγῖται γυμναζόμενοι στὸ Ζούμπερι.

6) Οἱ μετέχοντες δέον νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψει των τὰ κάτωθι:

α) Εἰς οἱονδήποτε σημεῖον τῆς διαδρομῆς δύνανται οἱ ἀγωνιζόμενοι νὰ διακόψουν τὴν διαδρομήν των πρὸς ἀνάπαυσιν.

β) Νὰ δηλῶσιν εἰς τὸν πλησιέστερον ἐπόπτην, ἐφ' ὅσον ἤθελον εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐγκαταλείψουν τὸν ἀγῶνα, ὅτι ἀπεσύρθησαν τούτου.

γ) Νὰ ὑπακούουν καὶ νὰ ἀκολουθοῦν ἄνευ ἀντιρρήσεως τὰς ὁδηγίας ἢ ὑποδείξεις ἃς ἐνδεχομένως ἤθελον συστήσει εἰς αὐτοὺς οἱ ἐπόπται. Οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἀποκλείονται τοῦ ἀγῶνος.

7) Διὰ πᾶσαν περίπτωσιν μὴ προβλεπομένην ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ θέλουσιν ἰσχύσει οἱ διεθνεῖς κανονισμοὶ βάδην.

8) Οἱ ὁδηγοί, ἐπόπται, χρονομέτραι, κριταὶ θέλουσιν ὁρισθῆ διὰ νεωτέρας ἐγκυκλίου ἐν καιρῷ.

9) Κυλικεῖον ἐγκατεστημένον εἰς τὴν στροφὴν 'Ακτῆς Ποσειδῶνος καὶ Λ. Συγγροῦ θὰ ἐπιτρέπῃ εἰς τοὺς ἀγωνιστὰς νὰ λαμβάνωσι δωρεὰν ἀναψυκτικὰ ἢ φροῦτα.

10) 'Ο καθορισμὸς τῶν ἐπάθλων καὶ βραβείων ὡς καὶ ὁ τρόπος καὶ ὁ χρόνος ἀπονομῆς τούτων θέλουσι κοινοποιηθῆ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐν καιρῷ.

11) Καθιστᾶται γνωστὸν ἀπὸ τοῦδε ὅτι οἱ μετέχοντες δέον νὰ ἀφιχθῶσιν εἰς τὸν τόπον ἐκκινήσεως φέροντες μεθ' ἑαυτῶν ἐπανωφόριον τὸ ὁποῖον θὰ παραδώσωσι πρὸ τῆς ἐκκινήσεως εἰς συναδέλφους των ὑπὸ προσωπικὴν των εὐθύνην. Τοῦτο θέλουσι παραλάβει εἰς τὸ τέρμα τῆς διαδρομῆς παρὰ τῶν ἰδίων συναδέλφων των, οἵτινες θὰ δεχθοῦν νὰ τοὺς ἀναμείνουν εἰς τὸ τέρμα.

'Εντέλλομαι ὑμῖν ὅπως ἡ παροῦσα ἀναγνωσθῇ ἐν γενικῇ συγκεντρώσει τῶν φαλαγγιτῶν καθ' ὑποτομέα ὑπὸ τοῦ οἰκείου 'Υποτομεάρχου, ἵνα λάβωσι γνῶσιν τῶν λεπτομερειῶν οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ἀναπτυχθῇ δὲ ἰδιαιτέρως ἡ σημασία τῆς εὐρείας συμμετοχῆς τῶν φαλαγγιτῶν εἰς ὁμαδικοὺς ἀγῶνας.

Τὴν προκήρυξιν ὑπογράφει ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς 'Αρρένων Πρωτευούσης κ. Α. Παπαευθυμίου.

ΤΑ ΤΕΛΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

'Η ἀπονομὴ τῶν βραβείων

'Υπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τῆς «Ε.Ο.Ν.», περιφερείας 'Αθηνῶν, ἐξεδόθησαν τὰ ἀποτελέσματα τῶν τελευταίων ποδηλατικῶν μας ἀγώνων τοῦ «Γύρου τῶν 'Αθηνῶν», βάσει τῶν ὁποίων τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην, 15ην τρέχοντος, ἐγένετο ἡ ἀπονομὴ τῶν ἐπάθλων καὶ τῶν λοιπῶν βραβείων εἰς τοὺς διακριθέντας φαλαγγίτας ποδηλάτας, εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Η' Γυμνασίου 'Αθηνῶν.

Εἰς τοὺς ἀγῶνας τούτους, ὡς γνωστόν, μετέσχον καὶ οἱ πρωταθληταὶ τῆς 'Ελλάδος εἰς τὴν ποδηλασίαν Κουβέλης καὶ Καλούδης, ἀλλ' ἐκτὸς συναγωνισμοῦ. Πάντως καὶ εἰς αὐτοὺς ἀπενεμήθησαν χρυσᾶ μετάλλια, καθὼς καὶ εἰς τὸν ἐπίσης ἐκτὸς συναγωνισμοῦ ἀγωνισθέντα Κάλτζιαν τοῦ 6ου ὑποτομέως.

Πλήρη, τὰ τελικὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγώνων ἔχουν ὡς ἀκολούθως:

α) 'Υποδιοίκησις 'Αθηνῶν:

Π. Νικολάου 2ος νικητής, 18ος 'Υ)μ. "Επ. Χρ., Μ. Ρῆγος 3ος νικ., 5ος 'Υ)μ. "Επ. Χρ., Π. Μιταράκης 4ος νικη., 6ος 'Υ)μ. "Επ. Χρ., Σπ. Στραβοπόδης 6ος νικ., 6ος 'Υ)μ. Χρ. Μ., Γ. Γεωργιάδης 8ος νικ., 21ος 'Υ)μ. Χρ. Μ., Δ. Ψωμόριφος 9ος νικ., 18ος 'Υ)μ. Χρ. Μ., Ι. Διαμαντούλης 10ος νικ., 4ος 'Υ)μ. Χρ. Μ., Α. Τουρτζινιάν 11ος νικ., 6ος 'Υ)μ. Χρ. Μ., Π. Βακόντιος 12ος νικ., 6ος 'Υ)μ. Χρ. Μ., 'Αγ. Καράντζης 14ος νικ., 7ος 'Υ)μ. Χρ. Μ., 'Αλ. Παρθένης 15ος νικ., 13ος 'Υ)μ. Χρ. Μ., Ι. Πλάτων 16ος νικ., 9ος 'Υ)μ. Χρ. Μ., Μ. Ζαχαρίας 17ος νικ., 6ος 'Υ)μ. Χρ. Μ., Γ. Λιγνὸς 18ος νικ., 5ος 'Υ)μ. Χρ. Μ., Ε. Λεβεντάκης 19ος νικ., 13ος 'Υ)μ. Χρ. Μ., Α. Μεταξᾶς 20ὸς νικ., 8ος 'Υ)μ. Χρ. Μ., Γ. Καράντζας 21ος νικ., 21ος 'Υ)μ. 'Αργ. Μ., Γ. Μπελτζόγλου 22ος νικ., 18ος 'Υ)μ. 'Αργ. Μ., Α. Γρυπάρης 23ος νικ., 8ος 'Υ)μ. 'Αργ. Μ., Κ. Ρούσης 25ος νικ., 6ος 'Υ)μ. 'Αργ. Μ., Κ. Σῶχος 26ος νικ., 13ος 'Υ)μ. 'Αργ. Μ., Μ. Καρσαμπῆς 27ος νικ., 16ος 'Υπ)μ. 'Αργ. Μ., Θ. Ρηγόπουλος 28ος νικ., 13ος 'Υ)μ. 'Αργ.Μ.,'Επ. Κοντοθανάσης 29ος νικ., 23ος 'Υ)μ. 'Αργ. Μ., Κ. Καντοῦρος 31ος νικ., 14ος 'Υπ)μ. 'Αργ. Μ., Ε. Βαλαβάνης 32ος νικ., 18ος 'Υ)μ. 'Αργ. Μ., Π. Καραμήτσης 33ος νικ., 22ος 'Υ)μ. 'Αργ. Μ., Στ. Τρυφωνίδης 34ος νικ., 14ος 'Υ)μ. 'Αργ. Μ., Πλ. Ρεντούκης 35ος νικ., 14ος 'Υ)μ. 'Αργ. Μ., Γ. Πανόπουλος 36ος νικ., 15ος 'Υ)μ. Χαλκ. Μ., Δ. Παγάνης 37ος νικ., 8ος 'Υ)μ. Χαλκ. Μ., Π. Κρητικὸς 39ος νικ., 14ος 'Υ)μ. Χαλκ. Μ., Κ. Μαρκάκης 40ὸς νικ., 14ος 'Υ)μ. Χαλκ. Μ., 'Επ. Μπογδάνος 41ος νικ., 14ος 'Υ)μ. Χαλ. Μ., Φ. Καραχάλιος 42ος νικ., 6ος 'Υ)μ. Χαλκ. Μ., 'Αθ. Κολοβὸς 43ος νικ., 13ος 'Υ)μ. Χαλκ. Μ., Ρ. Κουκουλᾶς 44ος νικ., 16ος 'Υ)μ. Χαλκ. Μ., Κ. Κάρλας 45ος νικ., 10ος 'Υ)μ. Χαλκ. Μ., Π. Καρακιανίτης 46ος νικ., 23ος 'Υ)μ. Χαλκ. Μ., Κ. Σιώρης 48ος νικ., 33ος 'Υ)μ. Χαλκ. Μ., Γ. Μελαχροινὸς 50ος νικ., 9ος 'Υμ. Χαλκ. Μ.

β) Ὑποδιοίκησις Βορρᾶ :
Κ. Λούης 24ος νικ., 2ος Ὑ)μ. Ἀργ. Μετάλλιον.

γ) Ὑποδιοίκησις Νότου:
Χρ. Παυλίδης 1ος νικ., 1ος Ὑ)μ. Ἐπ. Χο., Κ. Φιλίγγας 5ος νικ., 1ος Ὑ)μ. Ἐπ. Χρ. Μ., Γ. Δημητριάδης 7ος νικ., 1ος Ὑ)μ. Χρ. Μ., Σ. Μπεθάνης 13ος νικ., 1ος Ὑ)μ. Χρ. Μ., Ἑλ. Ἀσημακόπουλος 38ος νικ., 5ος Ὑ)μ. Χαλκ. Μ., Κ. Μπελόγιας 47ος νικ., 3ος Ὑ)μ. Χαλκ. Μ.

δ) Ὑποδιοίκησις Πειραιῶς :
Α. Μάρδης 30ὸς νικ., 3ος Ὑ)μ. Ἀργ. Μ., Κ. Μπακαλάκος 44ος νικ., 5ος Ὑ)μ. Χαλκ. Μ.

ΟΜΑΔΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
ΝΙΚΗΤΑΙ ΥΠΟΤΟΜΕΙΣ

α) Ὑποδιοίκησις Ἀθηνῶν :
18ος Ὑποτομεὺς ἀθληταὶ 10 βαθμοὶ 47, 6ος Ὑ)μ. ἀθλ. 8 β. 43, 13ος Ὑ)μ. ἀθλ. 11 β. 32, 14ος Ὑποτομεὺς ἀθλ. 9 β. 26, 5ος Ὑ)μ ἀθλ. 4 β. 24, 10ος 17ος 19ος Ὑ)μ ἀθλ. 7 β. 20, 21ος Ὑ)μ. ἀθλ. 6 β. 19, 4ος Ὑ)μ. ἀθλ. 6 β. 19, 8ος Ὑ)μ. ἀθλ. 5 β. 16, 9ος Ὑ)μ. ἀθλ. 5 β. 14, 15ος Ὑ)μ. ἀθλ. 4 β. 10, 23ος Ὑ)μ. ἀθλ. 3 β. 8, 22ος Ὑ)μ. ἀθλ. 3 β. 7, 7ος Ὑ)μ. ἀθλ. 2 β. 6, 16ος Ὑ)μ. ἀθλ. 1 β. 3, 3ος Ὑ)μ. ἀθλ. 1 β. 3, 2ος Ὑ)μ. ἀθλ. 1 β. 3, 20ὸς Ὑ)μ. ἀθλ. 1 β. 2.

β) Ὑποδιοίκησις Βορρᾶ:
3ος Ὑ)μ. ἀθλ. 2 β. 5, 2ος Ὑ)μ. ἀθλ. 1 β. 4, 1ος Ὑ)μ. ἀθλ. 2 β. 4, 5ος Ὑ)μ. ἀθλ. 1 β. 2.

γ) Ὑποδιοίκησις Νότου :
1ος Ὑ)μ. ἀθλ. 11 β. 61, 5ος Ὑ)μ. ἀθλ. 2 β. 5, 3ος Ὑ)μ. ἀθλ. 1 β. 3, 4ος Ὑ)μ. ἀθλ. 1 β. 3.

δ) Ὑποδιοίκησις Πειραιῶς :
3ος Ὑ)μ. ἀθλ. 3 β. 7, 5ος Ὑ)μ. ἀθλ. 1 β. 3, 1ος Ὑ)μ. ἀθλ. 1 β. 2, 4ος Ὑ)μ. ἀθλ. 1 β. 2, 7ος Ὑ)μ. ἀθλ. 1 β. 2.

Βαθμοὺς εἰς τοὺς οἰκείους Ὑποτομεῖς τῶν προσέφερον πλὴν τῶν βραβευομένων ὡς ἄνω διὰ μεταλλίων καὶ οἱ κάτωθι:

α) Ὑποδιοίκησις Ἀθηνῶν:
18ος Ὑ)μ. (Ι. Γκούφας (58ος), Α. Τούρζας (63ος), Σ. Πιπελῆς (86ος), Χ. Βαρβάκης (104ος), Δ. Τσιφλάκος (109ος).
6ος Ὑ)μ. (Κ. Δετζώρτζης 81ος), Α. Φερεντῖνος (84ος).
13ος Ὑ)μ. (Α. Μπουχαγιάρ 54ος), Ι. Μυκόνιος (60ὸς), Κωνστ. Ζέρβας (77ος), Δ. Κουβέλος (93ος).
14ος Ὑ)μ. Π. Μερλιάδης (68ος), Ι. Αἰμιοιάν (83ος).
5ος Ὑ)μ. Χ. Βούλτζης (95ος), Κ. Γάσπαρης (99ος).
10, 17, 19 Ὑποτομεῖς, Γ. Φουτῆς (51ος), Ι. Σκαλτσάτος (52ος), Κ. Τσακουλίνας (53ος), Ν. Παπανεωργίου (56ος), Π. Σαμπράκος (68ος), Γ. Καρέγλης (70ὸς), Δ. Στράνης (88ος).
21ος Ὑ)μ. Ν. Παναγιώτου (59ος), Στ. Ἀμπατζίδης (72ος), Γρ. Ἀσημακόπουλος (97ος), Μ. Δροσούλης (108ος).
4ος Ὑ)μ. Γ. Παπαδόπουλος (67ος), Γ. Κοντογούρης (74ος), Δ. Βλασσίδης (103ος).
8ος Ὑ)μ. Χρ. Μπεκατῶρος (55ος), Α. Ταμπακόπουλος (94ος).
9ος Ὑ)μ. Σπ. Νεράντζης (57ος), Κ. Χυτήρης (110ος), Β. Σταματόπουλος (113ος).
15ος Ὑ)μ. Κ. Ραυτόπουλος (65ος), Δ. Καμπάνης (73ος), Ι. Καλογερόπουλος (92ος).
23ος Ὑ)μ. Ἀν. Δαραλῆς (76ος).
22ος Ὑ)μ. Χρ. Βασιλείου (80ός), Δ. Νικολόπουλος (114ος).
7ος Ὑ)μ. Στ. Ἀμπράκης (87ος).
2ος Ὑ)μ. Ἀβρ. Μαζαρντὸβ (61ος).
20ὸς Ὑ)μ. Ι. Μορφονὸς (100ός).

β) Ὑποδιοίκησις Βορρᾶ:
3ος Ὑ)μ. Ἠλ. Περδικάρης (64ος), Κ. Μιχαλογιαννάκης (73ος).
5ος Ὑ)μ. Π. Θαλασσινὸς (102ος).
1ος Ὑ)μ. Ἀλέξ. Σταυρόπουλος (71ος), Ἀλ. Καπέλλας (112ος).

γ) Ὑποδιοίκησις Νότου:
1ος Ὑ)μ. Σ. Σφλῶμος (66ος), Γ. Χρονόπουλος (78ος), Ν. Καρδάσης (82ος), Δ. Λανὸς (85ος), Κ. Τσαγκόπουλος (89ος), Α. Αμελτανίδης (91ος), Μ. Σοφόπουλος (96ος).
5ος Ὑ)μ. Ι. Δανιηλίδης (101ος).
4ος Ὑ)μ. Μ. Ρόκος (69ος).

δ) Ὑποδιοίκησις Πειραιῶς:
3ος Ὑ)μ. Δ. Μέξης (79ος), Φ. Κατσαρὸς (105ος).
1ος Ὑ)μ. Δ. Ἀξαρλῆς (107ος).
4ος Ὑ)μ. Ι. Πατσουλίνης (111ος).
7ος Ὑ)μ. Κ. Λαγκαδιανὸς (98ος).

3.—ΟΜΑΔΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

α) Νικήτριαι Ὑποδιοικήσεις:
1) Ὑποδιοίκησις Ἀθηνῶν: βαθμοὶ 49, ἐπαμοιβ. κύπελλον Ὑποδιοικήσεως.
2) Ὑποδιοίκησις Νότου βαθμοὶ 36.

β) Νικηταὶ Ὑποτομεῖς:
Ὑποδιοίκησις Ἀθηνῶν:
1) 18ος Ὑ)μ. βαθμοὶ 47.
2) 6ος Ὑ)μ. βαθμοὶ 43.
Ὑποδιοίκησις Νότου:
1ος Ὑ)μ. βαθμοὶ 61.
Ὑποδιοίκησις Βορρᾶ:
3ος Ὑ)μ. βαθμοὶ 5.
Ὑποδιοίκησις Πειραιῶς:
3ος Ὑ)μ. βαθμοὶ 7.

γ) Νικητὴς Ὑποτομεὺς περισσοτέρων ποδηλάτων:
1ος Ὑποτομεὺς Ὑποδιοικήσεως Νότου Ἀθληταὶ 11.

Ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω : 1) Παρέλασις Φαλαγγιτῶν πρὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου. 2) Παράταξις Ε.Ο.Ν. Φλωρίνης πρὸς ἐπιθεώρησιν ὑπὸ τοῦ Γεν. Ἐπόπτου. 3) Σκαπανεῖς Κονιστρῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὁρκωμοσίας. 4) Ἀπὸ τὴν ἑορτὴν τῶν ἐγκαινίων τοῦ 16ου ὑποτομέως Περιστερίου Ἀθηνῶν. 5) Ὁμὰς Φαλαγγιτῶν Δράμας.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

ΑΙ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ

Ὁ Ἀρχηγὸς - Κυβερνήτης μας κ. Ἰωάννης Μεταξᾶς, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἀνωτάτων βαθμοφόρων τῆς Ε.Ο.Ν. προέβη τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς εἰς ἐπιθεώρησιν τοῦ 10ου Ὑποτομέως, τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀρρένων Ἀθηνῶν (εἰς τὸ Παγκράτι).

Οἱ σκαπανεῖς καὶ φαλαγγῖται, ὑπερβαίνοντες τοὺς 500, εἶχον παραταχθῆ εἰς τὸ προαύλιον τοῦ 7ου Γυμνασίου. Ὁ Ἀρχηγὸς ἐζήτησε πληροφορίας ἀπὸ ἕνα ἕκαστον σκαπανέα καὶ φαλαγγίτην, μετὰ ταῦτα δὲ ὡμίλησεν εἰς τοὺς σκαπανεῖς εἰπών: «Ξέρετε βεβαίως μὲ ποῖον σκοπὸν ἤλθατε εἰς τὴν Ε.Ο.Ν.—Πρέπει νὰ εἶσθε καλοὶ Ἕλληνες καὶ καλοὶ ἄνθρωποι. Ἡ ἡμέρα σας εἶναι ἡ 4η Αὐγούστου.—Πρέπει νὰ εἶσθε ὑπόδειγμα καλῶν παιδιῶν καὶ νὰ σᾶς καμαρώνῃ στὸ δρόμο ὅποιος σᾶς βλέπει.

Κατόπιν ὡμίλησε πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας: «Χαίρω πολὺ εἶπεν ὁ Ἀρχηγός, ποὺ εἶδα τὴν μονάδα σας τοῦ 10ου Ὑποτομέως. Εἶμαι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν παράταξιν. Χαίρω διότι ἅπαντες σχεδὸν οἱ μαθηταὶ τοῦ 7ου Γυμνασίου κατετάχθησαν μετὰ προθυμίας εἰς τὴν Ε.Ο.Ν. Τοῦτο ὀφείλεται καὶ εἰς τοὺς διδασκάλους σας. —Πρέπει νὰ εἶσθε πρότυπα, νὰ σᾶς καμαρώνῃ νὰ σᾶς βλέπῃ ὁ κόσμος καὶ νὰ καυχᾶται γιὰ σᾶς. Ἡ ἡμέρα σας εἶναι ἡ 4η Αὐγούστου, μὲ τὴν ὁποίαν εἶσθε ἀρρήκτως συνδεδεμένοι.—Τὰ καθήκοντά σας εἶναι νὰ εἶσθε πιστοὶ εἰς τὸ Σχολεῖον σας, πρότυπα μαθητῶν, νὰ μένουν οἱ καθηγηταί σας εὐχαριστημένοι, νὰ δείξετε ὅτι ἡ Ε. Ο. Ν. συμπληρώνει τὸ Σχολεῖον. —Πρέπει νὰ εἶσθε μεταξύ σας ἀλληλέγγυοι τόσον εἰς τὴν ζωὴν ὅσον καὶ εἰς τὰς πράξεις σας. Μία καλὴ πρᾶξις ἑνὸς Φαλαγγίτου ἀντανακλᾶ εἰς ὁλόκληρον τὴν Ὀργάνωσιν. Ὅσοι εἶναι εἰς θέσιν νὰ βοηθοῦν μὲ οἱονδήποτε τρόπον τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην, πρέπει νὰ τὸ κάμουν. Πρέπει νὰ καταλάβετε ὅτι ὅλοι εἴσαστε ἕνα πρᾶγμα».

Τοὺς λόγους τοῦ Ἀρχηγοῦ ἐκάλυψαν οὐρανομήκεις ζητωκραυγαὶ τῶν Σκαπανέων καὶ Φαλαγγιτῶν ὑπὲρ Αὐτοῦ καὶ τῆς Ε. Ο. Ν. Μετὰ ταῦτα οἱ Σκαπανεῖς καὶ οἱ Φαλαγγῖται ἔψαλον τὸν ὕμνον τῆς Νεολαίας, συνώδευσαν δὲ μὲ ἐνθουσιωδεστάτας ἐκδηλώσεις τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν. ΕΙΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΝ.

Τὴν 11ην τρέχοντος μηνὸς ἀνεχώρησε διὰ Θεσσαλονίκην ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος, προκειμένου νὰ προβῇ εἰς ἐπιθεώρησιν τῶν ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην διαφόρων τμημάτων καὶ σχηματισμῶν τῆς Ε. Ο. Ν. Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἔφθασε εἰς τὴν Θεσσαλονίκην τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου, 12ης τρέχοντος μηνός, γενόμενος δεκτὸς εἰς τὸν Σταθμὸν παρὰ τῶν περιφερειακῶν Διοικητῶν τῆς Ε. Ο. Ν. ἀρρένων καὶ θηλέων, μετὰ τῶν ἐπιτελῶν των. Μετὰ τὴν ἀποβίβασιν μετέβη εἰς τὸ Διοικητήριον ὅπου συνειργάσθη μετὰ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας κ. Κυρίμη, κατόπιν δὲ συνειργάσθη διὰ μακρῶν μετὰ τοῦ νέου Περιφ. Διοικητοῦ τῆς Ε. Ο. Ν. Θεσσαλονίκης. Μετὰ τὰς συνεργασίας ὁ κ. Κανελλόπουλος ἐπεθεώρησεν ἅπασαν τὴν δύναμιν τῆς Περιφ. Διοικήσεως, ὡμίλησε δὲ κατόπιν πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας βαθμοφόρους.

Τὴν Κυριακὴν 13ην Νοεμβρίου ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας μετέβη εἰς Κιλκὶς γενόμενος ἐνθουσιωδῶς δεκτός, ἐκεῖθεν δὲ μέσῳ Μανδρῶν καὶ Βαλτῶν εἰς τὰ σύνορα τοῦ Νομοῦ, ἔνθα ὡμίλησε πρὸς τοὺς Σκαπανεῖς καὶ Φαλαγγίτας τῆς Περιφερείας. Κατὰ τὴν ἄφιξιν εἰς Κιλκὶς ὁμὰς Φαλαγγιτῶν ἀπέδωσε τιμάς. Ὁ κ. Κανελλόπουλος συνειργάσθη μὲ τοὺς ἀνωτέρους βαθμοφόρους τῆς Ε.Ο.Ν. ὡμίλησε πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας καὶ Φαλαγγίτισσας καὶ εἰς τοὺς βαθμοφόρους τῆς Ε.Ο.Ν. ὁλοκλήρου τοῦ Νομοῦ εἰς εἰδικὴν συγκέντρωσιν. Τὴν μεσημβρίαν παρετέθη γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ε.Ο.Ν., εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν αἱ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ οἱ ἀνώτεροι βαθμοφόροι τῆς Ε.Ο.Ν. —Τὸ ἀπόγευμα ὁ κ. Κανελλόπουλος μετέβη μέσῳ Βαφειοχωρίου εἰς τὴν Ἀξιούπολιν ὁμιλήσας πρὸς τὸν λαόν, τοὺς φαλαγγίτας καὶ φαλαγγιτίσσας. Ἐπηκολούθησε παρέλασις τῶν τμημάτων τῆς Ε.Ο.Ν. τῆς πόλεως, κατόπιν δὲ συγκέντρωσις βαθμοφόρων, εἰς τοὺς ὁποίους ὡμίλησεν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος.

Πανταχοῦ ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας ἐγένετο ἐνθουσιωδῶς δεκτός. Τὰ Κοινοτικὰ Καταστήματα ἦσαν σημαιοστόλιστα, οἱ δὲ κάτοικοι προέβαινον εἰς μεγαλειώδεις ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου καὶ τῆς Ε.Ο.Ν. Ὁ κ. Κανελλόπουλος ἐπέστρεψε τὴν ἑσπέραν τῆς Κυριακῆς εἰς Θεσσαλονίκην.

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ.

Διὰ διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως καὶ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ, ὡρίσθη ὡς νόμιμος ἀναπληρωτὴς τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, ἀπόντος ἢ κωλυομένου, ὁ κ. Ἰωάννης Μουδρέας.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Αὐξανομένη καθημερινῶς καὶ ζωηροτέρα παρατηρεῖται ἡ κίνησις εἰς τὴν Διοίκησιν Ἀνωτάτων Σχολῶν. Τὰ καθορισθέντα διὰ τοῦ προγράμματος ὑποχρεωτικὰ μαθήματα ἐκπαιδεύσεως Ἀνωτέρων Στελεχῶν, γίνονται τακτικῶς εἰς τὴν Δ.Α.Σ. Ἐπίσης τὰ μαθήματα στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως καὶ Σωματικῆς Ἀγωγῆς.

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὁ Διοικητὴς τῆς Δ.Α.Σ. συνειργάσθη μετὰ τῶν ἀνωτέρων βαθμοφόρων τῆς Διοικήσεως, κατηρτίσθη δὲ τὸ πρόγραμμα τῆς λειτουργίας τῶν διαφόρων τμημάτων.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ζωηροτάτη κίνησις ἐσημειώθη εἰς τὴν ὑποδιοίκησιν ἀρρένων Ἀθηνῶν καὶ τοῦτο διότι 200 φαλαγγῖται τῶν ὑποτομέων τῆς ὑποδιοικήσεως μετέσχον τοῦ ποδηλατικοῦ ἀγῶνος τοῦ «Γύρου τῶν Ἀθηνῶν». Τὰ μαθήματα τῆς στρατιωτικῆς Προπαιδεύσεως καὶ τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς συνεχίζονται τακτικῶς, μὲ ἐνθουσιασμὸν δὲ παρακολουθοῦν ταῦτα οἱ φαλαγγῖται καὶ σκαπανεῖς. Ἐντατικὴ κίνησις παρατηρεῖται ἐπίσης εἰς τοὺς ὑποτομεῖς μὲ τὴν ἀθρόαν προσέλευσιν μαθητῶν πρὸς ἐγγραφήν.

—Δι' ἐκδοθείσης διαταγῆς ἑκάστην Κυριακὴν τμῆμα φαλαγγιτῶν ἀποδίδει τιμάς, κατὰ τὴν ἀλλαγὴν τῆς φρουρᾶς εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Εἰς ὅλους τοὺς ὑποτομεῖς τῆς ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς παρατηρεῖται ἐξαιρετικὴ κίνησις λόγῳ τῆς ἐγγραφῆς νέων φαλαγγιτῶν καὶ σκαπανέων. Ἐπίσης κανονικῶς συνεχίζεται ἡ ἐργασία τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν σκαπανέων καὶ φαλαγγιτῶν εἰς ἅπαντα τὰ τμήματα. τῆς Ὑποδιοικήσεως.

Αἱ συσταθεῖσαι ἀθλητικαὶ ὁμάδες ἤρχισαν προπονούμεναι ἐντατικῶς εἰς τὰ Πειραϊκὰ γήπεδα ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν τῶν γυμναστῶν των.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΒΟΡΡΑ

Μεθοδικῶς συνεχίζονται αἱ ἐργασίαι τῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς ὅλα τὰ τμήματα τῆς ὑποδιοικήσεως.

Εἰς Ἀμαρούσιον καὶ Κηφισιὰν ἐγένοντο ὁμιλίαι ὑπὸ

τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Λαϊκῆς Διαφωτίσεως «περὶ γενικωτέρων καθηκόντων ἔναντι τῆς Πολιτείας» καὶ «περὶ τοῦ τρόπου ἀναγνώσεως στρατιωτικοῦ χάρτου».

Ὁ ἐκκλησιασμὸς τῶν σκαπανέων καὶ φαλαγγιτῶν γίνεται τακτικώτατα καθ' ἑκάστην Κυριακήν. Αἱ ἀθλη- καὶ ὁμάδες τῆς ὑποδιοικήσεως προπονοῦνται συνεχῶς.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Τακτικῶς συνεχίζονται τὰ μαθήματα εἰς τὴν Πανεπιστημιακὴν Λέσχην τῶν Φαλαγγιτισσῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως.

Ἐπίσης εἰς τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν τὰ μαθήματα στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Μὲ ζῆλον ἐξαιρετικὸν καὶ δραστηριότητα ἐργάζονται οἱ ὑποτομεῖς τῆς ὑποδιοικήσεως. Μὲ ἐνθουσιασμὸν δὲ αἱ φαλαγγίτισσαι καὶ σκαπάνισσαι παρακολουθοῦν τακτικῶς ἅπαντα τὰ μαθήματα.

Τὴν Κυριακὴν 5ην τρέχ. μηνὸς ὁ Χος ὑποτομεὺς ἐξέδραμεν εἰς τὸ παρὰ τὸν Ἅγιον Ἀνδρέαν στρατόπεδον τῆς Ε. Ο. Ν. «Ἰωάννης Μεταξᾶς». Οἱ ΙVος καὶ Vος εἰς Τατόϊ ὅπου αἱ φαλαγγίτισσαι κατέθεσαν στέφανον εἰς τοὺς τάφους τῶν ἀειμνήστων Βασιλέων μας. Τέλος ὁ ΙΧος ὑποτομεὺς ἐξέδραμεν εἰς Μαραθῶνα καὶ αἱ φαλαγγίτισσαι καὶ σκαπάνισσαι ἐπεσκέφθησαν τὰς ἐκεῖ ἐγκαταστάσεις τῆς Ὑδρεύσεως.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Μετὰ προθυμίας καὶ ζήλου προσέρχονται τακτικῶς νέαι πρὸς ἐγγραφὴν εἰς τὰς τάξεις τῆς Ε. Ο. Ν. Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐγένοντο ἐγγραφαὶ μαθητριῶν τοῦ Α΄. Γυμνασίου Θηλέων Πειραιῶς. Μὲ ἐνθουσιασμὸν προσῆλθον ἅμα τῇ ἐγγραφῇ των αἱ νέαι σκαπάνισσαι καὶ φαλαγγίτισσαι εἰς τοὺς ὑποτομεῖς των.

Κανονικῶς καὶ τακτικῶς λειτουργοῦν τὰ μαθήματα τῆς Στρατιωτικῆς Προπαιδεύσεως καὶ Σωματικῆς Ἀγωγῆς εἰς ἅπαντας τοὺς Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΒΟΡΡΑ

Ὅλοι οἱ ὑποτομεῖς τῆς ὑποδιοικήσεως ἐργάζονται ἐντατικῶς καὶ μὲ ζῆλον. Τακτικώτατα συνεχίζονται τὰ μαθήματα, τὰ ὁποῖα ἐνθουσιωδῶς παρακολουθοῦν αἱ σκαπάνισσαι καὶ φαλαγγίτισσαι.

Τὴν Κυριακὴν 6ην τρ. μηνὸς ἐγένετο ἡ πρώτη χειμερινὴ ὀρειβατικὴ ἐκδρομὴ τοῦ ὑποτομέως Χολαργοῦ εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην Θεολόγον.

Τὴν Πέμπτην 10ην τρ. μηνὸς συνῆλθε τὸ Συμβούλιον τῶν Διαμερισματαρχῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Διοικητρίας τῆς ὑποδιοικήσεως καὶ ἐπελήφθη ζητημάτων σχετικῶν μὲ τὰς ἐργασίας τῶν ὑποτομέων.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΝΟΤΟΥ

Τόσον εἰς τὰ Γραφεῖα ὅσον καὶ εἰς τοὺς Ὑποτομεῖς ζωηρὰ ἡ κίνησις τῆς ὑποδιοικήσεως.

Ἡ λειτουργία τοῦ καλλιτεχνικοῦ τμήματος, ὡς καὶ τῶν μαθημάτων πρὸς καταρτισμὸν τῶν ἀνωτέρων στελεχῶν ἤρχισεν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ τρέχοντος μηνός.

ΝΑΥΠΛΙΟΝ

Αἱ χειμεριναὶ συγκεντρώσεις τῶν σκαπανέων καὶ φαλαγγιτῶν ἤρχισαν τακτικῶς εἰς τὴν ὑποδιοίκησιν Ναυπλίου. Ἐπίσης ἤρχισεν ἡ λειτουργία τοῦ σχολείου βαθμοφόρων. Οἱ σκαπανεῖς καὶ φαλαγγῖται παρακολουθοῦν τακτικῶς καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὰ μαθήματα τῆς στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως καὶ τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς. Πλεῖστα νέα μέλη, μεταξὺ τῶν ὁποίων σχεδὸν ἅπαντες οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων, ἐγγράφονται καθημερινῶς καὶ μετὰ προθυμίας εἰς τὰς τάξεις τῆς Ε.Ο.Ν.

ΚΟΡΙΝΘΟΣ

Ἐξαιρετικὴν δρᾶσιν παρουσιάζει ἡ ὑποδιοίκησις Κορίνθου. Τὸ καταρτισθὲν λεπτομερὲς πρόγραμμα μαθημάτων στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως καὶ σωματικῆς ἀγωγῆς ἐκτελεῖται μὲ ἀκρίβειαν καὶ οἱ φαλαγγῖται καὶ σκαπανεῖς ἐνθουσιωδῶς παρακολουθοῦν τὰ μαθήματα ταῦτα.

Ἐπίσης ἱδρύθη σχολὴ βαθμοφόρων διὰ τὴν καλλιτέραν μόρφωσιν, τεχνικὴν καὶ θεωρητικὴν τῶν στελεχῶν.

Κατὰ τὴν ἀρξαμένην περίοδον οἱ φαλαγγῖται καὶ σκαπανεῖς θὰ συμπληρώσουν τὴν ἀπὸ Κορίνθου μέχρι τῆς γεφύρας τοῦ Ἰσθμοῦ δενδροφύτευσιν.

ΣΠΑΡΤΗ

Ὁ νέος ὑποδιοικητὴς τῆς ΧΙης περιφερειακῆς διοικήσεως Λακωνίας ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του, ἐξέδωκεν ἡμερησίαν διαταγὴν μεστὴν πατριωτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ παραινέσεων.

— Ὁ περιφερειακὸς διοικητὴς Λακωνίας μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του καὶ τμήματος φαλαγγιτῶν μετέβη εἰς τὸ χωρίον Σκλαβοχώριον καὶ παρέστη εἰς τὸ ὑπὲρ τῶν πεσόντων μνημόσυνον, δοθὲν ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ τμήματος τῆς Ε. Ο. Ν.

— Ἡ κίνησις καθ' ἅπασαν τὴν περιφερειακὴν διοίκησιν ἐξακολουθεῖ ζωηρά. Οἱ σκαπανεῖς καὶ φαλαγγῖται καθ' ἑκάστην πληθύνονται διὰ τῆς ἀθρόας καὶ μετὰ προθυμίας προσελεύσεως νέων μελῶν.

— Θερμὰ συγχαρητήρια τῶν κατοίκων τῆς Ἀναβρυτῆς ἀπέσπασαν οἱ φαλαγγῖται διὰ τὴν προθυμίαν καὶ αὐτοθυσίαν μετὰ τῆς ὁποίας εἰργάσθησαν πρὸς κατάσβεσιν ἐκραγείσης πυρκαϊᾶς εἰς τὸ χωρίον, κατὰ τὴν 17ην παρ. μηνός.

— Ἐπίσης τὴν 23ην παρ. μηνὸς εἰργάσθησαν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν οἱ σκαπανεῖς καὶ φαλαγγῖται εἰς τὸν νεοχαραχθέντα δρόμον Ἀναβρυτῆς—Ἁγ. Ἰωάννου—Σπάρτης. Κατὰ τὴν ἐπάνοδόν των εἰς τὸ χωρίον τὴν ἑσπέραν οἱ κάτοικοι τοὺς ὑπεδέχθησαν μὲ ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίας ὑπὲρ τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ ἔργου τῆς Ε.Ο.Ν. Ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος ἀποτεινόμενος εἰς τοὺς φαλαγγίτας εἶπε: «Μὲ σᾶς παιδιὰ θὰ δοῦμε μιὰ νέα Ἑλλάδα! μιὰ νέα ζωή!». Ἅπαντες οἱ κάτοικοι μὲ ἀφάνταστον ἐνθουσιασμὸν ἐζητωκραύγασαν ὑπὲρ τοῦ μεγάλου μας Ἀρχηγοῦ καὶ τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας.

— Ὁ φαλαγγάρχης τῆς 84ης φάλαγγος Κροκεῶν μεταβὰς εἰς τὸ χωρίον Στεφανιὰ ἐπεθεώρησε τοὺς σκαπανεῖς καὶ φαλαγγίτας τοῦ χωρίου τούτου, ὡς καὶ τοῦ χωρίου Λαγίου. Μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν ὡμίλησεν εἰς τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν τοῦ χωρίου ἀναπτύξας τοὺς ἐθνικοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς Ε.Ο.Ν.

ΕΔΕΣΣΑ

Αἱ συγκεντρώσεις τῶν βαθμοφόρων τῶν τμημάτων ἀρρένων καὶ θηλέων τῶν φαλάγγων Ἐδέσσης, Γιαννιτσῶν καὶ Ἀρδέας, γίνονται τακτικῶς μετὰ προθυμίας δὲ καὶ μεγίστου ἐνδιαφέροντος τόσον οἱ σκαπανεῖς καὶ φαλαγγῖται, ὅσον καὶ αἱ σκαπάνισσαι καὶ φαλαγγίτισσαι παρακολουθοῦν ἅπαντα τὰ μαθήματα.

— Ὅλα τὰ τμήματα τῆς Ε.Ο.Ν. ἔλαβον μέρος εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἐπετείου τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πόλεως, ὡς καὶ εἰς τὴν γενομένην παρέλασιν, ἀποσπάσαντα τὸν θαυμασμὸν καὶ τὰς ἐπευφημίας τοῦ κοινοῦ.

— Ἐπίσης τμήματα τῆς φάλαγγος Ἐδέσσης μεταβάντα εἰς Γιαννιτσὰ ἔλαβον μέρος μετὰ τῶν τμημάτων τῆς ἐκεῖ φάλαγγος εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἐπετείου τῆς πόλεως Γιαννιτσῶν, ἕτερα δὲ τμήματα μετέβησαν εἰς Θεσσαλονίκην διὰ τὸν αὐτὸν σκοπόν.

ΚΟΜΟΤΙΝΗ

Ζωηρὰ κίνησις σημειοῦται εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ε.Ο.Ν. Ροδόπης. Ὁ περιφερειακὸς διοικητὴς συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐπιτελείου του μετέβη εἰς τὸ χωρίον Καρυδιὰ καὶ ἐπεθεώρησε τὰ ἐκεῖ τμήματα τῆς Ε.Ο.Ν. Μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν ὡμίλησε πρὸς τοὺς σκαπανεῖς καὶ φαλαγγίτας συστήσας πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸν Ἀρχηγὸν-Κυβερνήτην καὶ τὸ ἔργον τῆς Ε.Ο.Ν. Τοὺς λόγους τοῦ περιφερειακοῦ διοικητοῦ ἐκάλυψαν ἐνθουσιώδεις ζητω-

κραυγαὶ ὑπὲρ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ καὶ τῆς Ε.Ο.Ν.

Τὴν ἑπομένην ὁ περιφερειακὸς διοικητὴς μετέβη εἰς Ἴασμον καὶ ἐπεθεώρησε τὸ ἐκεῖ τμῆμα τῆς Ε.Ο.Ν.

ΞΑΝΘΗ

Οὐδόλως ὑστεροῦν εἰς ἐντατικὴν ἐργασίαν καὶ τὰ τμήματα τῆς Ε.Ο.Ν. Ξάνθης, ἀρρένων καὶ θηλέων.

Τὰ μαθήματα συνεχίζονται τακτικῶς, παρακολουθοῦν δὲ ταῦτα μετὰ προθυμίας καὶ ἐνθουσιωδῶς οἱ φαλαγγῖται καὶ αἱ φαλαγγίτισσαι.

Τὴν 26ην παρελθόντος μηνὸς διλοχία φαλαγγιτῶν καὶ φαλαγγιτισσῶν μεταβᾶσα εἰς τὸ χωρίον Κιμμέριον ἔλαβε μέρος εἰς τὴν τοπικὴν ἐτησίαν πανήγυριν. Ἀκολούθως κατέθεσε στέφανον εἰς τὸ Ἡρῷον τῶν πεσόντων, παρήλασε δὲ διὰ τῶν ὁδῶν τοῦ χωρίου, προκαλέσασα τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν κατοίκων.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Ἐξαιρετικὴ καὶ πλήρης δράσεως κίνησις καθ' ὅλην τὴν περιφερειακὴν διοίκησιν τῆς Ε.Ο.Ν. Ἰωαννίνων.

— Αἱ φάλαγγες τόσον τῶν ἀρρένων ὅσον καὶ τῶν θηλέων πυκνοῦνται καθημερινῶς διὰ τῆς προσελεύσεως νέων μελῶν.

— Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἰωαννίνων κ. Σπυρίδων, κατόπιν παρακλήσεως τῆς περιφερειακῆς διοικητρίας τῆς Ε.Ο.Ν. Ἰωαννίνων, μετὰ προθυμίας παρεχώρησε τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 4ης Αὐγούστου οἴκημα πρὸς στέγασιν τῆς Ε.Ο.Ν. θηλέων.

— Ἡ Ε.Ο.Ν. θηλέων Ἰωαννίνων ἵδρυσεν ἑπτὰ νέα τμήματα θηλέων εἰς Ἰωάννινα.

— Εἰς γενομένην εἰδικὴν συγκέντρωσιν ὡμίλησεν ἡ περιφ. διοικήτρια περὶ τῶν σκοπῶν καὶ τῶν ἐπιδιώξεων τῆς Ε.Ο.Ν.

ΛΑΡΙΣΑ

Ἐξαιρετικὰ γόνιμος ἡ συντελουμένη ἐργασία καθ' ὅλην τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν τῆς Ε.Ο.Ν. Λαρίσης.

Τὴν 25ην παρ. μηνὸς ὁ ἐπανελθὼν ἐξ Ἀθηνῶν Γενικὸς Ἐπόπτης τῆς Ε.Ο.Ν. ἔσχε μακρὰν συνεργασίαν μετὰ τοῦ περιφερειακοῦ διοικητοῦ καὶ τοῦ διοικητοῦ τῆς ὑποδιοικήσεως, δώσας εἰς αὐτοὺς ὡρισμένας ὁδηγίας.

— Τὴν 26ην παρ. μηνὸς ὁ περιφεριακὸς διοικητὴς μεταβὰς εἰς Τύρναβον προέβη εἰς ἐπιθεώρησιν τοῦ ἐκεῖ τμήματος τῆς Ε.Ο.Ν.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας συνεκροτήθη εἰς τὴν Λάρισαν σύσκεψις εἰς τὰ γραφεῖα τῆς περιφερειακῆς διοικήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχον ἅπαντες οἱ ἀνώτεροι βαθμοφόροι. Κατ' αὐτὴν ἐξητάσθησαν ὅλα τὰ σχετικὰ ζητήματα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν φαλαγγιτῶν.

Τοιαῦται συγκεντρώσεις, κατ' ἀπόφασιν τοῦ γενικοῦ ἐπόπτου, θὰ συγκροτοῦνται ἀνὰ δεκαπενθήμερον.

— Τὴν Κυριακὴν 30ὴν λήξαντος ὁ περιφερειακὸς διοικητὴς συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἐπιτελῶν του, μετέβη εἰς Βόλον, ὅπου ἐνήργησεν ἐπιθεώρησιν τῆς ἐκεῖ ὑποδιοικήσεως.

Μετὰ τὴν γενομένην ἐπιθεώρησιν τῶν φαλαγγιτῶν καὶ τῶν φαλαγγιτισσῶν καὶ σκαπανέων, οἵτινες εἶχον παραταχθῆ εἰς τὴν πλατεῖαν «Ἐλευθερίας», ἐπηκολούθησε παρέλασις τῶν τμημάτων, ἡγουμένης τῆς φιλαρμονικῆς. Τὴν παρέλασιν παρηκολούθησαν αἱ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως Βόλου, οἱ ἀνώτατοι βαθμοφόροι τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ πλῆθος κόσμου, τὸ ὁποῖον καὶ ἐπευφήμησε ζωηρῶς τὰ παρελαύνοντα τμήματα.

ΛΕΣΒΟΣ

Μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας ἑωρτάσθη ἐν Λέσβῳ ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Λέσβου. Εἰς τὴν ἑορτὴν μετέσχε φάλαγξ τῆς Ε.Ο.Ν. ἀρρένων καὶ θηλέων, ὡς καὶ εἰς τὴν στρατιωτικὴν παράταξιν καὶ παρέλασιν, προκαλέσασα τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ λαοῦ. Τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ θέατρον «Πάνθεον», παρουσίᾳ ἐκλεκτοῦ καὶ πυκνοτάτου ἀκροατηρίου, ἐδόθη πατριωτικὴ παράστασις, διοργανωθεῖσα ὑπὸ τῆς διοικήσεως θηλέων τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ ἐμφανίσασα διὰ συμβολικῶν ταμπλῶ τὸ συντελούμενον ἔργον τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας. Κατὰ τὴν παράστασιν τὸ ἀκροατήριον προέβη εἰς ἐνθουσιωδεστάτας ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ, τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τῆς Ε.Ο.Ν. Ἐπίσης τὴν ἑσπέραν ὡμίλησεν ἐνώπιον πυκνοτάτου ἀκροατηρίου ἡ περιφερειακὴ διοικήτρια τῆς Ε.Ο.Ν. περὶ τοῦ προορισμοῦ καὶ τῶν κατευθύνσεων τῆς νεολαίας, χαρασσομένων ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου.

Ἡ προκληθεῖσα ἐντύπωσις εἰς τὸν λαὸν τῆς Λέσβου ἐκ τῆς ἐν γένει ἐμφανίσεως τῶν τμημάτων τῆς Ε.Ο.Ν. ὑπῆρξεν ἀρίστη.

ΧΙΟΣ

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Χίου ἑωρτάσθη ἐν μέσῳ παλλαϊκοῦ ἐνθουσιασμοῦ. Τὴν 10ην πρωϊνὴν ἐγένετο δοξολογία εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναόν. Ὁ κ. Νομάρχης παρέστη φέρων τὴν στολὴν τοῦ γενικοῦ ἐπόπτου τῆς Ε.Ο.Ν.

Τὴν 11ην π.μ. ἐγένετο ἡ πολεμικὴ ἑορτὴ τοῦ Συντάγματος. Κατ' αὐτὴν ἐψάλη ἐπιμνημόσυνος δέησις ὑπὲρ τῶν πεσόντων καὶ ὁ κ. Νομάρχης κατέθεσε στέφανον ἐκ μέρους τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως. Ἐπηκολούθησεν ἡ ὁρκωμοσία τῶν νεοσυλλέκτων.

Τὴν μεσημβρίαν παρήλασαν οἱ μαθηταί, αἱ μαθήτριαι ὅλων τῶν σχολείων, οἱ παλαιοὶ πολεμισταί, αἱ ὁμάδες φαλαγγιτῶν, φαλαγγιτισσῶν, σκαπανέων καὶ ὁ στρατός. Ἰδιαιτέρως ἐθαυμάσθη καὶ ἐχειροκροτήθη ἐνθουσιωδῶς ὑπὸ τοῦ παρισταμένου κόσμου τὸ παράστημα τῶν φαλαγγιτῶν καὶ τῶν φαλαγγιτισσῶν.

Τὴν ἑσπέραν ἐγένετο μεγάλη λαμπαδηφορία, εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχον ἅπαντα τὰ τμήματα τῆς Ε.Ο.Ν.

Η ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΙΝ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Ἡ Διοίκησις τῆς Ἀνωτάτης Πανελληνίου Συνομοσπονδίας Πολυτέκνων ἀπέστειλε πρὸς τοὺς πολυτέκνους τῆς Ἑλλάδος τὴν κάτωθι προκήρυξιν:

«Ἡ Νεολαία δὲν πρέπει νὰ εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ Ἑλληνόπαιδα». Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Μὲ τὴν μεγάλην αὐτὴν ἀναμφισβήτητον ἀλήθειαν ἐχάραξε τοὺς σκοποὺς τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης κ. Ἰω. Μεταξᾶς.

Μὲ τὰς ὀλίγας αὐτὰς λέξεις ὑπέδειξεν εἰς ὅλα τὰ Ἑλληνόπαιδα ὅτι πρέπει καὶ ὀφείλουν νὰ αἰσθανθοῦν ζωηρὰν καὶ ἔντονον τὴν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν κοινὴν Μητέρα τὴν Ἑλλάδα μας.

Ἡ Νεολαία εἶναι ἡ Ἐλπὶς τοῦ Ἔθνους καὶ τὸ στήριγμα τῆς Πατρίδος. Εἰς αὐτὴν θὰ στηριχθῇ τὸ μέλλον, ἡ τιμὴ καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος.

Πρέπει νὰ διαπαιδαγωγηθῇ καὶ νὰ διαπλασθῇ ἡ Νεολαία μὲ Ἑλληνοπρεπεῖς ἀρχάς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύναται νὰ προασπίζῃ τὰ Ἐθνικὰ ἰδεώδη τῆς ἐνδόξου φυλῆς μας.

Οἱ ἀνωτέρω σκοποὶ περιέχονται εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας, εἰς τὰ τμήματα τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ἐγγραφοῦν τὰ τέκνα παντὸς γονέως καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ πολυτέκνου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε πάντοτε τὸ στήριγμα καὶ τῆς Κοινωνίας καὶ τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Οἰκογενείας.

Ὀφείλει ἐπομένως καὶ πρέπει πᾶς πολύτεκνος νὰ συστήσῃ εἰς τὰ τέκνα του νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὰ κατὰ τόπους τμήματα τῆς Ε.Ο.Ν. βέβαιος ὢν ὅτι τὰ τέκνα θὰ προσπορισθοῦν πνευματικήν, θρησκευτικήν, Ἐθνικὴν καὶ Κοινωνικὴν πειθαρχίαν, ἀλλὰ καὶ ἀλληλεγγύην.

Κανεὶς πολύτεκνος δὲν πρέπει νὰ λησμονῇ ὅτι διὰ νὰ δυνηθῇ ἡ Ἑλλὰς νὰ δημιουργήσῃ τὸν τρίτον νεώτερον πολιτισμόν της, πρὸ παντὸς ἄλλου ὀφείλει νὰ ἀποκτήσῃ πειθαρχουμένην Νεολαίαν.

Τὴν ὡραίαν καὶ σώτειραν αὐτὴν πειθαρχίαν, καὶ τὰς ἠθικὰς ἀρχάς, θὰ τὰς αἰσθανθῇ κάθε νέος ἂν συγκαταλεχθῇ μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ε.Ο.Ν.

Ὁ Πρόεδρος Γερ. Δεστούνης. Ὁ Γεν. Γραμματεὺς Δημ. Καλαμαρᾶς.

ΜΕΡΙΚΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

ΣΧΕΔΙΑ ΜΕ ΤΟ ΨΑΛΙΔΙ

Οἱ παῖκται κάθονται γύρω - γύρω σ' ἕνα τραπέζι κι' ἔχουν ἕνα ψαλίδι καὶ δυὸ κομμάτια χαρτιοῦ. Μὲ τὸ ψαλίδι πρόκειται νὰ σχηματίσῃ κάθε παίκτης, κόβοντας τὸ χαρτί, τὸ ὁμοίωμα ἑνὸς ζώου, ἑνὸς λουλουδιοῦ κ.λ.π.

Κάθε παίκτης γράφει σὲ χαρτὶ τί εἴδους ἀντικείμενο πρόκειται νὰ φιάξῃ (π. χ. ἐλέφας) καὶ τὸ ὑπογράφει, τὸ διπλώνει προσεκτικὰ στὰ τέσσερα, ὥστε νὰ μὴ βλέπουν οἱ ἄλλοι τί γράφει καὶ τὸ τοποθετεῖ στὴ μέση τοῦ τραπεζιοῦ.

Οἱ παῖκται πέρνουν στὰ χέρια ἕνα ψαλίδι καὶ ἀρχίζουν νὰ ψαλιδίζουν τὸ χαρτί, — εἰς τρόπον ὥστε νὰ σχηματισθῇ τὸ ἀντικείμενον ποὺ ἐδήλωσαν — γράφοντας το στὸ χαρτάκι, τὸ διπλωμένο στὰ τέσσερα. Κάθε παίκτης πρέπει νὰ μὴ ρωτᾷ τὸν ἄλλον τί θέλει ἢ τί ἐδήλωσε ὅτι θέλει νὰ κάνῃ. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ παιχνιδιοῦ στηρίζεται στὴν μυστικότητα.

Ὅταν τελειώσουν ὅλοι οἱ παῖκται τὸ σχέδιο τους — μπορεῖ νὰ ὁρισθῇ ἀπὸ πρὶν σὲ πόσα λεπτὰ πρέπει νὰ τὸ τελειώσουν — παρουσιάζει ὁ καθένας μὲ τὴ σειρά του (καὶ ἡ σειρὰ πρέπει νὰ ὁρισθῇ ἐκ τῶν προτέρων) τὸ δημιούργημα του.

Τότε ὅλοι οἱ ἄλλοι παῖκται — ἀρχίζει ἐκεῖνος ποὺ κάθεται δεξιὰ ἀπὸ τὸν παρουσιάζοντα τὸ σχέδιο — λέγουν τὴ γνώμη τους: Μὲ τί ὁμοιάζει δηλαδὴ τὸ σχέδιο, π. χ.

— Αὐτὸ ποὺ μᾶς δείχνεις εἶναι χελιδόνι, μπαρμπούνι κλπ.

Κατόπιν ἕνας παίκτης ἀνοίγει τὸ χαρτὶ ποὺ εἶναι στὴ μέση τοῦ τραπεζιοῦ καὶ διαβάζει τί εἶχε δηλώσει ὅτι θὰ ἔφτιαχνε ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου ἐχαρακτηρίσθη τὸ κατασκεύασμα. Ἔπειτα γράφει πόσοι ἀπὸ τοὺς παίκτας συμφώνησαν μὲ τὴν δήλωσι τοῦ κατασκευαστοῦ.

Αὐτὸ γίνεται γιὰ ὅλους. Ὁ παίκτης τοῦ ὁποίου τὸ σχέδιο συνεκέντρωσε περισσοτέρας γνώμας ὅτι εἶναι σύμφωνον μὲ τὴν δήλωσιν κερδίζει

Ἐὰν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναδειχθῇ ὁ πρῶτος νικητής, ἐπειδὴ 2 ἢ 3 ἔχουν πάρει ἴσον ἀριθμὸν «ψήφων», τὸ παιχνίδι ἐπαναλαμβάνεται μεταξὺ αὐτῶν μόνον. Οἱ ἄλλοι ποὺ «κάηκαν» θὰ ποῦν τὴ γνώμη τους γιὰ τὰ νέα σχέδια ποὺ θὰ παρουσιάσουν οἱ διαγωνιζόμενοι καὶ τὰ ὁποῖα δὲν πρέπει νὰ εἶναι ὅμοια μὲ τὰ πρῶτα ποὺ ἔφιαξαν.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ

Λέγετε εἰς ἕνα γνωστόν σας:

— Γράψτε σ' ἕνα χαρτὶ ἕνα ἀριθμὸ τριψήφιον, ἀλλὰ μυστικά!

Σᾶς ἀπαντᾷ:

— Τὸν ἔγραψα!

— Ξαναγράψτε τὰ ἴδια ψηφία κατ' ἀντίστροφον τάξιν.

— Τὰ ἔγραψα...

— Ἀφαιρέσατε τὸν μικρότερον ἀριθμὸν ἀπὸ τὸν μεγαλύτερον καὶ ἔπειτα νὰ μοῦ πῆτε τὸ ψηφίον τῶν μονάδων τῆς διαφορᾶς (δηλ. τὸ τελευταῖο ψηφίον).

— Ὀκτώ.

— Λοιπόν, ἀπὸ τὴν ἀφαίρεσιν ποὺ χάνατε ηὕρατε διαφορὰν τὸν ἀριθμὸν 198!

Πῶς ἐπιτυγχάνετε;

Ἔχετε ἕνα τριψήφιον ἀριθμόν. Καὶ ἕνα ἄλλον ποὺ σχηματίζεται ἂν γράψουμε τὰ ψηφία τοῦ πρώτου κατ' ἀντίστροφον τάξιν. Ἐὰν ἀφαιρέσουμε τὸν μικρότερο ἀπὸ τὸ μεγαλύτερο, θὰ προκύψῃ μία διαφορά. Αὐτῆς τῆς διαφορᾶ» τὸ μεσαῖον ψηφίον εἶναι πάντοτε 9.

Ἔτσι, γνωρίζετε ὅτι τὸ δεύτερον ψηφίον τῆς διαφορᾶς εἶναι ἀσφαλῶς 9. Ἐκεῖνος ποὺ ἐρωτᾶται, σᾶς δίδει τὸ ψηφίον τῆς διαφορᾶς τῶν μονάδων, τὸ τελευταῖο δηλ. ψηφίον. Σᾶς λείπει ἑπομένως μόνο τὸ ψηφίον τῶν ἑκατοντάδων. Τὸ εὑρίσκετε καὶ αὐτὸ εὐκολώτατα ἂν ἀπὸ τὸ 9 ἀφαιρέσετε τὸ ψηφίον τῶν μονάδων. Ὁ ἀριθμὸς ποὺ θὰ προκύψῃ ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως (ὡς τὸ παράδειγμα) εἶναι τὸ ψηφίον τῶν ἑκατοντάδων. Καὶ αὐτὸ γίνεται μὲ κάθε ἀριθμόν.

Ἔχομεν λ. χ. τὸν ἀριθμὸν 674
Ἀφαιροῦμεν τὸν ἀντίστροφον 476

Ὑπόλοιπον 198

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

Τὰ ἀκέφαλα σώματα ἀνήκουν, ἐκ τῶν ἀριστερῶν, εἰς τοὺς Μουσσολίνι, Σαρλῶ, Χίτλερ Χονδρὸν καὶ Λιγνὸν καὶ Τσάμπερλαιν.

— Ἡ λύσις τῆς δυσκόλου προσθέσεως: 5+40+45=90, 10+35+50=95, 15+30+55=100, 20+25+60=105.

ΕΥΚΟΛΟΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Χρωματίσατε τὰ μέρη τοῦ σχεδίου ὡς ἑξῆς:
1. Πράσινο ἀνοικτὸ | 3. Κίτρινο
2. Πράσινο σκοῦρο | 4. Κόκκινο
Τὰ μέρη ποὺ σημειοῦνται μὲ 0 θὰ μείνουν λευκά.

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΔΕΚΑΡΑΣ

Ἐκλέγετε τὸ ...«θῦμα» τῆς ἐξυπνάδας σας... Βάζετε καὶ ἕνα στοίχημα μαζύ του, ἀφοῦ τοῦ πῆτε τὰ ἑξῆς:

— Θὰ σοῦ δώσω ἕνα ποτῆρι, ἕνα κέρμα πέντε δραχμῶν καὶ μιὰ δεκάρα. Τὸ τάλληρο καὶ τὴ δεκάρα θὰ τὰ τοποθετήσῃς στὸ βάθος τοῦ ποτηριοῦ. Τὴ δεκάρα κάτω ἀπὸ τὸ τάλληρο. Μπορεῖς νὰ βγάλῃς μόνο

τὴ δεκάρα ἀπ' τὸ ποτῆρι, χωρὶς νὰ ἀναποδογυρίσῃς τὸ ποτῆρι, χωρὶς νὰ τὸ κουνήσῃς καὶ χωρὶς νὰ βάλῃς τὰ δάκτυλα σου ἢ ἄλλο ἀντικείμενο μέσα σ' αὐτό;

Ἡ ἐρώτησις θὰ προξενήσῃ κατάπληξιν. Ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον ἀπευθύνεσθε θὰ σκεφθῇ γιὰ μιὰ στιγμή, καὶ ἀσφαλῶς θὰ ἀπαντήσῃ ὅτι αὐτὸ ποὺ τοῦ ἐπροτείνατε εἶναι ἀδύνατο.

Σ' αὐτὴν τὴν περίπτωσι χαμογελᾶτε μὲ ὕφος ἀνθρώπου ποὺ εἶναι εἰς θέσιν νὰ κάνῃ θαύματα καὶ συνεχίζετε:

— Στοιχηματίζω ὅτι μπορῶ νὰ βγάλω τὴ δεκάρα ποὺ εἶναι στὸν πάτο τοῦ ποτηριοῦ, κάτω ἀπὸ τὸ τάλληρο, χωρὶς νὰ ἀναποδογυρίσω ἢ νὰ κουνήσω τὸ ποτῆρι καὶ χωρὶς νὰ βάλω μέσα σ' αὐτὸ τὰ δάκτυλά μου, ἢ ἄλλο ἀντικείμενο.

Καὶ ἰδοὺ πῶς θὰ ἐνεργήσετε διὰ νὰ ἐπιτύχετε τὸ καταπληκτικὸ αὐτὸ «θαῦμα», τὸ ὁποῖον εἶναι ἐν τούτοις ἁπλούστατο.

Τοποθετῆτε μιὰ δεκάρα στὸ βάθος τοῦ ποτηριοῦ καὶ ἐπάνω στὴ δεκάρα ἕνα τάλληρο. Πιάνετε μὲ τὰ χέρια σας τὸ ποτῆρι — ὅπως φαίνεται στὴν εἰκόνα ποὺ βλέπετε πειὸ ἐπάνω — καὶ φυσᾶτε δυνατὰ μέσα σ' αὐτό. Ἂν φυσήξετε πολὺ δυνατά, τὸ τάλληρο θὰ κουνηθῇ, θὰ ἀλλάξῃ θέσι καὶ θὰ ἀφίσῃ ἐλεύθερη τὴ δεκάρα. Ἡ δεκάρα, ἔχει ἐλάχιστο βάρος καὶ ἀπὸ τὸ ρεῦμα τοῦ ἀέρος ποὺ θὰ σχηματίζεται ἀπὸ τὰ συνεχῆ σας φυσήματα — μπορεῖ νὰ χρειασθοῦν περισσότερα ἀπὸ ἕνα — θὰ παρασυρθῇ καὶ θὰ πεταχτῇ ἔξω ἀπὸ τὸ ποτῆρι, πρᾶγμα ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ καὶ γιὰ τὸ τάλληρο, τὸ ὁποῖον εἶναι βαρύ.

Δοκιμάσατε μερικὲς φορὲς προτοῦ ἀρχίσετε τὴν...παράστασι. Καὶ ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας νὰ φυσᾶτε μὲ τὰ μάτια κλειστά, γιατὶ εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ σᾶς κτυπήσῃ στὸ μάτι ἡ δεκάρα, βγαίνοντας ἀπ' τὸ ποτῆρι.

Ἂν δὲν ἐπιτυγχάνει εὔκολα τὸ παιχνίδι μὲ τὸ τάλληρο, χρησιμοποιήσατε ἀντὶ αὐτοῦ δίδραχμο ἢ μονόδραχμο.

Καὶ μία Εὔθυμη Σελὶς

ΚΡΙΜΑ ΣΤΗΝ ΦΑΣΑΡΙΑ

Ὁ πελάτης στὸ γκαρσόνι ποὺ περιμένει παραγγελία ἀφοῦ ἔβαλε στὸ τραπέζι λογιῶν - λογιῶν ποτήρια, πηρούνια, μαχαιροπήρουνα κλπ.
— Ἕνα καφέ, σὲ παρακαλῶ!

ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ὁ μακαρίτης Ἀλέξανδρος Ραγκαβῆς, ὁ περίφημος γιὰ τὴν πολυμάθεια καὶ τὴν ἐξυπνάδα του, ἐταξείδευε κάποτε στὴν Εὐρώπη μαζὺ μὲ κάποιον Ἄγγλον. Καὶ εἶναι γνωστὸς ὁ ἐθνικὸς ἐγωϊσμὸς τῶν Ἄγγλων.

Κατὰ τὸ ταξίδι λοιπὸν ὁ Ἄγγλος ταξιδιώτης ρώτησε ἀγγλικὰ τὸν γλωσσομαθέστατον Ραγκαβῆν:

— Ξέρετε ἀγγλικά;

— Ὄχι, ἀπήντησεν ὁ Ραγκαβῆς.

— Τότε εἶσθε γάϊδαρος, εἶπε πάλι ἀγγλικὰ ὁ Ἄγγλος, μὲ τὴν ἰδέα ὅτι ὁ Ραγκαβῆς δὲν κατάλαβε.

Ὁ Ραγκαβῆς δὲν ἀπήντησε τίποτα ἐκείνη τὴ στιγμή. Σὲ λίγη ὥρα ὅμως ἐπλησίασε τὸν Ἄγγλον καὶ τὸν ρώτησε ἑλληνιστί:

— Ξέρετε ἑλληνικά;

— Νό, ἀπήντησεν ὁ Ἄγγλος.

— Ξέρετε Ἰαπωνικά; ρώτησε ὁ Ραγκαβῆς σὲ ἰαπωνικὴ γλῶσσα.

— Νό!

— Ξέρετε γερμανικά; ἐπανέλαβε τὴν ἐρώτησι του ὁ Ραγκαβῆς, γερμανιστί.

— Νό!

— Ξέρετε γαλλικά; ξαναρώτησε ὁ Ἕλλην, γαλλιστί.

— Νό! ἀπήντησε πάλιν ὁ Ἄγγλος.

— Τότε προσέθεσε ὁ Ραγκαβῆς σὲ καθαρώτατη ἀγγλικὴ γλῶσσα, εἶσθε μιά, δυό, τρεῖς τέσσερις φορὲς γάϊδαρος!

ΓΕΛΑΣΤΕ!

Ὁ Νῖκος διηγεῖται τοὺς ἄθλους του:

— Ἀλλά, τί νομίζετε; Προχθὲς ποὺ εἴχαμε βάλει στοίχημα μὲ τὸ Νότη, ποιός θὰ τρέξη ποιὸ γρήγορα, νά, πότε αὐτὸς ἔτρεχε μπροστά, πότε ἐγὼ ἀπὸ πίσω.

* * *

Στὸ σπίτι ἐλήφθη τηλεγράφημα τοῦ πατέρα ποὺ ἔλειπε σὲ ταξείδι. Καὶ ἡ μικρὴ Νίνα:

— Καλὲ μὴν πιστεύεις, μητέρα! Δὲν εἶναι αὐτὰ τὰ γράμματα τοῦ πατέρα! Δὲ μοιάζουν καθόλου.

Ὁ Δάσκαλος: Διατὶ αἱ παρὰ τοὺς τροπικοὺς εὑρισκόμεναι χῶραι καλοῦνται εὔκρατοι;

Ὁ Μαθητής: Διότι ἔχουν καλὰ κράτη.

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ «ΜΙΑΣ ΤΙΓΡΕΩΣ»

— Ἐκείνη τὴν ἐποχή, ἄρχισε νὰ διηγῆται ὁ κ. Εὐτύχιος, βρισκόμουν στὸ Παρίσι ἀδέκαρος, πεινασμένος, ἄνεργος, ἄθλιος καὶ ἐλεεινός.

» Γυρνῶντας μιὰ μέρα στοὺς δρόμους, ἔφθασα σ' ἕνα ἱπποδρόμιο. Ἀπελπισμένος μπῆκα μέσα καὶ παρουσιάσθηκα στὸν ἰδιοκτήτη.

— Τί θέλετε; μοῦ εἶπεν ἐκεῖνος.

— Ἤθελα μιὰ θέσι στὸ ἱπποδρόμιό σας.

— Θέσι; Εἶσθε ἀκροβάτης, κωμικός, θηριοδαμαστής;

— Ὄχι.

— Τότε, δὲν γίνεται τίποτα.

» Εὐχαρίστησα, συνέχισε ὁ κ. Εὐτύχιος, τὸν ἰδιοκτήτη καὶ γύρισα νὰ φύγω. Δὲν εἶχα κάμει ὅμως πολλὰ βήματα, καὶ ὁ κ. αὐτὸς μὲ φώναξε πάλι.

— Σᾶς βρῆκα μιὰ δουλειά, μοῦ εἶπε, θὰ μοῦ κάνετε τὴν τίγρι.

— Τὴν τίγρι;

— Μάλιστα. Χθὲς ἡ μεγάλη τίγρις τοῦ ἱπποδρομίου ψόφησε. Ἐπειδὴ ὅμως ἦταν τὸ ἀγαπημένο ζῶο τοῦ κοινοῦ, θὰ τὴν ἀντικαταστήσω. Θὰ σᾶς δώσω τὸ τομάρι της καὶ θὰ ἐμφανισθῆτε ὡς... τίγρις. Δέχεσθε;

— Βεβαιότατα!

» Τὴν ὥρα ποὺ βγῆκα ἀπ' τὸ κλουβί μου, συνέχισε ὁ κ. Εὐτύχιος, ἤμουν πολὺ ταραγμένος, ὥστόσο ἔκανα ὅ,τι ἦταν δυνατό, γιὰ νὰ μὴ ἐξευτελίσω τὴν φήμη τῆς τίγρεως ποὺ παρίστανα. Μούγγριζα, ἔτρεχα πάνω - κάτω, καὶ πηδοῦσα κατὰ τρόπον ποὺ ἐνθουσίαζε πολὺ τὸ κοινόν, τὸ ὁποῖον χειροκροτοῦσε δαιμονιωδῶς. Ξαφνικὰ ὅμως τὰ χειροκροτήματα σταμάτησαν ἀπότομα. Τὴν ἴδια στιγμὴ ἄκουσα κάποιον θεατὴ τοῦ κοντινοῦ θεωρείου νὰ λέη στὸν διπλανό του:

— Ἐγὼ σοῦ λέω πὼς αὐτὴ ἡ τίγρις θὰ τὸν κατασπαράξη τὸν λέοντα.

— Δὲν πιστεύω.

— Μωρὲ ἄκουσε ποὺ σοῦ λέω.

» Ἡ συζήτησι αὐτὴ μ' ἔκανε νὰ παραξενευτῶ λιγάκι. Γιὰ ποιὸν λέοντα μιλοῦσαν ἐκεῖνοι οἱ δυὸ ἠλίθιοι; Τόσο πολὺ εἶχαν πεισθῆ ὅτι εἶχαν ἐμπρός τους πραγματικὸ θηρίο;

» Ἀπὸ τούς... συλλογισμοὺς αὐτοὺς μ' ἔβγαλε ἕνα μούγκρισμα ποὺ ἄκουσα κοντά μου. Γύρισα τὸ κεφάλι μου καὶ κόντεψα νὰ πάθω συγκοπή. Ἐκεῖ, μέσα στὸ ἀδιέξοδο κλουβί, δυὸ βήματα μακρυά μου, στεκόταν περήφανα ἕνα τεράστιο λιοντάρι, ποὺ μὲ κύτταζε μὲ φλογισμένα μάτια. Προσπάθησα νὰ φωνάξω «βοήθεια», ἀλλὰ διεπίστωσα ὅτι οἱ φωνητικές μου χορδὲς εἶχαν πάψει νὰ λειτουργοῦν.

» Στὸ μεταξὺ τὸ λιοντάρι μὲ πλησίαζε ὁλοένα μουγκρίζοντας. Καταλάβαινα πὼς εἶχε φθάσει ἡ τελευταία μου στιγμή. Ἄρχισα ἀσυναισθήτως νὰ ψιθυρίζω λέξεις προσευχῆς...

Τὸ θηρίο σήκωνε τώρα τὸ πόδι του ἐπάνω μου. Μιὰ ἀσθενικὴ φωνὴ βγῆκε ἀπ' τὸ λαρύγγι μου ποὺ εἶχε παγώσει ἀπὸ τὸν τρόμο.

— Βοή... Βοηθ... Βο...

» Τώρα τὸ λιοντάρι ἄνοιγε τὸ στόμα του. «Τὸ τέλος τοῦ τέλους», σκέφθηκα. Εἶχα ἀρχίσει νὰ χάνω τὶς αἰσθήσεις μου. Φαντασθῆτε τὴν ἔκπληξί μου ὅταν τὴν ἴδια στιγμὴ ἄκουσα νὰ μοῦ ψιθυρίζουν:

— Σήκω ἐπάνω, ἠλίθιε! Θὰ μᾶς διώξη καὶ τοὺς δυὸ τ' ἀφεντικὸ ἂν ἐξακολουθῆς νὰ κάθεσαι ἔτσι σὰν ζωντόβολο...

» Μὲ πολὺ κόπο, κατέληξεν ὁ κ. Εὐτύχιος, ἄνοιξα τὰ μάτια μου, γιὰ νὰ δῶ ὅτι ὁ μυστηριώδης συνομιλητής μου δὲν ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὸν τρομερὸ καὶ φοβερὸ λέοντα.

» Ἦτο συνάδελφός μου!!

ΖΗΤΟΥΣΕ ΤΗΝ ΑΔΕΙΑ...

Ὁ μεσῆλιξ κύριος ἐρωτᾷ τὸν γηραιὸ πατέρα του:

— Πατέρα, μπορῶ νὰ πάρω ἀκόμη ἕνα κομμάτι γλυκό; Εἶναι τὰ γενέθλιά μου σήμερα...

ΤΟ ΠΕΡΙΕΡΓΟ ΦΥΤΟ...

Ἕνας μαῦρος βασιλιᾶς πῆγε μὲ τὴν ἀκολουθία του στὴ σκηνὴ ἑνὸς περιηγητοῦ, γιὰ νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ. Οἱ μαῦροι, περίεργοι, κυττοῦσαν τὰ ὅπλα καὶ τὰ ἄλλα πράγματα ποὺ ἔβλεπαν ἐκεῖ μέσα, χωρὶς νὰ μποροῦν νὰ καταλάβουν τὴν χρησιμότητά τους.

Κυρίως τὴν προσοχή τους τράβηξε μιὰ βούρτσα ποὺ ἦταν ἐπάνω σ' ἕνα τραπέζι καὶ ποὺ τὴν ἐξέταζαν ὅλοι μὲ μεγάλη περιέργεια.

Τὴν ἄλλη μέρα ὁ περιηγητὴς ἀνεκάλυψε ὅτι ἡ βούρτσα του εἶχε ἐξαφανισθῆ καὶ ὅταν πῆγε στὸ μαῦρο βασιλιᾶ, τοῦ παραπονέθηκε γι' αὐτό.

— Μὰ γιατί ἀφίνεις ἐκτεθειμένο ἕνα τόσο περίεργο ἀντικείμενο; τοῦ ἀπήντησε ὁ βασιλιᾶς, ἕνα κομμάτι ξύλο, ἀπ' τὸ ὁποῖο φυτρώνουν τρίχες!

Η ΚΥΡΙΟΛΕΞΙΑ

— Εἶδες αὐτὸν τὸν ἀκροβάτη; Σηκώνει ἐπάνω στὰ τεντωμένα χέρια του τὶς δύο ἀδελφές του καὶ τοὺς τρεῖς ἀδελφούς του.

— Ὥστε μπορεῖ νὰ καυχηθῆ ὅτι εἶναι τὸ στήριγμα τῆς οἰκογενείας του!

ΑΠΟΡΙΑ

— Πρὸ πάντων νὰ προσέχῃς φίλε μου νὰ μὴ μπαίνεις ποτὲ στὸ τελευταῖο βαγόνι τοῦ τραίνου. Αὐτὸ παθαίνει τὸ χειρότερο κακὸ σὲ περίπτωσι ἀτυχήματος.

— Μὰ τότε, ἀφοῦ εἶναι ἔτσι, γιατί βάζουν τελευταῖο βαγόνι στὰ τραῖνα;

ΟΡΘΗ ΕΡΩΤΗΣΙΣ...

— Ποῦ ἤμουνα; Ψάρευα τσιποῦρες!

— Καὶ ἔπιασες πολλές;

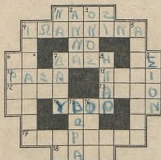
— Καμμία.

— Τότε πῶς ξέρεις πῶς ἤτανε τσιποῦρες;

Γιά νά ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΜΑΣ

Ὁριζοντίως:

1) Οἶκος τοῦ Θεοῦ.
4) Πόλις τῆς Ἑλλάδος, κειμένη παρὰ ὁμώνυμον λίμνην.
6) Νῆσος (γαλλιστί).
7) Σύνολον δένδρων (πληθ.).
10) Τὰ φοροῦν οἱ παπάδες.
11) Δίπλα.
12) Κλωστάς.
13) Ἐνεργῶ, κάμνω.
14) Ἀποτελεῖ τὰ ¾ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς.
17) Πόλις τῆς Ρωσσίας καὶ γουναρικό.
18) Παιδί.

Καθέτως:

1) Μόριον τῆς ὑποτακτικῆς.
2) Ὄνομα τῆς μητρὸς τῆς Παναγίας.
3) Ὑπομονητικὸν ζῷον.
4) Χώρα τῆς Ἀγγλίας.
5) Ποταμὸς τῆς Ἑλλάδος.
6) Ἀγγελιαφόρος τῶν Θεῶν.
7) Πυκνό.
8) Σκότι.
9) Λόφος τῆς Ἱερουσαλήμ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔκειτο ὁ ναὸς τοῦ Σολομῶντος.
15) Εἶναι πάντοτε εὐπρόσδεκτα.
16) Μονὰς χρονικὴ (ὀνομ. πληθ.).

Κρυπτογραφικὸν

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0	= Πόλις τῆς Παλαιστίνης
2 3 1 6	= Καυγᾶς
3 2 7	= Μήτηρ θεῶν
4 0 9 3 4 6	= Ἀρχαῖος ποιητής
5 8 9	= Εἶναι φθαρτή
6 7 3 3 7	= Γυνὴ τῆς Βίβλου
7 1 0 4 6	= Ὀροσειρὰ τῆς Βαλκανικῆς
8 1 8 8 9	= Πόλις τῆς Γαλλίας
9 8 1 4 6	= Οὐράνιον σῶμα
0 7 6 6 7 8 1 7	= Λιμὴν τῆς Μεσογείου

Πυραμὶς

* Οἱ σταυροὶ καθέτως, ὄρος τῆς Βαλκανικῆς

* * * = Μέρος τοῦ προσώπου

* * * * * = Νῆσος τοῦ Αἰγαίου

* * * * * * * = Εὐρωπαϊκὸν κράτος

* * * * * * * * * = Πτηνόν, προσωποποίησις τῆς ἀθωότητος

Ἀκροστιχὶς

Τὰ ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων, ἀποτελοῦν πόλιν τῆς Ἑλλάδος:

1) Πρωτεύουσα φίλου καὶ γειτονικοῦ τῆς Ἑλλάδος κράτους. 2) Ὄνομα τοῦ πατρὸς τοῦ Ὀδυσσέως. 3) Προϊὸν τῆς γεωργίας μας, χρησιμοποιούμενον πολὺ ὑπὸ τοῦ λαοῦ. 4) Βασιλεὺς τῆς ἀρχαίας Περσίας. 5) Σημεῖον τοῦ ὁρίζοντος. 6) Αὐτοκράτωρ τῆς Γαλλίας. 7) Λίμνη ἐπὶ τῶν ἑλληνογιουγκοσλαυϊκῶν συνόρων. 8) Βαλκανικὸν κράτος. 9) Ὄρος τῆς Ἑλλάδος. 10) Καμπούρα. 11) Πρωτεύουσα Εὐρωπαϊκοῦ κράτους. 12) Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος. 13) Νῆσος τοῦ Β. Αἰγαίου. 14) Πατρὶς τῆς ἀρχαιότητος. 15) Πόλις τῆς Μακεδονίας.

Λογοπαίγνιον

Ποιὰ εἶναι ἐκείνη ἡ λέξις, τῆς ὁποίας τὸ ἀρσενικόν της εἶναι ὄνομα Πάπα τῆς Ρώμης, τὸ θηλυκόν της ἀντωνυμία καὶ τὸ οὐδέτερόν της ἕνα ὑγρὸ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος;

Σημειωτέον ὅτι ἡ ὀρθογραφία μπορεῖ ν' ἀλλάξῃ.

Δικτυωτὸν

* * * * * * * * * = Εὐρὺς χῶρος ἐντὸς τῶν πόλεων
*   *   *   *
* * * * * * * * * = Γεωργικὸν ἐργαλεῖον
*   *   *   *
* * * * * * * * * = Ποταμὸς τῆς Ἑλλάδος
*   *   *   *
* * * * * * * * * = Τὸ ἀντίθετον τῆς καταφάσεως

Καὶ καθέτως τὰ ἴδια.

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Σύνθετος Σταυρός: Ἡ παροιμία ποὺ ἐζητεῖτο ἦτο ἡ ἑξῆς: «Στοῦ κουφοῦ τὴν πόρτα ὅσο θέλεις βρόντα».

Αἱ λέξεις τοῦ βοηθητικοῦ κρυπτογραφικοῦ: Σταυρός, Πάνθηρ, Ἄρτα, Λάρισα.

Μεσοστιχίς: Μεταξᾶς (ΡῶΜος, ΚλΕων, ἀεΤός, ἀρχΑῖος, ΠαΞοί, ΠρΑγα, ΘάΣος).

Φωνηεντόλιπον: «Ὅποιος κυνηγᾷ πολλοὺς λαγοὺς δὲν πιάνει κανένα».

Ἀκροστιχίς: Ἀρχιμήδης (Ἄργος, Ρώμη, Χελιδών, Ἱπποκράτης, Μῆλος, Ἥλιος, Δανία, Ἡρακλῆς, Σηκουάνας).

Ἀναγραμματισμός: Κάιν-Κίνα.

Κρυπτογραφικόν: Ἱερουσαλήμ, Ἀλῆς, ἥλιος, Σοῦλι, ράσο, Σῦρος, λεῖος, ἱεροῦ).

Ἀριθμητικόν: 3×4=12—2=10 : 5=2+1=3.

Τὸ ἀρχικὸν γράμμα: 1. Μῆλος-Δῆλος. 2. Νέρων-γέρων.

Μεσοστιχὶς

Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων, ἀποτελοῦν περίφημον μαθηματικὸν τῆς ἀρχαιότητος.

1) Ὠφέλιμον καὶ πιστὸν εἰς τὸν ἄνθρωπον ζῷον, 2) Ποταμὸς τῆς Γαλλίας, 3) Πέτρα, 4) Νῆσος τοῦ Αἰγαίου, 5) Ποταμὸς τῆς Πορτογαλλίας, 6) Εἶδος ξύλου χρησιμοποιουμένου κυρίως εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ἐπίπλων, 7) Ἄγριον ζῷον, 8) Πόλις τῆς Ἀλβανίας, 9) Νῆσος τοῦ Β. Αἰγαίου.

(Αἱ ἀνώτερω ὡραῖαι ἀσκήσεις ἀπεστάλησαν ὑπὸ τοῦ ἀναγνώστου μας Ἀναστ. Α. Χαλᾶ).

Μία λαϊκὴ παροιμία

Αἱ κάτωθι 14 συλλαβαὶ σχηματίζουν μίαν γνωστοτάτην λαϊκὴν παροιμίαν.

	Ο	ΤΟ	
ΚΑ	ΚΥ	ΚΑΙ	ΚΕ
ΚΙ	ΤΖΕ	ΑΙ	ΠΑ
ΣΕ	ΒΡΗ	ΡΗΣ	ΤΕΝ

Ἐννοεῖται ὅτι αἱ συλλαβαὶ δὲν εἶναι τοποθετημέναι εἰς τὴν κανονικήν σειράν.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Κον ΑΛ. ΦΑΤΣΕΑΝ, φαλαγγίτην, Δραπετσώνα. — Συνεργασία σας ελήφθη, ευχαριστούμεν.

Κον ΧΡΗΣΤΟΝ ΧΑΜΑΝ, μαθητήν, Ἰωάννινα. — Ὁμοίως.

Κον ΑΧΙΛ. ΠΕΙΣΤΙΚΟΥ.—Λιτόχωρον.—Ἐπιστολή σας ελήφθη. Θά σας απαντήσωμεν προσεχώς.

Δδα ΜΑΡ. ΚΟΝΤΕΛΛΟΥ.—Ἐπί του ἰδίου θέματος έχομεν ήδη πληθώραν συνεργασίας. Ἀσχοληθήτε μέ κάτι άλλο, αφού άλλως γράφετε τόσον ευχερώς.

Κον ΕΜΜΑΝ. ΚΑΤΡΑΝΙΑΝ.—Θά σας γράψωμεν προσεχώς.

Κον Ν. ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ, ενταύθα.—Δυστυχώς δέν δύναται νά δημοσιευθή καθότι είναι ἱστορικώς ανεξακρίβωτον. Ἀποστείλατέ μας κάτι άλλο.

Κον Ν. ΜΑΜΜΕΛΟΝ.—Ἅγ. Προκόπιον Κερκύρας.—Μολονότι δέν είναι ευχερές διά τό περιοδικόν, θά ερωτήσωμεν την σχετικήν υπηρεσίαν καί θά σας απαντήσωμεν.

Κον ΓΕΩΡΓ. ΣΤΡΙΜΠΑΚΟΝ, φαλαγγίτην Ε.Ο.Ν., Πύλον.—Νά γράφης παιδί μου δικά σου ποιήματα. Τό αποσταλέν εδημοσιεύθη εἰς τό περιοδικόν.

Κον ΛΑΜΠΗΝ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΝ.—Ποίημά σας χρήζει τεχνικής επεξεργασίας.

Δδα ΝΤΟΡΑΝ ΑΡΤΙΛΑΡΗ, Ἑλληνικό.—Δύνασθε νά αποστέλλητε, αλλά τά σκίτσα νά γίνωνται μέ μελάνην.

Κον ΛΑΜΠΗΝ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΝ, μαθητήν, Καλάβρυτα.—Συνεργασία σας απεστάλη πρός κρίσιν. Εὐχαριστούμεν.

Κον ΑΝ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΝ, φαλαγγίτην, Καβάλλαν.—Θερμότατα ευχαριστούμεν διά τάς ευμενείς σας κρίσεις. Διήγημά σας απεστάλη πρός κρίσιν.

Δδα ΦΛΩΡΑΝ ΠΕΡΑΧΙΑ, μαθήτριαν, Θ)νίκην.—Συνεργασία σας ελήφθη. Εὐχαριστούμεν.

Κον ΓΕΩΡ. ΤΣΙΓΚΑΝ, φαλαγγίτην.—Ποίημά σας ελήφθη. Εὐχαριστούμεν.

Κον ΝΕΟΦ. ΝΕΟΦΥΤΟΥ, Βελλά Ἰωαννίνων.—Συνεργασία σας ελήφθη καί εστάλη επιτροπήν. Σάς ευχαριστούμεν θερμώς.

Κον ΓΕΡ. ΒΛΑΧΟΝ, φαλαγγίτην, Λευκάδα.—Ἐπιστολή σας ελήφθη. Θά γίνη σχετική προσπάθεια καί θά σας απαντήσωμεν.

Κον ΙΩ. ΚΑΡΑΝΑΝΟΝ, Κρόκον Κοζάνης.—Συνεργασία σας ελήφθη, ευχαριστούμεν. Διαχείρισις έλαβε γνώσιν διά την αποσταλείσαν συνδρομήν σας.

Κον Κ. ΜΟΥΡΑΤΙΔΗΝ, Δημ)λον, Παλαιόφυτον.—Ἐπιστολή σας ὡς καί φωτογραφίαι ελήφθησαν. Ἡ διαχείρισις έλαβε γνώσιν.

Κον ΤΑΞ. ΜΠΕΛΙΓΙΑΝΝΗΝ, Στενήν Χαλκίδος.—Ἐπιστολή σας ελήφθη. Εὐχαριστούμεν διά τό ενδιαφέρον σας. Ἅπασαι αἱ αποστελλόμεναι φωτογραφίαι λαμβάνουσι σειράν δημοσιεύσεως. Ἐκτός εάν τεχνικώς δέν εκτελούνται.

Κον ΕΛΕΥΘ. ΠΑΡΙΑΝΟΝ, Σάμον. Ἐπιστολή σας ελήφθη. Εὐχαριστούμεν. Ἐνεγράφητε.

Κον ΚΩΝΣΤ. ΓΙΑΝΝΙΟΝ, Μολάους Λακωνίας.—Ὁμοίως.

Κους ΑΡ. ΚΟΥΡΙΩΤΗΝ καί ΧΡ. ΓΚΟΓΚΑΝ, φαλαγγίτας, Κανάλι Κερκύρας. Εὐχαριστούμεν ενεγράφητε.

Κον ΗΛ. ΗΛΙΑΔΗΝ, Τρίπολιν.—Ἐνεγράφητε.

Κον ΕΥΣΤΑΘ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ, βαθμοφόρον Ε.Ο.Ν.—Θούριον Λεβαδείας. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστούμεν.

Κον ΛΕΟΝΑΡΔΟΝ ΚΟΛΕΓΚΑΝ, Δίστομον.—Ὁμοίως. Εὐχαριστούμεν.

Κον ΣΠΥΡ. ΚΟΣΜΑΝ, φαλαγγίτην, Φλώριναν.—Εὐχαριστούμεν θερμώς. Ἐνεγράφητε.

Κον ΔΗΜ. ΔΟΥΖΕΝΗΝ, Π. Ἄστρος.—Ἐπιστολή σας ελήφθη. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστούμεν.

Κον ΗΛ. ΜΠΟΥΤΣΙΚΑΡΗΝ, Γύθειον.—Εὐχαριστούμεν θερμώς. Ἐνεγράφητε.

Κον ΙΩΑΝ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΝ, Ἡράκλειον Ἀττικής.—Εὐχαριστούμεν. Ἐξετελέσθη σημείωσις της Δ)σεώς σας.

Κον ΠΑΝΑΓ. ΝΑΚΟΝ, Ἔδεσσαν.—Δ)σις διωρθώθη.

Κον Κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥΔΑΝ, Ἀογαίαν.—Εὐχαριστούμεν.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ Ε.Ο.Ν. ΚΑΒΑΛΑΣ ΙΙ Ε. Γ.—Ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστούμεν.

Κον ΛΥΚΟΥΡΓΟΝ ΒΑΣΜΑΤΩΛΗΝ, Ὑ)την Φαλ. Βαθέος Σάμου.—Εὐχαριστούμεν θερμότατα διά καλάς σας ενεργείας. Ἀποσταλέντες ενεγράφησαν.

ΔΙΟΙΚ. Ε.Ο.Ν. Χανιά.—Ἀποσταλείς πίναξ ελήφθη. Εὐχαριστούμεν.

ΠΕΡΙΦΕΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ ΑΧΑΪΑΣ.—Ὁμοίως.

ΔΙΤΑΞΙΟΝ ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΚΟΛΥΜΒΑΡΙΟΥ.—Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστούμεν.

Κον ΕΥΑΓΓ. ΓΙΑΝΝΟΥΛΟΠΟΥΛΟΝ.—Αἴτησίς σας ελήφθη.—Τό περιοδικόν δέν είναι αρμόδιον, εν τούτοις απεστάλη εἰς αρμοδίαν υπηρεσίαν πρός ενέργειαν.

Κον Κ. ΝΥΜΦΟΠΟΥΛΟΝ.—Ποιήματά σας ελήφθησαν. Δέν συνοδεύονται όμως υπό δελτίου.

Κον Γ. ΒΛΑΧΟΝ, ενταύθα.—Πράγματι έχετε δίκαιον, ἡ εἰκών δύσις της σημαίας δέν δύναται τεχνικώς νά γίνη κλισέ. Στείλατε μιά καλύτερη.

Καν ΤΑΚΗΝ ΞΥΝΟΝ, ενταύθα.—Καί νεώτερον ποίημά σας ελήφθη.

Καν ΚΑΛ. ΛΙΑΚΑΚΟΥ, Γύθειον.—Τό μέτρον του Δελτίου είναι γενικόν. Ποιήματά σας αμφότερα ευρίσκονται υπό κρίσιν επιτροπής. Σάς ευχαριστούμεν καί σας συγχαίρομεν σάν μιά καλή μητέρα. Ἄν λαμβάνετε ενυπόγραφα τό περιοδικόν διά του Πρακτορείου έχει καλώς.

Δδα ΤΑΣΙΑΝ ΚΑΤΗ, Ἄργος.—Αἱ διαθέσεις σας διά τό περιοδικόν μας συγκινούν. Ποίημά σας εστάλη επιτροπήν.

Δδα ΕΡΙΦΙΛΗΝ ΡΗΓΑΚΗ, Σάμον.—Εὐχαριστούμεν δι' ενδιαφέρον σας. Ἡ ἵδρυσις καί αυτόθι πυρήνος θηλέων δέν θά βραδύνη. Σταυρόλεξον ελήφθη.

Κον Ν. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ, λοχίτην, Στρατονίκην.—Συνεργασία σας ελήφθη. Εὐχαριστούμεν.

Δδα ΣΟΦΙΑΝ ΠΟΥΛΟΥ, ενταύθα.—Συνεργασία σας ομοίως ελήφθη καί απεστάλη επιτροπήν κρίσεως. Εὐχαριστούμεν.

Κον ΒΑΣΗΝ ΑΕΡΙΚΟΝ, Ἡράκλειον Κρήτης.—Τό περιοδικόν δέν παραλείπει νά δημοσιεύση την κίνησιν όλων των τμημάτων της Ἑλλάδος, αρκεί αύτη νά αποστέλλεται εἰς τό Γραφείον Τύπου Ε.Ο.Ν. Φωτογραφία ελήφθη.

Κον Γ. ΚΟΜΝΗΝΟΝ, Δ. Α. Σ., ενταύθα.—Συνεργασία σας ελήφθη καί εστάλη πρός κρίσιν. Εὐχαριστούμεν θερμώς.

Κον Γ. ΣΙΑΤΟΝ.—Ὁμοίως.

Κον ΓΕΩΡΓ. ΚΑΡΑΤΑΣΙΟΝ, Ὑποδ. Δ. Α. Σ.—Ὁμοίως ελήφθη καί ἡ υμετέρα. Εὐχαριστούμεν.

Κον ΚΩΝΣΤ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, Φαλαγγίτην, Θεσ)νίκην.—Ἡ επιστολή σας ελήφθη καί εν καιρώ θά σας απαντήσωμεν.

Κον ΣΩΚΡ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΝ, Ἀμαρούσιον.—Πράγματι έχετε δίκαιον. Ἐκ παραδρομής του διορθωτού εἰσεχώρησαν λάθη.

Κον ΣΤΑΥΡΟΝ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΝ, Πειραιά.—Ἔχετε δίκαιον, αλλά δυστυχώς τό περιοδικόν δέν προβλέπει μόνιμον προσωπικόν.

Κον ΙΩΑΝ. ΚΑΤΣΑΡΟΝ, φαλαγγίτην, Βίλλια.—Εὐχαριστούμεν διά τάς καλάς σας κρίσεις. Ἡ συνεργασία σας δέν έλαβεν ακόμη σειράν κρίσεως καί διά τούτο καθυστερεί. Ἔχετε υπ' όψιν ότι τό γραφείον κατακλύζεται από χιλιάδας επιστολών μετά συνεργασίας.

Κον ΠΑΡ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ, φαλαγγίτην, Λουτράκη.—Αἱ αποσταλείσαι φωτογραφίαι είναι σκοτειναί. Ἀποστείλατε παρακαλούμεν άλλας καλυτέρας.

Κον ΠΑΝΑΓ. ΚΕΧΡΑΝ, φαλαγγίτην, Ἀμφίκλειαν.—Εὐχαριστούμεν δι' επιστολήν συνεργασίας σας, ήτις έλαβε σειράν κρίσεως.

Κον ΔΗΜ. ΜΑΜΜΕΝΟΝ, φαλαγγίτην, Τρίπολιν.—Ἡ λύσις σας διά τόν σύνθετον σταυρόν ελήφθη.

Κον Δ)ΤΗΝ ΑΣΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΚΟΡΩΝΗΣ.—Εὐχαριστούμεν θερμώς διά τό ενδιαφέρον σας. Δύνασθε αναμφισβητήτως νά εγγράφητε καί τμηματικώς συνδρομητάς, βάσει τιμής τριών δραχμών. Παρακαλούμεν γνωρίσατέ μας πόσα αντίτυπα πρέπει νά στέλλωμεν επ' ονόματί σας.

Καν ΙΩΑΝΝΑΝ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, Διευθύντριαν Δημοτ. Σχολείου Ἄνω Ἡρίων.—Σχολείον καί δέκα μαθηταί ενεγράφησαν. Εὐχαριστούμεν.

Κον ΑΝΔΡ. ΧΑΡΔΟΥΒΕΛΗΝ, Παύληθρα Κυνουρίας.—Ὁμοίως. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστούμεν.

Σον ΣΤΑΜ. ΣΙΔΕΡΑΚΗΝ, Χίον.—Ἡ καθυστέρησις προέρχεται λόγω υπερφόρτου αλληλογραφίας του γραφείου καί ουχί λόγω καθυστερήσεως δελτίου. Ἀναμείνατε απάντησιν διαχειρίσεως.

Κον Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, Γενησαία Ξάνθης.—Εὐχαριστούμεν διά κρίσεις. Ἐνεγράφητε.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΛΕΥΚΗΣ, Καστορίας.—Ἔχει καλώς.

ΑΣΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΘΗΛΕΩΝ, Κόρινθον.—Εὐχαριστούντες γνωρίζομεν εγγραφήν δέκα μαθητριών σας.

Κον ΙΩΑΝΝΙΑΔΗΝ, φαλαγγάρχην, Μπέλλες.—Εὐχαριστούμεν δι' ενεργείας σας. Προηγούμενα αποσταλώσι.

Κον ΒΑΣΙΛ. ΑΓΩΓΙΑΤΗΝ, Ἐπιτάξιον Ὀλυμπίας.—Ἀποστολή θά συνεχισθή. Ἀναμένομεν.

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΘΗΛΕΩΝ ΛΑΜΙΑΣ.—Συνδρομηταί ενεγράφησαν. Εὐχαριστούμεν.

ΕΤΑΙΡΕΙΑΝ ΦΙΞ, ενταύθα.—Θερμώς ευχαριστούμεν.

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ.—Διαχείρισις διετάχθη νά συμμορφωθή. Εὐχαριστούμεν.

Κον ΑΝΤΩΝ. ΚΟΣΜΑΔΑΚΗΝ, Χανιά Κρήτης.—Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστούμεν.

ΑΣΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΑΡΡΕΝΩΝ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ.—Ἡ διαχείρισις διετάχθη νά συμμορφωθή πρός έγγραφόν σας. Εὐχαριστούμεν.

Κον ΛΑΜΠΡΟΝ ΛΙΝΝΑΝ, Φυλαχτήν Καρδίτσης Τρικκάλων.—Ἐνεγράφητε συνδρομητής. Εὐχαριστούμεν.

Κον ΝΙΚΟΛ. ΚΥΔΩΝΗΝ, Τετραρχίαν Ξάνθης.—Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστούμεν θερμώς.

Κον ΑΛΕΞ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Ε.Ο.Ν. Κουτουπίτσα Μεθάνων.—Συνδρομητής ενεγράφητε. Συνδρομήν αποστείλατε δι' επιταγής.

ΑΝΑΜΟΡΦΩΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΑΡΡΕΝΩΝ, ενταύθα.—Εὐχαριστούμεν δι' εγγραφήν. Διαχείρισις διετάχθη όπως αποστείλη σχετικήν απόδειξιν.

ΔΗΜΟΣΙΑΝ ΕΜΠΟΡ. ΣΧΟΛΗΝ, Σύραν.—Σχολή ενεγράφη. Εὐχαριστούμεν.

ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΣΤΑΥΡΟΥ.—Συνδρομηταί ενεγράφησαν. Εὐχαριστούμεν θερμώς.

ΔΙΤΑΞΙΟΝ ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΣΤΑΘΜΟΥ ΕΥΗΝΟΧΩΡΙΟΥ, Μεσολόγγιον.—Σχολική Ἐφορεία ενεγράφη. Εὐχαριστούμεν.

Κον ΒΑΣΙΛ. ΜΑΝΩΛΑΝ, Κολινδρόν.—Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστούμεν.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΕΙΟΣ ΣΧΟΛΗ, Κόνιτσαν.—Διαχείρισις διετάχθη σχετικώς νά σας απαντήση.

ΟΡΓΑΝΩΣΙΝ ΤΑΓΜΑΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ενταύθα.—Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστούμεν θερμώς.

ΔΙΤΑΞΙΟΝ ΗΜΙΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ.—Συνδρομηταί μαθηταί σας ενεγράφησαν. Εὐχαριστούμεν δι' ενεργείας σας.

++++++++++

ΑΠΟ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΜΕ

«ΜΠΟΡΕΙΣ», Ἀντ. Πισσάνου, Δ)τού της Ψυχοκοινωνικής Ἑταιρείας. Ἕνα πολύτιμον βιβλίον διά τό οποίον θά γράψωμεν προσεχώς.

++++++++++

ΖΗΤΗΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Νέος μέ ηθικάς αρχάς απόφοιτος Γυμνασίου ζητεί θέσιν οπουδήποτε γραφέως ή υπαλλήλου.
Γράψατε Ι. Δ.

Τελειόφοιτος σπουδαστής Ε. Μ. Πολυτεχνείου (Πολιτικών Μηχανικών) αναλαμβάνει προπαρασκευήν διά τάς εἰσαγωγικάς εξετάσεις των ανωτάτων αυτού σχολών. Πληροφορίαι παρά τη υποδιοικήσει Ε. Μ. Πολυτεχνείου.

Πανελλήνιος Πανηγυρισμός για την έκδοσι της «Νεολαίας»

Ἐπιστολαὶ Ἀναγνωστῶν

Ἀπὸ τὴν ἀπειρίαν τῶν ἐπιστολῶν, ἀπὸ τὰς ὁποίας κατακλύζονται τὰ γραφεῖα τοῦ περιοδικοῦ, ἐντελῶς πρόχειρα καὶ ἀδιάλεχτα, μὲ τὸ ἁπλὸ λεκτικό τους, τὸν ἁγνὸ καὶ αὐθόρμητο ἐνθουσιασμὸ ποὺ τὰς διακρίνει, δημοσιεύουμε παρακάτω μερικὲς χωρὶς ἐπίλογον, ὅπως εἴπαμε, καὶ ὅπως ἦρθαν στὰ χέρια μας ἀπὸ τὸν φάκελλο τῆς ἀλληλογραφίας.

Εἶναι μαζὶ τοῦ ἐπιστήμονος, τοῦ γεωργοῦ, τοῦ ἐπαγγελματίου, τοῦ ἀγροτόπαιδου, τοῦ ἐργατόπαιδου, τοῦ φαλαγγίτου καὶ τῆς φαλαγγίτισσας, τοῦ σκαπανέως καὶ τῆς σκαπάνισσας καὶ τῶν ἐκτὸς τῆς Ὀργανώσεως νέων συνδρομητῶν καὶ ἀναγνωστῶν μας, αἱ ὁποῖαι δίδουν τὴν εἰκόνα τοῦ Πανελληνίου συναγερμοῦ τῶν Νέων, τὸν ὁποῖον προεκάλεσεν ἡ νέα ἔκδοσις τῆς «Νεολαίας». Ἀλλὰ δείχνουν καὶ κάτι ἄλλο: Τὴν δίψαν τοῦ Ἑλληνόπαιδου νὰ ἔχῃ ἕνα πνευματικὸ σύντροφο ἠθικόν, ποὺ νὰ τὸ διδάσκῃ καὶ νὰ τὸ ἀνυψώνῃ καὶ νὰ τὸ ψυχαγωγῇ.

Τοὺς ἐπιστολογράφους ὅλους ὅσων δημοσιεύονται αἱ ἐπιστολαὶ καὶ ἐκείνων τῶν ὁποίων δὲν περιελήφθησαν γιὰ τὰ τόσο καλά τους λόγια τοὺς εὐχαριστεῖ θερμότατα ἡ Διεύθυνσις καὶ θεωρεῖ τὸν ἐνθουσιασμόν των τὴν μόνην ἀμοιβὴν τῶν κόπων καὶ μόχθων τοὺς ὁποίους κατέβαλε. Ἀντλοῦσα δὲ δύναμιν ἐκ τοῦ ἀδόλου ἐνθουσιασμοῦ τῶν ἀναγνωστῶν της ὑπόσχεται νὰ καταβάλλῃ ὅλας της τὰς δυνάμεις διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ περιοδικοῦ, ὥστε νὰ καταστῇ ἐφάμιλλον τῶν καλυτέρων παγκοσμίως κυκλοφορούντων ὁμοίων.

Διεύθυνσιν Περιοδικοῦ «Νεολαία»

Κύριε Διευθυντά,

Ἐπιτρέψατέ μοι πρῶτον νὰ σᾶς ἐκφράσω τὰ συγχαρητήριά μου διὰ τὸ ἐκδοθὲν περιοδικὸν «Νεολαία», τὸ ὁποῖον σὰν πολίτης Ἕλλην μὲ ἐθνικὰ Ἑλληνικὰ ἰδεώδη, ἐξετίμησα καὶ τὸ ἐπόθουν, ἵνα ἀπὸ τῶν στηλῶν του διαφωτισθῇ πλέον ἡ Νεολαία, μὴ διασυρομένη τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τοὺς ἐπιτηδείους. Ὡς φιλόλογος καθηγητὴς τὸ συνέστησα εἰς τοὺς 130 μαθητάς μου τῆς Α΄ καὶ Β΄ Προγυμνασίου καὶ ἀντικατέστησα δι᾿ αὐτοῦ τὸ βιβλίον τῶν Νέων Ἑλληνικῶν. Τοῦτο θὰ ἐξακολουθήσω νὰ κάμω ὄχι μόνον τώρα ποὺ ἐλλείπουν βιβλία, ἀλλὰ καὶ ὅταν ἀκόμη ἐκδοθοῦν καὶ εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο νὰ εἰσήγετο ἀπὸ ὅλους τοὺς συναδέλφους, διότι ἐκτὸς τῆς πλουσίας ὕλης, τὴν ὁποίαν εὑρίσκει τις καταλληλοτάτην διὰ τὴν μαθητιῶσαν νεολαίαν, καὶ ἡ καλαισθητική του ἐμφάνισις τὰ μέγιστα συντελεῖ πρὸς διέγερσιν τοῦ καλαισθητικοῦ αὐτῆς συναισθήματος.

Διὰ τῆς παρούσης μου θέλω ὑποβάλει μίαν παράκλησιν. Ἐπειδὴ θὰ τὸ μελετοῦν μαθηταί, ἂν σᾶς εἶναι εὔκολον φροντίσατε νὰ ἐξακολουθήσουν νὰ γράφωνται 2—3 πατριωτικὰ ποιήματα καὶ 2—3 διηγήματα ἐκ τῶν ὁποίων νὰ ἀπορρέῃ ἕνα ἠθικὸν συμπέρασμα· δηλ. περὶ φιλοπονίας, περὶ ἀγάπης, περὶ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς γονεῖς μας, περὶ ἀγάπης πρὸς τὰ ζῷα, πρὸς τὰ πτηνά, περὶ φιλίας, οἰκονομίας, συμπεριφορᾶς κ. λ. π. πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἔχετε σχεδὸν κάμει εἰς τὰ 3 φύλλα. Οὐδεὶς ἀρνεῖται ὅτι, οἱ βίοι ἐξόχων ἀνδρῶν καὶ προσφιλῶν προσώπων, τὰ ὑγιεινὰ παραγγέλματα, τὰ ἀνέκδοτα, αἱ παροιμίαι, τὰ εὐχάριστα καὶ διδακτικώτατα ἀποσπάσματα ἐκ τῶν λόγων τοῦ Σοῦ μας Πρωθυπουργοῦ καὶ αἱ πλεῖσται ὅσαι ἠθικαὶ συμβουλαὶ στολίζουν τὰς στήλας τοῦ ὠφελιμωτάτου περιοδικοῦ σας. Κ᾿ ἐδῶ εὑρισκόμενος καὶ ἀλλοῦ σᾶς δηλῶ ὅτι δὲν θὰ παύσω νὰ ἀγωνίζωμαι ὑπὲρ τῶν ἀρχῶν τοῦ περιοδικοῦ σας, αἵτινες ἀρχαὶ εἶναι θελήσεις τοῦ Βασιλέως μας καὶ τοῦ Κυβερνήτου μας.

Μὲ τὴν εὐχὴν ὅτι τὸ περιοδικόν σας θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ εἶναι τὸ αὐτὸ εἰς ὕλην καὶ ἐμφάνισιν. Σᾶς συγχαίρω

Μετὰ τιμῆς

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΡΟΙΟΣ

Καθηγητὴς Φιλόλογος
Γυμνασίου Σπερχειάδος

Ἀγαπητὴ «Νεολαία»,

Μ᾿ ἄπειρη χαρὰ ἐδιάβασα τὴν καινούργια ἔκδοσι πρὶν προφτάσω νὰ τὴν πάρω σχεδόν. Εἶμαι ἐνθουσιασμένη ποὺ μόλις ἔφτασα ἀπὸ τὴ μικρή μου πατρίδα, βρῆκα κάποιο σύντροφο ποὺ θὰ τὸν ἀγαπήσω, γιατὶ μιλᾶ τόσο ὡραῖα, τόσο εἰλικρινά, τόσο ζωντανὰ στὶς ψυχὲς τοῦ κάθε Ἕλληνα καὶ Ἑλληνοπούλας. Κι᾿ αὐτὸν τὸν σύντροφο τὸν βρῆκα στὸ ὄμορφο περιοδικὸ «Νεολαία». Ἂν καὶ δὲν ἀνήκω σὲ κανένα τμῆμα φαλαγγιτισσῶν, πρᾶγμα ποὺ εἶναι καὶ ἡ μεγαλύτερή μου ἐπιθυμία, πῆρα μ᾿ ἀπλετη εὐχαρίστησι τὴν «Νεολαία», ποὺ θὰ μὲ ἐπικοινωνοῦσε μ᾿ ὅλα τὰ Ἑλληνόπουλα καὶ γενικώτερα μ᾿ ὅλο τὸν μορφωμένο κόσμο. Εἶναι τόσο ὄμορφο τὸ περιεχόμενο, ποὺ διαβάζεται ἀχόρταγα, εἶμαι πεπεισμένη, ἀπὸ ὅλα τὰ Ἑλληνόπουλα. Εἶναι ἀληθινὰ συγκινητικὴ ἡ μεγάλη προσπάθεια τῆς Ε. Ο. Ν. νὰ δημιουργήσῃ ψυχὲς καθαρὰ Ἑλληνικές, πρᾶγμα ποὺ τὴν ἐξυψώνει.

Κι᾿ ἡ Νεολαία εἶναι ὑπὲρ τὸ δέον κατάλληλη διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ μεγάλου σκοποῦ της. Καὶ ἡμεῖς ὅμως, γνήσια Ἑλληνόπουλα, θὰ γιγαντώσουμε τὰς δυνάμεις μας καὶ θὰ ἐργασθοῦμε μὲ ζῆλο πραγματικὸ γιὰ τὴν ἐνίσχυσι καὶ διάδοσι τῆς ἀγαπημένης μας «Νεολαίας».

ΔΗΜΗΤΡΑ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ περιοδικοῦ
«Ἡ Νεολαία»,

Ἐντὸς τῆς ἐρήμου τοῦ ἐντύπου χάρτου τῶν διαφόρων περιοδικῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἐξαπλοῦται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἡ ψυχικὴ ἱκανότης τοῦ γράφοντος διανοητικοῦ προλεταριάτου, ἐνεφανίσθη διὰ τῆς νέας καλαισθητικῆς εἰς ἐμφάνισιν καὶ ἐκλεκτῆς εἰς ποιότητα ὕλης ἡ «Νεολαία».

Ἡ σημαντικὴ αὐτὴ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως μεταβολὴ μοῦ ἐπιβάλλει ὡς τακτικοῦ ἀναγνώστου, τὴν ὑποχρέωσιν νὰ σπεύσω νὰ σᾶς διαβιβάσω τὰ εἰλικρινῆ μου συγχαρητήρια καὶ τὰς ἀπείρους μου εὐχάς, πρὸς ἐπιτυχίαν καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν εὐγενῶν συνηθειῶν, αἵτινες τὰ μέγιστα μέλλουν νὰ συντελέσουν εἰς τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τῆς προόδου, τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

Μεθ᾿ ὑπολήψεως

ΠΑΝΑΓ. ΚΟΥΚΗΣ

Μαρκόπουλον 30—10—38

Ἀγαπητὲ κ. Διευθυντά,

Τυγχάνω κ᾿ ἐγὼ ἐκ τῶν φανατικωτέρων ἀναγνωστῶν τοῦ ὡραίου περιοδικοῦ ἡ «Νεολαία». Δι᾿ αὐτὸν τὸν λόγον διαβιβάζω θερμὰ συγχαρητήρια εἰς τὴν Ἐπιτροπήν, ἡ ὁποία ἐσκέφθη νὰ ἐκδώσῃ ἕνα τόσον ὡραῖον περιοδικὸν καὶ νὰ κατακτήσῃ τοὺς φαλαγγίτας καὶ φαλαγγίτισσας, διὰ τοῦ ὡραίου καὶ πλουσίου περιεχομένου του

τὸ ὁποῖον, ὅταν ἐδιάβασα, ἐπείσθην ὅτι ὡραιότερον καὶ καλλίτερον περιοδικὸν δὲν θὰ ἐκδοθῇ. Ὄχι μόνον ὅτι εἶναι πολυτελὲς εἰς ἐμφάνισιν καὶ περιεχόμενον, ἀλλά, καθὼς πιστεύω, εἶναι ὁ καλλίτερος σύντροφος τῶν φαλαγγιτῶν.

Ν. ΠΙΣΤΗΣ

Ἐν Νάξῳ 23η Ὀκτωβρίου 1938.

Ἀγαπητὴ «Νεολαία»,

Δὲν φαντάζεσθε τὴν χαράν μου τώρα ποὺ σᾶς γράφω. Μόλις πῆρα τὸ τεῦχος σου στὸ χέρι ἀμέσως ἔτρεξα σπίτι μου καὶ ἄρχισα νὰ τὸ διαβάζω.

Δὲν φαντάζεσθε τί ὡραῖες στιγμὲς μοῦ χάρισαν οἱ πολυτελεῖς σελίδες της. Βρῆκα ἐκεῖ μέσα γιὰ νὰ διαβάσω καὶ ὡς φαλαγγίτης καὶ ὡς μαθητής.

Γ. ΠΑΡΑΡΑΣ

Ἀγαπητὴ «Νεολαία»,

Φανατικὸς ὀπαδὸς τοῦ μεγάλου μας Ἀρχηγοῦ, παρακολουθῶ μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον καὶ ἐνθουσιασμὸ τὸ μέχρι σήμερον τεράστιον ἔργον του.

Ἐξετίμησα συγχρόνως, ὅσο ἔπρεπε, τὴν προσπάθειά σας, νὰ διαπαιδαγωγῆτε τοὺς νέους μὲ τὸ καθ' ὅλα ἄξιο περιοδικόν σας. Ἡ σημερινή του ἄριστη ἐμφάνισις σὲ χαρτί, ἐκτύπωσι καὶ περιεχόμενο πατριωτικό, μὲ κάνει ὄχι μόνον νὰ τὸ παρακολουθῶ ὁ ἴδιος, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸ συστήσω θερμότατα στοὺς φίλους μου καὶ στὴ Νεολαία τῆς Δωρίδος.

Πάντοτε ὑμέτερος
ΕΥΣΤ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ
Καθηγητής
Φαλαγγάρχης Ε.Ο.Ν. Δωρίδος

Ἐν Λιδωρικίῳ, 23—10—38

Πτολεμαΐς, 18—10—38

Ἀγαπητὴ «Νεολαία»,

Τὸ πρῶτο σου τεῦχος, ποὺ μὲ τόση ἀγωνία περίμενα νὰ διαβάσω, τὸ κρατῶ εἰς χεῖρας μου καὶ εἶναι ἀπερίγραπτη ἡ χαρά μου γιατὶ τὸ ὄργανό μας ἐξεδόθη μὲ ἀληθινὰ πρωτοφανῆ ἔκδοσι, πλούσια σὲ ὑλικὸ καὶ ἐμφάνισι.

Μέσα στὶς σελίδες σου διάβασα τόσα ὡραῖα καὶ ποικίλα θέματα, τὰ ὁποῖα πραγματικὰ ἐξυψώνουν τοὺς συντάσσοντας καὶ ἐξυγιαίνουν καὶ διαπαιδαγωγοῦν τοὺς νεαροὺς ἀναγνώστας σου.

Εὐχαριστῶν
Δ. ΙΩΣΗΦΙΔΗΣ
Λοχίτης

Ἀλεξανδρούπολις, 4)11)38

Περιοδικὸν «Νεολαία»

Ἀθῆναι.

Μὲ μεγάλη μας χαρὰ ἀντικρύσαμε οἱ φαλαγγῖται καὶ κάθε νεανικὴ ψυχὴ τῆς ἀκραίας Ἑλλάδος, τὴν νέαν σας πολυτελῆ ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ, ἥτις ἀποτελεῖ γιὰ τὸν περιοδικὸν τῆς Ἑλλάδος Τύπον πραγματικὸν σταθμόν, τόσον ἀπὸ ἀπόψεως ἐκδόσεως, ὅσον, τὸ σπουδαιότερον, καὶ ἀπὸ ἀπόψεως πλούτου καὶ ἀφθάστου ποικιλίας περιεχομένου, ἀνταποκρινομένου σὲ κάθε Ἑλληνικὴ νεανικὴ καρδιά.

Εὐχόμεθα ὁλοψύχως μὲ τὴν αὐτὴν ζέσιν καὶ ἐνεργητικότητα νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ ἔκδοσίς σας, βέβαιοι ὄντες ὅτι θὰ τύχετε τῆς ταπεινῆς μας συνδρομῆς καὶ τῆς σχετικῆς πρὸς τὴν διάδοσιν τοῦ περιοδικοῦ προπαγάνδας.

Δεχθῆτε τὰ λόγια αὐτά, πρὸς ἔνδειξιν εὐχαριστήσεως γιὰ τὰς ὑπηρεσίας καὶ τὸ πλούσιον εἰς γνώσεις περιεχόμενον, τὸ ὁποῖον προσφέρετε.

Μετὰ τιμῆς
ΔΗΜ. ΛΟΥΚΙΔΗΣ
Ὁμαδάρχης

Ἐν Τριπόλει τῇ 31)10)1938.

Ἀγαπητὴ «Νεολαία»,

Διαβάζοντας τὰ τρία πρῶτα τεύχη σου, ἠσθάνθην ἕνα αἴσθημα ἀγάπης νὰ πλημμυρῇ τὴν καρδιά μου. Ἡ ἐκλεκτή σου ὕλη μὲ προσήλωσε τόσον, ὥστε ἔγινες ἀχώριστος φίλος μου.

Εὔχομαι μὲ ὅλη μου τὴν καρδιά, ὅλα τὰ Ἑλληνόπουλα νὰ σὲ ἀγαπήσουν ὅπως καὶ ἐγὼ γιατὶ εἶσαι «γνήσιο Ἑλληνικὸ περιοδικό».

Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Χωρίον Καμάρι
Τριπόλεως Ἀρκαδίας

Λουτρὸς τῇ 6η Νοεμβρίου 1938.

Πρὸς τὴν σεβαστὴν Διεύθυνσιν περιοδικοῦ ἡ «Νεολαία».

Εἰς Ἀθήνας

Κύριε Διευθυντά,

Μὲ μεγάλη μου χαρὰ ἐδιάβασα τὸ περιοδικόν σας «Ἡ Νεολαία». Τί λέγω; Περιοδικόν σας; Ὄχι, ὄχι, εἶναι καὶ δικό μας, γιατὶ ἐμᾶς ἀφορᾷ, γιατὶ γιὰ μᾶς ἐνδιαφέρεται περισσότερον.

Γιὰ μᾶς τοὺς νέους ποὺ ζοῦμε μακρυὰ ἀπὸ τὸν κόσμο, γιὰ μᾶς ποὺ ξεχάσαμε τὸν προορισμό μας ὡς Νέοι, γιὰ μᾶς τὰ χωριατόπαιδα, γιὰ μᾶς τοὺς ἀγρότας ποὺ ἕως τώρα εἴχαμε κοιμήσει βαθειά, μὰ πολὺ βαθειά, τὰ ἁγνὰ καὶ εὐγενῆ πατριωτικὰ αἰσθήματά μας. Ἐμεῖς οἵτινες εἴμεθα ἀπόγονοι ἐνδόξων προγόνων. Γιὰ μᾶς λέγω, ποὺ εἰς τὶς 4 Αὐγούστου, τῆς εὐλογημένης ἐκείνης ἡμέρας, ὁ Πανάγαθος Θεός, μᾶς ἔστειλε τὸν μεγαλόκαρδο ἄνδρα, τὸν γνήσιον Ἕλληνα καὶ πατριώτην, τὸν Ἀρχηγόν μας, τὸν μέγαν Κυβερνήτην κ. Ι. Μεταξᾶν.

ΧΡ. ΠΑΡΑΣΧΑΚΗΣ
Λουτρὸς - Ἀλεξανδρουπόλεως

Ἐλαιὼν 3)11)38.

Ἀγαπητὴ «Νεολαία»,

Μὲ συγκίνησιν καὶ χαρὰν ὅλοι οἱ νέοι καὶ νέαι τῆς ὑπαίθρου ἐδέχθημεν τὸ νέον περιοδικόν μας. Τοῦτο ἔγινεν ὁ ἀχώριστος σύντροφός μας διότι μετὰ τὸ πέρας τῆς καθημερινῆς ἐργασίας, μᾶς δίδει ἀνακούφισιν μὲ τὴν πλουσίαν ὕλην καὶ τὰς ὡραίας καὶ πολυτίμους συμβουλάς του, καὶ προσπαθοῦμε μὲ ὅλας μας τὰς δυνάμεις τὴν ἐξάπλωσίν του.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΠΡΕΣΙΑΚΑΣ

Ἀγαπητὴ «Νεολαία»,

Μὲ ἐνθουσιασμὸ καὶ συγκίνησι διάβασα τὰ πρῶτα φύλλα σου. Εἶσαι τὸ περιοδικὸ ποὺ ἔλειπε μέχρι τώρα. Διὰ τοῦτο θέλω νὰ γίνω καὶ ἐγὼ συνδρομητής. Ἀποστείλατέ μου ὅλα τὰ τεύχη τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου καὶ γράψατέ μου πότε θὰ στείλω τὴν συνδρομή.

Μετὰ τιμῆς
ΜΙΧΑΗΛ ΙΩ. ΛΑΖΑΡΗΣ

Αἰτωλικὸν τῇ 1η Νοεμβρίου 1938.

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Μετὰ μεγάλης χαρᾶς καὶ ὑπερηφανείας εἶδα καὶ ἐμελέτησα τὸ περιοδικό σας «Νεολαία». Ἀληθῶς ἀπὸ ἀπόψεως δημοσιογραφικῆς ὕλης καὶ ἐμφανίσεως εἶναι θαυμάσιον, ἀληθῶς θαῦμα. Μοναδικὸν περιοδικὸν ὄχι διὰ τὴν Νεολαίαν, ἀλλὰ καὶ οἱασδήποτε φύσεως πολίτην Ἕλληνα. Δεύτερον ὁμολογουμένως εὐαγγέλιον πρέπει εἰς τὸν Ἕλληνα νὰ εἶναι ἡ Νεολαία μας. Διὰ ταῦτα ἀπὸ καρδίας μου χαίρω καὶ σᾶς συγχαίρω διὰ τὴν εὐγενῆ σας αὐτὴν προσπάθειαν.

Μετὰ τιμῆς
ΘΩΜΑΣ ΜΠΕΡΣΙΜΗΣ
Δημοδιδάσκαλος
Α΄ Σχολ. Αἰτωλικοῦ - Μεσολογγίου

Αου Σχολ. Αἰτωλικοῦ - Μεσολογγίου

Ἀλεξανδρούπολις τῇ 17)10)38.

Ἀγαπητὴ «Νεολαία»,

Μὲ καρδίαν πάλλουσαν, γνησίου φαλαγγίτου ἔτρεξα νὰ ἐγγραφῶ εἰς τὴν «Νεολαίαν» τὴν ὁποίαν ἀγαπῶ γιατὶ εἶναι ὄργανο τῶν νέων τῆς Ἑλλάδος, καὶ δίδω τὴν ἱερὰν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ ἐργασθῶ διὰ τὴν εὐρυτέραν κυκλοφορίαν της εἰς τὴν πόλιν μας.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΡΧΟΝΤΗΣ

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 16η)10)1938.

Περιοδικὸν ἡ «Νεολαία»

Ἀξιότιμος Διεύθυνσις,

Εἶμαι καὶ ἐγὼ ἕνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς λάτρας καὶ θαυμαστὰς τῶν προσπαθειῶν ἃς καταβάλλετε διὰ τὴν Ἐθνικὴν διαπαιδαγώγησιν τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας. Δι' αὐτὸ μετ' ἀπείρου χαρᾶς εἶδον τὴν νέαν σας προσπάθειαν πρὸς τελειοποίησιν τοῦ περιοδικοῦ σας καὶ περιοδικοῦ ὅλων τῶν νέων, ἡ καρδιὰ τῶν ὁποίων πάλλει διὰ τὴν πολυαγαπημένη μας Ἑλλάδα. Τὰ χρυσὰ σας λόγια ἀντηχοῦν ἐνθουσιωδῶς στὴν Ἑλληνικὴ ψυχή μας καὶ μᾶς φέρνουν τόσο πολὺ κοντά μας τὸν λατρευτόν μας Βασιλέα καὶ τὸν μεγάλον ἀρχηγὸν καὶ πατέρα μας. Μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ θὰ ἀκολουθήσωμεν πιστὰ τὰ βήματά του. Δι' αὐτὸ θὰ εἴμην εὐτυχὴς ἐὰν συγκατελεγόμην μεταξὺ τῶν συνδρομητῶν τῆς «Νεολαίας» μας.

Μετ' ἀπείρου λατρείας καὶ ἀφοσιώσεως

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ

Ἐν Βούρκῳ Λέσβου, 31—10—38

Ἀναπητὴ «Νεολαία»,

Μὲ ἀπέραντη χαρὰ ἐπληροφορήθημεν τὴν ἄφιξιν τοῦ ἀγαπημένου μας πεοιοδικοῦ «Ἡ Νεολαία». Ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς σου κάθε νέος καὶ νέα διαβάζει ἐσὲ ποὺ τόσον καιρὸν περίμενε. Ἔγινες ὁ ἀχώριστος σύντροφός μας.

Κάθε Κυριακή περιμένουμε ἀνυπομόνως τὴν ἄφιξίν σου. Στὴν Κοινότητα ἐν συγκεντρώσει ὅλων τῶν φαλαγγιτῶν ἀναγινώσκομεν τοῦτο ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀπλήστως. Ἐκφράζομεν δὲ θερμότατα συγχαρητήρια διὰ τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ περιοδικοῦ τῆς ἀγαπητῆς «Νεολαίας» καὶ ἐγγραφόμεθα συνδρομηταί.

Μετὰ τιμῆς
Οἱ Φαλαγγῖται τῆς Ε.Ο.Ν.
Βούρκου Λέσβου
Παναγιώτης Δ. Ρήγας, Νικ. Π. Παλαιολόγου, Παναγιώτης Ε. Τζανέλλης, Ἀντ. Π. Παλαιολόγου.

Πρὸς τὴν Συντακτικὴν Ἐπιτροπὴν
τοῦ περιοδικοῦ «Νεολαία»
Ἀθήνας

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Μὲ σχετικὴν καθυστέρησιν ἔρχομαι νὰ ἐκφράσω ὑμῖν τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μου, τόσον διὰ τὴν ἐπανέκδοσιν τοῦ ἀγαπητοῦ περιοδικοῦ «Ἡ Νεολαία», τοῦ ἐπισήμου ὀργάνου τῆς πνευματικῆς, ἠθικῆς, κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ἀγωγῆς τῶν Νέων, ὑπὸ νέον σχῆμα, ὅσον καὶ διὰ τὴν ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἄψογον, ἀρτίαν καὶ ἐπιμελημένην ἐμφάνισίν του, καὶ ἰδίως διὰ τὸ φιλοτεχνηθὲν καλλιτεχνικὸν ἐξώφυλλόν του. Ἐπίσης θὰ μοὶ ἐπιτρέψητε παρακαλῶ νὰ συνυποβάλω ὑμῖν καὶ τὰς ἐνσυνειδήτους εὐχάς μου, εὐχόμενος ὡς συναγωνιστὴς καὶ συνοδοιπόρος τῆς μεγαλεπηβόλου Ἰδέας τῆς 4ης Αὐγούστου, ὅπως τὸ ἀγαπητὸν περιοδικόν, τὸ ἐκ βάθρων ἀνακαινισθὲν κατὰ τὴν δευτέραν αὐτοῦ περίοδον, ἔχῃ καλὴν προκοπὴν καὶ εὐνοϊκὴν τύχην καὶ δυνηθῇ νὰ καταστῇ ἓν ἐκ τῶν καλλιτέρων περιοδικῶν τῆς μεταυγουστιανῆς Ἑλλάδος καὶ δυνηθῇ προσέτι καὶ κυριεύσῃ τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον καὶ τὴν εἰλικρινῆ ἐκτίμησιν, τόσον τοῦ πολυσυνθέτου ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ, τοῦ εὑρισκομένου ἐντὸς τῶν εὐρέων καὶ πειθαρχημένων κόλπων τῆς Ε. Ο. Ν., ὅσον καὶ τοῦ Ἑλληνόπαιδος, τοῦ εὑρισκομένου ἐκτὸς τῆς Ε. Ο. Ν.

ΙΩΣΗΦ ΓΑΛΛΙΑΣ

Ἐν Ἡρακλείῳ, 19)10)38

Ἀγαπητὴ «Νεολαία»,

Ἐκ βάθους καρδίας χαιρετίζω τὴν νέαν σου ἔκδοσιν καὶ σοῦ εὔχομαι ὅπως εὐδοκιμήσῃς εἰς τὰς ψυχὰς ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἀνήκουν εἰς τὰς τάξεις τῆς Ε. Ο. Ν. Εὔχομαι ἐπίσης ὅπως ὁλοψύχως σὲ δέχωνται μὲ ἀγάπην, διὰ τὴν εὐγενῆ ὑποστήριξιν, τὴν ὁποίαν δεικνύεις πρὸς ἡμᾶς. Ἡ νέα σου ἔκδοσις ἔκαμεν ὅλους ἡμᾶς τοὺς φαλαγγίτας τοῦ νομοῦ Ἡρακλείου, νὰ σὲ ὑποδεχθοῦμε μὲ μεγάλη χαρὰ καὶ σοῦ ὑποσχόμεθα ὅτι θὰ σὲ προτιμήσουμε ὅσον ἠμποροῦμε διὰ νὰ εὐδοκιμήσῃς ἀκόμη περισσότερον.

ΕΜΜ. ΤΣΑΠΤΑΡΑΚΗΣ
ΕΜΜ. ΜΑΡΚΑΚΗΣ

Ἅγιος Γεώργιος 17—10—38

Ἀγαπητὴ «Νεολαία»,

Εἶναι ἀφάνταστος ἡ χαρά μου, ὅταν εἶδα τὸ περιοδικόν σας σήμερα μὲ ἐντελῶς νέαν ἐμφάνισιν, ἀνταξίαν τῶν σκοπῶν τῆς Ε. Ο. Ν. Μόλις ἐπῆρα ἀπὸ τὸν ἐφημεριδοπώλην τὸ περιοδικόν σας, ἀμέσως ἄρχισα μὲ χαρὰν νὰ τὸ περιεργάζωμαι. Εἶναι πράγματι ἕνα ἀριστούργημα τόσον εἰς ἐξωτερικὴν ἐμφάνισιν, ὅσον καὶ εἰς ὕλην.

Ὁμοίως καὶ οἱ λοιποὶ φαλαγγῖται ὅσοι τὸ εἶδον, ἔμειναν τελείως ἱκανοποιημένοι ἐκ τῆς ὅλης ἐμφανίσεως.

ΝΙΚΟΣ ΓΟΥΣΙΟΣ

Πολλὴν χαρὰν μοῦ ἐπροξένησεν ἡ ἔκδοσίς σου, «Νεολαία», διὰ τῆς ὁποίας ἀνέλαβες νὰ καθοδηγήσῃς ἡμᾶς εἰς τὴν ἀναβίωσιν τῶν παλαιῶν ὡραίων ἰδεωδῶν.

ΜΙΧΑΗΛ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗΣ
Φαλαγγίτης 24ου Ὑ)μέως Ὑμηττοῦ

Ἐν Ἀλιβερίῳ 2)11)38

Πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Ὀργάνωσιν Νεολαίας, περιοδικὸν «Νεολαία»,
Ἀθήνας

Εἶναι περιττὸν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν μὲ ποῖον ἐνθουσιασμὸν ἐδέχθησαν τὰ μέλη τῆς ἐνταῦθα Ε. Ο. Ν. τὴν νέαν πολυτελεστάτην ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ μας, τὸ ὁποῖον ἔτυχεν ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς, ἰδίως μεταξὺ τῆς σχολικῆς Ε. Ο. Ν., τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὁποίου παρήγγειλεν ἡ Διεύθυνσις τοῦ ἡμιγυμνασίου.

ΑΘΑΝ. ΚΩΣΤΗΣ
Γυμναστής

Ἀγαπητὴ «Νεολαία»,

Δὲν φαντάζεσαι μὲ πόση χαρὰ πῆρα στὰ χέρια μου νὰ διαβάσω τὸ πρῶτο φύλλο σου. Ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ ἡ συγκίνησίς μου δὲν περιγράφονται. Τώρα καὶ δυὸ χρόνια, ποὺ προσφέρω τὰς ὑπηρεσίας μου στὴν Ὀργάνωσι, ὡς Τομεάρχης Ξερολίμνης τῆς Διοικήσεως Κοζάνης, παρὰ τὸ ἀσθενικό μου, ἀλλὰ τὴ δυνατή μου ψυχή, πιστεύω ἀκράδαντα στὸ μεγάλο μας, τὸν Ἐθνικὸ Κυβερνήτη, τὴν ψυχὴ τῆς Ἑλλάδος, τὸν κ. Ι. Μεταξᾶν, ποὺ τὸν θεωρῶ Σωτῆρα τῆς Πατρίδος μας. Πάντα μέσα στὸ μυαλό μου ὅλα τὰ λόγια του θὰ μένουν ὑποθῆκες, σὰν συμβουλὲς ἀνεκτίμητες. Τελειώνω εὐχόμενος καλὴ σταδιοδρομία στὸ περιοδικὸ γιὰ τὸ καλὸν τῆς Πατρίδος.

Μετὰ πάσης τιμῆς
ΧΑΡΑΛ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ
Διευθυντὴς Δημ. Σχολείου
Ξερολίμνης - Κοζάνης

Ἀθῆναι, 25)10)38

Πρὸς τὴν ἀξιότιμον Διεύθυνσιν
τοῦ περιοδικοῦ «Ἡ Νεολαία»

Μὲ τὴν ἐπιστολή μου αὐτὴ σπεύδω νὰ Σᾶς συγχαρῶ γιὰ τὴν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀρτίαν καὶ ἐπιμελημένην ἐμφάνισιν τοῦ περιοδικοῦ Σας.

Ἡ «Νεολαία» θὰ εἶναι ὁ ἀχώριστος σύντροφος τῶν νέων πάσης ἡλικίας καὶ μορφώσεως. Ἡ νεολαία, ποὺ ὡς τώρα κακοπάθησε, θὰ βρίσκῃ μέσα στὶς σελίδες της μιὰ πολὺ εὐχάριστη ἀπασχόλησι. Τὸ περιοδικὸ Σας θὰ γίνῃ ἕνα κτύπημα τοῦ Κοσμοπολιτισμοῦ καὶ θὰ γνωρίσῃ στοὺς νέους ἀπὸ ποῦ ἀρχίζουν τὰ καθήκοντα καὶ ποῦ τελειώνουν τὰ δικαιώματα.

Ὁ διακεκριμένος ἀρθρογράφος σας μὲ τὴν ἐπαγωγική του μέθοδο, θὰ ξεκαθαρίσῃ μερικὲς συγκεχυμένες ἰδέες στὰ κεφάλια τῶν νέων.

Φιλοδοξεῖτε νὰ γίνῃ ἡ ἐμφάνισις τοῦ περιοδικοῦ ἀρτιωτέρα. Ἂν κρίνῃ κανεὶς ἀπὸ τὰ δύο ἐκδοθέντα τεύχη, τὰ ὁποῖα ἔχω ὑπ' ὄψει μου, μπορεῖ νὰ βαθμολογήσῃ μὲ «ἄριστα» τὴν ἐμφάνισι καὶ τὴν ὕλη.

Εὔχομαι καλὴ σταδιοδρομία γιὰ τὸ καλὸν ὅλων μας.

Μὲ ἐκτίμησι
Π. ΡΟΥΦΟΓΑΛΗΣ
Δημοδιδάσκαλος

Σῦρος, 12)9)38

Ἔγκριτον καὶ φερέστιον περιοδικὸν «Νεολαία»

Χαίρω καὶ συγχαίρω διότι ἀνέλαβες τὸ δύσκολον ἀλλὰ καὶ μεγαλεπήβολον ἔργον τῆς ἀναβαπτίσεως τῆς ἡμετέρας σφριγώσης καὶ εὐφυοῦς νεολαίας, ἐπιζήλου τὴν ἱστορίαν καὶ τοὺς ἄθλους, τὰ γράμματα καὶ τὰς τέχνας, τὰς ἐπιστήμας καὶ τὴν ἀνδρείαν κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ ἱστορικὴν περίοδον.

Τυγχάνω τακτικὸς ἀναγνώστης σου, φιλτάτη «Νεολαία», ἐξ ὧν δὲ ἀνέγνων ἀφ' ἧς ἡμέρας σὲ ἐγνώρισα καὶ ἐξ ὅσων ἀντελήφθην, διὰ τῆς ἐφημερίδος σου, ἣν ὀνομάζω χάριν τῆς πλουσίας ὕλης περιοδικόν, σοῦ ὀφείλω συγχαρητήρια καὶ εἰς ἀνώτερα. Σὲ ἀναγινώσκω πάντοτε μετὰ μεγίστης ἀπολαύσεως καὶ μετὰ καρδίας παλλούσης ἐκ πατριωτισμοῦ καὶ διακαῶν αἰσθημάτων ὑπὲρ τοῦ κλεινοῦ ἡμετέρου Ἔθνους. Τοῦτο δὲ διότι διαβλέπω εἰς ἕν, οὐχὶ καὶ τόσον μακρὸν μέλλον, τί δύναται ἡ ἡμετέρα φυλή, τὸ ἡμέτερον ἔθνος. Τί δύναται ὁ μεστὸς κατορθωμάτων καὶ ἀνδραγαθημάτων ἐν τῇ ἱστορίᾳ Ἑλληνισμός, οὗτινος ὁ προορισμὸς ἵσταται ὑψηλὸς καὶ μέγιστος ἐν τῷ μέλλοντι, ὡς ὑπῆρξε καὶ ἐν τῷ παρελθόντι παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

Μετὰ ἐκτιμήσεως καὶ θαυμασμοῦ
Αἰδ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΒΟΥΤΣΙΝΑΣ

Ἐν Κονίτσῃ 9)11)38

Πρὸς τὴν Ἀξιότιμον Διεύθυνσιν
τοῦ περιοδικοῦ «Νεολαία»
Ἀθήνας

Κύριε Διευθυντά,

Ὡς Διευθυντὴς τοῦ Ὀρφανοτροφείου Κονίτσης, ὡς ἄτομον καὶ ὡς ἀνώτερος βαθμοῦχος τῆς Ε. Ο. Ν. παρακολουθῶ, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, τὸ Ἐθνικὸν τοῦτο περιοδικὸν καὶ Σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην ἐμοῦ καὶ τῶν ὑπ' ἐμὲ ὀρφανῶν, διὰ τὴν ἐκλεκτὴν ὕλην, ἣν περιέχει καὶ διὰ τῆς ὁποίας θὰ κατορθώσωμεν νὰ δημιουργήσωμεν Ἕλληνας πραγματικοὺς μὲ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα μας καὶ τὸν Ἐθνικὸν Κυβερνήτην. Σᾶς παρακαλῶ νὰ ἐγγράψητε συνδρομητὴν τοῦ περιοδικοῦ Σας τὸ ὑπὸ τὴν Διεύθυνσίν μου Ἵδρυμα, διὰ πέντε φύλλα, ἅτινα ἀποστέλλετε εἰς τὴν ἄνω διεύθυνσιν.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Διευθυντὴς
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Σ. ΚΕΣΚΟΣ

Κύριε Διευθυντά,

Ἐν πρώτοις σᾶς συγχαίρω διὰ τὴν καλλιτεχνικὴν ἐμφάνισιν τῆς «Νεο-

λαίας», όσον και διά την ήθοπλαστικήν και μορφωτικήν ύλην. Σάς δίνω την ψυχήν μου διά τον μεγάλο μας Αρχηγό. Εφρόντισα και σάς ενέγραψα 15 συνδρομητάς και Σάς στέλλω κατάλογον και τα λεπτά με επιταγήν.

ΔΗΜΟΣΘ. ΑΦΘΟΝΙΔΗΣ
Τετράρχης

Καβάλλα

Αγαπητή «Νεολαία»,

Εν πρώτοις σου οφείλομεν άπειρον ευγνωμοσύνην, διότι συ διαλαλείς τα αγνά εθνικά συναισθήματα, από τα οποία κάθε νεαρά Ελληνική ψυχή πλημμυρίζει.

Σου γνωρίζω ακόμη ότι ενεργούμε να σε διαδώσουμε εις όλην την Μάνην. Έχομεν δε μέχρι τώρα εγγράψει αρκετούς. Εντός δε ολίγων ημερών θα σάς αποστείλωμεν τον κατάλογον των συνδρομητών.

Εν Κότρωνι 31)10)38

ΒΑΣΙΛ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ
Τετράρχης

Εν Τήνω 3)11)38

Προς την Σεβαστήν Διεύθυνσιν
Περιοδικού μας «Νεολαία»
Αθήνας

Τώρα βαθειά επιθυμώ, όπως και το αγαπητό μας περιοδικό «Νεολαία» παντού το διαδώσω, το καταστήσω κτήμα κάθε Νέου, κάθε Νέας, όπως κοντά στο βιβλίο του Μαθητού, δίπλα στην σκαπάνη του αγρότου, μέσα στην τσέπη του εργάτου βρίσκεται το περιοδικό του, ο καθρέπτης της Ελληνικής ψυχής του.

Γι' αυτό και με όλο το θάρρος ζητώ όπως, αν τούτο είναι εύκολο, μου δοθή η εν Τήνω αντιπροσωπεία της «Νεολαίας» μας, ίνα ευκολώτερα δύναμαι να την διαδίδω, ευκολώτερα την διαθέτω.

Δεν θα αφίσω Τμήμα, δεν θα παραλείψω χωριό μας, όσο μακρυά και αν βρίσκεται, που να μη το επισκεφθώ χάριν της ευρυτέρας διαδόσεως και κυκλοφορίας της «Νεολαίας» μας. Ναι μεν υπάρχει Πρακτορείο εδώ των εφημερίδων, ευκολώτερα όμως θα μπορέση ο καθένας να προμηθευθή την «Νεολαίαν» μας μέσα από την Οργάνωσίν του, απ' το Σχολείο του, προπάντων μάλιστα για τα μακρυά της πόλεώς μας ευρισκόμενα εις χωρία τμήματα της Ε. Ο. Ν. Αναθέσατέ μου, έστω και δοκιμαστικώς, την αντιπροσωπείαν της «Νεολαίας» στο Νησάκι μας και αν μετά καιρόν κατόπιν παραβολής με την διά του Πρακτορείου κυκλοφορίαν δεν εύρητε κυκλοφοοίαν 10πλασίαν της διά του Πρακτορείου, μοι την αφαιρείτε.

Ευχόμενος από τα βάθη της Ελληνικής ψυχής μου κάθε στο Περιοδικό μας πρόοδο για το καλό της φιλτάτης Πατρίδος μας και την εξύψωσι της Ελληνικής ψυχής κάθε Ελληνόπαιδος, και εν αναμονή ευχαρίστων ειδήσεών σας,

Μετά σεβασμού

Π. ΤΟΥΦΕΚΛΗΣ
Λοχίτης 2ου Λόχου Ε.Ο.Ν.
πόλεως Τήνου

Εν Τριπόλει 10—11—38

Η επισταμένη παρακολούθησις και μελέτη του περιοδικού «Νεολαία» είναι ένα ασφαλές μέσον, διά του οποίου χαλκεύεται ο χαρακτήρ, εξυψούται το εθνικόν φρόνημα του ατόμου, οξύνεται η διάνοια και δημιουργείται ηθική προσωπικότης. Ο άνθρωπος εκπληροί τας αρχάς, τας οποίας ο Θεάνθρωπος του Γολγοθά εχάραξε. Ούτω και εις εμέ — αισθάνομαι — μεγάλην ωφέλειαν προξενεί, τόσην δε, ώστε αύτη ενθουσιασμόν μου εμβάλλει, ίνα κάπως και εγώ συνδράμω εις τον ευγενή τούτον αγώνα.

ΑΝΔΡ. ΜΕΡΚΟΥΡΕΑΣ

Αλεξανδρούπολις 1—11—38

Προς το αγαπητόν μου Περιοδικόν
«Νεολαία»

Κύριε Διευθυντά,

Κατενθουσιασμένος σάς στέλνω τα πιο θερμά συγχαρητήριά μου για την πρωτοφανή έκδοσίν σας. Μέσα της βλέπω τον ειλικρινή της σκοπό για την διάπλασι της Νεολαίας. Τούτο μάς ενθουσιάζει μέχρι ρίγους. Και πράττοντες σείς το καθήκον σας, θα το πράξωμε και μείς — για το καλό μας βέβαια. Θα προσπαθήσωμε να διαδώσωμε το περιοδικό και στην πιο απόμακρη γωνιά που γνωρίζομε. Είναι η καλλιτέρα εκδούλευσις και η ευγενεστέρα, που θα κάνωμε στους φίλους και γνωστούς. Γιατί το περιοδικό είναι ένας θησαυρός γνώσεων και συμβουλών.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΔΟΥΡΑΜΑΝΗΣ

Νέα Λιόσια 30—10—38

Αγαπητή «Νεολαία»,

Είμαι μιά από τις πιο φανατικές αναγνώστριές σου, γιατί σε σένα βρήκαμε εμείς οι νέες και οι νέοι εκείνο που τόσον καιρό ζητούσαμε, εκείνο, που έλειπε από τον τόπο μας. Στις σελίδες σου βρήκαμε το δάσκαλο που άλλοτε μεν εμψυχώνει και ενθουσιάζει, άλλοτε δε προτρέπει και οδηγεί προς ευγενείς και υψηλούς σκοπούς. Οι σελίδες σου είναι σοβαρές, αλλά ευχάριστες, αυστηρές αλλά ελκυστικές, διδάσκουν χωρίς να κουράζουν, σε ανεβάζουν σε υψηλά πνευματικά και ηθικά επίπεδα, χωρίς να γεννούν την ανία. Είσαι υπέροχη, «Νεολαία», γι' αυτό σ' αγαπούμε και γι' αυτό φροντίζουμε για τη μεγαλείτερή σου διάδοση μ' όλη μας τη δύναμη. Σε λίγο δεν θα υπάρχη καμμιά νέα, κανένας νέος κι' ο πιο μακρυνός της πιο μακρυνής γωνιάς της Πατρίδος μας, που να μη σε ξέρη, να μη σε περιμένη για να σε πάρη με αγάπη στα χέρια του, όχι πιά να σε διαβάση, αλλά να σε ρουφήξη ολόκληρη, να ενστερνισθή τα διδάγματά σου. Στις σελίδες σου θα μάθη κάθε νέος ν' αγαπά την Πατρίδα του, τον Βασιλέα του τον μεγάλον, τον Κυβερνήτην του τον εμπνευσμένο!

Εργάζου, «Νεολαία», σπέρνε το σπόρο, που σε λίγο θα καρποφορήση, εξακολούθησε να είσαι ο φάρος της αλήθειας και της αρετής, φέγγε το δρόμο, που το τέρμα του είναι ο τρίτος Πολιτισμός του Ελληνισμού.

Με βαθύτατο σεβασμό
ΕΛΕΝΗ Σ. ΡΙΓΑ
Φοιτήτρια Παιδαγ. Ακαδημίας Πειραιώς

Αξιότιμοι Κύριοι,

Η χαρά που αισθάνομαι αυτήν την στιγμήν είναι απερίγραπτος. Δεν ξεύρετε με τι ανυπομονησία περίμενα το πρώτο φύλλο του αγαπημένου μας περιοδικού και τι συγκίνησι που πήρα μόλις το εδιάβασα. Τέλος, αξιότιμοι Κύριοι Διευθυνταί, είσθε άξιοι συγχαρητηρίων γιατί κανείς δεν περίμενε τόσο πολύ πώς θα μάς παρουσιάζατε ένα τέτοιο εκλεκτό, ευγενικό και τέλειο περιοδικό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ
Φαλαγγίτης Γ' Υποτομέως

Κύριε Διευθυντά,

Με χαρά και υπερηφάνεια δεχθήκαμε το πρώτον τεύχος της ανακαινισθείσης «Νεολαίας» μας. Είμεθα υπερήφανοι διά την εμφάνισίν της και διά την νέαν της έκδοσιν. Δεν σάς κολακεύω γράφοντας ότι το φύλλο είναι ιερό, γιατί από τότε που η Ελλάς έγινε ελεύθερη, είναι το πρώτο περιοδικό με τέτοια ύλη ηθοπλαστική.

ΧΑΡΑΛ. ΑΡΓΥΡΗΣ

Αγαπητή «Νεολαία»,

Ο ενθουσιασμός, με τον οποίον σε δεχτήκαμε, φανερώνει την υπόληψι που σου έχομε. Χρόνια πολλά η Νεολαία της Ελλάδος επερίμενε ένα περιοδικό που να της αρέση και να το νοιώθη εντελώς δικό της.

Και να τώρα που επραγματοποιήθη το όνειρό της. Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι η «Νεολαία» είναι το περιοδικό που έλειπε και το καλλίτερο από όσα έχουν εκδοθή μέχρι σήμερα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΤΣΟΚΑΣ

Αγαπητή μου «Νεολαία»,

Η νέα έκδοσις του αγαπητού μας περιοδικού αποτελεί ένα τρανό δείγμα των προσπαθειών σας, είναι τω όντι ο Ήλιος του κάθε νέου και κάθε νέας, των νέων αυτών βλαστών της αύριον, που θα θερμαίνη και θα φωτίζη τας αγνάς αυτών ψυχάς.

Δεχθήτε, παρακαλώ, τα εγκάρδια συγχαρητήριά μου, ευχόμενος ίνα ο Θεός της Ελλάδος δίδη μακροημέρευσιν εις τους μεγάλους μας Αρχηγούς, την Α. Μ. τον Βασιλέα Γεώργιον Β' και τον Κυβερνήτην μας κ. Ιωάννην Μεταξάν.

Ε. ΚΑΛΟΓΕΡΑΤΟΣ

Πύργος 30)10)38

Προς το Περιοδικόν «Η Νεολαία».

Εν πρώτοις σπεύδω να σάς ευχαριστήσω ολοψύχως διά την νέαν του έκδοσιν και τελείαν εγκυκλοπαιδικήν εμφάνισιν του υμετέρου περιοδικού. Απ' αρχής υπήρξα αναγνώστης σας και θα εξακολουθήσω πάντοτε, και θα περιμένω με μεγάλην αγωνίαν να λάβω ανά χείρας μου το περιοδικό της Νεολαίας μας.

Μετά τιμής
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΚΟΥΝΑΒΗΣ
Υπαξ)κός Ε.Ο.Ν. Πύργου

Εν Πειραιεί 17)10)38

Κύριε Διευθυντά,

Όσο και αν προσπαθήσω να γράψω λίγα λόγια ως έπαινο για το Περιοδικό σας, αυτά τα λόγια θάταν φτωχά

καὶ ἄτεχνα, γιὰ νὰ λάβουν τόση ἀξία, ὅση ἀξίζει ἡ «Νεολαία» σας.

Μὰ ἡ χαρὰ καὶ ἡ εὐχαρίστησις δὲν εἶναι πάντα δυνατὸ καὶ ἀναγκαῖο νὰ ἐκδηλώνωνται σὲ λίγα ἢ πολλὰ λόγια. Ἐκδηλώνονται καὶ κάπου — κάποτε βαθύτερα στὴ συνείδησι τῶν ἀνθρώπων. Κι' αὐτὸ εἶναι τὸ πᾶν καὶ τὸ ἐπέτυχες, «Νεολαία» μας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

Ἑλληνικὸ 18—10—38

Ἀγαπητὴ «Νεολαία»,

Ὅ,τι καὶ ἂν σοῦ πῶ, δὲν θὰ μπορέσω νὰ σοῦ περιγράψω τὸν ἐνθουσιασμό μου, γιὰ τὴν καινούργια σου ἐμφάνισι. Σοῦ εὔχομαι νὰ εἶσαι πάντοτε τὸ περιοδικὸ ὅλων τῶν παιδιῶν τῆς Ἑλλάδος.

Μεθ' ὑπολήψεως
ΝΤΟΡΑ ΑΡΤΕΛΑΡΗ

Ἀγαπητὴ «Νεολαία»,

Ὕστερα ἀπὸ τὴν τελείαν ἀνακαίνισίν σας, ἐὰν ὑπάρχῃ ἕνα ἠθικὸ καὶ πατριωτικὸ περιοδικό, τοῦ ὁποίου ἡ ἔλλειψις ἦτο λίαν αἰσθητὴ σ' ὁλόκληρη τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ὁποῖον ὁμιλεῖ ἀπ' εὐθείας, ὄχι μόνον εἰς τὰς ψυχὰς τῶν νέων μας ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ψυχὰς ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ, αὐτὸ τὸ Περιοδικὸ ἀσφαλῶς εἶσθε σεῖς ἡ ἰδία.

Διατελῶ μὲ ἀγάπη
Κ. ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ

Στρατώνιον - Χαλκιδικῆς 22)10)38

Ἀγαπητὴ «Νεολαία»,

Σμίγω κι' ἐγὼ μαζὶ μὲ τὰ τόσα ἄλλα Ἑλληνόπουλα τὴν ἀνεκδήλωτη χαρά μου γιὰ τὴν ἐπανέκδοσί σου, τὴν τόσο ἄρτια καὶ βελτιωμένη. Χρόνια τώρα ποθούσαμε νὰ βροῦμε ἕνα περιοδικὸ ποὺ νὰ μᾶς ἱκανοποιῇ στ' ἀληθινά. Τὸ βρήκαμε σήμερα στὸ πρόσωπό σου. Σὲ χαιρετίζομε Ἑλληνόπρεπα, σοῦ ὑποσχόμεθα πὼς θὰ σὲ ἐνστερνισθοῦμε σὰν πρῶτα καὶ θὰ προσπαθήσωμε γιὰ τὴ διάδοσι τῆς κυκλοφορίας σου, γιατὶ σὲ σένα κάθε νέος καὶ νέα βρίσκει τὴν κατάλληλη καὶ ἀρκετὴ πνευματικὴ τροφή του.

Ὁμολογῶ πὼς ἡ ἐμφάνιση καὶ τὸ περιεχόμενό σου ἐγγίζει καὶ φτάνει τὴν τελειότητα. Καὶ τὰ διδάγματα, τὰ παραδείγματα, ὅσα καὶ ὅ,τι διαβάζει ὁ ἀναγνώστης μέσα σου γιὰ τὴν ἐν γένει ἀγωγὴ καὶ διάπλασή μας, εἶναι ἀνυπολογίστου ἀξίας. Ἐξακολούθησε τὸ δρόμο σου. Θὰ μᾶς ἔχῃς πάντα μαζί σου. Γιατὶ εἶσαι δικό μας περιοδικό. Περιοδικὸ ποὺ μιλεῖς κατάιευα στὴν ψυχή μας τὴν Ἑλληνική. Περιοδικὸ ποὺ καρφολογεῖς τὰ ὡραιότερα, τὰ πλουσιώτερα, τὰ ἠθικώτερα καὶ διδακτικώτερα τῶν ἀληθειῶν καὶ τῶν ἀριστουργημάτων καὶ μᾶς τὰ δωρίζεις μὲ 3 μόνον δραχμές, συλλέγεις τὰ ὑγιέστερα ἰδανικὰ καὶ ἰδεώδη τῆς Φυλῆς μας, μᾶς δίνεις μὲ τὴν πλουσία πινακοθήκη σου νὰ παρακολουθοῦμε τὴν κίνηση τῶν φαλαγγιτῶν μας, μᾶς προσφέρετε τέλος κάτι τὸ ἀνεκτίμητο καὶ ἀνυπολόγιστο. Γι' αὐτὸ τράβα ἐμπρὸς πρὸς τὸ δρόμο σου. Ἐμεῖς ἐδῶ θὰ σὲ καρτεροῦμε κάθε ἑβδομάδα μ' ἀληθινὴ λαχτάρα κι' ἀνυπομονησία γιὰ νὰ σὲ δοῦμε.

Μὲ μύρια συγχαρητήρια καὶ εὐχές.

Γ. Π. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐν Κερκύρᾳ 31)10)38

Πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Συντάξεως
Περιοδικοῦ «Ἡ Νεολαία»
Ἀθήνας

Εἰς τὰς ὡραίας προσπαθείας σας διὰ τῶν ὁποίων τόσον ἀπέραντα φωτίζετε τὴν μεγάλην Ἐθνικὴν Λεωφόρον, τὴν ὁποίαν ἐχάραξε στὴ φυλή μας ἡ ἱστορικὴ 4η Αὐγούστου, σπεύδω νὰ ἀνταποδώσω ὑμῖν τὰ ἄπειρά μου συγχαρητήρια.

ΔΙΟΝ. Σ. ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΝΕΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΘΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΝ

Ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ἐργασίας κ. Δημητρᾶτος, ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του καὶ ὡς Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀπηύθυνε πρὸς τὰ μέλη τῆς διοικήσεως τῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐργατῶν, τὰς διοικήσεις τῶν ἐθνικῶν ἐργατοϋπαλληλικῶν κέντων καὶ ὅλας τὰς ἐργατοϋπαλληλικὰς ὀργανώσεις τῆς χώρας τὴν κάτωθι ἐγκύκλιον:

Συνάδελφοι,

Στὴν νέα κοινωνικὴ ζωή, ποὺ ἑδραίωσε ἡ ἱστορικὴ ἡμέρα τῆς 4ης Αὐγούστου 1936, ὁ Ἐθνικός μας Κυβερνήτης κ. Ἰωάννης Μεταξᾶς, γενικὰ οἱ νέοι, μὰ ἰδιαίτερα οἱ ἐργαζόμενοι νέοι καὶ νέες, ἔγιναν ἀντικείμενα στοργικῆς μερίμνης. Κατεβλήθη προσπάθεια νὰ ἐξυψωθῇ τὸ ὑλικὸ καὶ πνευματικό τους ἐπίπεδο, νὰ τονωθῇ τὸ ἠθικό τους, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ φανοῦν ἀντάξιοι τῶν ἐλπίδων ποὺ ἔχει ἐναποθέση σ' αὐτοὺς τὸ Ἔθνος γιὰ νὰ ἐξελιχθοῦν στοὺς αὐριανοὺς δημιουργικοὺς πολῖτες τῆς ἐργασίας καὶ οἱ νέες νὰ γίνουν οἱ αὐριανὲς πραγματικὲς μητέρες τῆς ἐργαζομένης Ἑλλάδος. Γιὰ τὶς ὑποχρεώσεις αὐτὲς ποὺ πρόκειται νὰ ἀναλάβουν πρέπει ἀπὸ τώρα νὰ ἀποκτήσουν συνείδησι, οὕτως ὥστε νὰ εἶναι ἕτοιμοι γιὰ τὸ μεγάλο ρόλο ποὺ θὰ διαδραματίσουν, ὅταν αὔριο ὥριμοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες θ' ἀποτελοῦν τὴν ὑπεύθυνη στρατιὰ τῆς ἐθνικῆς ἐργασίας. Γι' αὐτὸ οἱ νέοι καὶ νέες δὲν ἀρκεῖ μονάχα νὰ καταρτισθοῦν ἐπαγγελματικῶς καὶ νὰ ὁπλισθοῦν μὲ ἐφόδια τεχνικά. Μέσα στὴν καινούργια Ἑλλάδα οἱ ἥρωες τῆς ἐργασίας ἔχουν ἠθικὴν ὀντότητα, καὶ αὐτὴν τὴν ὀντότητα πρέπει νὰ τὴν καλλιεργήσουν γιὰ νὰ ἀναπτύξουν δυνατοὺς χαρακτῆρες, χαρακτῆρες ποὺ μὲ τὸν ἁγνὸ ἐνθουσιασμό τους, μὲ τὴν ἁγνὴ ψυχή τους καὶ μὲ τὴν ἀκλόνητη πίστι τους στὰ ἐθνικὰ ἰδανικὰ θὰ δώσουν πνοὴ καὶ ὁρμὴ στὸ μεγάλο ἐθνικὸ ξεκίνημα. Οἱ νέοι καὶ νέες στὴν κοινὴ ἐξόρμησι ὅλων τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων πρὸς ἀνώτερες ἠθικοπνευματικὲς καταστάσεις ὀφείλουν νὰ παίζουν ἀποφασιστικὸ ρόλο. Ὀφείλουν νὰ θέσουν τὸν ἑαυτό τους στὴν ὑπηρεσία τῆς ἐθνικῆς ὑποθέσεως, νὰ ἐργασθοῦν ὁλόψυχα γιὰ νὰ βοηθήσουν στὴν ἀνοικοδόμησι τοῦ τρίτου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, γιὰ τὸν ὁποῖον ἀκούραστα δουλεύει ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης.

Ἡ Ἑλλὰς χαρούμενη βλέπει σήμερα ὅλες τὶς κοινωνικές της τάξεις νὰ ἔχουν δώσῃ τὰ χέρια σὲ μιὰ ὑπέρτατη καὶ εὐγενικὴ προσπάθεια, νὰ ἐργάζωνται ἀδελφωμένες γιὰ τὴν ἐθνικοκοινωνικὴ ἀναδημιουργία της. Ἀπὸ τοὺς νέους καὶ τὶς νέες περιμένει νὰ συσφίξουν ἀκόμα περισσότερο τὴν συναδέλφωσι αὐτὴ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ νὰ σφυρηλατήσουν στενοὺς δεσμοὺς ἀλληλεγγύης. Γιὰ νὰ συμβάλλουν οἱ ἐργαζόμενοι νέοι καὶ νέες στὴν μεγάλη προσπάθεια, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ βοηθήσουν στὸ ἔργο τῆς ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως, πρέπει νὰ μποῦν μέσα στὴν ἐθνικὴ ὀργάνωσι τῆς Νεολαίας, ἡ ὁποία συγκεντρώνει τοὺς νέους καὶ τὶς νέες ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων καὶ ποὺ ἀποτελεῖ τὸ φυτώριον γιὰ τὴν καλλιέργειαν ἠθικῶν χαρακτήρων ποτισμένων μὲ τὴν ἀγάπη πρὸς τὴν πατρίδα καὶ πρὸς ὅλες τὶς ἠθικὲς ἀξίες ποὺ ἐπέτρεψαν στὸ Ἔθνος μας νὰ γίνῃ ὁ πνευματικὸς φωτοδότης τῶν νεωτέρων πολιτισμῶν. Οἱ νέοι ἐργάτες καὶ ἐργάτριες ποὺ γνώρισαν πολὺ πρωτήτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον τὸν μόχθο καὶ τὴν πειθαρχία τῆς ἐργασίας μαζὺ μὲ τὴν χαρὰ τῆς ἀνεξαρτησίας ποὺ τοὺς ἐδημιούργησε ἡ ἀπασχόλησις σ' ἕνα ὁποιοδήποτε ἐπάγγελμα πρέπει νὰ βοηθηθοῦν καὶ νὰ ἐνισχυθοῦν ἀπὸ τοὺς ὡρίμους ἐργάτες γιὰ νὰ φθάσουν στὰ ἀνώτερα πνευματικὰ ἐθνικὰ καὶ κοινωνικὰ ἐπίπεδα. Πρέπει οἱ ὀργανώσεις τῶν μισθωτῶν νὰ ἐργασθοῦν συστηματικὰ γιὰ νὰ ὁδηγήσουν ὅλους τοὺς ἐργαζομένους νέους καὶ νέες μέσα στὶς τάξεις τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας καὶ νὰ τοὺς ἀναπτύξουν τὰ ἠθικὰ καλὰ ποὺ ἔχουν ν' ἀποκομίσουν ἀπὸ τὴν ἐνεργὸ συμμετοχή τους στὴν ὀργάνωσι αὐτή. Οἱ νέοι ἀποτελοῦν τὸ ὑλικὸ ἀπὸ τὸ ὁποῖο θὰ πλασθῇ ἡ νέα γενεὰ τῶν παραγωγῶν καὶ γι' αὐτὸ πρέπει νὰ διαπλασθοῦν μὲ ἀκεραίους χαρακτῆρες καὶ μὲ τὸ πνεῦμα τῆς αὐτοθυσίας καὶ τῆς ἀφοσιώσεως στὰ ἐθνικὰ κοινωνικὰ ἰδανικά. Καὶ τοῦτο θὰ γίνῃ ὅταν προσέλθουν καὶ καταταχθοῦν κατὰ φάλαγγες στὴν Ἐθνικὴ Ὀργάνωσι τῆς Νεολαίας. Γι' αὐτὸ οἱ ἐργατικὲς ὀργανώσεις καὶ τὰ στελέχη πρέπει νὰ παροτρύνουν τοὺς ἐργαζομένους νέους καὶ νέες νὰ μποῦν στὴν Ἐθνικὴ Ὀργάνωσι τῆς Νεολαίας, ἡ ὁποία καθοδηγεῖται ἀπὸ τὸν Ἐθνικὸ Κυβερνήτη, ποὺ μ' αὐτὰ τὰ λόγια μίλησε τελευταῖα σ' ἕνα λόγο του πρὸς τοὺς νέους: «Ἐλᾶτε! Ἐγκαταλείψατε κάθε σας δισταγμό. Ἐλᾶτε μαζύ μου ἐκεῖ ποὺ σᾶς ὑπάγω ἐγώ. Ἀκολουθῆστε τὸν δρόμο ποὺ σᾶς δείχνω καὶ νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ μετανοήσετε ποτέ». Ἡ Ἐθνικὴ Συνομοσπονδία τῶν Ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος, τὰ ἐθνικὰ ἐργατοϋπαλληλικὰ σωματεῖα, ἂς συμβάλουν μὲ ὅλες τους τὶς δυνάμεις γιὰ τὴν συμμετοχὴ τῶν ἐργαζομένων νέων μέσα στὴν Ἐθνικὴ Ὀργάνωσι τῆς Νεολαίας.

ΑΡ. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ
Ὑφυπουργὸς Ἐργασίας

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΕΤΟΣ 1. (1938)
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Πλατεῖα Συντάγματος, Καραγεώργη 4

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ & ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ: Ὁδὸς Σόλωνος Ἀριθ. 33

Ἀρ. Τεύχ. 6 — 19 Νοεμβρίου 1938
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΡΕΙΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικοῦ προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικουμένου ὑπὸ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὅστις καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀπόδειξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγματάρχου ἐ. ἀ. καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Ε.Ο.Ν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΗΣΙΑ	Δρχ. 100
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	» 50
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	» 25

Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινότητας):
ΕΤΗΣΙΑ . . . . Δρχ. 200

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ - ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «Η ΝΕΟΛΑΙΑ» Κεντρικὴ Διοίκησις Ε.Ο.Ν. Πλατεῖα Συν/τος, Ἀθῆναι

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Σελίς

ΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΜΑΣ

Ἡ συνεχιζομένη ζήτησις τῶν τευχῶν τῆς «ΝΕΟΛΑΙΑΣ» οὐ μόνον ὑπὸ τῶν νέων τοῦ Ἐσωτερικοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλληνοπαίδων τοῦ Ἐξωτερικοῦ, αὐξάνουσα συνεχῶς καὶ ὑπερβᾶσα ἤδη τὰς 100 χιλιάδας ἀντιτύπων, ρεκὸρ τὸ ὁποῖον οὐδέποτε παρουσίασεν Ἑλληνικὸν περιοδικόν, ἀποδεικνύει ποίαν ἔλλειψιν ἀνεπλήρωσεν εἰς τὴν ψυχὴν τῶν Ἑλληνοπαίδων ἡ ἔκδοσίς της. Ἐπιφυλασσόμεθα ὅπως εἰς ἰδιαιτέραν πανηγυρικὴν ἔκδοσιν περιλάβομεν ὅλας τὰς συγχαρητηρίους ἐπιστολὰς τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀπὸ τὰς χιλιάδας ἂς λαμβάνομεν.

Ἡ «ΝΕΟΛΑΙΑ» εὐχαριστοῦσα τὸ Πανελλήνιον ἀναγνωστικὸν κοινόν της ὑπόσχεται ὅτι δὲν θὰ παύσῃ νὰ ἀναζητῇ καὶ νὰ προσφέρῃ ὅ,τι ἡ Ἑλληνικὴ Νεότης ζητεῖ, ἤτοι, τὰ καθήκοντά της πρὸς τὸ Νέον Κράτος καὶ τὰς χρησίμους ἐπιστημονικὰς καὶ πρακτικὰς γνώσεις ὁμοῦ μὲ μίαν πλουσίαν ψυχαγωγίαν.

«Η ΝΕΟΛΑΙΑ»

ΣΤΟ ΣΤΙΒΟ ΜΕ ΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ

ΘΕΜΕΛΙΩΝΕΤΑΙ Η ΑΝΤΡΕΙΩΜΕΝΗ ΑΥΡΙΑΝΗ ΓΕΝΕΑ